

श्रीः
श्रीमहाकविकालिदासकृता
श्रीदेवीपञ्चस्तवी

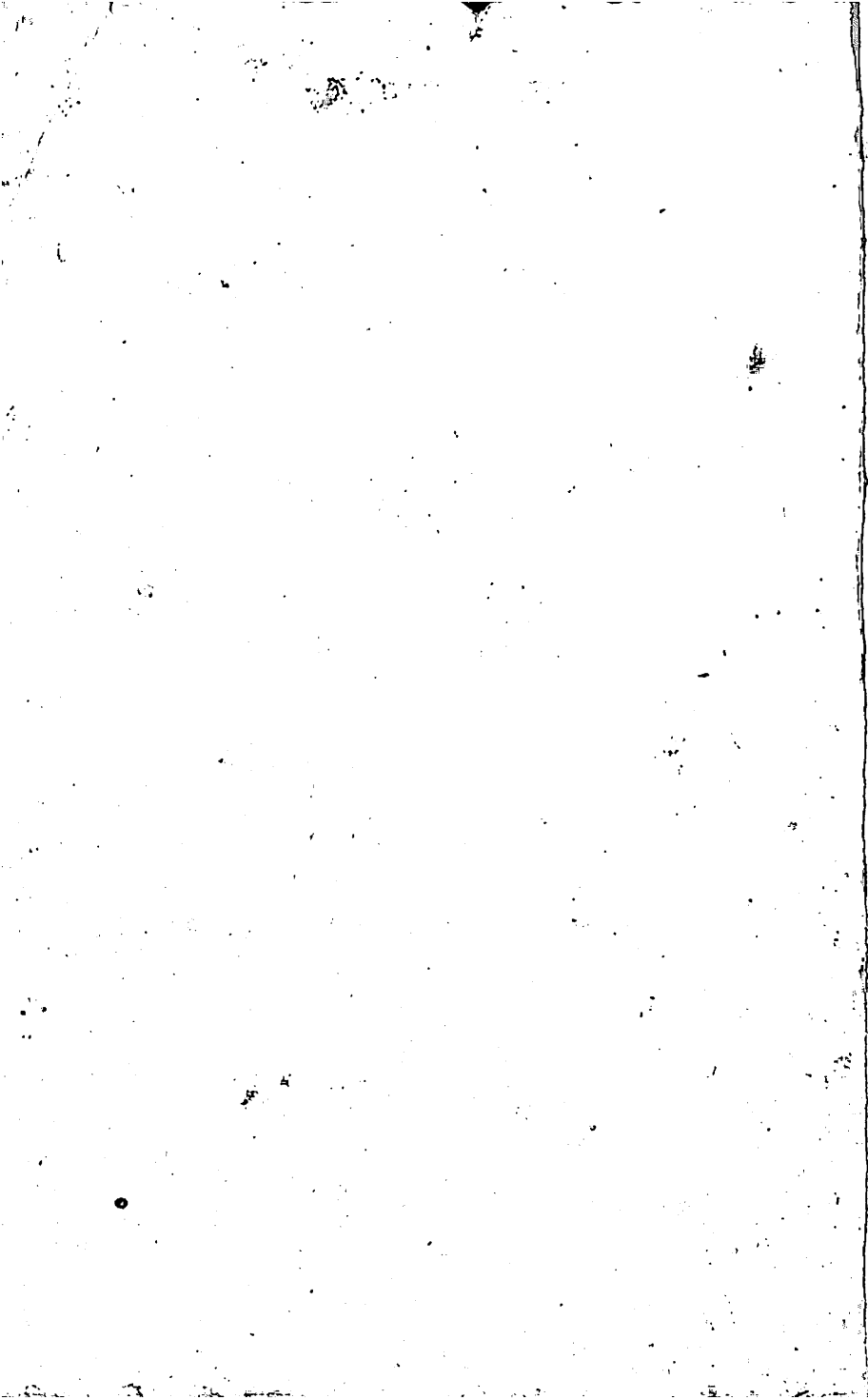
ஸ்ரீமஹாகவி காளிதாஸன் இயற்றிய
ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ

[1. லகுஸ்தவம் 2. சர்ச்சாஸ்தவம் 3. கடஸ்தவம்
4. அம்பாஸ்தவம் 5. ஸகல ஜ்ஞாஸ்தவம்]

ஸ்ரீ பக்த ஸமாஜம்

சென்னை.

சீமா. ச. குந்தலா தேவி, இயற்றி.
அதி:
அம்மஹாகவிகாலிடாசகதா 15. 8. 1972

அரிதேவிபஞ்சஸ்தவி

ஸ்ரீமஹாகவி காளிதாஸன் இயற்றிய

ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவீ

- [1. லகுஸ்தவம் 2. சர்ச்சாஸ்தவம் 3. கடஸ்தவம்
4. அம்பாஸ்தவம் 5. ஸகல ஜனனிஸ்தவம்]

வாதூல வே. ராமசந்த்ர சர்மா
இயற்றிய ஸரளா என்ற தமிழ் உரையுடன் கூடியது.

ஸ்ரீ ப க் த ஸ ம அ ஜ ம்

சென்னை.

முதற்பதிப்பு — ஜூன் 1969
பதிப்புரிமை : ஆசிரியருடையது

SRI BHAKTHA SAMAJAM
M A D R A S.

தபால் செலவு தனி]

[விலை ரூ. 6-00

ஸ்ரீலலிதா த்ரிபுரஸுந்தர்யை நம:

ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவீ

பூர்வ புண்யம் இல்லாமல் நல்லோர்களின் சேர்க்கை ஏற்படாது என்பார்கள். ஸ்ரீ பரமாதாரியாளின் அனுக்ரஹத்தினாலும், முன்னோர்கள் செய்த பூஜாபலத்தாலும், புராண ஸாகரம் ஸாஹித்ய வாங்குமுக பூஷணம் ஸ்ரீவத்ஸ் ஸோமதேவ சர்மா அவர்களின் உதவிகொண்டு ஸ்ரீபக்த ஸமாஜம் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக பிரதி வருடமும் ஒரு க்ரந்தம் வெளியிட்டு வருகிறது. முதலில் "சிவா னந்தலஹரி" விசேஷ தமிழர்த்தத்துடன் வெளியிட்டோம், பிறகு "ஸௌந்தர்யலஹரியை" விசேஷ தமிழரையுடன் வெளியிடும் பாக்யம் கிட்டியது. பிறகு "ஸ்ரீதேவீ வேதபாதஸ்தவத்தை" வெளியிட்டோம். இந்த ஆண்டு பராசக்தியின் அரும் பெரும் சக்திகளையும், பெருமைகளையும் விளக்குகின்ற ஸ்ரீமஹாகவி காளிதாஸரின் காவ்யமாகிய "ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவீ" என்னும் அபூர்வ க்ரந்தத்தை வெளியிடுகிறோம்.

இந்த க்ரந்தம் ஸ்ரீதேவியின் பரமபக்தரான ஸ்ரீவாதூல வே. ராமசந்திர சர்மா அவர்களால் வெகு எளிய முறையில் தமிழில் உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. தேவீ உபாஸகர்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு பயன்படும் வகையில் உரை எழுதிக்கொடுத்துதவிய ஸ்ரீவாதூல ராமசந்திர சர்மா அவர்களுக்கும், இப்புத்தகத்தை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுக்கொடுத்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி விஜயம் பிரஸ் உரிமையாளருக்கும் இப்புத்தகம் நல்ல முறையில் வெளிவருவதற்கு உதவிய அன்பர்களுக்கும் ஸ்ரீபக்த ஸமாஜம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

அன்பர்கள் எங்களுக்கு பேராதரவு கொடுத்து இதைப் பாராயணம் செய்து ஸ்ரீதேவியின் அனுக்ரஹம் பெற்று பற்பல இஷ்டகாம்ய ஸித்திகளையும் ஆரோக்யாதி கேழமங்களையும் அடைவார்களாக.

சென்னை, 1
30-5-69.)

ஸ்ரீ பக்த ஸமாஜம்

பொருளடக்கம்

அணிந்துறை	v
முகவுரை	vii
Foreword (Lagusthuthi)	xvii
முகவுரை (லகுஸ்துதி)	xix
(1) லகுஸ்தவ:	1 - 106
(2) சர்சாஸ்தவ:	107 - 155
(3) கடஸ்தவ:	157 - 186
(4) அம்பாஸ்தவ:	187 - 225
(5) ஸகல ஜனனீஸ்தவ:	227 - 289
அனுபந்தம் 1—6	291 - 324

ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவீ

அணிந்துரை

வானமாய் விரிந்தனை
மழைக்கருணை யாயினை
தேன்மலரில் வண்டெனத்
திரிந்து வேத மோதினை
நானவன் அவனென
நடந்தனை வளர்ந்தனை
ஞானமான சுத்தசக்தி
ஞாயிறே சரண் சரண்.

கதிரவன் கதிர்களை வீசி உலகைச் சித்திரிக்கிறான். அதுபோல இறைவன் தனது யோக சக்தியால் ஐந்தொழில் புரிந்து உலகை நடத்துகிறான். குழந்தை முதலில் தாயை அறிகிறது. தாய்ப் பாலுண்டு வளர்கிறது. பிறகு தந்தையை அறிகிறது. அதுபோலவே உபாஸகன் முதலில் சுத்த பராசக்தியை வழிபட்டு, அருள் பெற்று, அவள் அருளாலே சுத்த பரமாத்மனை உணர்கிறான்.

நமது வீட்டில் எரியும் மின் விளக்கால் வானிற் பரவிய மின்சக்தியை அறிகிறோம். நம் உள்ளத்தில் பரமாத்ம சக்தியை உபாஸித்து உபாஸித்து அரு ஞானர்ச்சி பெற வேண்டும். அவள் அருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால் ஆண்டவனை அறிய முடியாது. அச் சக்தி யுபாஸனைக்கு ஒரு மந்திரம் வேண்டும்; தோத்திரம் வேண்டும், இரண்டையும் கொண்டது இந்த ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவீ.

இந்நூல் லகுபட்டாரகர் யாத்தது. இவரைக் காளி தாஸன் என்பாரும் உண்டு. நடை எளிது. பொருள் தெளிது, பயன் பெரிது. இந்நூல் சக்தியுபாஸனைக்கு இன்றியமையாத அஷ்டாங்க பாராயணக்ரமும், பீஜ மந்த்ர விளக்கமும், மந்திரப்பயன் போன்ற யாவும் அடங்கியுள்ளன. ஸௌந்தர்யலஹரியைப் போன்று பாராயணத்திற்கு இது சிறந்த சாதனமாகும்.

இந்த அரிய நூலுக்குப் பதவுரையும், பொழிப்புரை விளக்கமும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் ஹம்ஸகலர்-ஸ்ரீவாதூல இராமச்சந்திர சர்மா. சர்மாவின் நூலுக்குத் தனி மதிப்புண்டு. பரந்த படிப்பும், ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியும், நிறைந்த பக்தி சிரத்தையும் கொண்ட தேவீ உபாஸக ரான ஹம்ஸகலர் நூலை எவ்லோரும் பாராயணம் பண்ணிப் புண்ணியப் பயன் எய்துவார்களாக. உரை யாசிரியர் தேவியருளால் திருவோங்கி வாழ்க !

யோக ஸமாஜம்
அடையாறு, சென்னை.
22—6—69.

சுத்தானந்த பாரதி

शिवाय गुरवे नमः

முகவுரை

महामन्त्रमयं नौमि रूपं ते स्वच्छविग्रहम् ।

अपूर्वामोदसुभगं परामृतरसोल्बणम् ।

— என்றும் காணப்பெறாத ஆனந்தம் நிறைந்த அழகையுடையதும், சிறந்த அமுதமென்னும் ரஸத்தினால் நிறைந்துள்ளதும், மாசற்ற திருமேனியையுடையதும், மேன்மையான மந்த்ர வடிவாயமைந்துள்ளதுமான உனது திருவுருவை நான் வணங்குகிறேன்.

நமது பாரதநாட்டிலே தோன்றிய பல முனிவர்களும் பல யோகிகளும், பல ஸித்தர்களும், பல மஹான்களும், பற்பல தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த துதிகளை இயற்றியுள்ளனர். பண்போடு கூடிய இறைப்பற்று, ஆன்மவளர்ச்சி, முக்திநெறி முதலியவைகளைப் புகட்டுகின்ற இத்துதிகள் போன்றவைகளை வேறு எந்த நாட்டிலும், எந்த மதத்திலும் காண்பதரிது.

இவைகள் அனைத்தும் பெரிய பெரிய சாஸ்த்ரங்களை கற்றுணர்ந்து ஞானத்தையும், பக்தி நெறியையும், மனவறுதியையும் வளர்க்க முடியாத நிலையிலுள்ள இளமதியெய்திய மாந்தர்களுக்கு, எளிதில் மனதிலே நிலைத்து நிற்கவும், அவ்வழியிலே ஞானத்தை வளர்க்கவும், அந்த ஞானத்தால் பக்தியுணர்ச்சி வலுவடையவும், அந்த பக்தி

யின் வளர்ச்சியினால் மனவுறுதி நிலைக்கின்ற காரணத்தால் விடுதலை பெற வழியுண்டாவதற்கு, இத்தகைய துதிகள் எழுந்தன என்பது நமது ஆன்ரோர் கண்ட துணிபுமாகும்.

ஸ்ரீசங்கரர், ஸ்ரீஸித்தநாதர், ஸ்ரீப்ருத்வீதராசார்யர், சிவாநந்தயதி, அம்ருதாநந்தநாதர், ஸ்ரீமதப்பய்யதீக்ஷிதர், ஸ்ரீநீலகண்ட தீக்ஷிதர், ஸ்ரீபாஸ்கரராயர், ஸ்ரீமந்நிசுமாந்த மஹாதேசிகன், ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜர் போன்றவர்கள் பற்பலவான துதிகளைப் பாடியுள்ளதையும் நாமறிவோம்.

இவைகளில், சில பக்தி பரமாகவும், சில சாஸ்த்ர ஸித்தாந்தங்களை எளிய முறையிலே எடுத்துக் கூறும் வகையிலும், சில சைவம், சாக்தம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், த்வைதம் போன்ற மதங்களின் கொள்கைகளையும் சிறப்பாகப் போற்றும் வழியிலே அமைந்துள்ளன. ஆயினும் இவைகள் யாவும் ஆத்ம விடுதலைக்குரிய வழிகளைப் பற்பலவாக எடுத்துக் கூறி முடிவில் அழியாப் பேரின்ப நிலையின் தன்மையையும் புகழ்வனவுமாகும்.

இத் துதிகளில் பல ஸகுணம், நிற்குணம், என்ற உபாஸனைக்குரியவைகளாகவும், மற்றும் சில ராமாயணம் பாரதம், தேவீபாகவதம், பாகவதம், சிவபுராணம் போன்ற இதிஹாஸங்களிலே வருகின்ற கதாநாயகர்கள், நாயகிகள் இவர்களுடைய வீரச்செயல், செளர்யம், வாத்ஸல்யம், ஸௌசீல்யம் முதலிய உயரிய குணங்களைப் போற்றும் வகையிலே முன்னே வைத்துப் புனையப்பெற்றனவாகவும் காண்கின்றன.

இம்முறையிலே, சக்தியின் பெருமிதத்தையும், அம்மதத்தின் கொள்கைகளையும் நிலைநிறுத்த, பல துதிகளும் தோன்றியுள்ளன. அவைகளில் தேவீ மாஹாத்ம்யம் ஸௌந்தர்யலஹரீ, ஸித்தஸாரஸ்வதஸ்தவம், ஸுபகோதயம், சித்தகநசந்த்ரிகா, மஹார்த்தமஞ்ஜரீ, சித்வல்லீவிஸாஸம், சிந்தாமணிஸ்தவம், ஸௌபாக்ய ஸுதோதயம், காமகலாவிலாஸம், வரிவஸ்யாரஹஸ்யம், ஸ்ரீதேவீபஞ்சஸ்தவீ என்பவைகள் தலைசிறந்த துதிகளாகக் கருதலாம்.

இவ்வரிசையிலே கடையிலுள்ள ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவீ என்பது இப்பொழுது முதல் தடவையாக விரிவான தமிழுரைவுடன் வெளிவருகின்றது. இதையியற்றியவர் ஸ்ரீமஹாகவி காளிதாஸனாவர். இது காஷ்மீர தேசத்திலுள்ள பல சைவ நூல்களின் உரையிலே மேற்கோளாகக் கொள்ளுவதால், அத்தேசத்திலும் பிரஸித்தமாயிருப்பது எனவும் தெரிய வருகின்றது. இத்துதிக்கு ஓர் உரையும் காஷ்மீர தேசத்தவர் இயற்றியுள்ளார் என அங்குள்ள நூல் நிலையத்திலுள்ள நூற் பட்டியலில் காணப்பெறுகின்றது.

இதைக் காளிதாஸன் இயற்றியதற்குப் பல சான்றுகளைப் பல நிபுணர்கள் காட்டியுள்ளனர். இத்துதிகளில் பலவிடங்களிலும் அவருடைய மற்ற நூல்களின் கருத்துக்களும், சொற்களும் ஆங்காங்கு விரவி வருவதே காரணம் என அவர்கள் காட்டுவர். உதாஹரணமாக சித்தகநசந்த்ரிகை என்ற ஒரு காளிகாஸ் துதியானது இவரால் இயற்றப் பெற்றதாகத் தெரிய வருகின்றது. அந்நூலின் துவக்கத்திலுள்ள இரண்டாவது செய்யுளின் நான்காவது

அடியானது பின் வருமாறு அமைந்துள்ளதும் கவனிக்கத் தக்கது. அது வருமாறு—

सन्मार्गालोकनाय व्यपनयतु वस्तामसीं वृत्तिमीशः ।

என்பதாகும், இதே நான்காவது அடியானது அவரால் இயற்றப் பெற்ற மாளவிகாக்நிமித்ரம் என்னும் நாடகத்திலுள்ள நாந்தீ ச்லோகத்தின் நான்காவது அடியாகவும் அமையப் பெற்றுள்ளது.

இதே துதியில் ஆங்காங்கு சாகுந்தலம், விக்ரமோர்வசியம், ரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம் முதலிய நாடகங்கள், காவ்யங்கள் இவைகளிலேயுள்ள சொற்களின் ஒற்றுமையையும், கருத்துக்களின் ஒற்றுமையையும் நுட்பமாகக் கவனித்தால் காணாமல் இருக்க முடியாது.

மற்றும், அம்பாஸ்தவத்திலுள்ள இருபத்தாருவது செய்யுளாகிய;

“ भूमौ निवृत्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा

विद्यानले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ।

व्योम्नीव याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं

• तासां हि दूरतरमम्ब पदं त्वदीयम् ॥ ”

என்ற செய்யுளின் கருத்தையும், ஸூத ஸம்ஹிதையில் யஜ்ஞவைபவ கண்டத்தில் பதினான்காவது அத்யாயத்திலுள்ள அடியிற்கண்ட செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கற்பாலது. அது வருமாறு—

“ भूमौ निवृत्तिर्विप्रेन्द्राः प्रतिष्ठा पयसि स्थिता ।

विद्या वहौ तथा शान्तिर्वायौ व्योम्नि मुनीश्वराः ।

शान्त्यतीतकला चैताः..... ॥ ”

என்ற செய்யுட்களுக்கும் சொற்களின் ஒற்றுமையும் கருத்துக்களின் ஒற்றுமையும் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

எனவே, தேவீ பஞ்சஸ்தவியிலுள்ள செய்யுட்களின் கருத்துக்களும், சாஸ்த்ரங்கள் பலவற்றில் ஆங்காங்கு இதே போன்ற கருத்துக்களும் காணப் பெறுவதாலும், ஆசிரியர்கள் பலரால் தத்தம் உரைகளிலே பெரிதும் மேற்கோளாகக் கொள்ளப் பெறுவதாலும் இந்நூலின் தனிச்சிறப்பு சொல்லாமலே விளங்கும்.

இங்கு, இவ்வாராய்ச்சி வாசகர்களுக்கு அவசியமில்லை ஆயினும் குறிப்பாக நூலின் பெருமையை யுணர்த்துவதற்குச் சொல்லப் பெற்றது. ஸ்ரீகாமேச்வரஸூரி, ஸ்ரீகைவல்யாச்ச்ரம யதி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீதராசார்யர் போன்ற சிறந்த ஸ்ரீவித்யோபாணகர்களால் தத்தம் உரைகளிலே பெரிதும் மேற்கோளாகக் கொள்வதாலும் இந்நூல் ஸ்ரீவித்யா ஸம்ப்ரதாயத்தைத் தழுவியது எனச் சொல்லுவதும் சாலப் பொருந்தும். அவர்கள் அங்கு, ஸ்ரீகாளிதாஸ பகவத் பாதர் எனவும், தர்மாசார்யர் எனவும், லகுபட்டாரகர் எனவும் பெருமையாகப் போற்றுவதால் இந்நூலின் ஆசிரியருடைய பெருமையையும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், ஸ்ரீ தேவீமாஹாத்ம்யம் ஸ்ரீலலிதோபாக்யாநம் இவைகளைப் போலவே இந்தப் பஞ்சஸ்தவியும் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வது

நமது பாரத நாட்டிலே தோன்றிய ஆஸ்திக மக்களின் மரபுமாகும். ஆகவே இதைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து வருவதோடு விசேஷமாக மாதப்பிறப்பு, அஷ்டமி, பெளர்ணமி, நவராத்திரி போன்ற புண்ய காலங்களிலும் பாராயணம் செய்வதும் விசேஷப் பயனைக் கொடுக்க வல்லதுமாகும்.

எனவே, இது மிகவும் தொன்வாய்ந்ததும், துதிகளிலே தலைசிறந்து சிறப்புடன் விளங்குவது எனச் சொல்லுவதும் மிகையாது. இந்நூல் ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குவதால் பஞ்சஸ்தவீ எனவும் பெயர் தோன்றியது.

முதலாவது லகுஸ்தவம்— இது ஐந்து துதிகளில் தலைசிறந்து விளங்குவது. துதி முழுவதும் மந்த்ர சாஸ்த்ரத்தைத் தழுவிச் செல்வது, பாலா தேவியின் உபாஸனையைப் பல படியாகப் போற்றுவது. யந்த்ரோத்தாரம், மந்த்ரோத்தாரம் முதலியவைகளைச் சீரிய முறையிலே எடுத்து விளக்குவது, மற்றும் அன்னையை, ஸுலபமான வழிகளிலே உபாஸனை செய்யும் முறையினை விளக்குவதால் லகுஸ்துதி எனவும் வழங்கலாயிற்று. இதற்கு விரிவான உரைகள் பலவுள. லகுஸ்துதி என்ற பெயர் வந்த காரணத்தைத் துதியின் இறுதியிலேயுள்ள செய்யுளின் உரையில் ஸ்ரீராகவாநந்தர் என்ற உரையாசிரியர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். நானும் முதற் பகுதியின் முகவுரையிலும் விளக்கியுள்ளேன்.

இரண்டாவது சர்சாஸ்தவம்— இது அன்னையினுடைய ஸீலா விபூதிகளையும், சேவடியின் பெருமைகளையும் பெரிதும் போற்றி சர்ச்சை செய்வதால் இப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. இங்கு சர்ச்சை என்ற சொல்லானது

“சர்ச விசாரே” என்ற தாதுவிலிருந்து தோன்றியது. சர்ச்சை என்ற சொல்லுக்கு விசாரம் என்ற பொருள். இருந்தாலும் அச்சொல் ஞாநத்தையும் சுட்டும்.

அதாவது வேத வேதாங்கங்களை ஞாநத்தின் துணை கொண்டு விசாரம் செய்வது போல, இத்துதியையும் தெளிந்த ஞாநத்தின் உதவி கொண்டு விசாரம் செய்யப் பெறுவது எனவும் கொள்ளலாம். இதற்குச் சான்றாக :

ज्ञानधातुमयी चर्चा चर्चिता चारुहासिनी ।

ஞாநதாதுமயீ சர்சா சர்சிதா சாருஹாஸிநீ— “வனப் புடன் விளங்கும் புன்முறுவலையுடையவளே! ஞாநதாது வின் வடிவாயமைந்தது சர்சா என்னும் சொல். அதுவே சர்சிதா— விசாரணை செய்யப் பெறுவது” எனவும் ஆகும் எனத் தேவீபாகவதம் சொல்லும்.

மூன்றாவது கடஸ்தவம்— இங்கு ‘கட’ என்ற சொல்லானது ‘சேஷ்டை’, ‘த்யுதி-ஒளி’ என்ற பொருள்களைச் சுட்டும். சேஷ்டை என்பது செயலைக் குறிக்கும். எனவே ஒளிமயமாயுள்ள அன்னையின் பெருமிதங்களான வீரச் செயல்களையும், திறமைகளையும் பல கோணங்களிலே வர்ணனை செய்து கவி பெருமிதம் கொள்ளுவதால் இப் பெயர் சூட்டினார் போலும்.

நான்காவது அம்பாஸ்தவம்— ‘அம்பா’ என்ற சொல் ‘அபி-கதௌ’ என்ற தாதுவிலிருந்து தோன்றியது. அது ஸ்நேஹத்தால் - வாத்ஸல்யத்தால் - அடையும் தன்மையைக் குறிப்பது. எனவே, தன்னை யுபாஸிக்கின்ற தொண்டர்களிடம் அன்பினால் - வாத்ஸல்யத்தால் - கட்டுண்டு ஆவர்களுடைய குறைகளை யகற்றித் தன்பால் அன்னை

ஈர்த்துக் கொள்ளுகின்ற காரணத்தால் இங்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று.

ஐந்தாவது ஸ்கல ஜனனிஸ்தவம்— இங்கு ஸ்கல-யாவற்றையும். ஜனனி - தோற்றுவிப்பவள் என்பது பொருள். அதாவது சராசரவடிவாயமைந்த இவ்வுலகங்களைத் தோற்றுவிப்பவள் என்பது. இச்சராசரங்களைப் படைத்து அவைகளினூடே தானும் அந்தர்யாமியா யிருந்து கொண்டு உலக வியவஹாரங்களை நடத்தி வருபவள். மற்றும் தோற்றம், நிலை, அழிவு என்ற முத்தொழிலுக்கும் அன்னையே காரணமாயிருப்பவளுமாவள்.

எனவே இத்துதியில் அன்னை ஒருவளே எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலானவளாக இருந்து கொண்டு, நுண்ணிய சக்தியின் வடிவாயமைந்து, முத்தொழிலையும் நடத்திவருகின்றவள் என்பதைப் பல கோணங்களிலே கவி உருவகம் செய்து பெருமிதம் கொள்ளுகிறார். ஆகவே, அவளையே சரணாகதியடைந்தாலல்லாது பிறவிப் பயனைப் பெறுவதற்கு வேறு வழியொன்றும் கிடையாது என்பதையும் இத் துதி வலியுறுத்துவதாலும், இன்னேரன்ன பல காரணத்தாலும் இச் சிறப்புப் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இத்துதியின் முதல் பகுதியான லகுஸ்துதியை விரிவான தமிழரையுடனும் வெளியிட்டேன். வாசகர்களான அன்பர்கள் பலர் எஞ்சிய நான்கு பகுதிகளையும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுமாறு தூண்டினர். அன்னையின் திருவருளால் எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டிய வரையில் மொழிபெயர்த்து முதல் தடவையாக வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறேன்.

இத்துதிகள் ஐந்தும் குறுகிய காலத்தில் வெளி வந்துள்ளதால் எனது அறியாமையினால் ஆங்காங்கு சிற்சில எழுத்துப் பிழைகள் காணக்கூடும். அப்படிக்காணப்பெறும் பிழைகள் மறுபதிப்பில் திருத்தம் பெறுவதோடு, இன்னும் சில ரஹஸ்யமான விளக்கங்களையும் சேர்க்க முயற்சி செய்து வருகிறேன். எனவே வாசகர்களாம் அன்பர்கள் குற்றம் களைந்து குணம் கொண்டு நடு நோக்குடன் காண வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலுக்கு முன்னுரை கொடுத்துதவிய அன்பர் கவியோகி ஸ்ரீசுத்தானந்த பாரதி அவர்களுக்கு எனது ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, சோதனை செய்வதில் என்னோடு ஒத்துழைத்த நண்பர் லக்ஷ்மீ விஜயம் பிரஸ் ஸ்ரீஸுப்ரஹ்மண்யன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலைத் தக்க வழியிலே ஸ்ரீகுருவின் வாயிலாக உபதேசம் பெற்று, நூலின் பயனைப் பெறுவதற்குப் பொருளுணர்ந்து கொண்டு பாராயணம் செய்து வர வேண்டுகின்றேன். இவ்விதம் செய்வதால் அன்னையின் கல்யாண குணங்களை அகத்தே போற்றுவதற்கும், மன வறுதி பெறுவதற்கும், அவளை ஆராதிப்பதற்கும், வழி யுண்டாவதோடு இக பர ஸுகங்களையும் பெறுவதற்குத் தங்களுக்கு வழி யுண்டாகுமென்பதில் ஐயமில்லை,

முடிவாக—

“எவனால் உனது பூஜையென்னும் அமுதத்தைப் பருகும் ஸந்தோஷமானது எதுவரையில் அடைய முடிய

விலலையோ அதுவரையில் ஸுகமென்னும் ஸம்
பத்துக்களுடைய ஒரு திவலையையும் அவன் பருகவில்லை
என நினைக்கிறேன்”

यावन्न लब्धस्त्वत्पूजासुधास्वादमहोत्सवः ।

तावन्नास्वदितो मन्ये लवोऽपि सुखसंपदः ॥

என்ற செய்யுளையும் வாசகர்களாம் அன்பர்களுக்குத்
தெரிவித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு என்றும் ஞானஸம்
பத்துக்களைக் குறையாது கொடுக்க வேண்டுமென மஹா
மாயையாம் அன்னையை வேண்டுகிறேன்.

ஆசிரியன்.

FOREWORD

The **Laghustuti** is a short devotional poem of twenty verses with a concluding 21st verse in **Sardulavikridita** metre, addressed to the Goddess **Sarasvati**. In this short poem the author has brought in all the chief doctrines of the **Sakta** system in a very lucid way. The text with an elaborate commentary by **Raghavananda** has been already published in the **Trivandrum Sanskrit Series** as No. **LX**. by the late **Ganapati Sastri** in 1917. Now, **Pandit Sri Ramachandra Sarma** who is on the staff of the **Adyar Library**, has written a **Tamil** explanation of the text and has published the text with this **Tamil** commentary. **Sri Ramachandra Sarma** has to his credit a few **Sanskrit** works published with his own **Tamil** explanations, besides the work he has done in the **Adyar Library** by collaborating in various publications of the Library. He is a good scholar in **Sanskrit** and he has also good command of **Tamil**. His explanation is accurate and clear.

His plan has much to commend. He takes the words of the Text in prose order and then gives the meaning for each of the words. Later he gives the total meaning in **Tamil** followed by detailed explanations. There are appropriate introductory statements before the verses are

taken up for interpretation. Thus it is useful to Sanskrit students who stand in need of some help to understand the text, and also to those who know only Tamil.

The sublime thoughts contained in Sanskrit Literature can reach the people of India only through the regional languages, and it is a very laudable undertaking of the Pandit to have given this precious gem in a Tamil garb. I am sure this book will appeal to a large circle of readers and will meet with full success.

Adyar Library,
30th April,
1949 }

C. KUNHAN RAJA

முகவுரை

*ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவங்களில் முதலாவதாகிய இந்த லகுஸ்தவம் ஸ்ரீபாரதீ தேவியினுடைய அரும்பெரும் சக்திகளையும், பெருமைகளையும் விளக்குகின்ற ஒரு சிறு காவ்ய வடிவாயமைந்த ஸ்தவமாகும். இதைச் செய்தவர் ஸ்ரீ லகுபட்டாரகர். இவர் சிறந்த தேவீயுபாஸகர். காஷ்மீர தேசத்தவர். பத்தாவது நூற்றாண்டிலே காஷ்மீர தேசத்திலே தோன்றிய பல சைவ நூல்களிலும், சாக்த நூல்களிலும், இந்த ஸ்தவமானது பெரிதும் மேற்கோளாகக் கொள்ளப்படுவதைக் கொண்டு அதற்குச் சற்று முந்திய காலத்திலே தோன்றியிருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிய வருகிறது.

இக் கவியினுடைய இயற்பெயர் யாதென விளங்க வில்லை. மேற்கோளாகக் கொள்ளும் நூல்களிலே ஆசிரியருக்கு லகுபட்டாரகர் என்றும், தர்மாசார்யர் எனவும், ஸ்ரீகாளிதாஸ பகவத்பாதா: எனவும்; இந்நூலுக்கு, விம்சதிஸ்தவமென்றும் பாலாவிம்சதியெனவும் விளக்கம் கொடுக்கின்றனர். ஆகவே இவை இரண்டும் காரணப் பெயர் போலும். ஸ்ரீதேவீபஞ்சஸ்தவத்தைச் செய்தவர் ஸ்ரீமஹா காளிதாஸரெனவும் ஒரு வழக்குள்ளது. எனவே ஸ்ரீ காளிதாஸருக்கே லகுபட்டாரகர் எனவும் பெயர் இருக்கலாம். இந்த விமர்சனமானது சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர்களுக்கே உரியதாகும்.

இந்த ஸ்தவமானது அழகிய நடையும், ஆழ்ந்த கருத்தும், பெருகிய பொருள் விளக்கமும் கொண்ட சீரிய காவிய லக்ஷணங்களமைந்த சிறு (லகு) காவ்யமாகும். ஸ்ரீஸௌந்தர்யலஹரியைப் போலவே இந்நூலும் ஸ்ரீதிரிபுரஸுந்தரியினுடைய பெருமையை விளக்குவதோடு, ஒவ்வொரு ச்லோகமும் ஒவ்வொரு பலனைக் குறித்த உபாஸனையையும் விளக்குவதாகும்.

* ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவங்களாவன: லகுஸ்தவம், சர்ச்சாஸ்தவம், கடஸ்தவம், அம்பாஸ்தவம், ஸகலஜநீஸ்தவம் என்பன.

மந்த்ரம், யந்த்ரம் முதலியவைகளின் விளக்கங்களும், முக்கியமாகத் தாந்த்ரிகர்களுக்கு (ஸ்ரீ தேவீயுபாஸர்களுக்கு) இன்றியமையாததும், அநுதினமும் அநுஷ்டானத்திலே கைக்கொள்ள வேண்டியதும், ஸ்ரீகுருபரம்பரையிலே வந்த உபதேசத்தோடு கூடியதுமான நாமபாராயணத்தினுடைய விளக்கமானது இந்நூலிலே சீரிய முறையிலே உபதேசிக்கப் பெறுவது ஒன்றே இந்த ஸ்தவத்தின் தனிப்பெருமையை விளங்கச் செய்வதற்குப் போதிய சான்றாகும். இந்த நூலைத்தவிர வேறெந்த நூலிலும் இந்த நாமபாராயணம் விளக்கப்படவில்லை யெனவும் தெரிய வருகிறது.

எனவே, இந்நூலுக்குள்ள அருமை பெருமைகளை அவரவர்களுடைய சித்தத்தின் பரிபக்குவத்திற்குகந்தவாறு அநுபவிக்க வியலுமே யல்லாது, ஒருவர் மற்றொருவருக்கு எடுத்துச் சொல்லுவதும் எளிதான காரியமல்ல. ஆயினும் இச்சிறந்த ஸ்தவத்தை நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து வருவது நமது பாரத நாட்டிலே தோன்றிய ஆஸ்திகக் குடும்பத்தினரது சீரிய மரபாகும்.

பாராயணமென்பது தெய்வழிபாடுகளிலே ஒன்றாகும். இதை நாமபஜனம் எனவும் சொல்லலாம். அதாவது அகத்திலே உபாஸனைக்குக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட மூர்த்தியினுடைய அரும்பெரும் குணங்களை வாயாரப் புகழ்ந்து, ஒரு முகப்படுத்திய மனத்திலே, அச்சீரிய குணங்களை இடைவிடாது லயிக்கச் செய்து, தானும் உபாஸநா மூர்த்தியும் ஒன்றையென அபேதமாகப் பாவனை செய்து வருவதே தான் நாமபாராயணத்தின் பொருளாகும்.

அதுவன்றி, கண்கள் ஒன்றைப் பார்க்க, மனம் ஒன்றை நினைக்க, கைகள் ஒன்றைச்செய்ய வாயால் எவ்வளவு தடவை நாமாக்களையுச்சரித்தாலும், ச்லோகங்களைச் சொன்னாலும் ஒரு விதப்பயனும் ஒருக்காலும் உண்டாகாது. ஒவ்வொரு நாமாவை

யும் நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து பொருள் கொண்டு, அதனாலேற்பட்ட மனப்பண்புடன் உபாஸனை செய்து வருவதே சாலச்சிறந்ததாகும். இதுவே நமது ஆன்றோர் நமக்கு வகுத்தருளிய வழியுமாகும்.

சென்ற சிலதினங்களாக, இக்கருத்தைச் சிந்தையிலே கொண்டு ஆஸ்திக அன்பர்களுக்கும், அன்கைமார்களுக்கும், ஸஹோதரஸஹோதரிகளுக்கும், பயன் தரும் வழியிலே, பதவுரை, பொழிப்புரை, விரிவுரை முதலிய விளக்கங்களோடு எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டியவரையில் வடமொழியிலுள்ள பல உரைகளையும் ஒப்புநோக்கிச் சுருக்கமாக ஓர் உரையையும் எழுதலானேன்.

இச்சிறந்த ஸ்தவத்திற்கு, ஸ்ரீபரமேச்வரர் என்றவர் ஆயிரம் ச்லோகம் கொண்டதோர் உரையொன்றும் செய்திருக்கிறார். அவரது உரைமுழுவதும் செய்யுள் வடிவாயமைந்தது. ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் உரை வகுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளையும் ஒவ்வொரு படலமாகக் கணக்குக் கொடுத்துள்ளார். மற்றும் ஸ்ரீனிம்ஹராஜர், ஸ்ரீஸோமதிலகஸூரி, ஸ்ரீராகவாநந்தர், ஸ்ரீ மஹாகவி மகுடமணி, ஸ்ரீ ஸ்தாசிவர், ஸ்ரீ கச்சபேச்வரஸூரி (எனது குரு) முதலிய பல அறிஞர்கள் விரிவாக உரை செய்திருக்கின்றனர்.

இவர்கள் அனைவரும் ஸம்பரதாய வழியிலே வந்த சிறந்த தேவீயுபாஸகர்களாவர். அத்துடன் சாஸ்த்ரபரிசீலனையிலும் கரை கண்டவர்கள். இவர்களுடைய உரைகளிலே ஆங்காங்கு பல ஸம்பரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்கள் விளக்கப்பெறுகின்றன. அவைகள் அனைத்தும் இங்கே தமிழிலே மொழிபெயர்க்க வொண்ணாததாகும். வடமொழியிலே நன்கு பரிசயமுள்ளவர்கள் அவைகளைப் படித்து ரஸிக்க முடியும். இங்கு எவ்வளவு தூரம் அவச்யமான பொருள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமோ

அவ்வளவு தூரம் அவச்யமானவைகளுக்குப் பொருள் விளக்கம் கொடுக்க முயற்சித்துள்ளேன்.

இக்காவியத்தைக் கண்ணுறும் ஆஸ்திக அன்பர்களும், அன்னமார்களும், ஸஹோதரஸஹோதாரிகளும் இதனை நன்கு படித்து ஸ்ரீதீர்புரஸுந்தரியினுடைய திருவருளைப் பெறவேண்டுமென்பதே எனது பேரவாகும். எனவே இந்நூலிலுள்ள குற்றங்களைக் களைந்து, குணங்களைக் கொண்டு நடு நோக்குடன் என்னைப் பயன் பெறச் செய்வதும் குணக்குன்றிலே யிலங்கும் கற்றறிந்த மாந்தர் கடனாகும்.

இந்நூலுக்கு நூன்முகம் கொடுத்து உதவிய பேராசிரியர் ஸ்ரீகுன்ஹன் ராஜா அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவது பதிப்பு

சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவங்களில் முதலாவது ஸ்வதமாகிய 'லகுஸ்துதி' தமிழுரையோடு வெளிவந்தது. பல வாசகர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க எஞ்சியுள்ள நான்கு ஸ்தவங்களையும் ஒன்று திரட்டி 'தேவீ பஞ்சஸ்தவீ' என்ற தலைப்பில் பல விளக்கங்களுடன் இப்பொழுது வெளிவருகின்றது. வழக்கம் போல் அன்பர்களாம் வாசகர்கள் இவைகளைப் படித்துச் சுவைத்து அன்னை யின் திருவருட் பயனைப் பெற வேண்டுகிறேன்.

ஆசிரியன்

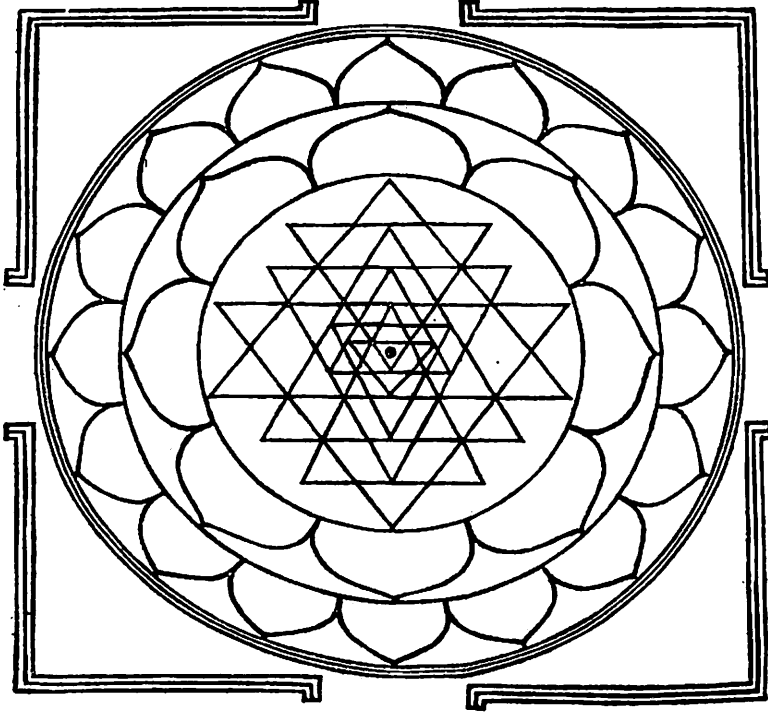
नमो ब्राह्मनसातीतमहिम्ने परमेष्ठिने ।

त्रिगुणाष्टगुणानन्तगुणनिर्गुणमूर्त्ये ॥

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ

லகுஸ்தவ: (1)

॥ श्रीचक्रम् ॥

बिन्दुत्रिकोणवसुकोणदशारयुग्म-
मन्वश्रनागदलसंयुतषोडशारम् ।
वृत्तत्रयं च भरणीसदनत्रयं च
श्रीचक्रमेतदुदितं परदेवतायाः ॥

शिवाय्यो नमः
श्रीमहाकविकालिदासविरचिता

(लघुमहारकः)

श्रीदेवीपञ्चस्तवी

(लघुस्तवः - १)

ஸ்ரீதேவீபஞ்சஸ்தவீ

(லகுஸ்தவ: — 1)

தோற்றுவாய்

லகுஸ்துதி யென்னும் இச்சிறந்த ஸ்தோத்திரத்
தைச் செய்த ஸ்ரீலகுபட்டாரகர் ஸ்ரீதேவியினுடைய
கருணாகடாஷுத்தால் ஜீவந்முக்தி பதவியையடைந்த
ஒருசிறந்த மஹாநுபாவராவர். இவர், அஜ்ஞாநத்
தால் ஸம்ஸாரக் கடலில் மூழ்கிக் கரைசேர வழியறீ
யாது பரிதவிக்கின்ற பாமர ஜனங்களைக் கண்டு
மனங்கலங்கி, அவர்களும் தன்னைப் போலவே
ஸ்ரீ தேவியின் அருளைப் பெறவேண்டுமெனக் கருதி,
ஸ்ரீ தேவியினுடைய தத்துவ - விபூதி - விபவ - விசே
ஷங்களை பிரகாசிக்கச் செய்கின்ற இந்த ஸ்துதியை
'சார்தூல விக்ரீடதம்' என்ற விருத்தத்திலே (யாப்
பிலே) இருபத்தொன்று ச்லோகங்கள் கொண்ட
நாகச் செய்தருளினார்.

இந்த ஸ்துதியிலே முதல் ச்லோகத்தில், ஸ்ரீத்ரீ
புராமந்த்ரத்தையும், த்ரிபுராதேவியின் ஸ்வரூபத்தையும்,
த்ரிபுராதேவியினுடைய உபாஸநாமார்க்கத்தையும்,
இரண்டாவது ச்லோகத்தில், மோக்ஷத்தின்
பொருட்டு முதல் பீஜத்திலுள்ள சப்தப்ரபஞ்சபீஜ
மாக்ஷ நாதத்தோடு கூடிய பிந்துவினுடைய உபா

ஸனையையும், குண்டலிநீஸ்வரூபத்தையும் விரிவாகச் சொல்லுகிறார். மூன்று, நான்கு; ஐந்தாவது ச்லோகங்களிலே, முறையே முதல், இரண்டு, மூன்றாவது பீஜங்களுடைய உபாஸனைகளாலுண்டாகும் பலன்களையும்; ஆறாவது ச்லோகத்திலே, மந்த்ரஜபக்ரமத்தையும் விளக்குகிறார். இந்த ஆறு ச்லோகங்களும் பீஜாக்கூரங்களை மாத்திரம் குறித்துச் சொல்லுவனவாம்.

ஏழு முதல் பதினோராவது ச்லோகம் வரையில் முன்பு கூறிய பீஜாக்கூரங்களுடைய த்யானத்திற்குரிய மூர்த்திகளைச் சொல்லுவதாகும். அதாவது, ஏழாவது ச்லோகம், கவிதா சக்தியைக் குறித்து ஸஹஸ்ராரகமலத்தில் சக்தி பீஜத்தையும்; மூலாதாரகமலத்திலே காமராஜ பீஜத்தையும்; ஹ்ருதயகமலத்திலே வாக்க்பவ பீஜத்தையும், “வாமே” என்ற ச்லோகத்தில் சொல்லிய ஸகலமூர்த்தியுடன் அபேதமாக த்யானம் செய்யவேண்டுமென்றும்; எட்டாவது, வாக்கின் வன்மைக்காக ஸஹஸ்ராரகமலத்திலே சக்திபீஜத்தை, “யே த்வாம்” என்ற ச்லோகத்தில் சொல்லிய த்யானமூர்த்தியோடு அபேதமாகவும்; ஒன்பதாவது ச்லோகம், வச்யத்தின் பொருட்டு மூலாதாரகமலத்திலே காமராஜபீஜத்தை “யே சிங்ஹ” என்ற ச்லோகத்திலே சொல்லிய மூர்த்தியோடு அபேதமாகவும்; பத்தாவது ச்லோகம், ஐசுவர்யத்தின் பொருட்டு ஹ்ருதய கமலத்திலே “வஜ்ரகாண்ட” என்ற ச்லோகத்தில் சொல்லிய மூர்த்தியோடு அபேதமாகவும்; பதினோராவது ச்லோகம், மோகூத்தின் பொருட்டு ஸஹஸ்ராரகமலத்திலே காமராஜ பீஜத்

திலுள்ள இரண்டாவதாகிய ககார லகாரங்களைத் தள்ளி எஞ்சிய காமகலாக்ஷரத்தை, “சாமீத்யா” என்ற ச்லோகத்திலே சொல்லிய மூர்த்தியோடு அபேதமாக த்யாநம் செய்ய வேண்டு மென்பதையும் கூறுவதாகும். பன்னிரண்டாவது ச்லோகம், ஸ்ரீதேவியினுடைய உபாஸனையானது இஹலோக பரலோக ஸுகங்களை ஒன்றாகவே ஒரே ஸமயத்தில் கொடுக்க வல்லது என்பதை உபதேசிப்பதாகும்.

பதிமூன்றாவது ச்லோகம், ஸ்ரீதேவியை உபாஸனை செய்தாலன்றி சக்ரவர்த்தி பதவியை ஒரு பொழுதும் அடைய முடியாது என்பதையும் ; பதினான்காவது ச்லோகம், ஸ்ரீதேவியினுடைய உபாஸனையால் ஸகல கார்ய ஸித்திகளையும் பெறலாமென்றும், அக் காரியங்களைச் செய்யும் அதிகாரிகளையும், ஸ்தாநங்களையும் விவரிப்பதாகும். பதினைந்தாவது ச்லோகம், சப்தாதீதமா யிருக்கின்ற ஸ்ரீதேவியினுடைய பரரூபத்தையும் ; பதினாறாவது ச்லோகம், அபரரூபத்தையும் ; பதினேழாவது ச்லோகம், பலவகையான கார்யஸித்திகளுக்கு வேண்டிய ஸ்ரீதேவியினுடைய நாம ரூபங்களையும் ; பதினெட்டாவது ச்லோகம், மந்த்ர பாராயண க்ரமத்தையும் ; பத்தொன்பதாவது ச்லோகம், நாமபாராயண க்ரமத்தையும் ; இருபது, இருபத்தொன்றாவது ச்லோகங்களிரண்டும், பலச்ருதியின் விளக்கத்தோடு மந்த்ரேர்த்தாரத்தின் சிறப்புக்களையும் முறையே விளக்குவதாகும்.

நூல்—

(அவதாரிகை) ஸ்ரீ லகுபட்டாரகர் இவ்விதம் தானியற்றிய இச்சிறப்பு வாய்ந்த ஸ்துதியானது ஒருவித இடையூறுகளின்றி இனிது நிறைவேறுவதற்காக ஆசீர்வாத ரூபமான மங்களாசாஸனத்தை இந்த முதல் ச்லோகத்திலே செய்தருளுகிறார்.

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां

शौक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ।

एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहः स्थिता

छिन्द्याद् वः सहसा पदैस्त्रिभिरधं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

मध्येலலாடம் - நெற்றியி னுடைய நடுவில் ; ऐन्द्रस्य-
இந்த்ர ஸம்பந்தமான ; शरासनस्य - தருளினுடைய ;
इव - போல ; प्रभाम् - காந்தியை ; दधती - தரிக்கின்ற
வளும் ; शिरसि - சிரஸில் ; अनुष्णगोः - சந்த்ரனுடைய ;
इव - போல ; शौक्लीम् - வெண்மையான ; कान्तिम् - காந்
தியை ; सर्वतः - எங்கும் ; आतन्वती - பரவச்செய்கின்ற
வளும் ; हृदि - ஹ்ருதயத்தில் ; अहः स्थिता - உதயத்தைய
டைந்த ; उष्णांशोः - ஸூர்யனுடைய ; द्युतिः - சோபை ; इव -
போல ; स्थिता - இருக்கின்றவளும் ; ज्योतिर्मयी - (கே
வலம்) ஒளியின் வடிவாகவும் ; वाङ्मयी - (கேவலம்)
சொற்களின் வடிவாகவும் ; त्रिभिः - மூன்று ; पदैः -
பதங்களோடு கூடியவளுமான ; एषा - இந்த ; असौ -
அந்த த்ரீபுரஸுந்தரீ ; वः - உங்களுடைய ; अघम् -
பாபத்தை ; सदा - எப்பொழுதும் ; छिन्द्यात् - நாசம்
செய்யட்டும்.

ஐந்த்ரஸ்யேவ சராஸநஸ்ய தததி

மத்யே லலாடம் ப்ரபாம்

சௌக்லீம் காந்தி மநுஷ்ணகோரிவ

சிரஸ்யாதந்வதீ ஸர்வதஃ ।

ஏஷாஸௌ த்ரிபுரா ஹ்ருதி த்யுதி-

ரிவோஷ்ணம்சோ: ஸதாஹ: ஸ்திதா
ச்சிந்த்யாத் வ: ஸஹஸாபதை-

ஸ்த்ரிபிரகம் ஜ்யோதிர்மயீ வாங்மயீ || 1 ||

இந்த்ர தநுஸைப் (வானவில்) போன்ற பல வர்ணங்
களோடு கூடிய காந்தியை நெற்றியினுடைய நடுவிலும்;
சந்த்ரனுடைய வெண்மையான காந்தியை சிரஸிலும்;
பகலில் பிரகாசிக்கின்ற ஸூர்யனுடைய காந்தியை ஹ்ரு
தயத்திலும் தரித்துக் கொண்டு ஒளியின் வடிவாகவும்;
ஒளியின் (சப்தங்கள்) வடிவாகவும்; மூன்று பதங்களினால்
அல்லது மூன்று ஸ்தானங்களினால் குறிக்கப் படுகின்ற
வருமான இந்த த்ரிபுரஸுந்தரீ உங்களுடைய பாபத்தை
நாசம் செய்யட்டும்.

(விரிவுரை) நெற்றியினுடைய நடுவிலே (இரண்டு
புருவங்களுக்கு மிடையில்) ஆஜ்ஞா சக்ரத்தில் இந்த்ர
தநுஸைப் (மழை காலத்திலே ஆகாயத்தில் பல வர்ணங்
களோடு தோன்றும் வானவில்) போன்ற காந்தியை
'ஜீ' என்ற உருவத்தோடும்; சிரஸில் (த்வாதசாந்த
பத்மம்) சந்த்ரனைப் போன்ற வெண்மையான காந்தியை
நான்கு பக்கங்களிலும் பரவச் செய்து 'ஸி:' என்ற
உருவத்தோடும்; ஹ்ருதயத்தில் (அநாஹதபத்மம்)
உதய காலத்திலே தோன்றும் ஸூர்யனுடைய சிவந்த
காந்தியை 'ரீ' என்ற உருவத்தோடும்; ஒளியின் வடி
வாகவும், மூன்று ஸ்தானங்களின் வடிவாகவும், அல்லது
மூன்று பீஜாக்ஷரங்களின் வடிவாகவும் இருந்து கொண்டு
ஆத்ரி த்ரிபுரஸுந்தரீ உங்களுடைய ஆணவம், மாயை, காரி

மம், என்ற மூன்று வகையான மலங்களும்,¹ எப்பொழுதும் மூன்று காலத்திலும்² உண்டாகாது வெகு விரைவில் நாசம் செய்யப்படும்.

இங்கே, உபாஸகர்களினால் ஆஜ்ஞாசக்ரத்தில் வெண்மை, சிவப்பு, கருப்பு, என்ற மூன்று வர்ணங்களோடு கூடிய ஒளியின் வடிவாகவும், ஸஹஸ்ரார கமலத்தில் வெளுப்பு வர்ணத்தோடு கூடிய ஒளியின் வடிவாகவும்; அநாஹத கமலத்தில் சிவப்பு வர்ணத்தோடு கூடிய ஒளியின் வடிவாகவும்; த்யாந த்ருஷ்டியோடு பார்க்கப்படுகின்றவனும், ஒளியின் வடிவாக மூன்று பீஜாக்ஷரங்களிலும் பரவியிருக்கின்றவனுமான இந்த ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுரஸுந்தரீ உங்களுடைய பாபத்தைத் தாமதியாது நாசம் செய்யப்படும் என்பது ச்லோகத்தின் ஸாரமாகும்.

இக்கருத்தையே ஸ்ரீலலிதா ஸஹஸ்ரநாமமும்,

शिरस्थिता चन्द्रनिभा भालस्थेन्द्रधनुः प्रभा ।

हृदयस्था रविप्रख्या..... ।

சிர: ஸ்திதா சந்த்ரநிபா

பால ஸ்தேந்த்ரதநு: ப்ரபா ।

ஹ்ருதயஸ்தா ரவிப்ரக்மா..... ॥

“சந்த்ரனைப் போன்ற வெண்மை நிறத்தோடு சிரஸினிருப்பவனும்; வானவில்போன்ற பல வர்ணங்கள் தோய்

1. ஆணவமலமாவது—அபூர்ணமாயிருத்தல். கார்மமலமாவது—சுபமும் அசுபமுமான அநுஷ்டானம். மாயீமலமாவது—பின்னமான வேத்யங்களின் விளக்கம், அல்லது மாயை முதல் வித்யாதத்துவம் வரையிலுள்ள சட்டைகள்.

2. மூன்று காலங்கள்—சென்ற காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம்.

ந்த நிறத்துடன் நெற்றியிலிருப்பவளும் ; ஸூர்யனைப் போன்ற சிவந்த நிறத்தோடு ஹருதயத்திலிருப்பவளும்” என வர்ணத்துள்ளது.

இங்கு சிரஸ், நெற்றி, ஹருதயம், என்றது முறையே ஸஹஸ்ராரத்தையும், ஆஜ்ஞையையும், அநாஹதத்தையும் குறிப்பதாகும். இவ்விதமே ஸௌபாக்யஹருதயத்திலும் ;

योनौ कनकपुञ्जाभं हृदि विद्युच्छटोपमम् ।

आज्ञायां चन्द्रसंकाशं महस्तव महेश्वरि ॥

யோநௌ கனகபுஞ்ஜாபம்

ஹ்ருதி வித்யுச்சடோபமம் ।

ஆஜ்ஞாயாம் சந்த்ர ஸம்காசம்

மஹஸ்தவ மஹேஸ்வரி ॥

“ஹே மஹேஸ்வரி ; நீ உன்னுடைய மூலாதாரத்தில் ஸுவர்ணத்தைப் போன்ற காந்தியையும் ; அநாஹதத்தில் பலவர்ணங்களுடன் மின்னல் போன்ற காந்தியையும் ; ஆஜ்ஞாசக்ரத்தில் சந்திர கிரணம் போன்ற வெண்மையான காந்தியையும் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்” என வர்ணித்திருப்பது போல உண்மையில் பாலாமந்த்ரத்திலுள்ள ஒளியானது மூலாதாரம் முதல் ப்ரஹ்மரந்த்ரம் வரையில் பரவி ப்ரகாசிக்கின்ற குண்டலினீ சக்தியைத்தான் குறிப்பதாகும்.

அது எவ்விதமெனில், “பிரளயகாலத்தில் தோன்றும் அக்நியைப் போன்ற காந்தியானது முதலில் மூலாதாரத்திலிருந்து அநாஹதத்தைத் (ஹருதயத்தை) தொடுகிறது. இதுவே முதலாவது கூடமாகும். கோடிஸூர்ய

ப்ரகாசம் போன்ற மற்றொரு காந்தியானது அநாஹதத் திலிருந்து ஆஜ்ஞை (புருவத்தின் நடுவு) வரையில் சென்று தொடுகிறது. இதுவே இரண்டாவது கூடமாகும். சந்திரனைப் போன்ற ஒளிமிகுந்த மற்றொரு காந்தியானது ஆஜ்ஞை முதல் நெற்றி வரையில் வியாபித்திருக்கின்றது. இதுவே மூன்றாவது கூடமாகும்." இதுவே ஸ்ரீவித்யையினுடைய மந்த்ர ரூபமான த்யாநமாகும். ஆகவே பாலாமந்த்ர ரூபமான தேஜஸுக்கும், குண்டலிநீ சக்திக்கும் வித்யாஸமில்லை யென்பதும், ரஹஸ்யார்த்தமாகும்.

மற்றும், பாலாபீஜத்தில் முதல் அக்ஷரமாகிய வாக்கபவ பீஜமும்; ஸ்ரீவித்யையினுடைய முதல் ஐந்து அக்ஷரங்கள் கொண்ட வாக்கபவகூடமும்; பாலஸூர்யனைப் போன்ற காந்தியோடு மூலாதாரம் முதல் அநாஹதம் வரையிலும்; பாலாதேவியினுடைய இரண்டாவது அக்ஷரமாகிய காமராஜ பீஜமும், ஸ்ரீவித்யையினுடைய அடுத்த ஆறு அக்ஷரங்கள் அடங்கிய காமராஜகூடமும்; பலவர்ணங்களோடு அநாஹதம் முதல் ஆஜ்ஞை வரையிலும்; பாலாதேவியினுடைய மூன்றாவது அக்ஷரமாகிய சக்திபீஜமும், ஸ்ரீவித்யையினுடைய எஞ்சிய நான்கு அக்ஷரங்கள் கொண்ட சக்தி கூடமும்; பூர்ணசந்த்ர ப்ரகாசத்தோடு ஆஜ்ஞை முதல் ஸஹஸ்ராரம் வரையிலும் பரவியிருக்கின்றன என்பது உண்மையான கருத்தாகும். இவ்விதம் பீஜம், கூடம், நாதம் என்ற மூன்றுக்கும், மேலேயுள்ள தேஜஸுக்கும், வேற்றுமையில்லை யென்பதும் கிடைக்கின்றது.

ज्योतिर्मयी - (ஒளியின் வடிவு) என்றதால் இந்தர தறுஸையும், சந்த்ரஸூர்யர்களுையும் போன்ற காந்தி யோடு கூடிய ஜ்யோதிஸ்வரூபமாயுள்ளவள் என்றும்; **वाङ्मयी** - (ஒளியின் வடிவு) என்றதால் **ए** (ஐம்) முத லான பீஜாக்ஷரங்களுடைய ஸ்வரூபமாயுள்ளவள் என்றும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத் தில் ஜ்யோதிர்மயீ சப்தமானது உண்மையில் அநாவ் ருத (மறைக்கப்படாத) ஆத்மஸ்வரூபத்தின் ஒளியாக வும், ஸ்வயம்ப்ரகாசவடிவாகவும், ஸர்வப்ரபஞ்ச வடி வாகவும், பரப்ரஹ்ம வடிவாகவுமிருக்கின்ற ஸ்ரீபர மேச்வரனுடைய ஸ்வபாவ (இயற்கை) வடிவமான (அஹங்கார ரூபினீயான) இவ்விதம், அவ்விதம், என்று நிர்ணயம் செய்ய முடியாத நிலையிலே யிருக் கின்ற அஹம் (நான்) என்ற விமர்ச சக்தியைத்தான் குறிப்பதாகும்.

வரிவஸ்யாரஹஸ்யத்திலும் இந்த விமர்சசக்தி யைப் பின் வருமாறு வர்ணித்துள்ளது.

प्रलयाग्निनिभं प्रथमं मूलधारादनाहतं स्पृशति ।

तस्मादाज्ञाचक्रं द्वितीयकूटं तु कोटिसूर्याभम् ॥

तस्माललाटमध्यं तार्तीयं कोटिचन्द्राभम् ।

नैसर्गिकी स्फुरत्ता विमर्शरूपास्य वर्तते शक्तिः ।

तद्योगादेव शिवो जगदुत्पादयति पाति संहरति ॥

ப்ரளயாக்நி நிபம் ப்ரதமம்

மூலாதாராதநாஹதம் ஸ்ப்ருசதி ।

தஸ்மாதாஜ்ஞாசக்ரம்

த்விதீயகூடம் து கோடி ஸூர்யாபம் ||

தஸ்மால்லலாட மத்யம்

தார்த்தீயம் கோடி சந்த்ராபம் |

நைஸர்கிகே ஸ்புரத்தா

விமர்சனபாஸ்ய வர்ததே சக்தி: |

தத்யோகதேவ சிவோ

ஜகதுத்பாதயதி பாதி ஸம்ஹரதி ||

“ஊழிக்காலத்திலே தோன்றுகின்ற அக்ரியை நிகர்த்த காந்தியானது, முதலில் மூலாதாரத்திலிருந்து அநாஹதத்தைத் தொடுகிறது. அதிலிருந்து கோடி ஸூர்யப்ரகாசமாயுள்ள இரண்டாவது கூடமான ஆஜ்ஞையையும், அந்த ஆஜ்ஞையிலிருந்து கோடி சந்த்ரப்ரகாசமாயுள்ள மூன்றாவதான லலாடத்தின் நடுவையும் தொடுகிறது. அந்த மஹாப்ரகாசத்திற்கு சிவமென்னும் பரப்ரஹ்மத்திற்கு - இயற்கையாகவே - சலிக்கின்றதாயும், (ஸூர் - அசைவது, நகர்வது)ப்ரகாசவடிவாகவுமுள்ள ஒருவிதசக்தியின் தன்மையுண்டு. அந்த சக்தியோடு சேர்ந்த காரணத்தாலே அந்த மஹாப்ரகாசம்-ஒளிப்பிழம்பு-உலகத்தின் ஸ்ருஷ்டி; (ஆக்கல்) ஸ்திதி; (காத்தல்) ஸம்ஹாரம்; (அழித்தல்) திரோதாநம்; (மறைத்தல்) அதுக்ரஹம் (அளித்தல்) என்ற ஐந்து தொழில்களையும் நடத்தி வருகின்றது.” என்பதாகும்.

இங்கு, (நைசர்கிகி 'ஸ்வபாவம்') என்றதால் சந்த்ரனும் சந்த்ரிகையும்; மலரும் மணமும்; சர்க்கரையும் மதுர

மும் போல அந்தப் ப்ரகாச சக்திகள் இரண்டும் ஒன் றோடொன்று வேறுபடாதவை என்பதும் கருத் தாகும்.

வாழ்மயி—(ஒலியின் வடிவு) என்ற சப்தமானது அந்த விமர்ச சக்தியினுடைய வாசகமாக வியாபித்து (பரவி) (பூரணமான அஹம் என்ற) அகாரம் முதல் ஹகாரம் வரையிலுள்ள ஸமஸ்தவேதபீஜங்களுக் கும் காரணமாயிருந்து கொண்டு (அஹம்) நான் என்ற வாசகத்தைக் குறிப்பதாகும். (ஏவா - இந்த) என்ற தால் த்வைதப் ப்ரபஞ்சத்தோடு கூட யாவராலும் உபாஸிக்கப் பெறுகின்றவனென்றும்; (அசௌ-அந்த) என்றதால் ஞானிகளால் மாத்திரம் உபாஸிக்கத் தக்க அகண்டாகார ஸம்வித்ருபிணீ (எங்கும் நிறைந்த சைதன்ய) எனவும் தாத்பர்யமாகும். (அவம்-பாபம்) என்ற சப்தமானது ஆத்மதத்துவத்தினுடைய அஜ்ஞாந நிமித்தமாகத் தங்களால் ஆரோபிக்கப் பெற்ற புண்ய பாபங்களைக் குறிப்பதாகும். (அபுரா - மூன்று புரம்) என்றதால் தேஜஸ், (நெருப்பு) அப்பு, (ஜலம்), அன்னம், (ஸுதை) போன்ற மூன்று உல கங்கள், மூன்று மூர்த்திகள், மூன்று சக்திகள், முதலியவைகளான த்ரிபுடிகளுக்கும் முன்னேயுள்ள வள் எனவும் தாத்பர்யமாகும்.

மற்றும் இந்த ச்லோகத்திலே அடங்கியுள்ள மந்த்ரோத்தாரமும் சொல்லப்பெறுகிறது. அது வரு மாறு— முதல் இரண்டு பாதங்களில் பாலாமந்த்ரத் தினுடைய முதல் இரண்டு அக்ஷரங்களையும்; மூன்று

வது பாதத்தில் விஸர்கத்தோடு சேர்ந்த மூன்றாவது அக்ஷரத்தையும் ; (सर्वतः-எங்கும்) என்றதால் மூன்றாவது அக்ஷரத்தினுடைய கடைசியிலுள்ள விஸர்கத்தையும் சேர்த்து **ऐ - क्ली - सौ :** எனக்கொள்ள வேண்டும். **मन्त्रोद्धारविधिर्विशेषसहितः** - மந்த்ரோத்தாரவிதிர் விசேஷஸஹித : — மந்த்ரோத்தாரவிதியானது விசேஷத்தோடு கூடியது என்று இருபதாவது ச்லோகத்தில் சொல்லியிருப்பது கொண்டு இந்த ச்லோகத்தில் மந்த்ரவிசேஷங்களும் உத்தாரம் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

அது எவ்விதமெனில்—**ऐ-ई-औ ; ऐ-ई-औ ; ऐ-ई-औ** என்னுமியைகள் சுத்தபேதங்களாகும். **सर्वतः** **हस्थिता**—மூன்று பீஜாக்கூரங்களிலும் ஹகாரத்தோடு இருப்பவள் என்று கிடைப்பதால், **है ; हक्ली ; हसौ ;** என்ற த்ரிபுரவாஸிகீ மந்த்ரத்தையும் ; **सहसा**—ஹகார ஸகாரங்களோடு கூடியிருப்பவள் என்று கிடைப்பதால், **हसक्ली ; हसौ ;** என்ற த்ரிபுராஸ்ரீ மந்த்ரத்தையும் ; **सहसा सदाहः स्थिता** என்றதால், (**सदाहः** அக்நிபீஜமாகிய ரகாரம்,) **हसै-हसक्लरी-हसौ :** என்ற த்ரிபுராம்பா மந்த்ரத்தையும் ; **सर्वतः सहसा सदाहः स्थिता क्ली कान्तिम् आतन्वती**—என்றதால் **हसक्लरै-हसक्लरी हसक्सरै :** என்று ஐந்து கூடாக்கூரங்களாலாகிய ஸ்ரீத்ரிபுராஸித்தா மந்த்ரத்தையும் ; **अनुणगोः शिरसि**—என்றதால் சந்த்ர பீஜமாகிய **ठ** காரத்தினுடைய கிரோபாகத்தின் -மேலேயுள்ள-**ड** காரமென்று கிடைப்பதால் **हस-कलरडै ; हसकलरडी, हसकलरडौ ;**

என்று த்வாதசார்த (ஆறு) கூடாக்ஷரங்களாலாகிய த்ரிபுராம்பிகா மந்த்ரத்தையும் உத்தாரம் செய்துள்ளது.

பாலாபீஜாக்ஷரங்களில் இது போலவே அனேக மந்த்ரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. மற்றும் அகாரத் தோடு கூட இகாரம் சேரும்பொழுது (தவ+ஐதி—தவேதி) என்று (ஏ) ஏகாரமாகவும்; அகாரத்தோடு ஏகாரம் சேரும்பொழுது (தவ+ஐதத்—தவீதம்) என (ஏ) ஐகாரமாகவும் திரியும். இவைகள் ஹ்ரஸ்வத்வத்திலும், (குறில்) தீர்க்கத்திலும் (நெடில்) உண்டாகுமென்று வடமொழி வியாகரணத்தை யநுஸரித்துச் சொல்லப்பெறுவதாகும். ஈ-ஈ-ஐ-ஐ-ஐ-ஐ என்ற ஆறு ஸ்வரங்கள் (உயிரெழுத்துக்கள்) முதல் பீஜத்திலும்; அகாரத்தோடு உகாரம் சேரும்பொழுது (ஈ+உதகம்—ஈதகம்) என (ஐ) ஓகாரமாகவும்; அகாரத்தோடு ஓகாரம் சேரும் பொழுது தவ+ஓஷதி:—தவீஷதி: என (ஐ) ஒளகார மாவும் திரியும். இந்த கியாயத்தை யநுஸரித்து, ஈ-ஐ-ஐ-ஐ—என்ற நான்கு ஸ்வரங்களும், விஸர்க்கமும் கடைசிபீஜத்திலும் சேர்திருக்கின்றன. (ஐ) க்லீங்காரத்தில் ககார இகாரங்களைக் கொண்டு ககாரம் முதல் இகாரம் வரையிலுள்ள அக்ஷரங்களை ஸங்க்ரஹம் (சுருக்கம்) செய்தால் அவைகளும் ரகாரலகாரங்களுடைய ரூபாந்தரமான (வேறு வடிவும்) ஈ-ஐ என்ற ஸ்வரங்களும் மத்ய பீஜத்தினுள்ளே அடங்கியிருப்பது புலனாகும்.

இதுவேயன்றி, **अहः स्थिता** என்ற பதத்திலிருந்து (अ) அகாரம் முதல் (ह) ஹகாரம் வரையிலுள்ள அக்ஷரங்களும் குறிக்கப்பெறுகின்றதெனச் சொல்ல முடியும். இவ்விதம் இங்கே மாத்ருகாக்ஷரங்களை யெல்லாம் உத்தாரம் (தோற்றம்) செய்திருப்பது கொண்டு, இந்த மந்த்ரம் ஸர்வமந்த்ரதந்த்ரவேத சாஸ்த்ர இதிஹாஸ புராணங்களுடைய ஸாரமாக வுள்ளது என்பதும் கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

இனி மூன்றாவது பீஜாக்ஷரத்திலே, **सु-औ-जस्-** என்ற முதல் விபக்தியின் (விசுதி) உருவமானது விளக்குவது கொண்டு மற்ற ஆறு விபக்திகளும், (स) ஸகார (औ) ஒளகாரங்களைக் கொண்டு முப்பத்தைந்து தத்துவங்களும்; தானாகவே சக்தி பீஜமாயிருப்பது கொண்டு, ஐந்துவித சக்திகளுடைய வடிவான சித் - ஆநந்த - இச்சா - ஞாந - க்ரியா என்ற சக்திகளுடைய தத்துவங்களும்; மேலும் கீழுமாக பிந்துவின் வடிவாயமைந்த விஸர்க்கத்தைக் கொண்டு, ஸமஸ்ததத்துவங்களுடைய ஆவிர்பாவ (உத்பத்தி) திரோபவங் (மறைவு) களுக்கு இருப்பிடமாகிய ஸ்ரீபரமசிவப்ராபட்டாரிகையாயிருக்கின்ற ப்ரதாந (முக்யம்) தத்துவமும் அடங்கியிருக்கின்றது. இக்கருத்தையே;

यथा न्यग्रोघबीजस्थशक्तिरूपो महान्द्रुमः ।

तथा हृदयबीजस्थं जगदेतच्चराचरम् ॥

யதா ந்யக்ரோத பீஜஸ்த-

சக்திருபோ மஹாந் த்ரும: ।

ததா ஹ்ருதய பீஜஸ்தம்
ஜகதேதச் சராசரம் ।

“ எவ்விதம் பெரிய ஆலமரத்தினுடைய சிறிய வித்தினுள்ளே வித்தின் சக்திவடிவான பெரிய விருகும் அடங்கியுள்ளதோ, அவ்விதே ஹ்ருதய பீஜத்தினுள்ளே அதனுடைய சக்தியின் தோற்றமாகிய இச்சராசரங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன ” என்பதும் திரண்டஸார மாறும். (1)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் முதல் ச்லோகத்திலே ஸ்ரீதீபுரா மந்த்ரத்தையும், அதனுடைய தேவதையை யும்’ அந்த தேவதையை உபாஸிக்க வேண்டிய ஸ்தாநங்களையும் (இருப்பிடங்களையும்) பொதுவாகச் சொல்லி, அவைகளுடைய விசேஷங்களை விளக்கக் கருதி, நாத-பிந்து-பீஜ-பேதத்தால் மூன்று வகையாயிருக்கின்றதும், முதல் பீஜத்திலே நிஷ்கலம், ஸகலம், நிஷ்கலஸகலம், என மூன்று வகையாகப் பிரிந்திருக்கிற தேவதைகளுடைய பெருமையும் அடுத்துவரும் இரண்டு ச்லோகங்களிலே விளக்கப்பெறுகின்றன—

या मात्रा त्रपुसीलतातनुलसत्तन्तुस्थितिस्पर्धिनी

वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ।

शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमां

ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननीगर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥ २ ॥

(பதவுரை) ஹே தேவி-ஒளிமிகுந்தவளே ; அன்னாய் !
தவ - உன்னுடைய ; ப்ரதமே-முதலாவதாகிய ; வாग्बीஜே -
வாக்பவபீஜத்தில் ; த்ரபுசி-லதா-தனு-லசத்-ஸ்திதி-தந்து-

स्पर्धिनी-வெள்ளரிக்கொடியின் நுனியில் மெல்லியதா
கப் பிரகாசிக்கின்ற நூல் போன்ற இளங்கொடியின்
இருப்பை வெல்லுகின்ற ; या-யாதொரு ; मात्रा-கலையா
னது ; (சைதன்யத்தின் ஒரு அம்சம்) स्थिता - இருக்
கின்றதோ ; विश्व-जनन-व्यापार - बद्ध-उद्यमाम् - உலகத்
தினுடைய ஸ்ருஷ்டித் தொழிலைச் செய்வதற்கு எடுத்த
முயற்சியையுடையதான ; ताम् - அக்கலையை ; कुण्ड -
लिनी - शक्तिः- इति - குண்டலிநீ சக்தி என்று ; सदा-எப்
பொழுதும் ; ते-உன்னுடைய ; वयम्-(பக்தர்களாகிய)
நாங்கள் ; मन्महे - நினைக்கின்றோம் ; नराः-மனிதர்கள் ;
इत्थम् - இவ்விதம் ; ब्रत्वा - உணர்ந்து (கொண்டால்)
जननी-गर्भे - அன்னையின் கருப்பையில் ; पुनः-மறுபடி
யும் ; अभ्यर्चयम् - குழந்தையாயிருக்கும் தன்மையை ;
न-स्पृशन्ति - அடையமாட்டார்கள்.

யா மாத்ரா த்புரஸீலாதநுலஸத்

தந்துஸ்திதி ஸ்பர்திநீ

வாக்பீஜே ப்ரதமே ஸ்திதா தவ ஸதா

தாம் மந்மஹே தே வயம் ।

சக்தி: குண்டலிநீதி விச்வஜநந

வ்யாபாரபத்தோத்யமாம்:

ஜ்ஞாத்வேத்தம் ந புந: ஸ்பருசந்தி

ஜநநநீகர்பேதர்பகத்வம் நரா: || (2)

(பொழிப்புரை) ஓ மஹாதேவி! உன்னுடைய திரு
மேனியினுடைய மூன்று பீஜங்களில் முதலாவதான
வாக்பவபீஜத்தில் (ஶ்-ஜம் என்ற அக்ஷரத்தில்) வெள்
ளரிக் கொடியின் நுனியில் நூல் போல விளங்குகின்ற
மெல்லியதும், மிருதுவானதுமான இளங்கொடியைப்

பழிக்கின்ற யாதொரு கலையின் அம்சமிருக்கின்றதோ, அக்கலையை, ப்ரபஞ்சத்தை நிர்மாணம் செய்யும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற குண்டலிநீ சக்தியென உனது பக்தர்களாகிய நாங்கள் எப்பொழுதும் நினைக்கின்றோம். இவ்விதமே மற்ற மக்களும் அறிந்துகொண்டால் பிறவிக் கடலைக் கடக்கக் காரணமாக இருக்குமல்லவா ?

(விநியுரை) ஸ்ரீதீர்புரஸுந்தரியினுடைய திருமேனியின் பீஜங்களிலே முதன்மையானதும், வெள்ளரிக் கொடியின் நுனியில் கொஞ்சம் நீண்டு சுருண்டு பல வளைவுகளோடு கூட நூல் போன்று மெல்லியதாயும், வெண்ணிறத்தோடு மிருதுவாயும். யோகிகளுக்கே அநுபவத்தில் காணக்கூடியதாயும். குண்டலிநீ சக்தியெனச் சொல்லப் பெறுவதும், நாதத்தோடு கூடிய பிந்துவின் வடிவாயும் அமைந்த யாதொரு கலையின் அம்சமானது, சப்தப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாயுள்ளதோ, அக்கலாசக்தியை மற்றவர்களும் உண்மையிலுணர்ந்துகொண்டால் பிறவிக் கடலைக் கடந்து ஜீவன் முக்தி பெறக்கூடு மென்பதும் கருத்தாகும்.

அழிவற்று என்றும் நிலைத்திருக்கின்ற மோக்ஷஸாதநத்தை உபதேசம் செய்யும் இச்செய்யுளிலே ஸ்ரீதேவியினுடைய முதல் பீஜத்திலுள்ள சப்தப்ரசஞ்ச வடிவமான நாதத்தோடு கூடிய பிந்துவின் உபாஸனை சொல்லப் பெறுகின்றது என்பது ஸாரமாகும்.

இங்கே ; தேவி (देवि) என்ற பதத்தை அடுத்தெய்யுளிலிருந்து வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும். தேவி என்னும் பதத்திற்கு, பிரப்பஞ்சத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதாநம், அநுக்-

ரஹமென்னும் ஐந்து தொழில்களையும் தன்னிடத்திலே நிலைக்கப் பெற்று, தானே அவைகளை இயங்கச் செய்பவள் என்ற பொருளாகும். மற்றும் 'திவ்' (दिव्) என்ற வினைச்சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் இருந்தாலும், க்ரீடா (क्रीडा-விளையாடுதல்) என்ற பொருளில் இங்கே வழங்கியிருக்கின்றதெனக் கொள்ளவேண்டும்.

முதல் ச்லோகத்தில் சொல்லிய மூன்று பீஜாக்கூரங்களில் முதலாவதாகிய ஐம் (ऐ) என்பதில் ஐகாரம் பிந்து என இரண்டு பிரிவுகளுண்டு. அதில் ஐகாரமானது, 'அ-எ' (अ-ए) என்பவற்றின் இணைப்பேயாகும். 'அ' என்பது மூலாதாரத்தோடு சேர்ந்த ஆதார சக்தியையும், 'எ' என்பது 'அ. ஆ.' என இரண்டு அவயவத்தோடும், 'ஈ' என்பது 'இ. ஈ. ஈ.' என மூன்று அவயவத்தோடும் கூடியதாகச் செய்யவேண்டும்.

இவைகளில், அ. ஆ. இ. ஈ. என்ற நான்கும் மூலாதாரத்தினுடைய தளங்களாகவும். எஞ்சிய ஈகாரத்தைத் த்ரிகோணமாகவும், அநுஸ்வாரத்தை மூலாதாரத் த்ரிகோணங்களுடைய ஒற்றுமையைச்-சேர்க்கையை-குறிப்பதாகவும் கொண்டால் வாக்பவபீஜத்திற்கு மூலாதாரத்திலுள்ள நான்கு தளங்களோடு கூடிய கமலத்தின் நடுவேயுள்ள த்ரிகோணமெனப் பொருள் கிடைப்பதாகும்.

இக்கருத்தையே,

आधारकमलं तत्र चतुर्भिः सहितं दलैः ।

तस्य मध्ये महाभागे योनिः सिद्धनमस्कृते ।

तस्यामेप्यत्यभिव्यक्तिमन्तर्याणि महेश्वरि ।

ஆதாரகமலம் தத்ரா
சதுர்பி: ஸஹிதம் தனை: |
தஸ்ய மத்யே மஹாபாகே
யோநி: ஸித்தநமஸ்க்ருதே |
தஸ்யாமேஷ்யத்ய பிவ்யக்தி-
மந்தர்யாகே மஹேச்வரி ||

“ ஸித்தர்களால் வணங்கப்பெறுகின்ற ஹே புநிதே-
ஹே மஹேச்வரி ! அவ்விடத்தில் நான்கு தளங்களுடன்
கூடியது மூலாதாரகமலம். அதனுடைய நடுவே இருப்பது
த்ரிகோணம். அந்தர்யாகத்திலே (ஸமாதிநிஷ்டை) அக்-
கமலத்தினிடத்தில் அபிவ்யக்தியை (பிரகாசம்) யடை-
யக்கூடும்? எனப் பவநஸம்ஹிதையிலும் ;

आस्ति कुण्डलिनी नाम शक्तिराधारपङ्कजे ।
कर्णिकामध्यभागस्थे त्रिकोणे सर्वसिद्धिदा ॥

அஸ்தி குண்டலிநீ நாம
சக்திராதாரபங்கஜே |
கர்ணிகாமத்ய பாகஸ்தே
த்ரிகோணே ஸர்வஸித்திதா ||

“ மூலாதார கமலத்தின் கர்ணிகைளுடைய நடுவி-
லிருக்கின்ற த்ரிகோணத்தில் ஸர்வஸித்திகளையுமளிக்க
வல்ல குண்டலிநீ என்ற பெயரோடு கூடிய சக்தி
யுள்ளது” எனச் சைவாகமரஹஸ்யத்திலும் வர்ணித்-
துள்ளது.

‘மாத்ரா’ (मात्रा) என்ற பதத்திற்கு நாதத்தோடு
கூடிய பிந்துவின் வடிவமான கலையெனப் பொருள்
கொள்ள வேண்டும். இவ்விதம் பரா (परा) வடிவா

யிருக்கின்ற கலையேதான், பச்யந்தீ (பश्यन्ती) என்பது
மாகும். முதல் பீஜத்திலுள்ள கலையானது பச்யந்தீ
என அறியத்தக்கதாகும். இக் கலையே தான்
ஸைந்தவாங்கமயங்களும் (சப்தங்களின் வடிவாயுள்ள
ஸைந்தவாங்கமயங்கள்) (பழமை) காரணமாயிருப்பது”
எனவும் வர்ணித்துள்ளது.*

कला प्रथमबीजस्था पश्यन्तीत्यवधारय ।

इयमेव पराशक्तिर्वाचोयोनिः सनातनी ॥

கலா பரதம பீஜஸ்தா

பச்யந்தீத்ய வதாரய ।

இயமேவ பராசக்திர்

வாசோயோநி: ஸநாதகீ ॥

*பாரா, பச்யந்தீ, மத்யமா, வைகரீ என வாக்குகள் நான்கு.
அவைகளில் பரா என்பது வேறு அபேக்ஷையின்றி நான் என்ற
நினைப்பின் நிறைவான பராசக்தி அல்லது பரமர்ந்த வடிவாய்
மைந்த ஸ்வதந்தர சக்தியாகும்:

பச்யந்தீ என்பது எங்கே வாச்யவாசகமானது வரிசை
யாகத் தோன்றாது பிரிவானது தெளிவுற்று இருக்கின்றதோ
அவ்விடம் பராசக்தி சித்தின் முக்யத்தால் காணப்பெறுபவள்.

மத்யமா என்பது வாச்யவாசகத்தின் வரிசைகள் பிரிந்தி
ருந்தாலும். தெளிவுற்றும் தெளிவற்றதுமாயிருந்து கொண்டு
புத்திக்கு மாத்திரம் விளக்கமாயுள்ளதாம். இது பராசக்தினு
னுடைய பார்வையின் (தோற்றம்) முக்யத்தால் த்ருஷ்ட்ரு
த்ருச்யத்திற்கு நடுவேயிருக்கும் தன்மையாகும்.

வைகரீ என்பது சிரவணேந்திரியத்திற்கு புலப்படுவதும்,
யாவராலும் பேசப்படுவதுமாம்.

विश्व-जनन-व्यापार-बद्धउद्यमाम् — பிரபஞ்சஸ்ருஷ்டி-
க்ரியை என்பதை சப்தப்ரஹ்மத்தோடு கூடச்
சொல்லுவதாக இருந்தால் அகாரம் முதலிய அக்ஷ-
ரங்களுடைய உத்பத்திக்கும் காரணமெனக் கிடைக்-
கின்றது. ஆகவே முதல் பீஜமான (ऐ) ஐகாரத்திற்கு-
வாக்பவம் என்ற பெயரும், இதையே கலாநுபமான
குண்டலீநீ சக்தி யெனவும் சொல்லப்பெறுகிறது.

एषा कुण्डलिनीशक्तिः पश्यन्ती कैश्चिदुच्यते ।

ஏஷா குண்டலிநீ சக்தி:

பச்யந்தீ கைச்சிது ச்யதே ।

“ இந்த குண்டலிநீ சக்தியானது வேறு சிலரால்
'பச்யந்தீ' எனவும் சொல்லப்பெறுகின்றது.” எனச்-
சைவாகம ரஹஸ்யம் கூறும்.

(ते-वयम्) 'தே-வயம்' என்றதால் உன்னுடைய
பக்தர்களல்லாத மற்றவர்கள் இக்கலையின் வடிவா-
யுள்ள உனது ஸ்வரூபத்தைக் காணமுடியாது என-
வும் கிடைக்கின்றது. (ज्ञात्वा-इत्थम्) 'ஞாத்வா - இத்-
தம்'—இவ்விதமறிந்து' என்றதால் குண்டலிநீ சக்தி-
யின் உபாஸனையினுடைய அநுபவஸம்பந்தாயத்தை
வாக்கினால் மாத்திரம் சொல்லப் பெற்றபொழுதிலும்,
முன்பு கூறிய கலையை, பரா-பச்யந்தீ முதலிய தேவ-
தைகளுடைய வடிவாக ஐம்பது அக்ஷரங்களிலும்
பரவி நின்று, அவைகளுடைய உத்பத்திக்கும் காரண-
மாகவுள்ள குண்டலிநீ சக்தியெனத் தன்னோடு அபே-
தமாகப் பாவித்து, நன்றாக உபாஸனை செய்து ஸித்தி-
யடைந்த ஒருவன் மறுபடியும் தாயின் கர்பவாஸ-

மென்னும் பிறவித்துன்பத்தை யொழித்து அழிவற்ற ஜீவன் முக்தி நிலையை யடைகின்றான் என்பதும் இந்தச் செய்யுளின் திரண்ட பொருளாகும். (2)

(அவதாரிகை) இரண்டாவது செய்யுளில் வாக்கவ யீஜத்தினுடைய சிறப்பானது கூறப்பெற்றது. மறுபடியும் அந்த வாக்கவயீஜத்தையே, ஸத்யவ்ரதன் என்னும் பக்தனுடைய கதையின் வாயிலாக இச்செய்யுளில் சிறப்பாகச் சொல்லப்பெறுகின்றது—

दृष्ट्वा संभ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति व्याहृतं

येनाकूतवशादपीह वरदे बिन्दुं विनाप्यक्षरम् ।

तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे

वाचः सूक्तिसुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्रोदरात् ॥ ३ ॥

(பதவுரை) ஹே வரதே - வரத்தைச் கொடுப்பவளே !
 ஹ - இவ்வுலகில் ; யேன - எவனொருவனால் ; सहसा - சீக்
 கிரமாக ; संभ्रमकारि - பரபரப்பை யுண்டாக்கக்
 கூடிய ; वस्तु - பொருளை ; दृष्ट्वा - பார்த்து ; आकूतव-
 शात् - அபிப்பிராயத்தின் காரணமாக ; ऐऐ - ஐஐ ;
 इति - என்ற ; अक्षरम् - அக்ஷரமானது ; बिन्दुम् - பிந்துவை -
 அநுஸ்வாரத்தை ; विना - விட்டதாக ; व्याहृतम् -
 அபி - உச்சரித்த பொழுதிலும் ; हे देवि ! ஓ தாயே !
 तस्य-अपि - அவனுக்கும் ; तव - உன்னுடைய ; अनुग्रहे ;
 அநுக்ரஹமானது ; जाते - உண்டாகும் பொழுது ;
 सूक्ति - சுக்தி - ரச - த்ரவ - முக :— நல்லவார்த்தை யென்
 னும் அம்ருத ரஸத்தைப் பொழிகின்ற ; वाचः - வாக்க
 குகள் ; वक्त्र-उदरात् - முகத்திலிருந்து ; तरसा - வேகத்

தோடு; निर्यान्ति - வெளிவருகின்றன ; ध्रुवम् - एव - உறுதியன்றோ !

த்ருஷ்ட்வாஸம் ப்ரமகாரி வஸ்து ஸஹஸா

ஐ ஐ இதிவ்யாஹ்ருதம்

யேநாகூதவசாத பீஹி வரதே

பிந்தும் விநாப்யக்ஷரம் ।

தஸ்யாபி த்ருவமேவ தேவி தரஸா

ஜாதே தவாநுக்ரஹே

வாசஃ ஸுலக்திஸு தாரஸத்ரவமுசோ

கிர்யாந்தி வக்த்ராம் புஜாத் ॥ 3 ॥

(பொழிப்புரை) பக்தர்கள் விரும்பும் வரத்தைக் கொடுப்பவளே ! எங்கும் ஒளியின் வடிவாய் நிறைந்து நிற்பவளே ! ஓ அன்னையே ! எவனெருவன் முன்பின் ஆராய்ந்து அறியாது அவஸரத்தில் பரபரப்பை யுண்டு பண்ணிகின்ற ஏதோனுமொரு வஸ்துவைக் கண்ட காரணத்தால் எழுந்த உனது பீஜமான ' ஐ ஐ ! என்னும் அக்ஷரத்தை, அநுஸ்வரத்தைத் (பிந்துவை) தள்ளி சாஸ்திரத்தில் சொல்லப் பெற்ற நியமங்களுமில்லாது உச்சரித்தாலும், அவனுக்கும், உன்னுடைய கருணையினால் மிகுந்த வேகத்தோடு, தெளிந்ததும், அம்ருதம் போலச் சுவையுள்ளதுமான மங்களவார்த்தைகளின் பெருக்கானது அவனுடைய வாக்கிலிருந்து உண்டாகுமே யாகில், விதிப்படி (சாஸ்த்ரமுறைப்படி) பொருளறிந்து உனது மந்த்ரத்தைப் பாராணயம் செய்பவனுக்குச் சிறந்த அநுக்ரஹமேற்படு மென்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லையன்றோ !

(விநிஷுரை) ஸத்யவ்ரதன் என்னும் ஒரு அந்தணன் வனத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தான். அப்

பொழுது ஒரு வேடன் மிகவும் அச்சத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய தவம் செய்யும் அந்தணன் அருகில் வந்தான். அவனைக்கண்ட அந்தணனும் அச்சத்தால் நடுங்கி நிலைதவறி 'ஐ ஐ' என உரக்கக் கதறினான். இவ்விதம் அவ்வந்தணன் வாக்கினின்றும் வெளிவந்த ஐகாரமானது ஸ்ரீதேவியினுடைய அநுஸ்வாரத்தோடு கூடாத பீஜாக்ஷரமாகும். அவனும் அநுஸ்வாரமின்றி இதை யுச்சாரணம் செய்கிறேமே என்ற எண்ணம் ஒரு சிறிது மில்லாது பரபரப்போடு உச்சரித்துக்கொண்டு அலைந்தான். அந்த ஐகாரமானது, ஸ்ரீதேவியினுடைய பீஜாக்ஷரங்களின் ஒரு பகுதியாயிருக்கும் காரணத்தாலே அவனை ஸ்ரீதேவியின் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமாகச் செய்து மிகுந்தவாக்கின் வன்மையையும் (கவிதையின் பெருக்கை) அடையச் செய்தது.

அவ்விதமிருக்க, மிகுந்த நியமத்தோடு பொருளறிந்து, விதிப்படி தேவியினுடைய பீஜாக்ஷரங்களை ஒரு வன் ஐபம் செய்துவந்தால் அவனுக்குக் கவிதையின் பெருக்கும், மற்றுமுள்ள பலன்களும் கிடைக்குமென்பதில் ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை யென்பது கதையின் ஸாரமாகும். இந்த ஸத்யவ்ரதனுடைய சரித்திரம் ஸ்ரீதேவீ பாகவதத்தில் மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் 10, 11 வது அத்தியாயங்களில் விரிவாகச் சொல்லப்பெற்றுள்ளது.

முன் ச்லோகத்திலே நாதத்தோடு கூடிய பிந்துவின் உபாஸனையானது மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவல்லது எனச் சொல்லப்பெற்றது. இந்த ச்லோகத்திலே பீஜாக்ஷரத்தின் உபாஸனையினாலுண்டாகும் வாக்ஸித்தியின் (வாக்கின் வச்யம்) வடிவாயமைந்த பயனையும், உணர்த்தலாயிற்று என்பதும் ஸாரமாகும். (3)

(அவதாரிகை) இனி இரண்டாவது பீஜத்திலும் ஸாரஸ்வத (அறிவு) பீஜத்தினுடைய பயன் ஒரு பகுதிக்கா, அல்லது பீஜத்தினுடைய முழுப் பகுதிக்குமா என்பதை இந்த ச்லோகத்திலே விளக்கப் பெறுகின்றது.

यन्नित्ये तव कामराजमपरं मन्त्राक्षरं निष्कलं

तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद् बुधश्चेद् भुवि ।

आख्यानं प्रतिपर्व सत्यतपसो यत् कीर्तयन्तो द्विजाः

प्रारम्भे प्रणवास्पदप्रणयिनीं नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥ ४ ॥

ஹே நியே - அழிவற்று (முக்காலத்திலும்) நிலைத் திருப்பவளே! காமராஜம் - காமராஜமென்னும் பெயரோடு கூடிய; அபரம் - மற்றொரு; தவ-உன்னுடைய; யத் - யாதொரு; மந்த்ராக்ஷரம் - மந்த்ரத்தின் இரண்டாவது அக்ஷரமிருக்கின்றதோ; தத் - அந்த அக்ஷரத்தை; நிஷ்கலம் - ககார லகாரங்களோடு கூடாது; சாரஸ்வதம் - ஸ்ரீஸரஸ்வதி தேவியின் ஸம்பந்தமானது; ஐதி - என்று; புவி - உலகில்; விரல் - ஞானசூன்ய னான; கச்சித் - ஒருவன்; அவைதி - சேத் - அறிந்து கொண்டாலும்; ச - அவன்; புத - அறிவு நிறைந்த வித்வானாக ஆகின்றான். சத்யதபச - ஸத்ய தபஸ் என்ற மஹர்ஷியினுடைய; ஆக்யானம் - கதையை; ப்ரதி-பர்வ - ஒவ்வொரு பர்வத்திலும்; கீர்தயந்த - பாராயணம் செய்கின்ற; த்விஜா - அந்தணர்கள்; ப்ராரம்பே - முதலில்; யத் - யாதொன்றை (காமராஜ பீஜத்தை) அணவாஸ்பத - அணவத்தினுடைய (ஓங்காரத்

திற்கு) இருப்பிடமாயிருக்கும் தன்மையை விரும்புகின்ற; **ईम्** - ஈம் - என்று (ஈகாரத்தோடு கூடிய அநுஸ்வரத்தை மட்டும் மந்தரத்தின் வடிவாக) **नीवा** - செய்து; **स्फुटम्** - தெளிவாக; **उच्चरन्ति** - உச்சாரணம் செய்கின்றனர்.

யந்நித்யே தவ காமராஜமபரம்

மந்த்ராஶ்ரமம் நிஷ்கலம்

தத்ஸாரஸ்வதயித்யவைதி விரல:

கஸ்சித் புதஸ்சேத் புவி |

ஆக்யாநம் ப்ரதி பர்வ ஸத்யதபஸோ

யத்கீர்த்யந்தோ த்விஜா:

ப்ராரம்பே ப்ரணவாஸ் பதப்ரணயிரீம்

நீத்வோச்சரந்தி ஸ்புடம் || 4 ||

(பொழிப்புரை) முக்காலத்திலும் அழிவற்று ஞாந வடிவாக இருந்து கொண்டு நித்யமாக விளங்குகின்ற அன்னையே ! உனது மற்றொரு பீஜாக்ஷரமான காமராஜ பீஜத்தை ககாரலகாரங்களோடு சேர்க்காது ஈம் (**ईम्**) என்ற கடைசிபாகத்தை மாத்திரம் ஸ்ரீஸரஸ்வதீதேவியின் ப்ரஸாதமென்று உலகத்தில் ஞாநமில்லாத ஒரு சிறுவனும் அறிந்து கொண்டால், அவனும் அறிவு நிறைந்த பண்டிதனாகின்றான். ஒவ்வொரு பர்வத்திலும் (பௌர்ணிமா) ஸத்யதபஸ் என்ற மஹர்ஷியினுடைய சரித்திரத்தைப் பாராயணம் செய்கின்ற அந்தணர்கள் ஓம்காரத்தினுடைய இருப்பிடத்தை யடைய விருப்பம் கொண்டு, ஆரம்பத்தில் 'ஈம்' (**ईम्**) என்பதை மட்டிலும் உச்சஸ்வரத்தில் உச்சரிக்கின்றனர்.

(விரிவுரை) அறிவில்லாத ஒரு சிறுவனும் ககார லகாரங்களைத் தள்ளி, இது ஸ்ரீஸரஸ்வதீதேவியினுடைய அருளைக் கொடுக்கவல்லது என விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு, ஈம் என்ற ஈம்காரத்தை யுபாஸித்தால் அவ னும் மஹாஞாநியாகின்றான். மற்றும் பிரணவத்திற்கு ஸமானமான இந்த ஈம்காரோபாஸனையர்னது மோக்ஷத் தையும் கொடுக்க வல்லது. இக்கருத்தை ச்ருதியும்;

यदीः शृणोत्यलकः शृणोति ।

न हि प्रवेद सुकृतस्य पन्थामिति ॥

யதீ: ச்ருணோத்யலக: ச்ருணோதி ।

நஹிப்ரவேத ஸுக்ருதஸ்ய பந்தாமிதி ॥

“எவனொருவன் ககாரலகாரங்களோடு கூடாத ஈம் என்ற காமகலையை மாத்திரம் ஸ்ரீ குருவினிடமி ருந்து உபதேசம்பெற்று உபாஸனை செய்கின்றானோ, அவன் ககாரலகாரங்களோடு கூடிய காமராஜ பீஜத்தினுடைய மஹிமையால் மூன்று உலகத்தையும் வச்யம் செய்யக்கூடிய சக்தியைப் பெறுகிறான். மற்றும், த்வைதப்ரபஞ்சரூபமான ஸம்ஸார பந்தத்தத் திலிருந்து விடுதலை யடைவதோடு ப்ரஹ்மாநந்த வடிவாகவும், நித்யமாகவு முள்ள மோக்ஷத்தையுமடை கிறான்”. எனக்கூறும்.*

முன்னொரு காலத்தில் ஸரீர்யவம்சத்திலே பிறந்த ஸுதர்சனன் என்ற அரசனும், இந்த காமராஜபீஜத்

* மற்ற விசேஷங்களை எமது அருணோபநிஷத் தேவீ உம் நிஷத்துக்கள் தமிழரையில் விரிவாகக் காணலாம்.

தையே உபாணித்து, ஸ்ரீதேவியினுடைய அநுக்ரஹத்
தைப் பெற்று, சக்ரவர்த்தி பதவியையும் அடைந்தான்
என்ற வரலாறையும் ஸ்ரீ தேவீபாகவத்தில் மூன்றுவது
ஸ்கந்தத்தில் 10 வது அத்யாயம் முதல் 24 வது அத்தியா
யம் வரையில் விரிவாகக் காணலாம். (4)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் முன் ச்லோகத்தில் காம
ராஜ பீஜத்தினுடைய சிறப்பானது சொல்லப் பெற்றது.
இப்பொழுது இந்த ச்லோகத்திலே ஸம்மோஹந மென்
னும் சக்தி பீஜத்தினுடைய பெருமையானது விளக்கப்
பெறுகின்றது—

यत् सद्यो वचसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभावं बुधैः

तार्तीयं तदहं नमामि मनसा त्वद्बीजमिन्दुप्रभम् ।

अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छिन्नये

गौः शब्दो गिरि वर्तते स नियतं यो गं विना सिद्धिदः ॥

(பதவுரை) हे नित्ये! அழிவற்றவளே! நித்திய
மாக விளங்குபவளே! यत् - யாதொரு பீஜாக்ஷரம்;
सद्यः - உடனே; वचसाम् - வார்த்தைகளுடைய; प्रवृ-
त्तिकरणे - நிர்மாணவிஷயத்தில்; (வெளிவரச் செய்
வதில்) बुधैः - பண்டிதர்களினால்; दृष्ट-प्रभावम् - கண்
னால் காணப்பட்ட மஹிமையோடும்; तार्तीयम् - மூன்
ருவதாக உள்ளதும்; इन्दु-प्रभम् - சந்த்ரனைப்போன்ற
காந்தியோடு கூடியதுமாகிய; तत् - அந்த; त्वत् உன்
னுடைய; बीजम् - பீஜாக்ஷரத்தை; अहम् - நான்;
मनसा - மனதால்; नमामि - வணங்குகிறேன். यः -
யாதொரு; (பீஜாக்ஷரமானது) गौः - கௌ; (என்ற)

शब्दः - சப்தமானது; गिरि - ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீ தேவியினிடத்தில் வாசகமாக; वर्तते - இருக்கின்றதோ; यः - யாதொரு சப்தமானது; गं - (ग) ககாரத்தை; विना - விட்டு; (ஒள:) (औः) என்று மாத்திரம்; सिद्धिः - ஸித்தியைக் கொடுக்கின்றதாயிருக்கின்றதோ; सरस्वतीम् - ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீ தேவியை; अनुगतः - அநுஸரித்த; सः - அந்த; औः-अपि - ஒளகாரம் என்ற ஸ்வரமும்; वः - உங்களுடைய; जाय-अस्तु - विच्छिद्ये - அஜ்ஞாநமாகிற - ஜலத்தை - வற்றவைப்பதற்கு; नियतम् - நிச்சயமாக; अस्तु - இருக்கட்டும்.

யத் ஸத்யோ வசஸாம் ப்ரவ்ருத்தி கரணே

த்ருஷ்டப்ரபாவம் புதை:

தார்தீயம் ததஹம் நமாமி மநஸா

த்வத்பீஜமிந்து ப்ரபம் |

அஸ்த்வௌர் வோ஽பி ஸரஸ்வதீமநுகதோ

ஜாட்யாம்பு விச்சித்தயே

கௌ சப்தோ கிரி வர்த்ததே ஸநியதம்

யோ கம் விநா ஸித்தித: || 5 ||

(பொழிப்புரை) அழிவற்றவளே! ஒ அன்னையே! யாதொரு பீஜாக்ஷரமானது மாதூர்யம் முதலிய குணங்களோடு கூடிய வார்த்தைகளின் பெருக்கை வெளிவரச் செய்கின்ற கவிதையின் காரணமாகப் பண்டிதர்களால் அநுபவித்துக் காணப்பெறுகின்ற சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும்; சந்த்ரனுடைய காந்தியைப் போல் வெண்மையாகவும்; ஸ்ரீதேவியனுடைய வாசகமாகவுள்ளதுமான உனது பீஜாக்ஷரத்தை (ஸௌ: என்ற அக்ஷரத்தை) நான்

மந்தால் வணங்குகிறேன். மூன்றாவது பீஜாக்ஷரத்திலுள்ள யாதொரு ஓள; என்ற ஸ்வரமானது. 'ஸௌ:' என்ற சப்தமாகத்திரிந்து ஸ்ரீஸரஸ்வதீ தேவியின் வாசகமாயுள்ளதோ; யாதொரு பீஜாக்ஷரமானது ககாரத்தோடும் சேர்ந்து 'ஓள:' என்று தனித்து நின்றனுகொண்டு ஸகல ஸித்திகளையுமளிக்க வல்லதாயிருக்கின்றதோ; அந்த 'ஓள:' என்ற ஸ்வரவடிவாயுள்ள பீஜாக்ஷரமானது ஸ்ரீஸரஸ்வதீதேவியை யநுஸரித்ததாக இருந்து கொண்டு உங்களுடைய அஜ்ஞாநமாகிற ஜலத்தை வற்றவைப்பதற்கு (மோஹப்ரவாஹத்தை நாசம் செய்வதற்கு) நிச்சயமாக இருக்கக்கடவது.

(விரிவுரை) இந்த ஸௌ: என்ற பீஜாக்ஷரத்திலேயுள்ள ஓள: என்ற ஸ்வரமானது ககாரத்தோடு சேரும்பொழுது கௌ: (ऌ) என்ற ஸ்ரீஸரஸ்வதீ தேவியினுடைய வாசகத்தைக் குறிக்கின்ற பீஜாக்ஷரமாகக் கிடைக்கின்றது. ககாரத்தையும் சேர்க்காது ஓள: என்று தனியாக இருக்கும் பொழுது பாடவாக்நி மந்த்ரமாகவு மிருக்கின்றது. அஜ்ஞாநமாகிற ஸமுத்ரத்தை வற்றவைப்பதற்கு பாடவாக்நியே சக்திவாய்ந்தது. பீஜாக்ஷரத்தினுடைய ஒரு பகுதியான ஓள: என்ற ஸ்வரத்திற்கு இவ்வளவு சிறப்பு இருக்குமேயாகில், பரிபூர்ணமான மூன்றாவது பீஜாக்ஷரத்திற்கு (ஸௌ:) எவ்வளவு சிறப்பு இருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.¹

1. "பாலைக்கு மிஞ்சிய மந்திரமுண்டோ

நல்ல பாலுக்கு மிஞ்சிய பாக்யமுண்டோ "

என ஒரு ஸித்தர் பாடியிருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

(इष्ट-प्रभावम्) த்ருஷ்டப்ரபாவம்—என்றதால் இந்த ஸௌ: என்ற பீஜமானது மிகவும் வேகமான வாக்ப்ரவாஹத்தை யுண்டு பண்ணக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தது எனக் கிடைக்கின்றது. மற்றும், அநேக வித்வான்கள் இந்த வாக்பவத்தை உபாஸனை செய்து பலன்களை யடைந்தனர் என்றும், அறிவற்ற ஒரு சிலருக்குப் பலன் கிடைக்காமலிருந்தாலும், அது அநுபவ மடைந்தவர்களுக்கு விரோதமா யிருக்காது. உபாஸகனாகிய கவிக்கு அவனுடைய மனவுறுதியையும், அஜ்ஞானிகளைக் குறித்த உதாஸீநத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாகும்.

(मनसा नमामि) மநஸா-நமாமி—என்பது, மநம் கொண்டு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்றதால் சிஸஸமயம் சிலருக்குப் பலன்கள் கிடைக்காமலும் இருக்கலாமென்றால் அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய மனச்சஞ்சலமேயாகு மென்பதையும் விளக்குவதாகும். “औकारो बीजतां घटे बाडवस्य विसर्गवान्” इति ஓளகாரோ பீஜதாம் தத்தே பாடவஸ்ய விஸர்கமான ஓளகாரமானது பீஜத்தன்மையை யடைகிறது”. என்ற பிரமாணத்தை யநுஸரித்து பாடவாக்நி பீஜமாகவும் கொண்டால், எவ்விதம் பாடவாக்நியானது ஜலத்தை வற்றவைக்குமோ அதுபோல இந்த ஓளகாரமும் அஜ்ஞானத்தையகற்ற வல்லது. இவ்விடத்தில் அஜ்ஞானத்தை ஜலமாக வர்ணித்திருப்பதும் பொருத்தமேயாகும்.

ஆகவே, இந்த ஸௌ; என்ற பீஜாக்ஷரத்தில் ஸ x ஓள; என்று இரண்டு அக்ஷரங்களுண்டு, அதில் இரண்டாவதாகிய ஓள; என்ற அக்ஷரம் 'ஸ' என்னும் அக்ஷரத்தோடு சேரும்பொழுது, வியாகரணஸூத்ரப் பிரகாரம் விருத்தி ஸந்திசெய்தால் ஸௌ; என ஆகின்றது. அப்பொழுது அந்த ஸௌ; என்னுமக்ஷரம் ஸ்ரீஸரஸ்வதீதேவியின் வாசகத்தைக் குறிப்பதாகக் கிடைக்கின்றது.

அவ்விதமே ஸௌ; என்ற அக்ஷரம் ஸ என்ற அக்ஷரத்தோடு சேராமல் தனியே ஓள; என்றிருக்கும் பொழுது அதுவும் ஸ்ரீஸரஸ்வதீப்ரஸாதமான மந்த்ரமுமாகின்றது. ஆகவே இந்த மஹிமை வாய்ந்த ஓள; என்ற பீஜாக்ஷரமானது கேவலம் கவிதாசக்தியைப் பெறுவதற்கு மாத்ரம் உபாஸனை செய்யாது. எல்லாவிதமான அவித்யைகளையும் அழித்து, நித்யமான ஞானத்தை யடைவதற்கும் உபாஸனை செய்வது அவச்யம் என்றும் கிடைக்கின்றது.

(5)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் “या मात्रा” என்ற ஆரம் பித்து நான்கு ச்லோகங்களில் ஐம், ஈம், என்ற சுத்த ஸ்வரங்களை உபாஸனை செய்யும் லக்ஷணங்களையும், பூர்ணோபாஸனையின் பலன்களையும் விரிவாகச் சொல்லி, இந்த ஆராவது ச்லோகத்திலே, அந்த பீஜாக்ஷரங்களை எவ்விதம் ஜபம் செய்ய வேண்டும் மென்பதும் சொல்லப் பெறுகின்றது—

एकैकं तव देवि बीजमनघं सव्यञ्जनाव्यञ्जनं

कूटस्थं यदि वा पृथक् कमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रमात् ।

यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं

जप्तं वा सफलीकरोति तरसा तं तं समस्तं नृणाम् ॥ ६ ॥

(பதவுரை) हे देवि ! ஹே தேவி ; தவ-உன்னுடைய ;
 अनघम् - தோஷமில்லாத (பரிசுத்தமான) बीजम् -
 பீஜாக்ஷரமானது ; एकैकम् - ஒவ்வொன்றாகவோ ;
 सव्यञ्जन-अव्यञ्जनम् - மெய்யெழுத்துக்களுடன்
 சேர்ந்தும், சேராமலும் ; कूटस्थम् - ஹகாராதிகளான
 கூடங்களில் இருப்பதாகவோ ; पृथक्-தனியாகவோ ;
 क्रमगतम् - க்ரமத்தை யஸஸரித்து ; यदि - வா - இருந்
 தாலும் ; व्युत्क्रमात् - க்ரமத்தையநுஸரிக்காமல்
 स्थितम् - இருந்தாலும் ; यं-यम् - எந்த எந்த ; कामम् -
 அபிலாஷையை (விருப்பத்தை) अपेक्ष्य-எதிர்பார்த்து
 (விரும்பி) येन-केनापि - ஏதாவதொரு ; विधिना - விதி
 யோடு கூட ; (முறையோடு) चिन्तित - வா - சிந்தனை
 செய்தாலும் ; जप्तं - வா ஜபம் செய்தாலும் ; नृणाम् -
 மனிதர்களுக்கு ; समस्तम् - எல்லாவற்றையும் ; (விருப்
 பங்களையும்) तरसा - விரைவில் ; सफली-करोति - நல்ல-
 பலனுள்ளதாக ஸித்தி பெறச் செய்கின்றது.

ஏகைகம் தவ தேவி பீஜமநகம்

ஸவ்யஞ்ஜநாவ்யஞ்ஜநம்

கூடஸ்தம் யதி வா ப்ருதக் க்ரமகதம்

யத்வா ஸ்திதம் வ்யுத்க்ரமாத் |

யம் யம் காமமபேக்ஷய யேந விதிநா

கேநாபி வா சிந்திதம்

ஜப்தம் வா ஸபலீகரோதி ஸததம்

தம் தம் ஸமஸ்தம் ந்ருணாம் || 6 ||

(பொழிப்புரை) ஓ தாயே ! கங்கையினுடைய ஜலம்-
 போல மிகவும் பரிசுத்தமாயிருக்கின்ற உனது பீஜாக்ஷர

மானது ஒவ்வொன்றாகவோ, மெய்யெழுத்துக்களுடன் கூடியதாகவோ, கூடாததாகவோ, இரண்டு முதல் ஆறு வரையிலுள்ள கூடாக்ஷரங்களோடு கூடியதாகவோ ; அவ்விதம் கூடாததாகவோ ; க்ரமத்தை அநுஸரித்திருந்தாலும், அநுஸரிக்காமலிருந்தாலும் ; எந்த விதமான விருப்பத்தை யுத்தேசித்திருந்தாலும் ; எந்த விதிப்பிரகாரமாவது சிந்தனை செய்தாலும் ; ஜபம் செய்தாலும் ; மனிதர்களுக்கு அந்த அந்த அபிலாஷைகளையெல்லாம் இப்பிறவியிலேயே விரைவில் ஸித்தி பெறச் செய்கின்றது.

(விரிவுரை) இவ்விடத்தில், 'देवि - தேவி ' என்ற தால் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதாநம், அநுக்ரஹம் என்ற ஐந்து தொழில்களையும் தன்னிடத்திலே நிலைக்கப்பெற்று ஸ்வயம்ப்ரகாச வடிவாயிருப்பவள் என்பது தாத்பர்யம். (अनघम्) - அநகம் - பரிசுத்தம் என்றதால், தான் தோஷமற்றவளாயிருப்பதுமன்றி, ஸகல ஜீவராசிகளையும் பரிசுத்தமாகச் செய்கின்ற சக்தி வாய்ந்தவள் எனவும் கிடைப்பதாகும்.

सव्यञ्जन-अव्यञ्जनम् - ஸவ்யஞ்ஜந-அவ்யஞ்ஜநம்-மெய்யெழுத்துக்கள் சேர்த்தும், சேர்க்கப் படாமலும் என்ற பதத்தின் விசேஷம் வருமாறு-வடமொழியில் வியாகரண சாஸ்த்ரத்தில் அக்ஷரங்கள், ஸ்வரங்கள் (உயிர்) என்றும்; வ்யஞ்ஜநங்கள் (மெய்) என இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப் பெற்றுள்ளன. (अ-आ-इ-ई) अ. आ. इ. ई, என்று ஆரம்பித்து (औ-ऋ-ॠ) औ. ऋ. ॠ என முடிவுறும் அக்ஷரங்கள் ஸ்வரங்கள் (உயிரெழுத்துக்கள்) என கூறப்பெறும்.

(கூர்ஷு) க் க் க் க் என்று ஆரம்பித்து (கூர்ஷு) ஸ் ஹ் க்ஷ் எனமுடிவுறும் அக்ஷரங்கள் வ்யஞ்ஜநம் (மெய்யெழுத்துக்கள்) எனப்பெறும். அவைகளை முறையே அச்செழுத்துக்கள் என்றும் ஹல்லெழுத்துக்கள் என்றும் கூறுவதுண்டு. இங்கே ஸ்வயஞ்ஜநம் என்றதால் மெய்யெழுத்துக்களோடு சேர்ந்தது என்று பொருள். அவ்யஞ்ஜநம் என்றதால் மெய்யெழுத்துக்களோடு சேராதது என்று பொருள்.

ஆகவே, ஸௌ: என்ற பீஜாக்ஷரத்தில் ஸ+ஒள என்று ஒரு மெய்யெழுத்தும், ஒரு உயிரெழுத்தும் இருக்கிறது. ஒள: என்றதில் மெய்யெழுத்துச் சேராது உயிரெழுத்துத் தனித்து நிற்பதால் அது அவ்யஞ்ஜநம் எனச் சொல்லப்பெற்றது. இவ்விதமே மற்ற விடங்களிலும் கண்டு தெளிதல் வேண்டும்.

மற்றும், (கூர்ஷு) - கூடஸ்தம் — என்றதால் மெய்யெழுத்துக்களுடைய ஸமுதாயத்தைக் குறிப்பதாகும். இக்கருத்தையே, முதல் ச்லோகத்திலே (சுதாஹஸ்திதா) - 'ஸதாஹஸ்திதா' என்ற பதவுரையில் அகாரம் முதல் ஹகாரம் வரையில் பரவி யிருப்பதாகச் சொல்லப்பெற்றுள்ளது. இந்த கூடாக்ஷரங்கள் உயிரெழுத்துக்களுடன் இரண்டு முதல் ஆறு வரையிலுள்ள மெய்யெழுத்துக்கள் சேர்த்தும் உச்சரிக்கப்படுவதுண்டு.

(பூயக்) - ப்ருதக் - தனியே என்ற பதமானது கூடாக்ஷரங்கள் முழுவதையும், அவைகள் தனித்திருக்கின்ற நிலையையும் குறிப்பதாகும். தனித்திருக்

காவிடில் தொடர்ந்தோ, தொடராமலோ இருக்கும். இந்த விதிகளைத் தாம் மெய்யெழுத்துக்களுக்கேயன்றி உயிரெழுத்துக்களுக்கு முண்டு.

(यं यं कामम् अपेक्ष्य) - யம் யம் காமம் அபேக்ஷய— எந்த எந்த காமனையை விரும்பி என்ற வாக்யத்தால் உபாஸகர்களுக்கு மற்ற மந்த்ரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பலனைத்தான் கொடுக்க வல்லது. இந்த மந்த்ரமோ வெனில், அவ்விதமல்லாது ஸகல பலன்களையுமளிக்க வல்லது என்பதும் கிடைக்கின்றது.

(येन केनापि विधिना) - யேந - கேநாபி - விதிநா— ஏதாவது ஒரு முறையினால் என்றதால் மற்ற மந்த்ரங்களுக்கு ரிஷி, சந்தஸ், அங்கந்யாஸம், கரந்யாஸம். * குருபாதுகா ஸ்மரணம்; முதலிய சிற்சில விதிகளையனுஸரித்து ஜபம் செய்தாலல்லாது, அனைவர்களுக்கும் குரிய பலன்களை மடைய முடிபாது. ஆனால் இம் மந்த்ரத்திற்கோ அவ்வித விதிகளொன்றும் வேண்டு வதில்லை யென்பதும் கிடைக்கின்றது.

(चिन्तितं जप्तं वा) சிந்திதம் - ஜப்தம் - வா—த்யாநம் அல்லது ஜபம் செய்தாவது என்றதால், “देवतागुरु-मन्त्राणां भावयन्त्रैक्यमात्मना।” इति। “தேவதை, குரு, மந்த்ரம் இவைகளை த்யாநம் செய்யும் பொழுதோ, ஜபம் செய்யும் பொழுதோ, தன்னோடு ஒரு முகப் படுத்தி பாவனை செய்ய வேண்டும்.” என்பது போல

* இக் குருபாதுகையின் விசேஷ விளக்கங்களை எமது “ஸ்ரீ பாதுகா பஞ்சரத்நஸ்தவம்” என்னும் நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

உபாஸகர்கள் தேவதையையும், குருவையும், மந்த்ரத்தையும், தன்னையும், ஒன்று சேர்த்து அபேதவடிவாகக் கருதி த்யானம் செய்ய வேண்டுமென்பதும் கிடைக்கின்றது.

(நுளா) - ந்ருணாம்—மனிதர்களுக்கு என்றதால் இந்த மந்த்ரோபாஸனையில் ஆண் பெண் என்ற வேற்றுமையின்றி எல்லோரும், எல்லா வர்ணத்தவரும் எப்பொழுதும் உபாஸனை செய்வதற்குத் தகுதியுள்ள வர்களென்பதும் கிடைக்கின்றது.

ஆககே, இந்த மந்த்ரத்திற்கு அவச்யமாயுள்ள அங்க ந்யாஸங்களையும், சரீர ரகைஷங்களையும், ப்ரயோகக்ரமங்களையும், அவைகளால் ஏற்படக்கூடிய பலன்களையும் விரிவாக ஸ்ரீ ஸிம்ஹராஜர், ஸ்ரீ ஸோமதிலகஸூரி, ஸ்ரீ ராகவாநந்தர் முதலியவர்களியற்றிய வியாக்யானங்களில் கண்டுகொள்ள வேண்டும்தாகும். (6)

(அவதாரிகை) 'चिन्तिताम् जप्तं वा-சிந்திதம், ஜப்தம் வா,—த்யானம் செய்தாவது, ஜபம் செய்தாவது என்றதால், அந்த த்யானத்திற்கும். ஜபத்திற்குமுரிய உருவத்தைச் சிந்தனை செய்ய, நிஷ்கலவடிவை, 'ஜ்யோதிர்மயீ வாங்மயீ' என்றும் உபதேசித்து, ஸகலநிஷ்கலவடிவாயிருப்பதை, 'ஜந்த்ரஸ்யேவ சராஸநஸ்ய' என்றும் உபதேசித்து, எஞ்சியுள்ள ஸகலவடிவானது இந்தச் ச்லோகம் முதல் ஐந்து ச்லோகங்களிலே விளங்கப்பெறுகின்றது—

வாமே புஸ்தகधारिणीमभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे

भक्तेभ्यो वरदानपेशलकरां कपूरकुन्दोज्ज्वलाम् ।

उज्जृम्भाम्बुजपत्रकान्तिनयनस्निग्धप्रभालोकिनीं

ये त्वामम्ब न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥ ७ ॥

(பதவுரை) ஹே அம்ப் - ஓ! தாயே! வாமே - இடது கையில்; புஸ்தக - ஧ாரிணிம் - புஸ்தகத்தைத் தரித்துக் கொண்டவளும்; அபயதாம் - அபயத்தை யளிக்கவல்ல முத்தரையைத் தரித்துக் கொண்டவளும்; दक्षिणे - வலது கையில்; साक्षस्रजम् - ஸ்படிகமாலை யையோடு கூடியவளும்; भक्तेभ्यः - பக்தர்களுக்கு; वर - दान-पेशल-कराम् - வரத்தைக்கொடுக்க வல்ல அழகிய வரமுத்தரையைத் தரித்துக்கொண்டவளும்; कपूर - कुन्द-उज्ज्वलाम् - கர்ப்பூரம் போலும், முல்லைப்புஷ்பம் போலும் வெண்மையாகப் பிரகாசிக்கின்றவளும்; उज्जृम्भ-अम्बुज-पत्र-कान्ति-नयन - स्निग्ध-प्रभा-आलोकिनीम् - நன்கு மலர்ந்த தாமரை-புஷ்பத்தின்-காந்திபோன்ற-காந்திபொருந்திய வாத்ஸல்யம் நிறைந்து பிரகாசிக்கின்ற கடைக்கண் பார்வையோடு கூடியவளுமான; त्वाम् - உன்னை; ये - எந்த (மனிதர்கள்) मनसा - மனதாலும்; न - शीलयन्ति - த்யானம் செய்வதில்லையோ; तेषाम् - அவர்களுக்கு; कवित्वम् - கவிதை புணையும் சக்தியானது; कुतः - ஏது? (கிடையாது).

வாமே புஸ்தகதாரிணீம் அபயதாம்

ஸாக்ஷஸ்ரஜம் தக்ஷிணே

பக்தேப்யோ வரதாநபேசலகராம்

கர்பூர குந்தோஜ்ஜ்வலாம் |

உஜ்ஜ்ரும்பாம்புஜபத்ரகாந்தி நயந-
ஸ்நிக்தப்ரபாலோகநீம்

யே த்வாமம்ப ந சீலயந்தி மநஸா

தேஷாம் கவித்வம் குத: || 7 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! (சப்தார்த்தங்களின் வடிவமாயிருக்கின்ற இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்குத் தாய் போன்றவளே!) இடது கைகளில் புஸ்தகத்தையும், ஆபய முத்ரையையும், வலது கைகளில் ஸ்படிக மாலையையும், பக்தர்களுக்கு வேண்டிய வரத்தையளிக்கவல்ல வரதமுத்ரையையும், கர்ப்பூரம் போலும், முல்லைபோலும் வெண்ணிறத்தோடு ப்ரகாசிக்கின்றவளும்; மலர்ந்த தாமரை மலரின் காந்திபோன்ற கண்களில், வாத்ஸல்யம் ததும்பி ப்ரகாசிக்கின்ற கடைக்கண் பார்வையோடு கூடியவளுமான உன்னை, எந்த மனிதர்கள் மநதினாலும் த்யாநம் செய்வதில்லையோ, அவர்களுக்குக் கவிதா சக்தியானது எவ்விதம் உண்டாகும்? ஒரு பொழுதும் உண்டாகாது என்பதும் ஸாரம்.

(விரிவுரை) இந்த ச்லோகமானது மூன்று பீஜா கூடாங்களுக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கின்ற த்யாந விசேஷத்தையும், ஸ்ரீ ஸரஸ்வதீ தேவியின் ஸம்பந்தமான ப்ரயோகத்தையும் கொண்டதாகும். இந்த ச்லோகத்தின் கருத்தும், ஆநந்தலஹரியில்; “**शरणास्नायुष्माम्**” - “சரத் - ஜ்யோத்ஸநா - சுப்ராம்” — என்ற பதினைந்தாவது ச்லோகத்தின் கருத்தும் ஒன்றாயிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மற்றும்

ऋग्वेद-अक्षर-पदा-விரிந்ததும்; தெளிந்த துமான அக்ஷரங்
களோடு கூடிய பதங்களையுடைய; भारती-வாக்கானது
(கவிதாசக்தியானது) सुर-सरित् - கலல - லல-ऊर्ध्व-
ஆகாசகங்கையினுடைய பெரிய அலைகளோடு
அசைந்து வருகின்ற ப்ரவாஹம் போல; अक्षान्तम् -
இடைவிடாது; नियाति - வெளிவருகின்றது.

யே த்வாம் பாண்டர புண்டரீகபடல-
ஸ்பஷ்டாபிராமப்ரபாம்
ஸிஞ்சந்தீமம்ருதத்ரவைரிவ சிரோ
த்யாயந்தி மூர்த்நி ஸ்திதாம் ।
அஸ்ராந்தம் விகசஸ்புடாக்ஷரபதா
நிர்யாதி வக்த்ராம் புஜாத்
தேஷாம் பாரதி பாரதி ஸுரஸரித்
கல்லோல லோலோர்மிவத் || 8 ||

(பொழிப்புரை) ஓ தாயே! சப்தப்ரபஞ்சகத்திற்கு
அதிதேவதையாக இருப்பவளே! வெண்தாமரை போல்
வெண்மையாகவும்; மனோஹரமாயுமிருக்கின்ற சோபை
யோடும், அம்ருதப் பெருக்குகளால் ஸாதகர்களுடைய
சிரஸை நனைக்கின்றவளும், ஸஹஸ்ராரகமலத்தில் வளிக்
கின்றவளுமான உன்னை எந்த மனிதர்கள் த்யாநம்
செய்கின்றனரோ; அவர்களுடைய முகத்திலிருந்து
(வாக்கிலிருந்து) தோஷமற்றதும், தெளிந்ததும், சுவை
யுள்ளதும், வ்யக்தமாயுள்ளதுமான அக்ஷரங்கள் நிரம்பிய
பதங்களோடு கூடிய கவிதாசக்தியானது, ஆகாச கங்கை
யினுடைய திரண்ட அலைகளோடு கூடிய பெருகிய ப்ரவா
ஹம் போல் வெளியே வருகின்றது.

(விரீயுரை) இந்த ச்லோகமானது ஸஹஸ்ராந் கமலத்தில் சக்தி பீஜோபாஸனை செய்வதற்காகச் சொல்லப் பெற்றதாகும். த்யானம் செய்யும்பொழுது முன் ச்லோகத்திலே கூறியுள்ள புஸ்தகம், ஜபமாலை, வரதாபயகரங்கள் முதலியவைகளைச் சேர்த்து த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

मूर्ध्नि पुस्तकमालाभिर्वरदोज्ज्वलविग्रहाम् ।

शिवशक्त्यात्मिकां ध्यायेत् कुन्देन्दुधवलप्रभाम् ॥

முர்த்நி புஸ்தகமாலபிர் வரதோஜ்ஜ்வல விக்ரஹாம்
சிவசக்த்யாத்மிகாம் த்யாயேத் குந்தேந்து தவள
ப்ரபாம் ॥

சிரஸில்; புஸ்தகம், ஸ்படிகமாலை, வரதாபய ஹஸ்தம் முதலியவைகளால் ப்ரகாசிக்கின்ற சரீரத் தோடும், சிவசக்தியின் வடிவாயமைந்துள்ளவனும், முல்லையையும், சந்திரனையும் நிகர்த்த வெண்ணிறச் சோபையோடு கூடியவனுமாக ஸ்ரீதேவியை த்யானம் செய்யவேண்டும்” என ஆகமமும் இக்கருத்தையே ஆதரிப்பதாகும்.

(அவதாரிகை) முந்திய ச்லோகங்களிலே, கவிதா சக்தி முதலிய தர்ம புருஷார்த்தங்களை விரும்புகின்ற பக்தர்களுக்கு வாக்பவமந்த்ரமும், அதை உபாஸிக்க வேண்டிய முறையும் விளக்கப்பெற்றது. இந்த ச்லோகத்தில் காமபுருஷார்த்தங்களை விரும்புகின்ற பக்தர்களுக்கு காமராஜபீஜத்தின் உபாஸனையும், அதன் பலனும் சொல்லப்பெறுகின்றது—

ये सिन्दूरपरागपुञ्जपिहितां त्वचेजसा द्यामिमा-

मुवीं चापि विलीनयावकरसप्रस्तारमग्नामिव ।

पश्यन्ति क्षणमप्यनन्यमनसस्तेषामनङ्गुज्वर-

क्लान्तास्त्वस्तகुरङ्गशाபகஹ்ஸோ வஸ்யா பவந்தி ஧ுவம் ॥ ௭ ॥

(பதவுரை) ஹே மாரதி ! ஓ தாயே ! யே - எவர்கள் ;
 அநந்யமனஸ:- ஏகாகாசித்தத்துடன் ; (ஒரு முகமாக
 நிலைநிறுத்தப்பெற்ற மனதோடு) த்வத்-உன்னுடைய ;
 தேஜஸா - காந்தியினால் ; இமாம் இந்த ; த்யாம் - ஆகா
 சத்தை ; சிந்தூர-பரா஑-புஜ-பிஹிதாம்-இவ-குங்குமத்துகள்
 களுடைய ஸமூஹத்தால் மறைக்கப் பெற்றது போல
 வும் ; உவீம் - பூமியை ; விலீன-யாவக-ரஸ-ப்ரஸ்தார-மக்னாம்-
 இவ-அ-அபி - நனைக்கப்பட்ட செண்பஞ்சக் குழம்பி
 னுடைய ப்ரவாஹத்தில் (அரக்கு வெள்ளத்தில்)
 முழுகியது போலவும் ; க்ஷணம்-அபி - ஒரு க்ஷணமாவது,
 பஸ்யந்தி - பார்க்கின்றனரோ ; (த்யானம் செய்கின்றன
 ரோ) தேஷாம் - அவர்களுக்கு ; ஸஸ்த - குரங் - ஷாபக-ஹ்ஸ:-
 பயத்தையடைந்த மான்குட்டிகளுடைய கண்களைப்
 போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் ; அநங் - ஜ்வர -
 க்லாந்தா:- மன்மத தாபத்தினால் - பீடிக்கப் பட்டவர்
 களாகக்கொண்டு ; வஸ்யா:-வசமானவர்களாக ; பவந்தி-
 ஆகின்றனர் ; ஧ுவம் - உறுதி.

யே ஸிந்தூர பராகபுஞ்ஜபிஹிதாம்

த்வத்தேஜஸா த்யாமிமாம்

உர்வீம் சாபி விலீநயாவகரஸ-

ப்ரஸ்தாரமக்நாமிவ ।

பச்யந்தி க்ஷணமப்யநந்யமநஸஸ்-

தேஷாமநங்கஜ்வர-

க்லாந்தாஸ்த்ரஸ்த குரங்கசாபக-

த்ருசோ வச்யா பவந்தி த்ருவம் || 9 ||

(பொழிப்புரை) ஓ தாயே! ஆதார பத்மத்தில் மனதை ஒரு முகமாக நிலைநிறுத்தி, உன்னுடைய காந்தியினால் இந்த ஆகாசத்தை குங்குமப் பொடிகளுடைய வெள்ளத்தினால் முழுகியதாகவும், அவ்விதமே இந்த பூமியை செண்பஞ்சக்குழம்பினுடைய வெள்ளத்தினால் முழுகியதாகவும்; எவர்கள் ஒரு க்ஷணகாலமாவது (த்யாநத்ருஷ்டியோடு) பார்க்கின்றனரோ; அவர்களுக்கு மிகுந்த சஞ்சலத்தோடு கூடிய மான் குட்டிகளுடைய கண்களைப் போன்ற கண்களையுடைய ஸுந்தரிகள் (நங்கையர்) மன்மததாபத்தால் பீடிக்கப்பெற்று வச்யமாகின்றனர். இது உறுதி.

(விரிவுரை) இங்கே, (भारति) - 'பாரதி' என்ற பதத்தை முன் ச்லோகத்திலிருந்து வருவித்துக் கொள்ளவேண்டும். மற்றும், இவ்விடத்தில் ஆதார பத்மத்தில் த்யாநம் செய்ய வேண்டுமென ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லவில்லை. என்னையோ? அடுத்த ச்லோகத்தில் (ये त्वां चेतसि) 'யே த்வாம் சேதஸி' 'எவர்கள் உன்னை மனதில்' என த்யாந க்ரமத்தை விதிப்பதாலும், முந்திய ச்லோகத்தில், (मूर्ध्नि स्थाम्) - 'மூர்த்நி ஸ்திதாம்' 'சிரஸில் இருப்பவள்' என்று சொல்லப்பெற்றதாலும், இரண்டுக்கும் நடுவேயுள்ள இந்த ச்லோகத்திலே ஆதாரபத்மத்தில் த்யாநமானது

சொல்லாமலே கிடைக்கின்றதெனக் கொள்ள வேண்டும்.

மற்றும்,

“आधाराञ्जे धनुर्वाणवरदाभयलक्षिताम्।

ध्यायेद् बन्धूकपुष्पाभां कामराजस्वरूपिणीम् ॥

ஆதாராப்ஜே தநுர்பாண வரதாபயலக்ஷிதாம் ।

த்யாயேத் பந்தாக புஷ்பாபாம் காமராஜ ஸ்வரூபிணீம் ॥”

“மூலாதாரபத்மத்தில் தநுஸ், பாணம், வரதாபயமுத்தர இவைகளோடு காணப்பெறுகின்ற வளும், செம்பருத்தி மலர் போன்ற சென்னிறக் காந்தியை யுடையவளும், காமராஜ பீஜத்தின் வடிவாயுள்ளவளுமான ஸ்ரீதேவியை த்யாநம் செய்ய வேண்டும்,” என ஆகமங்களில் கூறியிருப்பதும், இங்கே பொருந்தும். மேலும் இந்த ச்லோகமும், ஆநந்தலஹரியில், (तनुच्छाया) - ‘தநுச்சாயா’ என்ற பதினெட்டாவது ச்லோகமும் ஒரே கருத்தைக் கொண்ட தென்பதும் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.* (9)

(அவதாரிகை) இந்த ச்லோகத்திலே, இரண்டாவது பீஜத்தினுடைய உபாஸனாபலத்தின் எஞ்சிய பகுதியும், முதல் பீஜத்தினுடைய அஸாதாரணமான த்யாநமும், அர்த்த புருஷார்த்தங்களை விரும்புகின்றவர்களுக்கு ஸ்ரீசக்திபீஜத்தினுடைய த்யாநமும் விளக்கப் பெறுகின்றது—

* எம்மால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆநந்தலஹரியில் மற்ற விசேஷங்களை விரிவாகக் காணலாம்.

चञ्चत्काञ्चनकुण्डलाङ्गदधरामाबद्धकाञ्चीस्रजं

ये त्वां चेतसि तद्रते क्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थिराम् ।

तेषां वैश्वसु विभ्रमादहरहः स्फारीभवन्त्यश्चिरं

माद्यत्कुञ्जरकर्णतालतरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥ १० ॥

(பதவுரை) ஹே தத் - ரதே - த்யாநம் செய்கின்றவர்
களுடைய ஹ்ருதயத்தில் நிலைபெற்று விளங்கு
பவளே ! யே - எவர்கள் ; சேதஸி - மனதில் ; சஞ்சத் -
காஞ்சன-குண்டல-அங்குத - ஧ராம் - அசைக்கின்ற ஸ்வர்ணமய
மான குண்டலங்களையும், தோள்வலயங்களையும்மணிந்
தவளும் ; மா - வட - காஞ்சி-சுரஜம்-சுற்றிலும் அணிந்து
கொள்ளப்பெற்ற ஒட்டியாணத்தையும், மாலையையு
முடையவளுமான ; த்வம்-உன்னை ; சிறா-கூதா-உறுதி
யாக நிலைக்கச் செய்து ; க்ஷணம்-அபி-க்ஷண காலமாவது ;
஧்யாயந்தி-த்யாநம் செய்கின்றனரோ ; தேவாம்-அவர்களு
டைய ; வைஸ்வ - வீடுகளில் ; சிறி : - ஸம்பத்துக்கள் ; அஹ
ரஹ : - தினந்தோறும் ; விப்ரமா - பலவடிவங்களோடு ;
ஸ்பாரி பவந்தி : - வளர்ந்து கொண்டு ; மாத்ய - குஜர -
கர்ணதால - தரலா : - மதம்பிடித்த யானைகளுடைய விசிறி
போன்ற காதுகள் போல் சஞ்சலமாயிருந்த பொழு
திலும் ; சிரம் - வெகுசாலம் ; ச்ரேயம் - நிலைத்திருக்கும்
தன்மையை ; பஜந்தே - அடைகின்றன .

சஞ்சத் காஞ்சந குண்டலாங்கத தரா-

மாபத்த காஞ்சி ஸ்ரஜம்

யே த்வாம் சேதஸி தத்கதே க்ஷணமபி

த்யாயந்தி க்ருத்வா ஸ்திராம் ।

தேஷாம் வேச்மஸு விப்ரமாதஹரஹ:

ஸ்பாரீ பவந்த்யஸ்சிரம்

மாத்யத்குஞ்ஜரகர்ணதால தரலா:

ஸ்தைதர்யம் பஜந்தே ச்ரிம: || 10 ||

(பொழிப்புரை) ஓ தாயே ! இடைவிடாது உன்னை த்யாநம் செய்கின்ற பக்தர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் நிலைத்து வளிக்கின்றவளே ! அநாஹதபத்மத்தில் அசைந்து கொண்டிருக்கின்ற குண்டலங்களோடும், தோள்வலயங்களோடும் ஸ்வர்ணமயமான ஒட்டியாணத் தோடும், மாலை முதலியவைகளோடும் கூடிய உன்னை, எவர்கள் ஒரு ஸ்ணமானது மனதை ஒரு முகப்படுத்தி உறுதியாக த்யாநம் செய்கின்றனரோ, அவர்களுடைய வீடுகளில் பூமி, ஸ்வர்ணம், பசு, வாஹநம். ரத்நம் முதலிய ஸம்பத்துக்கள் ; மதப்பெருக்கெடுத்த யானைக் கூட்டங்களுடைய, அசைந்து கொண்டிருக்கின்ற விசிறி போன்ற காதுகள் போல எப்பொழுதும் சஞ்சலமாயிருந்த பொழுதிலும், உன்னுடைய அநுக்ரஹத்தினால் நிலையாயிருந்து கொண்டு தினந்தோறும் வளர்கின்றன.

(விரிவுரை) இந்த ச்லோகமானது ஹ்ருதய கமலத்தில் வாக்கபவ பீஜோபாஸனைக்காகச் சொல்லப்பெற்றதாகும்.

“हृत्पद्मे काञ्चनप्रणयं पाशाङ्कुशसमुच्चलम् ।

वरदाभयहस्तां च ध्यायेद् वारभवरूपिणीम् ॥

ஹ்ருத்பத்மே காஞ்சந ப்ரக்யாம் பாசாங்குச

ஸமுஜ்ஜ்வலாம் ।

வரதாபயஹஸ்தாம் சத்யேத் வாக்கபவ ரூபினீம் ॥”

—“ ஹ்ருதய கமஸ்த்தில் ஸ்வர்ணத்தை யொத்த காந்தியோடும், பாசம், அங்குசம் இவைகளால் ப்ர காசிக்கின்றவளும், வரதாபயஹஸ்தங்களோடும், வாக்கவஸ்தாநத்தின் வடிவாகவுமுள்ள, ஸ்ரீதேவிநா த்யாநம் செய்யவேண்டும் ” என ஆகமம் கூறும்.

(அவதாரிகை) இவ்விதம், முன்பு தர்மங்களையும், பொருள்களையும், போகங்களையும் விரும்பும் பக்தர் களுக்கு த்யாநம் செய்ய வேண்டிய க்ரமங்களும், அந்த த்யாநங்களுக்குரிய மூர்த்தி பேதங்களும், அந்த மூர்த்தி களுடைய உபாஸனையாலேற்படும் பலன்களும் விஸ்தார மாகச் சொல்லப்பெற்றன. இப்பொழுது இந்த ச்லோ கத்திலே மோக்ஷத்தை - பேரின்பத்தைப்பெற - விரும்பு கின்ற பக்தர்களுக்கு த்யாநக்ரமமும், த்யாநத்திற்குகந்த மூர்த்தியின் வடிவமும், அதனாலேற்படும் பலனும் சொண் டப்பெறுகின்றது—

आर्भत्या शशिखण्डमण्डितजटाजूटां नृसुण्डसजं

बन्धूकप्रसवारुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ।

त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयनामापीनतुङ्गस्तनीं

मध्ये निम्नवलित्रयाङ्किततनुं त्वद्रूपसंवित्तये ॥ ११ ॥

ஹே ஸாரதி - ஓ தாயே ! த்வத்-ரூப - ச்-விசுத்யை - உன்னு டைய ஸ்வரூபஸாக்ஷாத் காரத்தின் பொருட்டு ; ஆர்ம்த்யா - ஆர்ப்பட என்ற ஆஸநவிசேஷத்தோடு ; ப்ரேத-ஆசன-அத்யாசிநிம்-பரமசிவனுடைய வாம (இடது) பாகத்திலிருப்பவளும் ; ஷசி-கண்ட-மண்டித-ஜடா-ஜூடாம்-சந்த்ரகலையினால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஜடாஸமூஹ

த்தோடு கூடியவளும் ; ந - முஷ ஸஜம் - மண்டை ஓடுகளா
லாகிய மாலையை யணிந்தவளும் ; ஸ்நூ - ப்ரஸவ - அருண -
அஸ்வர் - வராம் - செம்பருத்திப் புஷ்பம் போன்ற சிவந்த
வஸ்தரத்தைத் தரித்தவளும் ; வதுஸுஜாம் ; நான்கு
கைகளை யுடையவளும் ; த்ரிநயனாம் - மூன்று கண்களை
யுடையவளும் ; ஆ - பீன - துஜ - ஸ்தனீம் - சுற்றும் பருத்
துயர்ந்த கொங்கைகளை யுடையவளும் ; மயே - நடுவில் ;
நிஸ் - வலி - த்ரய - அக்லித - தனும் - வளைந்த மூன்று மடிப்புக்
களினால் அடையாளம் செய்யப்பெற்ற சரீரத்தை
யுடையவளுமான ; த்வாம் - உன்னை ; த்யாயந்தி - த்யாநம்
செய்கின்றனர் .

ஆர்பட்யா சசிகண்ட மண்டிதஜடா -

ஜடாடாம் ந்ருமுண்டஸ்ரஜம்

பந்துகப்ரஸ வாருணம்பரதராம்

ப்ரேதாஸநாத் யாஸிநீம் ।

த்வாம் த்யாயந்தி சதுர்புஜாம்

த்ரிநயநாமாபீநதுங்கஸ்தநீம்

மத்யே நிம்ந வலித்ரயாங்கிததநம்

த்வத்ரூப ஸம்வித்தயே || 11 ||

(பொழிப்புரை) ஓ தாயே ! மோக்ஷத்தை விரும்பு
கின்ற பக்தர்கள், உன்னுடைய ஸ்ரூபத்தைக் காண
விரும்பி, ஆர்படி என்ற ஆஸந விசேஷத்தோடு ஸ்ரீபரம
சிவனுடைய இடதுபுறத்திலிருப்பவளும், சந்த்ரகலையைத்
தலையில் தரித்தவளும், மண்டையோடுகளை மாலையா
யணிந்தவளும் ; செம்பருத்திப் புஷ்பமெனச் சிவந்த
வஸ்தரத்தை யணிந்தவளும் ; நான்கு கைகளோடும் -

மூன்று கண்களோடும், நாற்புறமும் நன்கு பருத்துயர்ந்த கொங்கைகளோடும், நடுவே மூன்று மடிப்புக்களால் அடையாளம் செய்யப்பெற்ற சரீரத்தோடு கூடியவளாகவும் உன்னை த்யாநம் செய்கின்றனர்.

(விரிவுரை) **அம்ந்தி** (ஆர்ப்பை) என்பது ஒரு ஆஸந விசேஷமாகும். அந்த ஆஸநத்தினுடைய லக்ஷணம் வருமாறு; ‘**ऊरुद्वयं निधायोर्वीः स्थितिराभट्टिकासनम्**’ ஊருத்வயம் நிதாயோர்வோ: ஸ்திதிரார்படிகாஸநம்- ‘இடது தொடையின் மேல் வலது தொடையையும், வலது தொடையின் மேல் இடது தொடையையும், சேர்த்து உயர்த்தி உட்காருவது ஆர்ப்பை என்ற ஆஸநபேதமாகும். மற்றும், “**समं कायशिरोग्रीवं धारयन्नवलं शिरः**” ஸமம் ‘காயசிரோக்ரீவம் தாரயந்நசலம் சிர:’- “சரீரம், சிரஸ், கழுத்து இவைகளை அசையாமல் ஸமமாகச் செய்ய வேண்டும்” எனவும் கூறியிருப்பது போல அவயவங்களை வளையாமல் நேராகச் செய்து த்யாநம் செய்ய வேண்டும். இந்த ஆர்ப்பை என்ற ஆஸநம் மிகவும் பெருமை வாய்ந்ததாகும்.

இவ்விடத்தில், **प्र - इत - आसन - अथसिनीम्- (प्रेतः)** ப்ரேத: என்ற பதத்தில் **प्र+इतः - प्रेतः** “எப்பொழுதும் பரமசிவனுடன் சேர்ந்திருப்பவள்” எனச் சிவ பரமாகப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். இப் பதத்திற்கு ஸ்ரீ ஸோமதிஸகர் என்ற உரை ஆசிரியர், **शिवारूढाम्-சிவரூடா** சேர்ந்தவள்” என்று உரையும் செய்திருக்கிறார்.

च-मुण्ड-स्रजम्-ந்ருமுண்டஸ்ரஜம்- என்ற இப்பதத்திற்கு ஸாதாரணமாக மண்டையோடுகளான மாலை

எனப் பொருளாகும். எனினும் உண்மைப் பொருள் அதுவன்று. இப்பதத்திற்கு முல்லைமாலையென்றே மண்டையோடு போல் பெருத்தும் வர்த்துலமாகவும், வெண்மையாகவுமிருக்கின்ற முத்துக்களுடைய மாலையென்றே, செண்பக மாலையென்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். இவ்விதமே ஸ்ரீராகவாநந்தர் உரைசெய்திருக்கிறார். இதற்கு மற்ற விசேஷமான பொருள்களை அங்கே காணலாம்.

ஆனால் ஸ்ரீஸோமதிலகர் “கபால மாலையை யணிந்தவன்” என்று தான் பொருள் கொள்ளுகிறார். ஸ்ரீஸிம்ஹராஜரோ விசேஷமாகப் பொருளொன்றும் கூறுது இந்த ச்லோகத்திலே ஸ்ரீதேவியின் ப்ரௌடாவஸ்தை (நடுவயது) வர்ணிக்கப் பெறுகின்றது, வேறு விசேஷம் ஒன்றுமில்லை எனச் சொல்லுவார்.

மேலும், இந்த ச்லோகம் இரண்டாவது பீஜத்தினுடைய ககாரலகாரங்களைத் தள்ளி எஞ்சிய காமகலையான ஈம்காரத்தின் வடிவாகிய ஸ்ரீதேவியினுடைய த்யாந ரூபத்தையும் சொல்லுவதாகும்.

चतुर्भुजाम्-சதுர்புஜாம்-என்ற பதத்திற்கு நான்கு கைகளிலும் பாசம், அங்குசம், கரும்பு, புஷ்பபாணம் இவைகளைத் தரித்தவள் என்று பொருள்.

इष्टुचापप्रसूनेषु पाशाङ्कुशलसद्भुजाम् ।

॥यायेत्कामकलं देवी कामेशान्निवासिनीम् ॥

இஷ்டுசாபப்ரஸூனேஷு பாசாங்குசலஸத்புஜாம் |
த்யேத் காமகலாம் தேவீம் காமேசாங்கநிவாஸினீம் |

“கரும்புவில், புஷ்பபாணம், பாசம், அங்குசம், இவைகளினால் பிரகாசிக்கின்ற கைகளையுடையவளும், பரமசிவனுடைய மடியில் வளர்ப்பவளும், காமகலையின் வடிவாயமைந்தவளுமான ஸ்ரீதேவியை த்யானம் செய்ய வேண்டும்”. என்பதும் சைவாகம ரஹஸ்யமாகும். உண்மையில் த்ரிபுரைக்கும், த்ரிபுர ஸுந்தரிக்கும் பேதம் கிடையாது. ஆகவே இந்த ச்லோகமானது முக்யமாயிருப்பதோடுமல்லாமல் ஸ்ரீத்ரிபுரஸுந்தரியின் த்யான வடிவாயுள்ளது என்பதும் அறியத்தக்கது.

(அவதாரிகை) எவர்கள் “உன்னை மனதாலும் நினைப்பதில்லையோ அவர்களுக்கு கவிதாசக்தியானது எவ்விதமுண்டாகும்” என்றும், ஸ்ரீதேவியை உபாஸிக்காதவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வம் கிடைப்பதும் துர்லபமென்று முன்பு சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது ஸ்ரீதேவியை உபாஸிப்பவர்களுக்கு அந்த ஸர்வஜ்ஞத்வமும் கிடைப்பது ஸுலபமென்பதை இந்த ச்லோகத்தினால் உபதேசிக்கப்பெறுகின்றது—

जातोऽप्यल्पपरिच्छदे क्षितिभुजां सामान्यमात्रे कुले

निःशेषावनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।

यद्विद्याधरबृन्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजोऽभवद्

देवि त्वच्चरणाम्बुजप्रणतिजः सोऽयं प्रभावोदयः ॥ १२ ॥

(பதவுரை) ஐ தேவி-ஒளியின் வடிவே! ஓ தாயே! ஸ்ரீவத்ஸராஜ:- ஸ்ரீவத்ஸராஜன் என்னும் அரசன்; அல்ப - பரிच्छदे - அல்பமான உபகரணங்களோடு

கூடிய ; சாமான்யமாत्रे - கேவலம் மண்டலாதிபதி என்ற
அளவிலே ; क्षिति - भुजाम् - சிற்றரசர்களுடைய ; कुले-
வம்சத்தில் - जातः - अपि - பிறந்தாலும் प्रताप -
उन्नतः - பராக்கரமத்தால் உயர்ந்த நிலையையடைந்து ;
निः-शेष-अवनि-चक्रवर्ति-पदवीम् - ஸகல ஸார்வபௌமர்
களுடைய பதவியை ; लब्ध्वा - அடைந்து ; विद्या धर-
बुन्द-वन्श्चितपदः - வித்யாதரஸமுஹங்களால் வணங்கப்
பெற்ற பாதங்களை யுடையவனாக ; अभवत् - ஆனான் ;
इति - என்பது ; यत् - யாதொன்று உண்டோ ; सः -
அப்புகழ்வாய்ந்த ; अयम् - இந்த (பெருமையும்) त्वत् -
चरण-अम्बुजः-प्रणतिजः - உன்னுடைய சரணகமலங்களை
ஸேவித்தகாரணத்தினாலுண்டாகிய ; प्रसाद - उदयः -
அருக்கரஹத்தினுடைய உதயமன்றோ !

ஜாதோட்பயல்பு பரிச்சதே க்ஷிதிபுஜாம்

ஸாமான்ய மாத்ரே குலே

நிःசேஷாவநி சக்ரவர்திபதவீம்

ஸப்த்வா ப்ரதாபோந்நதः ।

யத்வித்யாதர ப்ருந்த வந்திதபதः

ஸ்ரீ வத்ஸராஜோட்பவத்

தேவி ! த்வச்சணம்புஜப்ரணதிஜः

ஸோடயம் ப்ரபாவோதயः ॥ 12 ॥

(பொழிப்புரை) ஒளியுடன் திகழும் ஓ தாயே !
ஸ்ரீவத்ஸராஜன் என்ற அரசன் ஸாதாரண அரசுக்கும்
பத்தில் பிறந்தும், தன்னுடைய பராக்கரமத்தினால் ஸார்வ
பௌமர்களாகிய சக்ரவர்த்திகளை வென்று, நான்கு
ஸமுத்ரமும் சூழ்ந்த இத்தரணியை ஏகசக்ராதிபதியா
யிருந்துகொண்டு, வேத வேதாங்கங்களை முற்றும் கற்

றுணர்ந்த முநிவர்களாலும், ஞானிகளாலும், தேவர்களாலும், வித்யாதரர்களாலும் ஸேவிக்கத்தக்க மஹிமையை யடைந்ததும், உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை அவன் இடைவிடாது ஸேவித்த காரணத்தினாலன்றோ !

(விரிவுரை) ஸ்ரீ வத்ஸராஜன் என்ற இந்த அரசன் கௌசாம்பீ யென்னும் நகரத்திலே ஒரு சிற்றரசனாக இருந்த உதயனன் என்பவன். இந்த உதயனனையே வத்ஸராஜன் எனக் கூறுவது முண்டு.

“प्राप्यावन्तीनुदयनकथाकोविदग्रामवृद्धान्” ப்ராப்யா வந்தீநுதய நகதா கோ விதக்ராம வ்ருத்தான்— “உதயனன் என்ற அரசனுடைய கதையைப் புகழ் வதில் திறமை வாய்ந்த மூதியேசர்கள் நிறைந்த அவந்தி தேசத்தையடைந்து” என்றும்; “प्रद्योतस्य प्रिय-दुहितरं वत्सराजोऽथ जहे” ப்ரத்யோதஸ்ய ப்ரியது ஹிதரம் வத்ஸராஜோ஽த ஜஹ்ரே” பிரத்யோதன் என்ற அரசனுடைய அன்புள்ள மகளை வத்ஸராஜன் என்ற அரசன் அபஹரித்தான்” எனவும் இத்துதியை இயற்றிய கவிஞர்திலகன் ஸ்ரீ காளிதாஸனும்; “लोके हारि च वत्स - राजचरितम्”— லோகே ஹாரிச வத்ஸராஜ சரிதம் “உகைத்தில் ஸ்ரீ வத்ஸராஜனுடைய சரிதம் மக்களுடைய மனதைக் கவர்வதாகும்” என ஸ்ரீ ஹர்ஷகவியும் வர்ணித்ததுள்ளனர்.

கேவலம் ஒரு சிற்றரசனான ஸ்ரீவத்ஸராஜன்; யௌகந்தராயணன், ருமண்வான் முதலிய மந்தரீ ஸேநாதிபதி இவர்களுடைய உதவியினால் ஒரு பெரிய சக்ரவர்த்தி பதவியை யடைந்தான் என கதாஸரித்ஸாகரம் கூறும்.

ஸ்ரீவத்ஸராஜனுடைய மற்றுமுள்ள விசேஷங்களை ரத்நாவலி, ஸ்வப்நவாஸவதத்தம் முதலிய நாடகங்களில் விரிவாகக் காணலாம்.

இவ்விடத்தில் ஸ்ரீலகுபட்டாரகர் ஸ்ரீ தேவியை உபாஸனை செய்து ஸ்ரீவத்ஸராஜன் மிகுந்த பெருமையை யடைந்தான் என்று வர்ணிப்பதிலிருந்து அந்த அரசன்தன் முயற்சியும், சிறந்த கல்வியறிவும்; ஸ்ரீதேவீயுபாஸகளுகவும் இருந்து கொண்டு, சக்ரவர்த்திகளாலும், கவிர்களாலும், முநிவர்களாலும், தேவர்களாலும், வணங்கத்தக்க குணதிசயங்களைப் பெற்று விளங்கியவனெனவும் தெரிய வருகிறது. (12).

(அவதாரிகை) “ ஓ அன்னையே; உன்னை எவர்கள் மனதாலும் நினைத்து த்யானம் செய்யவில்லையோ, அவர்களுக்கு கவிதாசக்தியானது எவ்விதமுண்டாகும் ” என்று முன்பு கூறியதையே மறுபடியும் வற்புறுத்தி, அதை விரிவாகச் சொல்ல நினைத்து, அவ்விதம் த்யானம் செய்யாவிடில், அதனால் ஏற்படுகின்ற குற்றமும் இந்த ச்லோகத்திலே வர்ணிக்கப் பெறுகின்றது—

चण्डि त्वच्चरणाम्बुजार्चनकृते बिल्वीदलोल्लुण्ठन-

त्रुध्यत्कण्टककोटिभिः परिचयं येषां न जम्मुः कराः ।

ते दण्डाङ्कुशक्रचापकुलिशश्रीवत्समत्स्याङ्कितै-

र्जायन्ते पृथिवीभुजः कथमिवाभ्योजप्रभैः पाणिभिः ॥ १३ ॥

(பதவுரை) ஹே சண்டி-மிகுந்த கோபமுள்ளவளே !

ஓ அன்னையே ! யேசாம் - எவர்களுடைய ; கரா:-கைகள் ; த்வத் - சரண - அம்புஜ - அர்ச்சனை - கூதே-உன்னுடைய - சரண கமலங்களை-அர்ச்சனை-செய்வதில் ; பில்வீ-தல-உல்லுணு

श्रुद्यत् - कण्टक - कोटिभिः - பிஸ்வதளங்களைக் கொய்யும்
 பொழுது (அதன்) முள்ளுகளுடைய நுனிகளோடு ;
 परिचयम् - பழக்கத்தை ; न जग्मुः - அடையவில்லையோ ;
 ते - அவர்கள் ; दण्ड-अङ्कुश-चक्र-चाप-कुलिस-श्रीवत्स-मत्स्य
 अङ्कितैः - தண்டம், அங்குசம், சக்ரம், தனுஸ், வஜ்ரா
 யுதம், ஸ்ரீ வத்ஸம், மத்ஸ்யம், முதலிய ரேகைகளால்
 அடையாளம் செய்யப்பட்டதும் ; अभोज-प्रभैः - தாம்
 ரைப் புஷ்பங்களுடை சிவந்த காந்திபேரன்ற காந்தி
 யோடு கூடியவைகளுமான ; पाणिभिः - கைகளோடு
 (கூடிய) पृथिवी-भुजः - அரசர்களாக ; कथम्-इव - எவ்
 விதம் ; जायन्ते - பிறக்கின்றனர் ? ஒருக்காலும்
 பிறக்க முடியாதன்றோ !

சண்டி த்வச்சரணம் புஜார்சநக்ருதே
 பில்வீதளோல்லுண்டந-

த்ருட்யத் கண்டக கோடிபி: பரிசயம்
 யேஷாம் ந ஜக்மு: கரா: |

தே தண்டாங்குச சக்ரசாபகுவிச-
 ஸ்ரீ வத்ஸ மத்ஸ்யாங்கிதைர்

ஜாயந்தே ப்ருதிவீபுஜ: கதமிவாம்-
 போஜப்ரபை: பாணிபி: || 13 ||

(பொழிப்புரை) மிகுந்த கோபமுள்ளவளே ஓ தாயே
 எவர்களுடைய கைகள், உன்னுடைய சரண கமலங்களைப்
 பூஜை செய்வதற்கு பிஸ்வதளங்களைக் கொய்யும்
 பொழுது அதனுடைய முட்களான் கீறப்பட்ட வடுக்க
 ளோடு கூட பழக்கத்தை யடைய வில்லையோ, அவர்கள்
 தண்டம், அங்குசம், சக்ரம், தனுஸ், வஜ்ரம், ஸ்ரீ வத்ஸம்..

மத்ஸ்யம் முதலிய ரேகைகளால் அடையாளம் செய்யப் பட்டு, தாமரைமலர் போலச் சிவந்து மிருதுவாயிருக்கின்ற கைகளோடு காணப்பெறுகின்ற உத்தம ராஜ லக்ஷணம் பொருந்திய சக்ரவர்த்திகளாக எவ்விதம் பிறக்க முடியும்? உனது சரண கமலங்களை இடைவிடாது எப்பொழுதும் பில்வம் முதலிய புஷ்பங்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்வதன் பயனாகவே உலகில் சக்ரவர்த்தி யாகப் பிறக்க முடியுமென்பதும் தாத்பர்யம்.

மேலே கூறிய தண்டம், அங்குசம், சக்ரம் முதலிய ரேகைகள் ஸாமுத்திரிக லக்ஷணங்களை யநு ஸரித்து சக்ரவர்த்தி யாயிருக்கும் தன்மையை ஸூ சனை செய்வதாகும். “**पत्रेषु बिल्वपत्रं श्यामाम्यपत्रं विशिष्यते**”—பத்ரேஷு பில்வபத்ரம் ஸ்யாந்நாந்யத் பத்ரம் விசிஷ்யதே “பத்ரங்களில் பில்வபத்ரம் சிறந்தது, மற்றவைகள் அவ்வளவு விசேஷமன்று” என ஆகமங்கள் கூறுவதால், ஸ்ரீ தேவியை அர்ச்சனை செய்வதற்கு பில்வம் மிகச் சிறப்புள்ளதென கூறப் பெற்றுள்ளது.

மற்றும், “**वामे पुस्तकधारिणीम्**”—வாமே புஸ்தக தாரிணீம் என்று ஏழாவது ச்லோகத்திலே சொல்லப் பெற்ற கவிதாசக்தியினாலுண்டாகும் ஸர்வஜ்ஞத்வமும், இந்த ச்லோகத்திலே சொல்லியிருக்கின்ற சக்ரவர்த்தி லக்ஷணத்திற்கு உபலக்ஷணமெனக் கொள்ளவேண்டும். அதே போல இந்த ச்லோகத் திலே கூறப்பெற்ற சிறந்த சக்ரவர்த்திலக்ஷணமும், அந்த ஏழாவது ச்லோகத்தில் கூறப்பட்ட ஸர்வஜ்ஞ

ஞத்வ லக்ஷணத்திற்கு உபலக்ஷணமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

தவிர, “यत्पादपञ्चं समुपासकानां भोगापवर्गौ तु नृणां करस्यौ” —யத்பாதபத்மம் ஸமுபாஸகாநாம் போகாபவர்கௌ து ந்ருணாம் கரஸ்தௌ. “எந்த தேவியினுடைய சரணகமலத்தை நன்றாக உபாஸிக்கின்ற மனிதர்களுக்கு, போகமும், (இவ்வுலக ஸம்பந்தமான பலன்கள்) அபவர்களும், (மறு உலக ஸம்பந்தமான பலன்கள்) அவர்களுடைய கைகளிலிருக்கின்றனவோ” எனச் சிறப்பித்துக் கூறியிருப்பது போல, இங்கே ஸ்ரீ மஹாதேவியினுடைய பாதகமலங்களை அர்ச்சனை செய்வது அவச்யமென வற்புறுத்துவதாகும். அர்ச்சனையின் வாயிலாக ஸமஸ்த ஸித்திகளும் கைகூடு மென்பதும் ஆகமங்களின் தாத்பர்யமாகும். “न पूजावर्जितं सौख्यम्” —ந பூஜாவர்ஜிதம் ஸௌக்யம் “ஸௌக்யமென்பது பூஜா - அர்ச்சனை - வடிவாயில்லாது கிடைக்காது” என்பதும் ஆகமங்களுடைய கொள்கையாகும். ‘சண்ட’ என்று அழைப்பதன் தாத்பர்யமானது, ஸ்ரீ தேவியை ஸுபைமாக ஆராதிப்பது முடியாது என்பதையும் ஸுபைனை செய்வதாகும்.*

(13)

(அவதாரிகை) முன் ச்லோகத்தில் “உன்னுடைய சரணுரவிந்தங்களை அர்ச்சனை செய்துதான் இவ்வுலக

இந்த ‘சண்ட’ என்னும் சொல்லின் விஸ்தாரமான பொருள் விளக்கங்களை எமது தேவீமஹாத்மயத்தினுடைய தமிழுரையில் காணலாம்.

ஸுகத்தையும் மறு உலக ஸுகமான மோக்ஷத்தையும் அடைய முடியும்” என்று கூறப்பெற்றது. அவ்விதம் அர்ச்சனை செய்வதற்குரிய அதிகாரிகள் போன்றவர்கள், அந்த அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய உபகரணங் (ஸாதனங்கள்) கள், அதனாலேற்படும் பலன்கள், அப்பலன்கள் எப்பொழுது கிடைக்குமென்பதும் உபாஸிக்க வேண்டிய ஸ்ரீதேவியின் வடிவமும் உபாஸனா விதிகளும் இங்கே விளக்கப்பெறுகின்றன.

விபா: क्षोणिभुजो विशस्तदितरे क्षीराज्यमध्वासवै-

स्त्वां देवि त्रिपुरे परापरमयीं संतर्प्य पूजाविधौ ।

यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरतया तेषां त एते भूव

तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरविघ्निकृताः ॥ १४ ॥

(பதவுரை) ஹே த்ரிபுரே-மூப்புரத்தையும் இருப்பிடமாகக் கொண்டவளே ! ஹே ஹேவி ! ஒளியுடன் வியங்குபவளே ! ஓ தாயே ! விபா: - அந்தணர்கள் ; ஶ்ரோணி-புஜ: - க்ஷத்ரியர்கள் ; விச: - வைச்யர்கள் ; தத்-இதரே - இந்த மூன்று வர்ணத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான சூத்ரர்கள் ; ஶ்ரீர-ஆஜ்ய-மபு-ஆசவ: - பால்-நெய்-தேன்-மத்யம் இவைகளால் ; பராபரமயீம் - ஸகல நிஷ்கல வடிவாயிருக்கிற ; த்வாம் - உன்னை ; பூஜா-விதௌ - பூஜை செய்வதில் ; - ச-தர்ப்ய - ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்து ; யா - யாம் - எந்த எந்த ; சித்திம் - வித்தியை ; தेषாம் - அவர்களுடைய ; மன: - மனமானது ; ச்திரதயா - உறுதியோடு கூட ; பார்த்தயதே - விரும்புகின்றதோ ; தே - தேதே - அந்த பக்தர்களும் ; விघ्नै: - தடைகளினால் ; (தொடரப்

படினும்) அவிஷி - கதா: - விலக்கப்பட்டவர்களாகக்
கொண்டு; தா-தாம் - அந்த அந்த (ஸித்தியை) அவ -
அப்நுவந்தி - அடைகின்றனர்; ஸ்வம் - நிச்சயம்.

விப்ரா: க்ஷோணிபுஜோ விசஸ்ததிரே

க்ஷிராஜ்ய மத்வாஸவை-

ஸ்த்வாம் தேவி த்ரிபுரே பராபரமயீம்

ஸம்தர்ப்ய பூஜாவிதௌ |

யாம் யாம் ப்ரார்த்தயதே மந:-

ஸ்திரதயா தேஷாம் த ஏதே த்ருவம்

தாம் தாம் ஸித்திமவாப்நுவந்தி தரஸா

விக்ரைவிக்ரீக்ருதா: || 14 ||

(பொழிப்புரை) முப்புரத்தையும் இருப்பிடமாகக்
கொண்டவளே! ஒளியின் வடிவே! ஓ தாயே! ப்ரஹ்ம-
க்ஷத்ரிய-வைச்ய-சூத்ரர்களென்ற நான்கு வர்ணத்தவர்
களும்; பால், நெய், தேன், மத்யம் என்ற திரவியங்களைக்
கொண்டு ஸகல வடிவாகவும், நிஷ்கல வடிவாகவுமுள்ள
உன்னைப் பூஜை செய்து திருப்தி செய்வித்தால், அவர்
களுடைய மனமானது உறுதியோடு கூட எந்த எந்த
ஸித்திகளை விரும்புகின்றதோ, அந்த அந்த ஸித்தி
களையும், பலவித இடையூறுகளால் தொடரப்பட்டாலும்,
அந்த பக்தர்கள் உனது அருளின் பெருமையால் இடை
யூறுகள் விலக்கப்பட்டு, இப்பிறவியிலேயே அவர்கள்
விரும்பிய பலன்களையும் அடைகின்றனர் என்பது
உறுதியன்றோ!

(விரிவுரை) இவ்விடத்தில், த்ரிபுரே - ததிதரே -
மூன்று வர்ணத்தவரைக் காட்டிலும் வேறு பட்டவர்

களான சூத்ரர்கள் என்றதால் ஸ்ரீ மஹாதேவியை பூஜை செய்வதற்கு பக்தியுள்ள எவரும் தகுதியுள்ள வர்கள் என்பதைக் குறிப்பதாகும். **परापर-मयीम्-परापरमयीम्**—என்ற பதத்தால் ஸ்ரீதேவியை ஸகுணமாகவோ, நிர்குணமாகவோ, உபாஸனை செய்யலாமென்றும்; “**सगुणा रागिभिः सेव्या निगुणा तु विरागिभिः**”—ஸகுண ராகிபி: ஸேவ்யா நிர்குண து விராகிபி:” —“ஸகுண வடிவை பயனில் விருப்பமுள்ளவர்களும், நிர்குணவடிவை விரக்தர்களும் தன்னுடன் அபேத வடிவாக, கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் கண்டு கொண்டு, “**यतस्वृतीयो विदुषां तुरीयं तत्परं महः**”—யதஸ்த்ருதீயோ விதுஷாம் துரீயம் தத்பரம் மஹ: “எந்த வஸ்துவானது அறிஞர்களுக்கு மூன்றாவதாக உள்ளதோ, அந்த வஸ்துவானது. துரீய வடிவாய் நிற்கும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒளியே யாகும்.” என்பது போல உறுதியோடு கூட தர்ப்பணதிகளைச் செய்கின்ற காரணத்தினாலும்; “**निस्त्रैगुण्ये पथि विचरतां को विधिः को निषेधः**” நிஸ்த்ரை குண்யே பதி விசரதாம் கோ விதி: கோ நிஷேத:” “முக்குணங்களுக்குமப்பாலுள்ள வழியில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களுக்கு விதியேது நிஷேதமேது?” என்பது போலவும்; அவர்களுக்கு பாபமோ, புண்யமோ, பந்தமோ, மோக்ஷமோ ஒன்றும் கிடையாது என்று கூறியிருப்பதும் இங்கு அறியத்தக்கது.

“**सं-तर्प्य-पूजा-विधौ** - ஸம் - தர்ப்ய-பூஜா-விதௌ-பூஜாவிதிகளில் நன்கு ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்து,” என்றதால் விதிப்பிரகாரமுள்ள ஸ்ரீபரதேவதையி

னுடைய பூஜாஸமயத்தைத் தவிர மற்ற ஸமயங்களில் பிந்துதர்ப்பணதிகளைச் செய்வது கூடாது என்பதைத் தெரிவிப்பதாகும். “**मनः-स्थिरतया** - மனஸ் திரதயா” - “மனமானது உறுதியோடு” என்றதால் சித்தத்தின் உறுதியின் பொருட்டு ஆஸநத்தை ஸ்வீகரிக்க வேண்டியதை ஸூசனை செய்வதாகும். “**ध्रुवम्- निश्चयम्**” என்றதால் ஸ்ரீ தேவியின் திருவடியை ஸேவிக்கின்ற பக்தர்களுக்குள்ள ஸ்வாநுபவத்தை உறுதி செய்வதாகும்.

“**तरसाः** - தரஸா - விரைவில்” என்றதால் இப்பிறவியிலேயே ஸகல ஸித்திகளையுமடையக் கூடுமென்பதைத் தெரிவிப்பதாகும். “**विघ्नैः अविघ्नी-कृताः** - விக்கனை: அவிக்கநீக்ருதா:” - “இடைபூறுகளோடு கூடியிருந்தாலும், அவைகளை விலகச் செய்து” என்றதால் வலியதான ப்ராரப்த கர்மங்கள் முதலிய பிரதிபந்தங்கள் உண்டானாலும், அவைகளை யெல்லாம் நாசமடையச் செய்து அநுக்ரஹம் செய்கின்றவள் என்பதும் கிடைப்பதாகும்.

மற்றும் இந்த ச்லோகத்திலே கூறியுள்ள ரஹஸ்யார்த்தமாயிருக்கின்ற பராபரஸகலநிஷ்கலவடிவாகிய ஸ்ரீதேவியினுடைய உபாஸனைகளும்; பூஜாக்ரமங்களும், அவைகளுக்குரிய திரவியங்களும், அதிகாரிகளும், அங்கந்யாஸங்களும், பலன்களும், ஸ்ரீஸிம்ஹராஜர், ஸ்ரீஸோமதிலகர், ஸ்ரீராகவாநந்தர் முதலியவர்களுடைய உரைகளில் நன்கு விளக்கப் பெற்றுள்ளன. அவைகளை அங்கே விரிவாகக் காணலாம்.

உரையாசிரியர்களுடைய அபிப்பிராயமனைத்தும் இங்கு விளக்கப் போதிய சக்தியும் எனக்குக் கிடையாது. புத்தகமும் பெருகிவிடும். மேலும் அந்த ரஹஸ்யார்த் தங்களை ஸ்ரீகுருவினுடைய உபதேசத்தோடு தீக்ஷாஸ்வீ கரணம் செய்துகொண்டு, அக்குருக்களுடைய ஸம்பிர தாய க்ரமமாக வந்துள்ள வழியைப் பின் பற்றுகின்றவர் களிடமே தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயமாதலால் இந்த ச்லோகத்திற்கு உரை எழுதுவதை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(அவதாரிகை) முன் ச்லோகத்திலே, “**परापरमयीम्-
परमपरमयीम्**” என்று ஸ்ரீ தேவியினுடைய விசேஷம் சொல்லப்பெற்றது. இப்பொழுது. அந்த ச்லோகத் திலே கூறப்பெற்ற தேவியினுடைய பராவடிவம் யாது? அபரா வடிவம் யாது? என்பதை அறிய விரும்பும் பக்தர் களுக்கு முன்னதான பராவடிவம் இங்கு விளக்கப்பெறு கின்றது—

शब्दानां जननि त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे

त्वत्तः केशववासवप्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति ध्रुवम् ।

लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्तेऽप्यमी

सा त्वं काचिदचिन्त्यरूपमहिमा शक्तिः परा गीयसे ॥१५॥

(பதவுரை) **हे वाग्वादिनि !** வாகிந்த்ரியத்தைப் பேரோணை செய்கின்றவளே ! **ஓ தாயே !** **त्वम् - நீ ;** **अत्र - இந்த ;** **भुवने - (சப்தார்த்த வடிவான) பிரபஞ்** **சத்தில் ;** **शब्दानाम् (பராமுதலிய) சப்தங்களுக்கு ;** **जननी - தாய் ;** **इति - என்று ;** **उच्यसे - (அறிஞர்**

களால்); சொல்லப்படுகிறாய்; கేశவ-वासव:प्रभृतयः-
 விஷ்ணு, இந்த்ரன், முதலியவர்கள்; त्वत्तः-உன்னிட
 மிருந்து; आविर्भवन्ति-உண்டாகின்றனர்; ध्रुवम्-நிச்
 சயம்-அயி-இந்த; ब्रह्म-आवयः-ப்ரஹ்மன் முதலியவர்
 களும்; ते, अपि-அந்த விஷ்ணு முதலியவர்களும்;
 कल्प-विरमे-பிரளயத்தின் முடிவில்; यत्र-எவ்விடத்
 தில்; लीयन्ते, खलु - லயத்தை (ஒடுக்கம்) அடைகின்ற
 னரோ! सा - (அப்பெருமையை வாய்ந்த; त्वम् - நீ;
 काचित् - அநிர்வசநீயமான; महिमा - சிந்தனைக்கும்
 எட்டாத பெருமையையுடைய; परा - பராவடிவான;
 शक्तिः - சக்தி என்று; गीयसे-துதிக்கப்பெறுகின்றாய்.

சப்தாநாம் ஜநநி த்வமத்ர புவநே

வாக்வாதிநீத்யுச்யஸே

த்வத்தஃ கேசவ வாஸவப்ரப்ருதயோ-

ஸப்யாவிர்பவந்தி த்ருவம் |

லீயந்தே கலு யத்ர கஸ்பவிரமே

பரஹ்மாதயஸ்தேஸப்யம்

ஸா த்வம் காசிதசிந்த்யரூபமஹிமா

சக்திஃ பரா கீயஸே || 15 ||

(பொழிப்புரை) வாக்கு என்னும் இந்திரியத்தை
 (வார்த்தைகளை இயங்கச் செய்வது) பிரேரணை செய்
 கின்ற ஓ அன்னையே! ஸரஸ்வதி! ஒலியின் வடிவாக
 வும், பொருளின் வடிவாகவும், தோற்றமளிக்கும்
 இப்பிரபஞ்சத்தில்; பரா, பச்யந்தீ, மத்யமா, வைகரீ
 என்ற நான்கு வகையான வடிவங்களோடு, ஐம்பது
 ஆக்ஷரங்களிலும் பரவி ஸமஸ்த வேதங்களுடைய லக்ஷ

ணங்களாயிருக்கின்ற சப்தராசிகளோடு ஒன்றி யிருக்கின்ற நீ, சப்தங்களுக்குத் தாயே போன்றவள் என அறிஞர்களால் புகழப்படுகின்றாய்.

தவிர. பிரபஞ்சத்தை நிர்மாணம் செய்கின்ற ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு முதலிய தேவர்களும், தேவாஸுர மனுஷ்யர்களும் கல்பகாலத்தின் துவக்கத்திலே உன்னிடமிருந்தே உண்டாகின்றனர். அவ்விதமே, கல்பத்தின் முடிவிலும் உன்னிடமே லயத்தை அடைகின்றனர். இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த உன்னை, வாக்கினால் நிர்ணயம் :செய்யமுடியாது, சிந்தனைக்கும் எட்டாத ஒரு மஹாசக்தி என வேதங்களும், உபநிஷதங்களும். ஆகமங்களும் போற்றுகின்றனவன்றோ !

இந்த ச்லோகத்திலுள்ள சப்த தத்துவங்களுடைய விசேஷங்களை ஸ்ரீராகவாநந்தர் ஸ்ரீஸோமதிலகர் முதலியவர்களியற்றிய வியாக்யானங்களில் விரிவாகக் காணலாம். (15)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் முன் ச்லோகத்திலே ஸ்ரீதேவியினுடைய ப்ரபஞ்சாதீதமான பராஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி த்யானம் செய்வதற்குத் தகுந்த மற்றொரு ஸ்வரூபமாகிய அபரா என்னும் வடிவமானது இங்கு விளக்கப்பெறுகின்றது—

देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिस्वराः

त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्म वर्णास्त्रयः ।

यत्किञ्चिज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गात्मकं

तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ॥ १६ ॥

(பதவுரை) हे भगवति - பகவதி, தாயே! देवनाम्-
தேவர்களுடைய; त्रितयम् - மூன்றும்; (ப்ரஹ்மா,
விஷ்ணு: மஹேச்வரன்) हुतभुजाम् - அக்ரிகளுடைய
त्रयी - மூன்றும்; (கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷி
ணக்ரி) शक्तित्रयम् - சக்திகளுடைய மூன்றும்; (இச்சா
சக்தி, ஞானசக்தி. கிரியாசக்தி) त्रिस्वराः - மூன்று
ஸ்வரங்களும்; (உதாதத்தம்-அநுதாதத்தம், ஸ்வரீதம்)
त्रैलोक्यम् - மூன்று உலகங்களும்; (பூமி, ஸ்வர்க்கம்,
பாதாளம்) त्रिपदी - மூன்று பாதங்களாலான காய
த்ரியும்; त्रिपुष्करम् - மூன்று தீர்த்தங்களும்; (கங்கை,
யமுனை, ஸரஸ்வதி) त्रिब्रह्म - மூன்று வேதங்களும்;
(ரீக், யஜுஸ், ஸாம) त्रयः - மூன்று அக்ஷரங்களும்;
(ஓங்காரத்தின் வடிவாகிய அகாரம், உகாரம், மகா
ரம்) जगति - உலகத்தில்; त्रिधा - மூன்றாக; नियमितम्-
பரிச்சேதம் (விரிவு) செய்யப்பட்ட; यत्-किंचित्-எந்த
எந்த; वस्तु-வஸ்துவானது' (இருக்கின்றதோ) तत्-
அந்த; सर्वम् - எல்லா வஸ்துவும்; तत्त्वतः-உண்மை
யிலேயே; त्रिपुरा-इति த்ரிபுரா என்ற; ते-உன்னுடைய;
नाम - பெயரை; अन्वेति - அனுஸரிக்கின்றது.

தேவானாம் த்ரிதயம் த்ரயீ ஹுதபுஜாம்

சக்தி த்ரயம் த்ரிஸ்வரா:

த்ரைலோக்யம் த்ரிபதி த்ரிபுஷ்கரமதோ

த்ரிப்ரஹ்ம வர்ணஸ்த்ரய:

யத்கிஞ்சஜ்ஜகதி த்ரிதா நியமிதம்

வஸ்து த்ரிவர்காத்மகம்

தத் ஸர்வம் த்ரிபுரேதி நாம

பகவத்யந்வேதி தே தத்வத: || 16 ||

(பொழிப்புரை) ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணே ! (அறு வகை ஐச்வர்யங்களும் நிரம்பியுள்ள ஒ அன்னையே ;) ஆறு குணங்களாவன ஐச்வர்யம், வீர்யம், யசஸ், ஸ்ரீ, ஞானம், வைராக்யம் என்பன. இவைகள் குறைவில்லாது நிரந்தரமாக ஸ்ரீ தேவியினிடமிருப்பதாகும்.) ஒ அன்னையே ! பிரஹ்ம - விஷ்ணு - மஹேசர்களும் ; வஸு - ருத்ர - ஆதித்யர்களும், அக்நி - வாயு - ஸூர்யர்களும் கார்ஹபத்ய ஆஹவநீய, தக்ஷிணக்நிகளும் ; பெளம (பூமியிலிருப்பது) ஜர்டர (ஜடரத்திலிருப்பது) பாடவ (ஸமுத்திரத்திலிருப்பது) என்றவைகளும் ; இச்சா, ஞான, க்ரீயா சக்திகளும், உதாத்த - அநுதாத்த - ஸ்வரிதங்களும் ; ஸவர்க - பூமி - பாதாளங்களும் ; மூன்று பாதங்களையுடைய காயத்ரியும் ; தேவ, ரிஷி, பித்ருக்களும் ; புஷ்டியைக் கொடுக்கின்ற மூன்று தீர்த்தங்களும் ; ரிக், யஜுஸ், ஸாமவேதங்களும் ; அகார - உகார - மகார - வடிவாயமைந்த ஓங்காரமும் ; ஆத்மா, அந்தராத்மா, பரமாத்மா, என்றவைகளும் ; குணபேதத்தால் மூன்று விதமாகப் பிரிந்த பிரக்ருதி, விக்ருதி, புருஷன் என்றவைகளும், ஸ்வரங்களும் ; வ்யஞ்ஜநங்களும் ; இரண்டு வகையான அநுஸ்வார - விஸர்கங்களும், வெஹ்ப்பு, சிவப்ப, கருப்பு என்ற வர்ணங்களும் ; ப்ராஹ்மண - க்ஷத்ரிய - வைசிய - வர்ணங்களும் ; மற்றும் இவ்வுலகில் மூன்று எண்களால் ஸத்வம் முதலிய குணங்களைக் கொண்டு எந்தெந்த வஸ்துக்கள் குறிக்கப்படுகின்றனவோ அவைகளும் ; தர்ம, அர்த்த - காமங்களும் ; (அறம், பொருள், இன்பம்) ஜாக்ரத், ஸ்வப்ந - ஸுஷுப்திகளும் ; ப்ராத், மத்யாஹந், ஸாயம் (காலை, நண்பகல், மாலை) என்ற ஸந்திகளும் ; பூர், புஷ், ஸுவஃ (பூலோகம் - புவர்லோகம் - ஸுவர்லோகம்) என்ற

வைகளும்; பூத - பவிஷ்யத் - வர்த்தமானம் (சென்ற காலம், வருங்காலம், நிகழ்காலம்) என்றவைகளும்; இவைகளைப் போல மற்றும் எந்த எந்த வஸ்துக்கள் மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவை களெல்லாம், உன்னுடைய த்ரிபுரா என்ற பெயரைக் காரணமாகக் கொண்டு பின் தொடரப் பெறுகின்றன.

“तत्त्वतः- உண்மையிலேயே” - என்றதால் முன்பு கூறிய ப்ரஹ்ம, விஷ்ணு, மஹேசர்கள் முதலிய த்ரிபுடிக ளெல்லாம் உண்மையில் த்ரிபுரா என்ற பெயரைக் காரணமாகக் கொண்டது என்பதை வலியுறுத்துவ தாகும். அவ்விதமில்லாவிடினும், இவைகளெல்லாம் உனது இருப்பிடமாகிய த்ரிபுரா என்ற நகரமாகவேனும் கொள்ள முடியுமென்பதும் ஸாரமாகும்.

(விரிவுரை) இந்த ச்லோகத்திற்கு விசேஷ மாகச் சிற்சில பதங்களுக்குத் தமது விவரணத்திலே ‘ஸ்ரீஸோமதிலகர்’ என்ற உரையாசிரியர் உபாஸநா பரமாகவே ஸம்பிரதாயத்தைத் தழுவிப் பொருள் கூறுகிறார். அது வருமாறு—

“தேவாநாம்” என்ற பதத்திற்கு மூன்று குரவ்ர்கள் என்றும், அவர்கள் முறையே குரு, பரமகுரு, பராத் பரகுரு என்றும்; ‘ஹுதபுஜாம் த்ரயீ’ என்பதற்கு மூன்று ஒளிகள் என்றும் அவை முறையே ஹ்ருதயத்திலும், நெற்றியிலும், சிரஸிலும் என்றும்; ‘சக்தித்ரயம்’ என்பதற்கு முறையே பிராஹ்மீ, வைஷ்ணவீ, மாஹேச்வரீ எனவும்; ‘த்ரிஸ்வரா:-’ ஆகாரம், இகாரம், பிந்து எனவும், ‘த்ரைலோக்யம்’

என்பதற்கு முறையே மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டாநம், மணிபூரகம், ஒன்று; ஆஹார - நிரோத விசுத்தி, இரண்டு; ஆஞ்ஞா-ஸ்பர்ச-ப்ரஹ்மஸ்தானம் மூன்று; ஆக மூன்று உலகமென்றும், 'தீரீபதீ' என்பதற்கு ஜாலந்தரம், காமரூபம், ஓடியாணம் என்ற மூன்று பீடங்கள் என்றும், அவ்விதயில்லாவிடில் கமநாநந்த - பரமாநந்த-கமலாநந்த என்ற மூன்று நாமாக்கள் எனவும், 'தீரீபுஷ்கரம்' என்பதற்கு சிரஸ்-நாபி-ஹ்ருதயகமலமென்றும், 'தீரீப்ரஹ்ம' என்பதற்கு அதீத தம் (சென்றது) அநாகதம் (வரப்போவது) வர்த்தமான (நடப்பது) இவைகளை விளங்கச் செய்கின்ற ஹ்ருதயாகாசம், த்வாதசாந்தம், ப்ரஹ்மரந்த்ரம், எனவும், 'த்ரயோவார்ணா:' என்பதற்கு வாஃபவம், காமராஜம், சக்தி பீஜம் எனவும், அல்லது மூலமந் த்ரமே மூன்று அக்ஷரங்கள் எனவும், முடிவில் மூன்று பத்மங்கள், மூன்று முத்ரைகள், மூன்று தேவிகள், மூன்று ஸித்திகள், மூன்று தூதிகள், மூன்று பீடங்கள், மூன்று மந்த்ரங்கள், மூன்று விருக்ஷங்கள், மூன்று ஸமுத்ரங்கள், மூன்று ஸமாதிகள், மூன்று கலைகள் முதலியவைகள் யாவும் ஸ்ரீமஹா தீரீபுர ஸூந்தரியினுடைய ஸ்வரூபங்களெனவும் பொருள் கூறுகிறார். மற்றும்முள்ள ரஹஸ்யார்த்தங் களை மற்ற உரைசிரியர்களுடைய நூல்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டுவதாகும். (16)

(அவதாரிகை) முன் ச்லோகங்களிலே பரா-அபரா என்ற இரண்டுவிதமான சிவசக்தியின் வடிவாகிய விபூதி

யோடு கூடிய ஸ்ரீ தேவியினுடைய இரண்டு ஸ்வரூபத்தையும், த்ரிபுரா என்ற நாமத்தின் பெருமையையும் சொல்லப்பெற்றது. அடுத்துவரும் இந்த ச்லோகத்திலே எந்த எந்த காரியங்களை உத்தேசித்து எந்த எந்த நாமங்களை ஸ்மரணம் செய்ய வேண்டுமென்பது உபதேசிக்கப்பெறுகிறது.—

लक्ष्मीं राजकुले जयां रणमुखे क्षेमंकरीमध्वनि

क्रव्यादद्विपसर्पभाजि शबरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ।

भूतप्रेतपिशाचजम्भकभये स्मृत्वा महाभैरवीं

व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ॥ १७ ॥

ஹே பகவதி - ஓ தாயே ! ராஜ-குலே - அரச குலத்திலுள்ளவர், லக்ஷ்மீ-மஹாலக்ஷ்மீ யென்றும், ரண-मुखே - யுத்தத்தின் துவக்கத்தில், ஜயாம் - ஜயாதேவியென்றும், க்ரவ்யாத்-द्विप-सर्प-भाजि - புலிகளாலும், காட்டுயானைகளாலும், ஸர்ப்பங்களாலும் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட ; ஸ்வனி-வழியில் ; க்ஷேம-கரிம் - கேஷமங்கரியென்றும், கான்தார-दुर्गे - காடுகளாலும், அகழிகளாலும் பிரவேசிக்க முடியாத, கிரௌ - மலையில், ஷபரிம் - சபரீ என்றும், ப்ரூத-ப்ரேத-பிஷாச-ஜம்பக-மயே - பூதங்கள், ப்ரேதங்கள், பிசாசங்கள், ராக்ஷஸர்கள் முதலியவர்களிடமிருந்து உண்டாகும் பயத்தில், மஹா-भैरवीம் - மஹாபைரவியென்றும், வ்யாமோஹே - சித்தப்பரமத்தில், த்ரிபுராம்-த்ரிபுரா என்றும், (தோய-प्लवे - ஜலத்தில் முழுகிய ஸமயத்தில், தாராம் - தாரா என்றும், (த்வாம் - உன்னை) ஸ்மூத்வா - நினைத்து (ஸ்மரணம் செய்து) விபத: - ஆபத்துக்களை, தரन्ति - கடக்கின்றனர்.

லக்ஷ்மீம் ராஜகுலே ஜ்யாம் ரணமுகே
 கேஷமங்கரீ மத்வநீ
 க்ரவ்யாத த்விப ஸர்ப்பாஜி சபரீம்
 காந்தார துர்கே கிரௌ |
 பூதப்ரேத பிசாச ஜம்பகபயே
 ஸ்ம்ருத்வா மஹா பைரவீம்
 வ்யாமோஹே த்ரிபுராம் தரந்தி
 விபதஸ்தாராம் ச தோயப்லவே || 17 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! பக்தர்கள் உன்னை அடியில் கண்ட ஏழு இடங்களிலும் ஸ்மரணை செய்து விபத்துக்களைக் கடக்கின்றனர். அந்த ஏழு இடங்கள் வருமாறு— அரச குலத்திலுள்ளவர்கள் ஸகல ஐச்வர்யத்தையும் கொடுக்க வல்ல மஹாலக்ஷ்மீ யென்றும்; போர் வீரர்கள் போர்க்களத்திலே ஜயத்தைக் கொடுக்கவல்ல ஜயாதேவீயென்றும்; புலி, காட்டுயானை, ஸர்ப்பங்கள் முதலிய துஷ்ட ஜந்துக்கள் நிறைந்த வழியிலே, கேஷமத்தைச் செய்கின்ற கேஷமங்கரீ யென்றும்; காடுகளாலும், அகழிகளாலும் சூழப்பட்டு பிரவேசிக்க முடியாத பர்வதத்தில் சபரீயென்றும்; பூத - ப்ரேத - பிசாச-ராக்ஷஸர்களால் உண்டாகின்ற பயத்தில் மஹா பைரவீ யென்றும்; சிந்தை கலங்கிய காலத்திலே ஸ்ரீத்ரிபுரா என்றும்; ஜலத்தில் முழுகிய நிலையிலே தாரா என்றும் உன்னை யுபாஸித்து அந்த அந்த விபத்துக்களை யெல்லாம் கடக்கின்றனர்.

(விரிவுரை) இங்கே சொல்லப்பெற்ற லக்ஷ்மீ, ஜ்யா, கேஷமங்கரீ, சபரீ, மஹாபைரவீ; த்ரிபுரா;

தாரா என்ற ஏழு நாமாக்களுடைய ஜபக்ரமங்கள், அடுத்த ச்லோகத்தில் மந்த்ர பாராயணத்தில் விளக்கப்பெறும். இந்த நாமாக்கள் யாவும் சப்தத்தால் பேதமேயன்றி அர்த்தத்தில் பேதம் கிடையாது. மற்ற விசேஷங்களையும், த்யான க்ரமங்களையும், ஸீத்தியின் பொருட்டு ஸ்ரீ குருபரம்பரையின் வழியாக ஆங்காங்கு உரையாசிரியர்களுடைய க்ரந்தங்களின் உதவி கொண்டு தெளிதல் வேண்டும். (17)

உதாஹரணம்: - லக்ஷ்மீ:— என்ற இந்நாமாவுக்கு இளமை ததும்பியவளும், விசித்ரமான ஆபரணங்கள், மாலைகள் இவைகளையணிந்துள்ளவளும், சக்ரம், குடை, சாமரம், முதலிய விபூதிகளைக் கொண்டு விளங்கும் ஸுவர்ணம் கொண்டவளுமாக பகவதியாம் அன்னையை நினைத்து, அவளுடைய கல்யாண குணங்களிலே திளைத்தவளும் எவன் இருக்கின்றானோ, அவன் பலவகையான இடையூறுகளிலிருந்தும், பெருகிய பிணிகளிலிருந்தும் விடுதலை பெறுகின்றான் என ஸ்ரீஸோமதிலகஸூரி உரைகொள்ளுவார்.

(அவதாரிகை) முன் ச்லோகத்திலே ஸ்ரீ தேவியினுடைய ஏழு நாமாக்களையும், அவைகளை யுபாஸிக்கின்ற ஸந்தர்பங்களையும், பலன்களையும் சொல்லி, இப்பொழுது ஸ்ரீதேவியினுடைய மந்த்ரபாராயணமும், அதனுடைய பெருமையும் விளக்கப்பெறுகின்றது.—

माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कला मालिनी

मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शंभवी ।

शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी

ह्रींकारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसौ ॥ १८ ॥

(பதவுரை) ஓ தாயே! உன்னை; மாயா - மாயா
 (1) குண்டலினி - குண்டலினி (2) க்ரியா - க்ரியா (3) மது-
 மதி - மதுமதி (4) காலி - காலி (5) கலா - கலா (6)
 மாலினி - மாலினி (7) மாதங்கி - மாதங்கி (8) விஜயா -
 விஜயா (9) ஜயா - ஜயா (10) பகவதி - பகவதி (11)
 தேவி - தேவி (12) சிவா - சிவா (13) சாம்பவீ - சாம்பவீ
 (14) சக்தி - சக்தி (15) சங்கரவல்லபா - சங்கரவல்லபா
 (16) த்ரிநயநா - த்ரிநயநா (17) வாக்வாதிகி - வாக்வாதிகி
 (18) பைரவீ - பைரவீ (19) ஹ்ரிங்காரி - ஹ்ரிங்காரி (20)
 த்ரிபுரா - த்ரிபுரா (21) பராபரமயி - பராபரமயி (22)
 மாதா - மாதா (23) குமாரி - குமாரி (24) இதி-அசு;
 என்று மிகவும் பிரஸித்தமான நாமாக்களால் ஜபம்
 செய்கின்றனர்.

மாயா குண்டலினி க்ரியா மதுமதி

காலி கலா மாலினி

மாதங்கி விஜயா ஜயா பகவதி

தேவி சிவா சாம்பவீ ।

சக்தி: சங்கர வல்லபா த்ரிநயநா

வாக்வாதிகி பைரவீ

ஹ்ரிங்காரி த்ரிபுரா பராபரமயி

மாதா குமாரி த்யஸௌ ॥ 18 ॥

(பொழிப்புரை) இந்த ச்லோகத்திலே மந்திரபாரா
 யணத்தினுடைய க்ரமம் சொல்லப்பெறுகிறது. அந்த
 மந்திர பாராயணமானது ஆறுவித பாராயணங்களில்
 ஒன்றாகும். அது வருமாறு:— மாயா-ஹ்ரிங்காரம்; குண்
 டலினி-ஐங்காரம்; க்ரியா-க்லீங்காரம்; ம-து-ம-தி-அ

பதினாறு வயதுள்ளவளாக த்யாநம் செய்யும் பொழுது ஷோடசீ என்றும், ப்ரௌடா வஸ்தையில் மஹாஷோடசீ என்றும் வ்யவஹாரம் செய்யப்பெறுகிறது. இவை களுடைய த்யாநங்களும், மந்த்ரங்களும், ஆகமங்களிலும், தந்த்ர சாஸ்த்ரங்களிலும் விரிவாக விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

எனினும் ஸ்ரீ தேவியையுபாஸித்து ஸ்ரித்தியடைந்த மஹாத்மாக்கள் யாவரும் ஸ்ரீவித்யாவிஷயமாக ஷட்பாராயணத்தையும் செய்து, அதனாலேற்பட்ட மஹத்தானதும், அழியாததுமான பெருமையையும் யடைந்தனர். ஆதலால் ஸ்ரீ வித்யையினுடைய சுத்த ஜபமல்லாது, மற்றும் ஸ்ரீவித்யாஸந்த்யாவந்தநம், ஸ்ரீசக்ரபூஜை முதலியவைகளில் ஸ்ரீவித்யையை பாலாஸம்புடிதமாகச் செய்து உபாஸிப்பது ஸாதாரண ஸம்பிரதாயமாயிருக்கின்றதால், இவ்விடத்தில் ஷட்பாராயணங்களையும் ஸ்ரீவித்தைக்கு அங்கமாகக் கொண்டு சற்று விரிவாக எழுத வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஷட்பாராயண மென்பது மிகவும் ரஹஸ்யமானது. அது அநுஷ்டாநத்திலே உறுதி கொண்டு ராஜயோகாதி களை ஸ்ரித்தி பெறச் செய்து, அதன் வழியாக ஸ்ரீ மஹாதேவியை நேரில் தர்சனம் செய்யக்கூடிய ஒரு உத்தமமான மார்கமாகும். இம்மார்கத்திற்கு ரிஷி, சந்தஸ், ந்யாஸம், முதலியவைகளும், கால, தேச, நிர்ணயங்களும் அவச்யமில்லை.

ஸ்ரீவித்யா மந்த்ரத்தை அக்ஷரலக்ஷம் ஜபம் செய்து அதனுடைய தசாம்சம்பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமாதிகளையும், செய்தால் அதற்கு எவ்வளவு பலன்களுண்டோ,

அவ்வளவு பலன்கள் இந்த ஷட்பாராயணத்திற்கு முண்டு, வைதிகர்களுக்கு எவ்விதம் பஞ்சாங்கம்-முக்யமோ, அவ்விதமே தாந்த்ரிகர்களுக்கு (சாக்தர்களுக்கு அல்லது ஸமயிகள்) அஷ்டாங்கத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட இந்த ஷட்பாராயணத்திலே, இந்த மந்த்ர பாராயணத்தை யொழித்த மற்ற ஐந்து பாராயணங்களையும் அவச்யமெனக்கருதி, தந்த்ரசாஸ்த்ரங்களிலே நியமம் செய்திருக்கிறது. இவ்விதச் சிறப்புடன் கூடிய மந்த்ர பாராயணத்தை இங்கே விளக்கி, அடுத்த ச்லோகத்திலே எஞ்சிய ஐந்து பாராயணங்களையும் முறையே விளக்குவோம்.

ஓங்காரத்தோடும், முன்று தாரங்களோடும் சேர்ந்திருக்கின்ற ஸ்ரீவித்யா மந்த்ரத்தில் முறையே மாயா பீஜத்தையும்; க்ரீயாபீஜத்தையும் சேர்த்து சுத்தமாகவும் பிந்துவோடு கூடியதாகவும்; விஸர்க்கத்தோடு கூடியதாகவும், பிந்துவிஸர்க்கத்தோடு கூடியதாகவும்; மாத்ரு காக்ஷரங்களையும் சேர்த்து, காளீ முதல் பத்து நாமங்களையும் முறையே உச்சரித்து, சக்தி முதல் பத்து மந்த்ரங்களையும் முறையே சேர்த்து, ஜபம் செய்வதுதான் மந்த்ரபாராயணமென்பது. இம்முறையை யநுஸரித்து ஒரு ஆவர்த்தி மந்த்ரபாராயணம் செய்யும் பொழுது ஆரூபிரத்து நூற்றிருபது (6120) எண்களாகும். அது வருமாறு :

ओं ऐं ह्रीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं ; ह स क ह ल ह्रीं ;

स क ल ह्रीं श्रीं ह्रीं अकाली सौः । (१)

ओं ऐं ह्रीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं ; ह स क ह ल ह्रीं ;

स क ल ह्रीं श्रीं ह्रीं अकाली सौ: (२)

ओं ऐं ह्रीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं ; ह स क ह ल ह्रीं ;

स क ल ह्रीं श्रीं ह्रीं इकाली सौ: (३)

இவ்விதம் சுத்த மாத்ருகாக்ஷரங்களை யெல்லாம் சேர்ந்து ஜபம் செய்யும்பொழுது ஓம் ऐं ह्रीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं ; ह स क ह ल ह्रीं ; स क ल ह्रीं ; श्रीं ह्रीं अकाली सौ: என்பது வரையில் ஜம்பத்தொன்று (51) மந்த்ரங்களாகின்றன.

இம்முறைப்படி பிந்துவோடு கூடிய மாத்ருகைகளுடைய சேர்க்கையிலும், ஜம்பத்தொன்று மந்த்ரங்கள் கிடைக்கின்றன. எவ்விதமெனில்; ஓம் ऐं ह्रीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं ; ह स क ह ल ह्रीं ; स क ल ह्रीं श्रीं ; अ काली सौ: முதல் 'அக் காலி' என்பது வரையில் ஜபம் செய்தால் அப்பொழுது நூற்றிரண்டு (102) எண்ணிக்கைகளாகும்.

இதுபோலவே விஸர்கத்தோடு கூடிய மாத்ருகாக்ஷரங்களைச் சேர்க்கும் பொழுதும்; பிந்துவிஸர்கத்தோடு கூடிய மாத்ருகாக்ஷரங்களைச் சேர்க்கும் பொழுதும், முறையே நூற்றிரண்டு (102) எண்ணிக்கைகள் வரும். அப்பொழுது ஹ்ரீம்காரத்தினுடைய சேர்க்கையால் நான்குவித மாத்ருகைகளாகிய இரு நூற்றுநான்கு (204) எண்ணிக்கைகள் கிடைக்கும்.

இதே போல ஹ்ரீம்காரத்தின் முன்பு ஜம்காரத்தைச் சேர்த்தும், அவ்விதமே க்லீம்காரத்தையும்

சேர்க்க, முறையே இருதூற்றுநான்கு (204) வீதம் கிடைக்கும். ஆகவே காளியினுடைய நாமத்தில் அறுதூற்றுப் பன்னிரண்டு (612) எண்ணிக்கைகள் வரும். இவ்விதமே காளீ நாமத்தினுடைய ஸ்தாநத்தில் கலாநாமத்தையும், அதேபோல மாலினீ முதல் சாம்பவீ வரையிலுள்ள நாமங்களையும் சேர்த்து ஜபம் செய்யும் பொழுது ஆறாயிரத்து நூற்றிருபது (6120) வரும்.

மறுபடியும், சக்தி ஸ்தாநத்தில் சங்கரவல்லபா மந்த்ரத்தைச் சேர்த்து இதே போல ஜபம் செய்ய வேண்டும். அது எவ்விதமெனில்; ஓம் ஐ ஹீ ஶீ க ஈ ஐ ல ஹீ, ஹ ச க ஹ ல ஹீ, ச க ல ஹீ, ஶீ ஹீ அ காலி ஹ்ரீ ஹ்ரஃ; ஓம் ஐ ஹீ ஶீ க ஈ ஐ ல ஹீ ஹ ச க ஹ ல ஹீ ச க ல ஹீ ஶீ ஹீ காலி ஹ்ரீ ஹ்ரஃ என்பது போல கூடகாரம் வரையிலும், மறுபடியும் முன் போல பிந்துக்களோடு கூடிய மாத்ருகைகளையும், கலா முதலிய பத்து நாமங்களையும் சேர்த்து ஜபம் செய்யும் பொழுது முன்போலவே ஆறாயிரத்து நூற்றிருபது (6120) எண்ணிக்கைகள் கிடைக்கும்.

மறுபடியும் சங்கரவல்லபா என்ற ஸ்தாநத்தில் த்ரிநயநா முதலிய மந்த்ரங்களை முறையே சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமே குமாரீ மந்த்ரம் வரையிலும் வேண்டும். இப்படிச் சேர்க்கும் பொழுது கிடைக்கக் கூடிய எண்ணிக்கைகள் (6120) கிடைக்கும். மற்ற விடங்களிலும் முன் போலவே கண்டு தெளிந்து கொள்ளவேண்டும்.

மற்றும், காளீநாமத்தோடு கூட, கலாநாமத்
தைச் சேர்த்து **श्री अकालीकलासौ: आकालीकलासौ:**
“**ஸ்ரீம் அகாலீ கலா ஸௌ:**, **ஆகாலீ கலா ஸௌ:**”
என்பது முதல், **अकालीकलामातङ्गीसौ:** “**க்ஷகாலீ கலா**
மாதங்கீ ஸௌ:” என்பவைகளை முன்னர் சொன்ன
விதம் சாம்பவீநாமம் வரையில் சேர்க்கும் பொழுது,
ஐம்பத்தைந்தாயிரத்து என்பது (55080) எண்ணிக்
கைகள் ஆகின்றன. ஆகவே ஒரு லக்ஷத்து பதி
னாயிரத்து இருநூற்று என்பது (116280) மந்த்ரங்கள்
கிடைக்கின்றன.

இவ்விதம் முன் ச்லோகத்திலே சொல்லிய
லக்ஷம் முதலிய ஏழு நாமங்களையும், **ह्रीं अलक्ष्मीसौ:**,
ह्रीं अजयासौ: ‘**ஹ்ரீம் அலக்ஷ்மீ ஸௌ:** **ஹ்ரீம் அஜ**
யா ஸௌ:’ என்பது போலவே ஜபம் செய்தால்
அதனால் கிடைக்கக் கூடிய மந்த்ரங்களுடைய எண்
ணிக்கைகள் (142840) ஆகின்றன. மறுபடியும்
முன்பு சொன்னது போலவே லக்ஷம் நாமத்தோடு
கூட ஜயா முதலிய நாமங்களை **ह्रीं अलक्ष्मीजयासौ:** ;
ह्रीं अलक्ष्मीक्षेमकरीसौ: ; **ह्रीं अलक्ष्मीजयाश्वरीसौ:** ; “**ஹ்ரீம்**
அலக்ஷ்மீ ஜயா ஸௌ:, **ஹ்ரீம் அலக்ஷ்மீ க்ஷேமங்கரீ**
ஸௌ:, **ஹ்ரீம் அலக்ஷ்மீ ஜயாசவரீ ஸௌ:**” என்
பது போல முறையே ஜபம் செய்தால் மந்த்ரங்கள்
எண்ணிக்கைகள் (36720) கிடைக்கின்றன. ஆகவே
மொத்தம் கிடைக்கின்ற மந்த்ரஸங்க்யை ஒரு
லக்ஷத்து தொண்ணூராயிரத்து எண்ணூற்று நார்ப
தாகும் 190840.

இவ்விதம் எல்லா மந்த்ரங்களிலும் முதலில் சொல்லியது போல ப்ரணவமும், தாரத்ரயமும், மூல மந்த்ரமும் சேர்ந்து வருமென்பதை மறப்பது கூடாது. மற்றும் இங்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது பிந்துவில் பிந்துவும், விஸர்கத்தில் விஸர்கமும், லோபமடையும் என்ற மந்த்ரசாஸ்த்ர மரபை யநுஸரித்து ஜபகாலத்தில், அ என்பது 15ம், அ: என்பது 16ம் ஸ்வரங்களில் சில வித்யாஸங்கங்கள் செய்வதாலுண்டாகின்றன.

பிந்துவோடு கூடிய மாத்ருகையில் ஐ் என்ற ஸ்வரத்தில் பிந்து லோப மடைந்தால் அ என்பது கிடைக்கும். விஸர்கத்தோடு கூடிய மாத்ருகையில் அ: என்ற ஸ்வரமானது விஸர்கத்தை விடும்பொழுது கிடைக்கின்றது அ என்பதே.

இவ்விதமே பிந்து விஸர்கத்தோடு சேர்ந்த மாத்ருகையில் ஐ் என்ற பதினைந்தாவது ஸ்வரம், அ என்றும்; அ: என்ற பதினாறாவது ஸ்வரம் ஐ் என்றும் மாறுபடும். பிந்து விஸர்கங்கள் இரண்டும் சேரும் பொழுது எழுதவேண்டிய முறை வருமாறு. ஐ: என்பது. இதை யுச்சாரணம் செய்யும் முறையும் ஐ் ஐ எனவும் ஸித்தமாகிறது. விதிப்படி ஸரியாகச் செய்யும் மந்த்ரபாராயணமும் இதுவே யாகும்.

இச்செய்யுளுக்கு ஸ்ரீஸிம்ஹராஜர் என்ற உரையாசிரியர் விசேஷமாகப் பொருள் விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் அது வருமாறு—

1. **மாया**— மாயா, குண்டலிநீ முதலிய மந்த்ராத் வாக்களையும், அஹங்காரம் முதலிய அசுத்தாத் வாக்களையும் சொல்லுவதாலேயே அன்னை மாயை என அழைக்கப்பெறுகின்றாள்.

2. **குण्डலினி**— குண்டலிநீ - பரா, இச்சை, ஞானம், க்ரீயா என்ற வடிவாக எங்கும் வியாபித்து (பரவி) ள்ள காரணத்தால் குண்டலிநீ சக்தியாவள்.

3. **क्रिया**— க்ரீயா - க்ரீயாயோகம், க்ரீயா, சர்யை என க்ரீயைகளுடைய முக்கியமான ஸித்தாந்தங் களுடைய செயல்களில் தொடர்பு கொண்டுள்ள காரணத்தால் க்ரீயா சக்தியாவள்.

4. **मधुमती**—மதுமதீ -தஹராகாச சக்தியைக் காட்டி லும் வேறுபடாது சிறந்த அமுதத்தைப் பெறுகச் செய்து எல்லா நிலையிலும் பரவியுள்ள காரணத்தால் மதுமதியாவள்.

5. **काली**— காளீ - இந்த அண்டங்கள் யாவையும் விழுங்கி எல்லாவிடத்திலும் பரவியிருந்து கொண்டு ஐஹிகம், ஆமுஷ்மிகம் இவ்விரண்டன் பயன்களைக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் காளீ - பத்ரகாளீ எனவுமாம்.

6. **कला-मालिनी**— கலாமாலிநீ - அறுபத்து நான்கு கலைகளின் க்ரம வடிவாயிருப்பவள். அல்லது முப்பத் தெட்டு ப்ரஹ்ம கலைகள் எவளிடமிருந்து தோன்று கின்றனவோ, அவளே கலாமாலினியாவாள். அல்லது ஸோமன், ஸூர்யர், அக்னி என்ற இம்மூவருடைய

கலைகள் எவளிடத்தில் காண்கின்றனவோ, அவளே கலாமாலினியாவாள். இக்கலைகளின் விளக்கங்கள் எமது பவாநீ புஜங்கஸ்தவத்திலும், தேவீமாஹாத்மயத்திலும் விரிவாகச் சொல்லப்பெற்றுள்ளன. அங்கு கண்டு தெரிந்து கொள்ளற்பாலது.

7. மாலினி—மாலினீ - என தனியாகப் பிரித்துள்ள வார்த்தைக்குப் பின்வருமாறு பொருள் விளக்கம் காணலாம். அகாரம் முதல் ஹகாரம் வரையிலுள்ள அக்ஷரங்களில் பரவியுள்ள காரணத்தாலும் மாலை போன்று விளங்குவதாலும் அன்னை மாலினியாவாள்.

8. மாதங்கீ—மாதங்கீ- மூவுலகையும் மோஹமடையச் செய்பவள் அல்லது எண் வகையாயுள்ள ஐச்வர்யங்களையும் விரைவில் கொடுக்க வல்லவள் என்ற காரணத்தாலும் மாதங்கியாவள். அல்லது மூவுலகையும் மோஹமடையச் செய்பவள் என்றே தீர்புராஸாரம் சொல்லும்.

9. விஜயா-விஜயா, உபாஸகர்களுடைய வெற்றிக்கு எவள் காரணமாயிருந்துகொண்டு தானாகவே அவர்களுக்கு ஐயஸ்ரீயை-பலம் ஸம்பத்துக்களின் நிறைவுகளை - கொடுக்கின்றனளோ அக் காரணத்தால் விஜயா என அழைக்கப் பெறுகின்றாள்.

10. ஜயா-ஜயா, உபாஸகர்களுக்கு எங்கும் எந்நிலையிலும் வெற்றியைக் கிடைக்கச் செய்வதால் ஜயா என அழைக்கலாயிற்று. தீர்புராஸாரத்திலும், 'விஜயா ஜயா' எனச் சக்தியை இரு வகையாகக் கூறுவதும்

இதை வலியுறுத்தும். லலிதாஸஹஸ்ரநாமத்திலும், விஜயா, ஜயா என்ற இரண்டு நாமாக்களுண்டு. அவைகளுடைய விசேஷமான பொருள் விளக்கங்களை ஸௌபாக்யபாஸ்கரத்தில் காணலாம்.

11. भगवती—பகவதீ - உபாஸகர்களுக்கு தூர்க்கம்-அரண், போலுள்ள காரணத்தால் பகவதீ, தூர்கர் எனவும் அழைக்கப்பெருகின்றாள். அல்லது மிகவும் சிரமமான-கடுமையான-தவம், உபாஸனை முதலியவைகளால் அடையத் தக்கவள் எனவுமாம்.

12. देवी—தேவீ - ஒளியுடன் விளங்குபவள் அல்லது தூர்கையின் வடிவாயுள்ளவள்.

13. शिवा—சிவா -மங்களத்தைச் செய்பவள் அல்லது மங்கள வடிவாயமைந்துள்ளவள்.

14. शाम्बवी— சாம்பவீ - பல வழிகளிலும் பற்பல ஸித்திகளை நிறைவுகளை கொடுக்கவல்லவள். அல்லது சாக்தம் சாம்பவம் முதலிய பல தீக்ஷையின் வடிவாயமைந்துள்ள சக்தியுமாம்.

15. शक्ति:— சக்தி - ஸ்ரீகுருவினுடைய அருளால் எல்லாப் பிராணிகளுடைய வேத-அறிவு-வ்யவஹார நிலையில்-அறிந்துகொள்ளும் நிலையில்-உள்ள சக்தியின் வடிவினள் அல்லது எவளுடைய துணையில்லாது துரும்பும் அசைய மாட்டாதோ, அப்பெருமை வாய்ந்த சக்தியும் நீயே என்பதுமாகும்.

16. शंकरबलमा— சங்கரவல்லபா - சிறந்த நிர்வாஹமென்னும் ஸுக வடிவாகவும், அப்பெருமைவாய்ந்த

பரமேச்வரனுடைய யாதொரு சக்தியுண்டோ, அச்சக்தியே சங்கரவல்லபா என அழைக்கப் பெறுகின்றவள்.

17. त्रिनयना - த்ரிநயநா— தனது தொண்டர்களுக்கு ஈச்வர ஸம்பந்தமான விஷயங்களை யுணர்வதற்கு உதவியாயிருக்கின்ற மூன்று கண்களை எவள் கொடுக்கின்றாளோ அவளே த்ரிநயநா என்பவள், அல்லது இச்சை ஞானம், க்ரியை என்ற வடிவாயமைந்த மூன்று சக்திகளை எவள் நியமனம் செய்கின்றாளோ, அவளே சங்கரவல்லபா என்ற சக்தியாவள்.

18. वाक्वादिनी - வாக்வாதிநீ—எவளுடை அருளில் லாது எல்லா தேவர்களும் ஊமையாகின்றனரோ, அவளே வாக்வாதிநியாவள். அல்லது எல்லா சாஸ்த்ரங்களிலும் வார்த்தைகளுடைய பெருக்கின்றமை எங்கு வெளியாகின்றதோ, அந்த ஸாரஸ்வதவடிவாயமைந்த சக்தியே வாக்வாதிநீ என அழைக்கப் பெறுகின்றவள்.

19. शैरवी - பைரவீ—தோற்றம், நிலை, அழிவு, மறைவு, அருள் என்ற ஐந்து தொழில்களினால் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதரவாயிருந்து கொண்டு, எவளுடைய உதவியானால் பரமேச்வரன் இவ்வுலகைத் தாங்குகின்றானோ, அச்சக்தியே பைரவீ யென்பவள்.

20. ह्रींकारी - ஹ்ரீங்காரீ — ஹ்ரீங்காரம் என்றும் மந்த்ரத்திற்கு இலக்காயிருக்கின்ற புவநேச்வரீ

வடிவாயிருப்பவள். இந்த ஹ்ரீங்கார மந்த்ரத்தின் பெருமைகளையும், ரஹஸ்யங்களையும், ஸ்ரீமதாசார்ய பகவத்பாதரியற்றிய ஸ்ரீலலிதா த்ரிசதியில் விரிவாகக் காணலாம். பீஜாக்ஷரங்களுடைய அவயவார்த்தங்களையும் எமது ஸ்ரீவித்யா மந்த்ரவிளக்கம் என்ற நூலிலும் காணலாம்.

21. **त्रिपुरा - த்ரிபுரா**— முன்பு சொல்லிய எல்லா த்ரிபுடிகளிலும் பரவியுள்ள காரணத்தால் த்ரிபுரா என அழைக்கலாயிற்று.

22. **परापरमयी - பராபரமயி**— பரா என்ற சொல், யாவற்றையும் கடந்து நிற்கின்ற உந்மநா என்ற வடிவமாகும். அபரா என்பது உந்மனையினுள்ளே யிலங்கும் பரமசிவ வடிவம் கொண்ட நிலையாகும். அவளே பராபரமயி என்பவளுமாவள்.

23. **माता - மாதா**— எல்லா சராசரங்களுக்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்த அன்னையின் வடிவாயமைந்தவள்.

24. **कुमारी - குமாரி**— துஷ்டர்களான மஹிஷாஸுரன் முதலியவர்களையழித்த காரணத்தால் குமாரி என அழைக்கலாயிற்று. அல்லது வந்தூர்கை என்றும் குமார சக்தியின் வடிவாயுள்ளவள். அல்லது சிறந்து யாவற்றிலும் ஒட்டாது சுத்தமாகவும், நிரம்மமாகவும் இருக்கின்ற அறிவின் வடிவாகவும், விடுதலைக்குகந்த வடிவாகவும் அமைப்பெற்றுள்ள சக்தியே குமாரி என்பவள்.

இச்செய்யுளில் இருபத்து நான்கு நாமாக்கள் சொல்லியுள்ளன. ஆயினும் மாலினி, ஜயா - மாலினி, ஜயா, இந்த இரண்டையும், கலாமாலினி, விஜயா ஜயா என்றும் ஒன்றாகக் கணநம் செய்துள்ளதால் இருபத்திரண்டு நாமாக்கள் என்பதையும் அறிய வேண்டும்.

ஸோமதிலகஸாரியின் உரை வருமாறு --

இங்கு ஸாமான்யமாக அன்னையினுடைய இருபத்து நான்கு பெயர்களும் சொல்லப் பெற்றுள்ளன. அவைகள் படித்த அளவிலே பெரிதும் பொருள்கள் புனைவன. பொருளறிந்துகொள்ள சிரமமும் கிடையாது. ஆயினும் விசேஷமாகப் பின்வருமாறு பொருள் விளக்கமும், இச்சிறு காவ்யத்தில் மறைந்துள்ள மந்த்ரங்களும் பல அமைந்துள்ளன. அது வருமாறு—

மாயா என்ற சொல் ஹ்ரீங்காரத்தைக் குறிக்கும். காளீ என்ற சொல் மெய்யெழுத்து - கேந - ககாரம் என்ற சொல்லோடு கூடிய ஆலீ - காளீ என ஸமாஸம் செய்தால் க்லீம் என்ற மந்த்ரம் கிடைக்கும். பிந்து உச்சாரணத்தின் பகுதி என்பதையும் அறிய வேண்டும்.

இவ்விதமே மாலினி என்றவிடத்தில் மா-லக்ஷ்மீ அவளுடைய பீஜம் ஸ்ரீம் என்பது; சக்தி என்பது ஹ்ரஸோம்; வாம் என்பது வாக்க்பவ பீஜம்; இவ்விதம் ஐந்து பீஜங்கள் - மந்த்ரங்கள் - கிடைப்பன. முதலில் ப்ரணவம், முடிவில் நம: என்பதையும் சேர்த்தால் இது எல்லா மந்த்ரங்களுக்கும் பொதுப்படையாக இருப்பதுமாகும்.

ந்யாஸத்தில் அக்ஷரக்ரமம் பின் வருமாறு—ஓம் ஹ்ரீம், க்லீம், ஸ்ரீம், ஹ்ரஸோம், ஜம், நம: என்ற

ஐந்து மந்த்ரங்களையும் தினந்தோறும் நூற்றெட்டு ஆவருத்தி ஜபம் செய்து வந்தால், ஸுகம், ஆரோக்யம், வச்யம், நிறைவு, காராக்ரஹவிடுதலை முதலிய பயன்கள் உண்டாகும். த்யானமாவது (சிந்தனை) சாந்த கார்யத்தில் வெண்மையாகவும்; வச்யத்தில் சென்னிறமாகவும், மோஹநத்தில் மஞ்சளாகவும், உச்சாடநத்தில் கருமையாகவும் சிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்பது மரபு. இதுவே யோகநீவித்யை என்பதுமாகும்.

ஆகவே தொடர்ந்து யோகநீதோஷ விதான யந்த்ர விளக்கமும் எமது பக்தர்களுக்கு உபகாரமாயிருப்பதற்காக இங்கு வெளியிடப் பெறுகின்றது. அந்த யோகிரிகளுடைய பெயர்களும் வருமாறு—

1. குமாரீ, 2. வராஹீ, 3. சாங்கரீ, 4. இந்த்ராணீ, 5. கங்காலீ, 7. காலீ, 8. மஹாகாளீ, 9. சாமுண்டா, 10. ஜ்வாலாமுகீ, 11. காமாக்ஷீ, 12. கபாலீ, 13. பத்ரகாளீ, 14. துர்கா, 15. அம்பிகா, 16. லலிதா, 17. கௌரீ, 18. ஸுமங்களா, 19. ரோஹினீ, 20. கபிலா, 21. சூலகரா, 22. குண்டலீ, 23. த்ரிபுரா, 24. குருகுல்லா, 25. பைரவீ, 26. பத்ரா, 27. சந்த்ராவதீ, 28. நாரஸிம்ஹீ, 29. நிரஞ்ஜநா, 30. ஹேமகாந்தீ, 31. ப்ரேதாஸகீ, 32. ஈசானீ, 33. வைச்வானரீ, 31. வைஷ்ணவீ, 35. விநாயகீ, 36. வாமகண்டா, 37. ஹரஸித்தி, 38. ஸரஸ்வதீ, 39. தோதலா, 40. பந்தீ, 41. சங்கீ, 42. பத்மினீ, 43. சித்ரினீ, 44. வாருனீ, 45. நாராயணீ, 46. வநதேவீ, 47. யமபகீ, 48. ஸூர்யபுத்ரீ, 49. ஸூரீதலா, 50. க்ருஷ்ணவாராஹீ, 51. ரக்-

தாசுதீ, 52. காலராதீ, 53. ஆகாசீ, 54. ச்ரேஷ்டீ, 55. ஜயா, 56. விஜயா, 57. தூமாவதீ, 58. வாசீச்-
வரீ, 59. காத்யாயனீ, 60. அக்நிஹோதரீ, 61. சக்-
ரேச்வரீ, 62. மஹாவித்யா, 63. ஈச்வரீ, 64. என
அவர்களுடைய பெயர்களாகும்.

இந்த யோகிநீ யந்த்ரத்தை குங்குமம், கோரோ
சுநம் இவைகளுடைய கலவைகளில் எழுதி விதி
முறை வழுவாது பழம், மலர், சந்தனம், தூபம்,
முத்ரை, நைவேத்யம் இவைகளைக்கொண்டு, சுத்த
னாகவும், தூய்மையுள்ள மனமுள்ளவனாகவும், நிலைத்த
ஒரு முகமான மனதோடு பூஜை செய்ய வேண்டும்.
இங்கு கூறப் பெற்ற யந்த்ர விதானம், பூஜை முறை
முதலியவை ஸ்ரீ குருவின் வாயிலாகவே தெரிந்து
கொள்ளவேண்டுமென்பதும் அவசிமாகக் கருதப்
பெறும்.

இந்த யோகிநீ தேவதைகள் யாவரும், ருதிரம்,
ஆயிஷம், பால், ஸுரா, இவைகளில் பிரீதியுள்ளவர்
கள். கேளிக்கைகள், கோலாஹலமான கீதம், வாத்
யம், நிருத்தம் இவைகளிலும் பற்றுள்ளவர்கள்.
இவர்களில் லக்ஷீ, தருண, ப்ரௌடா, வருத்தா,
ப்ரமரா, என்ற நிலையை உடையவர்கள்
அக்நி, சந்திரன் இவர்களுடைய வர்ணங்கள்
போன்றவர்கள். விகாரமானபற்கள், தலைவிநி
கோலமாயுள்ள நிலைமை, வளைந்த நாக்குகள், மிகவும்
முண்ணிய தன்மை, மதுரமாகவும், முரட்டுத்தன
மாகவுமுள்ள ஒலிகளையும், நிரந்தரமான ஆசைகளை
யும் உடையவர்கள். சாந்தம், ரௌத்ரம், என்ற சுவை
களைப் பெரிதும் விரும்புகின்றவர்கள். அசைகின்ற
பலம் பொருந்திய காற்றைப் போன்ற திறமையுள்ள
வர்கள். நான்கு கைகளையுடையவர்கள். அழகிய
துணிகளையணிந்தவர்கள். அங்குசம், கபாலம், கார்

முகம், த்ரிசூலம், கத்தி, சங்கு, சக்ரம், கதை, குந்தம், தநுஸ், வஜ்ராயுதம் இவைகளினால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர்கள்.

மற்றும், இவர்கள் விஷ்கம்பம் முதலிய- இருபத் தேழு யோகங்களையும், அச்விநீ முதலிய இருபத் தெட்டு நக்ஷத்ரங்களையும், மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளையும், ஸூர்யன் முதலிய ஒன்பது க்ரஹங்களையும், நாரஸிம்ஹன், வீரபத்ரன், கேஷத்ரபாலன், மணிபத்ரன், மாஹில்லன் முதலிய யக்ஷர்களையும், சிந்தனை செய்து முன்பு சொல்லிய மந்தரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஜபம் செய்தால் யோகி தோஷம் விலகுமென்பது சாஸ்த்ரங்களின் துணிவு,

ஆகவே இச்செய்யுளில் யோகி சக்ரவிதாநமும் மறைமுகமாகச் சொல்லியுள்ளது என்பதையும் உணரவேண்டும். (18)

(அவதாரிகை) முன் ச்லோகத்திலே மந்த்ரபாராயணக்ரமம் விளக்கப்பெற்றது. இப்பொழுது அடுத்து வரும் இந்த ச்லோகத்திலே ஆகமங்களில் விளக்கப்பட்ட ஸ்ரீத்ரிபுரஸுந்தரியினுடைய நாமோத்பத்தியும், அந்த நாமங்களுடைய எண்ணிக்கைகளும், அவைகளை பாராயணம் செய்ய வேண்டிய முறைகளும் விளக்கப்பெறுகின்றன—

आईपलवितैः परस्परयुतैर्द्विद्विक्रमादक्षरैः

काथैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथ क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः ।

नामानि त्रिपुरे भवन्ति खलु यान्यत्यन्तगुह्यानि ते

तेभ्यो भैरवपति विंशतिसहस्रेभ्यो परेभ्यो नमः ॥ १९ ॥

(பதவுரை) हे भैरवपति - ஹே ஸதாசிவமஹிஷி !
 (ஸதாசிவனுடைய மனைவி) आई-पल्लवितैः-ஆ ஈ. என்ற
 ஸ்வராக்கூரங்களுடைய கடைசியிலுள்ள ; स्वर - आ-
 दिभिः-அகாரம் முதலிய பதினாறு ஸ்வரங்களோடு
 ஆரம்பமாகின்றவைகளும் ; क्ष-अन्त - गतैः - க்ஷகார
 மென்ற ஸம்யுக்தாக்கூரத்தினுடைய கடைசியையடை
 ந்த ; क-आद्यैः-ககாரத்தை முதலாவதாகக் கொண்ட
 வைகளோடு ஆரம்பிக்கின்றவைகளும் ; द्वि-द्वि-क्रमात् -
 நான்கு நான்கு அக்கூரங்களாக முறையே ; परस्पर-
 युतैः - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவைகளும் ; अथ -
 பிறகு ; सस्वरैः-அ முதல் பதினாறு ஸ்வரங்களோடு
 சேர்ந்தவைகளும் ; क्ष-अन्तैः-க்ஷ என்ற அக்கூரத்தைக்
 கடைசியாகக் கொண்டவைகளும் ; तैः-च अक्षरैः ஆகாரம்
 முதலிய அக்கூரங்களோடு சேர்ந்தவைகளும் ; अत्यन्त-
 गुह्यानि-மிகவும் ரஹஸ்யமாயுள்ளவைகளுமான ; तव -
 உன்னுடைய ; यानि - எந்த ; नामानि - நாமங்கள் ;
 भवन्ति - खलु - பிரஸித்தி பெற்றவைகளாக இருக்கின்
 றனவோ ; विंशति-सहस्रेभ्यः, परेभ्यः - இருபதினாயிரத்
 திற்கும் அதிகமாயிருக்கின்ற ; तेभ्यः - அந்த நாம
 பாராயண மந்த்ரங்களுக்கு ; नमः - நமஸ்காரம்.

ஆஈ பல்லவிதை: பரஸ்பரயுதைர்

த்வித்விக்கரமா தக்ஷரை:

காத்யை: க்ஷாந்தகதை: ஸ்வராதிபிரத

க்ஷாந்தைஸ்ஸ தை: ஸஸ்வரை: |

நாமாநி த்ரிபுரே பவந்தி

கலு யாந்யத்யந்த குஹ்யாநி தே

தேப்யோ பைரவ பத்நி விம்சதி

ஸஹஸ்ரேப்ய: பரேப்யோ நம: || 19 ||

(பொழிப்புரை) ஸமஸ்த த்வைத ப்ரபஞ்சங்களு

டைய இருநையகற்றும் ஒளியின் வடிவாயுள்ள மஹேச்
வரனான பைரவனை ஆச்ரயித்துப் பிரகாசிக்கின்ற ஓ
அன்னையே! ஆ ஈ என்ற ஸ்வரங்களுடைய கடைசியி
லுள்ள அகாரம் முதலிய பதினாறு ஸ்வரங்கள் முதல்,
க்ஷ என்ற கடைசி அக்ஷரத்தை அடைந்த ககாரம் முதலிய
வைகளோடு கூடியவைகளாகவும், நான்கு நான்கு
அக்ஷரங்கள் சேர்ந்தவைகளாகவும்; பின்னும், அகாரம்
முதல் பதினாறு ஸ்வரங்களோடு சேர்ந்து, க்ஷ என்ற
முடிவுகளோடு கூடிய ஆகாராதிகளோடு சேர்ந்தவை
களாகவுமிருக்கின்ற அக்ஷரங்களைக் கொண்டு, மிகவும்
ரஹஸ்யங்களாயிருக்கின்ற உன்னுடைய யாதொரு
நாமங்களிருக்கின்றனவோ, இருபதினாயிரத்திற்கு மேற்
பட்ட அந்த பிரஸித்திபெற்ற நாமபாராயண மந்த்ரங்
களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(விரிவுரை) இந்த நாமபாராயணத்தைத் தன்னி
டத்தே கொண்ட ஷட்பாராயணமும் இங்கே சுருக்க
மாக விளக்கப்பெறுகிறது, ஷட்பாராயணமென்பது
வருமாறு: நாதபாராயணம்; கடிகாபாராயணம்;
தத்துவபாராயணம்; நாமபாராயணம்; நித்தியா
பாராயணம்; மந்த்ரபாராயணம் என ஆறு வகையாகும்.
இவைகளில் மந்த்ரபாராயணம் முன் ச்லோகத்திலே
விளக்கப்பெற்றது.* ஆகவே அதைவிடுத்து மற்ற ஐந்து

* இந்த பாராயணக்ரமங்களுடைய வரிவான விளக்கங்களை
“ஸௌபாக்ய தந்த்ரம்” என்ற நூலில் விரிவாகக் காணலாம்.

பாராயணங்களையும் சாக்தர்கள் (சக்தியுபாஸகர்கள்) அஷ்டாங்கத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு நித்யமாயநுஷ்டானம் செய்து வருவதால், அவர்களுடைய விளக்கத்தின் பொருட்டு அஷ்டாங்கங்களும் இங்கு ஸங்க்ரஹமாகக் கொடுக்கப்பெறுகிறது.

அதாவது கடிகை ; வாரம் ; திதி ; தினம் ; மாஸம் ; வர்ஷம் ; பரிவ்ருதி ; யுகம் இவைகளே அஷ்டாங்கங்களாகும். இவைகளெல்லாம் மாத்ருகாக்ஷரங்களுடைய வடிவங்களாகும். பத்து அக்ஷரங்கள் கொண்டது ஆறு கடிகை, ஒரு தினம் ; மாத்ருகாக்ஷரங்களெல்லாம் அடங்கிய ஒன்பது வாரம், ஒரு வாரம் ; பதினைந்து ஸ்வரவடிவான பதினைந்து திதி ஒரு பக்ஷம், அ என்ற அக்ஷரமும், க முதல் க்ஷ வரையிலுள்ள முப்பத்தைந்து அக்ஷரமும் இவ்விதம் முப்பத்தாறு தினம் ஒரு மாஸம். பதினாறு ஸ்வரவடிவான பதினாறு மாஸம் ஒரு வர்ஷம். தினம்போல முப்பத்தாறு வர்ஷம் ஒரு பரிவ்ருதி. அது போல முப்பத்தாறு பரிவ்ருதி ஒரு யுகம்.

நாதபாராயணம்—அஷ்டாங்கம் ; ப்ரணவம் ; தாரதர்யம் (மூன்று தாரஸ்வரங்கள்) இவைகளின் வழியாக வர்ஷ, மாஸ, திநாக்ஷரங்கள் வருமாறு—
 आ ई हं सं ह्रीं श्रीं என்று அந்த அந்த வாராக்ஷரங்கள் முதல்-आनन्दनाथरूपिणी श्रीमहात्रिपुरसुन्दरीपादुकां पूजयाभि
 नमः - “ ஆநந்ததாதரூபிணீ ஸ்ரீ மஹாத்ரிபுரசுந்தரீ
 பாதுகாம் பூஜயாமி நமః ” இவ்விதம் ஒவ்வொரு
 நாளும் - அதாவது வாரம் முதல் ஆரம்பித்துச்செய்து
 வர வேண்டும். இதுவே நாதபாராயணம். (1)

கடிகாபாராயணம்— அஷ்டாங்கம், ப்ரணவம், தாரத்ரயம் இவைகளின் மூலம் வர்ஷ மாஸ திநாக்ஷரங்கள் **அ - ஐ - ஹ -** அதாவது தினத்திலிருக்கிற கடிகையினுடைய முதல் அக்ஷரம். **प्रथमघटिकारूपिणी श्रीत्रिपुरसुन्दरीपादुकां पूजयामि नमः** - “ப்ரதமகடிகா ரூபிணீ ஸ்ரீ த்ரிபுரசுந்தரீ பாதுகாம் பூஜயாமி நம: ” என்பது. இவ்விதமே **द्वितीयघटिकारूपिणी, तृतीयघटिकारूपिणी** - “த்விதீயகடிகாரூபிணீ த்ருதீய கடிகா ரூபிணீ ” என்பது முதல் அறுபது கடிகை வரையில் அக்ஷரங்களைக் கொண்டு செய்து வரவேண்டும். இதுவே கடிகாபாராயணம் (2)

தத்துவபாராயணம் — சிவ-சக்தி-ஸதாசிவ-ஈச்வர - சுத்த வித்யா-மாயா-கலா-வித்யா - ராக - கால - நியதி - புருஷ-ப்ரக்ருதி-அஹங்கார-புத்தி-மந - ச்ரோத்ர - த்வக் - சக்ஷுர்-ஜிஹ்வா - க்ராண - வாக் - பாணி - பாத - பாயு - உபஸ்த-சப்த-ஸ்பர்ச-ரூபரஸ-கந்த-ஆகாச-வாயு-வஹ்நி ஸலில-ப்ருத்வீ என்ற முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், அ-க-முதல் ஷ வரையிலுள்ள முப்பத்தாறு அக்ஷரங்களையும் சேர்த்துச் செய்து வரவேண்டும். இதுவே தத்துவ பாராயணமென்பது. (3)

நித்யாபாராயணம்— காமேச்வரீ, பகமாவிரீ, நித்திய க்லிந்நா, பேருண்டா, வஹ்நிவாஸிரீ, மஹாவித் யேச்வரீ, சிவதூதி, த்வரிதா, குலஸுந்தரீ, நித்யா, நீல பதாகா, விஜயா, ஸர்வமங்களா; ஜ்வாலாமாவிரீ, சித்ரா இவ்விதம் அ முதல் அம் வரையிலுள்ள பதினைந்து ஸ்வரங்களோடு, இந்தப் பதினைந்து நித்யா தேவதைகளையும் சேர்த்து, அ என்ற பதினாறுவது ஸ்வரத்தில் மஹா

நித்யாதேவியை ஒவ்வொரு திநத்திலும் சேர்த்துச் செய்து வருவதே நித்யாபாராயணமென்பது. (4)

நாதபாராயணம், கடிகாபாராயணம், தத்துவ பாராயணம், நித்யாபாராயணம்—இந்த நான்கிலும் அஷ்டாங்கம் முதலாவதாகவும், அந்த அந்த அக்ஷரங்கள் முதல் தொடங்கி அதனுடைய முன்புள்ள அக்ஷரம் வரையில் கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டுமென்பதும் ஸமாநமாகும். எனினும் நாதபாராயணத்தினுடைய வாஸராக்ஷரங்களுக்கு முன்பு **ஹீ ஹீ** என்றும் ; நித்யாபாராயணத்தினுடைய நித்யைகளுக்குள்ள ஸ்வரங்களுக்கு முன்பு, **ஓ ஹீ ஹீ** என்றும் சேர்க்க வேண்டும். தத்துவபாராயணம், நாமபாராயணம் இந்த இரண்டிலும், அந்த அந்த திநாக்ஷரம் முதல் ஆரம்பிக்க வேண்டும். நாம பாராயணத்திலோ திநாக்ஷரத்தோடு மாத்திர மல்லாது அஷ்டாங்கத்தில் வேறு ஒரு ஸம்பந்தமுமில்லை. மந்த்ரபாராயணத்திற்கு அஷ்டாங்கத்தோடு ஸம்பந்தமே கிடையாது என்று முன் ச்லோகத்திலேயே விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

நாமபாராயணம்—ப்ரணவம், தாரத்ரயம், திநாக்ஷரம் **ஹீ** என்ற ஸ்வரங்கள், ச்லோகத்தில் ஹம்ஸ மந்த்ரம் விதிக்கப்பெற்றவில்லை. எனவே பரம்பரையாக வந்த உபதேசக்ரமத்தோடு ஹம்ஸமந்த்ரமும் சேர்க்கவேண்டும். அது எவ்விதமெனில், உத்தேச திநத்தினுடைய அக்ஷரத்தோடு, '**ஹீ ஓ ஹீ ஹீ க ர ஹீ ல ஹீ ஹீ லஹீஹீ:**,' என இவ்விதம் '**லஹீஹீ:**'

என்பது வரையில் முப்பத்தாறு மாத்ருகைகள் கிடைக்கின்றன. மறுபடியும் 'லாஅஃஃசு, லாகஃஃசு, லாஹஃஃசு - லாஹஃஃசு' என இவ்விதம் முப்பத்தாறு. மறுபடியும். 'லாஅஃஃசு, லாகஃஃசு, லாஹஃஃசு' என இம்முறையை யநுஸரித்து லி-லு-ந்-ல-ல: வரையில் - லாஹஃஃசு - என்பது வரையில், வரும் பொழுது எழுபத்தாறு எண்ணிக்கைகள் கிடைக்கின்றன. மறு படியும் வ. ஶ, ஷ. என்றவைகளை அ முதல் ஐ வரையில் முப்பத்தாறு திநாக்ஷரங்களையும் சேர்த்துச் செய்யும் பொழுது 20736 எண்ணிக்கை கிடைக்கின்றன. இந்த எழுநூற்று முப்பத்தாறு எண்ணிக்கைகள் அதிக மாயிருப்பது கொண்டு, विंशतिह्रस्वः परेभ्यः என மூலச்சுலோகத்தில் சொல்லப்பெற்றுள்ளது. ஒரு திநாக்ஷரம் கொண்டு ஒரு திநம் 576 வீதம் செய்தால் ஒரு மாஸம் முப்பத்தாறு திநம் கொண்டு இந்த பாராயணம் ஒரு ஆவர்த்தி பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியதாகும். இதுவே நாமபாராயண மென்பது.* (5)

மற்றும், இந்த விம்சதி ஸ்தவத்தின் உரையாசிரியர்கள் சொல்லியிருப்பது போல இந்த நாம பாராயணத்தினுடைய மற்றொரு வழியும் இங்கு விளக்கப்பெறுகின்றது. அது வருமாறு—அகஃ

N. B. முப்பத்தாறு தத்வாக்ஷரங்களையும் முறையே பதினாறு உயிர்களுடன் பெருக்கினால் நாம் பெறுவது 36 X 16 — 576 அக்ஷரங்களாம்.

முதல் அகாரீ முடிய 16 ; அகாரீ முதல் அ:காரீ முடிய 16 ; அகாரீ, அகாரீ ; அகாரீ இவ்விதம் அகாரீ வரையில் ஜபம் செய்யும் பொழுது 560 மந்த்ரங்கள் கிடைக்கின்றன.

மறுபடியும், ககாரீ, ககாரீ கிகாரீ, கிகாரீ, க: காரீ வரையில் ஜபம் செய்யும் பொழுது 560 மந்த்ரங்கள் கிடைக்கின்றன. இந்த முறையை யநுஸரித்து ககாரீ ; ககாரீ இவ்விதம் க: காரீ என்பது வரையில் ஆகும் பொழுது இந்த நாமபாராயணம் பூர்த்தி யடைகின்றது. முதலாவதாகச் சொல்லியதில் ஒரு ஸ்வரத்தை முப்பத்தாறு அக்ஷரங்களோடும் சேர்க்க வேண்டும். அவ்விதமே பதினாறு ஸ்வரங்களையும் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தோடு சேர்க்கவேண்டும். இரண்டாவதாகச் சொல்லியதில் பதினாறு ஸ்வரங்களோடு சேர்க்க வேண்டும். அவ்விதமே முப்பத்தாறு அக்ஷரங்களோடும் சேர்க்க வேண்டும். இந்த ஷட் பாராயணமானது ஸ்ரீ மஹாத்ரி புரஸுந்தரியினுடைய அபரா என்ற வடிவமென்பதையும் அறியத்தக்கது.

“**नामपारायणप्रीता**” . நாம பாராயணப்ரீதா-நாம பாராயணத்தினால் த்ருப்தியடைகின்றவள் ” என்பது ஸ்ரீலலிதாஸஹஸ்ரநாமமாகும். இந்த நாமபாராயணத்தினுடைய பெருமையை ஸ்ரீலலிதாஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்திலும், இந்த விம்சதி ஸ்தவத்திற்குப் பல அறிஞர்கள் எழுதிய உரைகளிலும் விசேஷமாகக் காணலாம். இங்கு எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டிய

வரையில் இந்த பாராயணக்ரமங்களை ஸூசனை யாக எழுதப்பெற்றதாகும். இந்த ஷட்பாராயண விதிகளை ஸ்ரீகுருவினுடைய அநுக்ரஹத்துடன், தீக்ஷை முதலிவைகளைப் பெற்று உபதேசக்ரமமாக அநுதினமும் பாராயணம் செய்ய வேண்டியதாகும். கேவலம் புஸ்தகபாராயணமாக இருப்பது கூடாது. அது மஹாபாபமுமாகும். (19)

(அவதாரிகை) இதுவரையில், ஸ்ரீதேவினுடைய ஸ்துதியானது விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பெற்றது. இனி இந்த ஸ்துதியை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு அநுதின மும் அப்யாஸம் செய்து வரவேண்டுமென்பதையும், இந்தச் லோகத்திலே பக்தர்களைக் குறித்து உபதேசிக்கப் பெறுகின்றது—

बोद्धव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्धतं

भारत्यास्त्रिपुरेत्यनन्यमनसो यत्राद्यवृत्ते स्फुटम् ।

एकद्वित्रिपदक्रमेण कथितस्तत्पादसंख्याक्षरै-

र्मन्त्रोद्धारविधिविशेषसहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥ २० ॥

ஹே பைரவபதி - ஓ பரப்ரஹ்ம மஹிஷி; பாரத்யா: - வாஃசிவரியான; தவ-உன்னுடைய; த்ரிபுரா இதி - த்ரி புரா என்ற; இயம் - இந்த; துதி: - ஸ்தோத்திரமா னது; புதீ: - அறிஞர்களால்; தத்-கதம் - உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்திலே மனதை வயிக்கும்படி; க்ருத்வா - செய்து; நிபுணம் - நன்கு; போத்த்யா - தாரணை செய்யப் படவேண்டும். யத் - எந்த பாரதியினுடைய ஸ்துதி யில்; அநந்யமனச: - வேறுபடாத மனத்துடன் கூடிய

பக்தனுண்டோ; (அவனைக் குறித்து) आद्य-वृत्ते-முதல்
 ச்லோகத்தில்; तत्-पाद-संख्या-अक्षरैः அதனுடைய பாத
 எண்ணிக்கையினாலே ஸமாநமாயிருக்கிற அக்ஷரங்க
 ளோடு; एक - द्वित्रि-पद-क्रमेण-ஒன்று, இரண்டு, மூன்று
 என்ற பாதவரிசையினாலே; विशेष - सहितः விசேஷத்
 தோடு கூடியதாகவும்; सत् संप्रदाय - अन्वितः - பரிசுத்
 தான் உபதேச பரம்பரையோடு கூடியதாகவுமிருக்
 கிற; मन्त्र-उद्धार-विधिः - மந்த்ரங்களுடைய உத்தார
 க்ரமமானது; स्फुटम् - தெளிவாக; कथितः - சொல்
 ஸப்பெற்றதோ!

போத்தவ்யா நிபுணம் புதை: ஸ்துதிரியம்

க்ருத்வா மநஸ்தத்கதம்

பாரத்யாஸ் த்ரிபுரேத்யநந்ய மநஸோ

யத்ராத்யவ்ருத்தே ஸ்புடம் |

ஏகத்வித்ரிபதக்ரமேண கதிதஸ்

தத்பாத ஸங்க்யாக்ஷரை:

மந்த்ரோத்தார விதிர்விசேஷ ஸஹித:

ஸத் ஸம்ப்ரதாயாந்வித: || 20 ||

(பொழிப்புரை) ஓஅன்னையே! இந்த த்ரிபுராஸ்
 துதியை அறிவு நிறைந்த விவேகிகள், உன்னிடத்திலே
 ஒன்றிய மனத்துடன் வேறு ஒன்றையும் சிந்தனையிலே
 கொள்ளாது, முதல் ச்லோகத்தில் வரிசையாக மூன்று
 பாதங்களிலே சொல்லப்பெற்ற மந்த்ரங்களை, முறையே
 முதல் பாதத்திலே முதல் அக்ஷரத்தையும், இரண்டாவது
 பாதத்திலே இரண்டாவது அக்ஷரத்தையும், மூன்றாவது
 பாதத்திலே மூன்றாவது அக்ஷரத்தையும், கொண்டால்

ஸ்ரீபாலாதேவியினுடைய மந்த்ரமானது உத்தாரம் செய்யப்பட்டதாகக் கிடைக்கும். எனவே த்ரிபுரா மந்த்ர விஷேசங்களோடு கூடியதும், ஸ்ரீகுருவினுடைய பரிசுத்தமான உபதேசஸம்பரதாயத்தைத் தழுவி யதுமான மந்த்ரோத்தாரங்களுடைய முறையானது இங்கு தெளிவாகச் சொல்லப்பெற்றது என்பதும் தாத்தர்யம்.

(விரிவுரை) தவிர, நிர்தோஷமான-பரிசுத்தமான-ஸத்ஸம்பரதாயம், அதாவது ஸ்ரீகுருவினுடைய உபதேச பரம்பரையை யநுஸரித்து இந்த மந்த்ரங்களுடைய உத்தாரக்ரமமானது இங்கு விளக்கப்பட்டதேயன்றி, என்னுடைய புத்தியின் வன்மையாலன்று எனவும் கவியினுடைய அபிப்பிராயமும் வெளியிடப் பெறுவதாகும். ஏனெனில், ஸ்ரீ குருபரம்பரையைத் தழுவி, அந்த வழியிலே வந்த மந்த்ரமே விரும்பிய பலன்களை யளிக்கவல்லதாம். ஆகவே ஸாவதானமான - நிதானமான - மனத்துடன் உபதேசத்தைப் பெற்று அநுஸந்தானம் செய்ய வேண்டியது அறிஞர்களுடைய கடமையுமாகுமென்பதும் கிடைக்கின்றது.

மற்றும், இந்த பாரதீதேவியினுடைய ஸ்துதியானது, வேதத்தைப் போலவே அபௌருஷேயமானது கொண்டு ஸ்வதந்த்ரப்ராமாண்யமுள்ளது என்பதும் கிடைக்கின்றது. இவ்விதம் கர்த்ருத்வத்தினாலும், விஷயத்தினாலும், ஸ்வரூபத்தினாலும், இந்த ஸ்துதிக்குத் தனிப்பட்ட ஒரு சிறப்பு உண்டு என்பதும் தெளிவாம்.

तत्तदुद्देश्यमाणानां विशुद्धैरागमैर्विना ।

अनुपासितवृद्धानां विद्या नाति प्रसीदति ॥

தத்ததுத்ப்ரேக்ஷமானாநாம் விசுத்தைராகமைர்விநா
அநுபாஸிதவ்ருத்தாநாம் வித்யா நாதி ப்ரஸீததி ॥

“ அந்த அந்த விஷங்களை மிகவும் பரிசுத்தமான ஆகம ஞானங்களைத் தள்ளி, தனது புத்தியின் வலுவைக் கொண்டு, உத்தாந த்ருஷ்டி-மேலெழுந்த-பார்வையுடன் பார்க்கின்றவர்களும், முதிர்ந்த அறிவுடன் கூடிய பெரியோர்களை ஸேவிக்காதவர்களுமான மக்களுக்கு வித்யா வடிவாயமைந்த ஸ்ரீபாரதீதேவியினுடைய அருளால் கிடைக்கப்பெறுகின்ற ப்ரஜ்ஞா-புத்தி - விசேஷமானது உண்டாகாது ” என ஸ்ரீ பகவான் பர்த்ருஹரி கூறியிருப்பது போல, பரிசுத்தமான பாரம்பரியம் - குல வொழுக்கம் இல்லாமலும், வித்யாவிருத்தர்களை ஸேவிக்காமலும், கேவலம் தனது புத்தியின் வன்மை கொண்டு க்ரந்தங்களைப் பார்த்துப் பொருள் கொள்வதுமான வித்யையானது ஒருக்காலும் மேன்மையடையாது என்பதையும் இந்தச் செய்யுள் வலியுத்தும். (20)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் இந்த ஸ்தவமானது தோஷமற்றதாயிருந்தாலும் காவ்ய லக்ஷணங்களுக்குரிய சப்தம், அர்த்தம் என்ற இரண்டுவித அலங்காரங்கள் ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தால் ரஸிகர்கள் எவ்விதம் இதை அப்யாஸம் செய்வார்கள் ? என ஸந்தேஹ மடைகின்றவர்களைக் குறித்து, கவியானவர் ; இந்த ஸ்துதியானது ஸ்ரீபரதேவதையினுடைய பக்தியுபாஸனையை முக்யமாகக் கொண்டதாலும், அந்த பக்தியினுடைய பெருமை கொண்டு என்னையுமறியாது உண்டாகியதாலும், ஸ்ரீ தேவியினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பெற்றதாலும், ஸ்ரீதேவியினுடைய பக்தர்கள் அவச்யம் இதை அங்கீகாரம் செய்வார்கள் எனத் தனது மனவுறுதியையும், வணக்கத்தையும் இந்த ச்லோகத்தின் வாயிலாக அவர்களுக்கு அறிவித்துக்கொண்டு, இந்த ஸ்தவத்தையும் உபஸம்ஹாரம் (முடிவு) செய்கிறார்.—

सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया

नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।

संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्

त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २१ ॥

इति श्रीमहाकविकालिदास (लघुभट्टारक) विरचितायां श्री देवीपद्मस्तव्यां

प्रथमो लघुस्तवः संपूर्णः

हे भैरवपति-ஓ பரப்ரஹ்மமஹிஷி ! த்ரிபுரே - முப்
புரம் கொண்டவளே ! சாவத்யம் - நிந்திக்கத்தக்க
தாகவோ ; நிரவத்யம் - நிந்திக்கத்தகாததாகவோ ; அஸ்து -
இருக்கட்டும். அனயா - இந்த ; சிந்த்யா - சிந்தையினால் ;
கிம் வா - என்ன ப்ரயோஜனம் ? யஸ்ய - எவனொரு
வனுக்கு ; த்வயி - உன்னிடத்தில் ; பக்தி - பக்தியானது ;
அஸ்தி - இருக்கின்றதோ ; சஃ - அந்த ; (மனிதன்)
பக்தன் ; இதம் - இந்த ; ஸ்தோத்ரம் - ஸ்துதியை ; பठिष्यति -
பாராயணம் செய்யப்போகிறான். ध्रुवम् - நிச்சயம்.
आत्मनि - என்னிடத்தில் ; लघुत्वम् - அல்பபுத்தியின்
தன்மையை ; दृढम् - உறுதியாக ; संचिन्त्यापि - நன்கு
ஆராய்ந்தறிந்து கொண்டிருந்தாலும் ; त्वद् - பக்த்யா -
உன்னிடத்திலுள்ள பக்தியினாலே ; मुखरी-कृतेन - தூண்
டப்பட்ட ; मया-अपि - என்னாலும் ; हठात् - பலாத்காரத்
தினால் ; संजायमानम् - நன்கு உண்டாகிய ; इदम् - இந்த ;
स्तोत्रम् - ஸ்தோத்ரமானது ; रचितम् - செய்யப்பெற்
றது, नूनम् - உறுதி.

ஸாவத்யம் நிரவத்யமஸ்து யதி வா

கிம் வானயா சிந்தயா

நூநம் ஸ்தோத்ரமிதம் படிஷ்யதி

ஜோநோ யஸ்யாஸ்தி பக்திஸ்த்வயி ।

ஸம்சிந்த்யாபி லகுத்வமாத்மகி க்ருடம்
 ஸம்ஜாயமாநம் ஹடாத்
 த்வத் பக்த்யா முகரீ க்ருதேனாசிதம்
 யஸ்மாந் மயாபி த்ருவம் || 21 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! நான் மிகவும் அல்பபுத்தியுள்ளவன் என்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். எனினும் உன்னிடத்திலே நான் கொண்ட ஆழ்ந்த பக்தியின் பரவசத்தினால் தூண்டப்பெற்ற காரணத்தாலே என்னையுமறியாது, இந்த ஸ்துதி தானாகவே யுண்டாகியது. இது உறுதி. இந்த ஸ்துதியிலே காவ்ய லக்ஷணங்களுக்குரிய சொல், பொருள் முதலிய அணிகளும்; ஓஜஸ், காந்தி, ப்ரஸாதம்-தெளிவு-முதலிய குணங்களும், ச்ருங்காரம் முதலிய நவரஸங்களும் இல்லாதிருந்தாலும், அல்லது அவைகள் யாவும் நிரம்பியிருந்தாலும், உன்னிடத்திலே உறுதியுடன் கூடிய பக்தியுள்ளவர்கள் ஆதரவோடு கூட பாராயணம் செய்வது உறுதி. ஆகவே இந்த ஸ்தவமானது தோஷத்தோடும், குணத்தோடும், நிந்திக்கத்தக்கதாகவோ, நிந்திக்கத்தாகாததாகவோ, இருந்தாலும் அதைக் குறித்த சிந்தனையால் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் உன்னிடத்திலுள்ள பக்தியின் பரவசத்தாலெழுந்த ஸ்துதிகளல்லவா?

(விரிவுரை) உண்மையில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இந்த ஸ்துதியானது ஸகல காவ்யலக்ஷணமும் பொருந்தியதோர் சிறு - லகு - காவ்யமெனச் சொல்லலாம். “स एष रसनां रसतमः”—ஸ ரஷ ரஸாநாம் ரஸ்தம: “இதுவே ரஸங்களுக்குள் ரஸத்தன்மையுடையது” என

உபநிஷத்தில் கூறியிருப்பது போல, இச்சிறு காவியத்திலே பக்திரஸத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டு, சிவசக்தியின் வடிவாயமைந்ததும், தத்துவவடிவாயமைந்ததுமான சக்தியினுடைய உபாஸனைக்கு இன்றியமையாத ஸாதநமெனக்கருதி இங்கு விளக்கப்பெற்றதுமாகும். அதற்கு அங்கங்களாக ச்ருங்காரம் முதலிய ரஸங்களும் ஆங்காங்கு விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

அதாவது—முன்று, ஐந்து, ஆறு, எட்டு, பதினாறு இவைகளில் அத்புதரஸமும்; நான்காவது ச்லோகத்தில் கருணரஸமும்; ஏழாவது ச்லோகத்தில் சாந்தரஸமும்; ஒன்பதாவது ச்லோகத்தில் விப்ரலம்பச்ருங்காரரஸமும்; பத்தாவது ச்லோகத்தில் சிருங்காரம், அத்புதம், இவையிரண்டும்; பதினேராவது ச்லோகத்தில் ஸம்போகச்ருங்காரம், சாந்தம் இவையிரண்டும்; பன்னிரண்டாவது ச்லோகத்தில் அத்புதம், வீரம் இவையிரண்டும்; பதின்மூன்றாவது ச்லோகத்தில் பயாநகரஸமும்; பதினான்காவது ச்லோகத்தில் கருணரஸமும்; பதினைந்தாவது ச்லோகத்தில் அத்புதம், பயாநகம் இவையிரண்டும்; பதினேழாவது ச்லோகத்திலே பயாநகமும்; (தன்மை) பதினெட்டாவது ச்லோகத்தில் கேவலம் பாவங்களும், விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

மற்றும் ஒரே ரஸத்தோடு துவங்கி முடிவிலும் அதையே கொள்வது ஆன்றோர் மரபுமாம். முதலிரண்டு ச்லோகங்களிலே உவமையுடன் அநுப்ராஸம், ஸௌகுமார்யம் முதலிய சொல்லணியிலக்கணங்களும் கொண்ட காரணத்தாலும், இது ஒரு சித்ரகாவ்யமுமாகும். இவ்விதம் இந்த ஸ்துதியை ரஸங்களையும், அணிகளையும் முக்கியமாகக் கொண்டு நுண்ணிய ஆராய்ச்சியோடு

பார்த்தால் இது ஒரு லகுகாவ்ய மென்பது விளங்காமற் போகாது.

ஆகவே, கவியானவர் தான் செய்த ஸ்தவத்திற்குக் காவ்ய இலக்கணங்களோடு கூடிய லகுஸ்தவம் எனப் பெயரிட்டதும் நன்கு பொருந்தும், மற்றும் இதையியற்றிய கவி தன்னிடத்திலே லகுத்வத்தை (வணக்கத்தை) ஆரோபித்துக் கொண்டதால் இந்நூலுக்கு லகுஸ்துதி யென்பதுமாம். ஏனெனில் அவரது திருநாமம் லகுபட்டாரகர் என்பது.

அல்லது **लघु-क्षिप्रम्-अर्-द्वयम्** ' லகு-க்ஷிப்ரம்-அரம்-த்ருதம்-என்ற பதங்களுக்குக் கோசங்களிலே, வேகம்-சீக்கிரம் (விரைவு) எனப் பொருள்களுண்டு. அதன் காரணமாக சீக்கிரத்தில் அநாயாஸமாகச் செய்யப் பெற்றது கொண்டது லகுஸ்துதியென்றாவது; சப்தங்களினால் லகுவாகவும்; அர்த்தங்களினால் மஹத்தாகவும் இருப்பது கொண்டு லகுஸ்துதி யென்றாவது; லகுவாக-ஸுலபமாக - ஸ்துதி செய்யும் பக்தர்களிடத்திலே உண்மை வடிவாயிருந்துகொண்டு அவர்கள் கோரிய பலன்களை வெகு சீக்கிரத்திலே கொடுப்பதாலும், ஸ்ரீதேவியினுடைய ஸ்துதியின் வடிவாயமைந்த காரணத்தாலும் லகுஸ்துதியெனவும் பொருள் கொள்ளலாம். சிவம்.

இவ்விதம் ஸ்ரீலகுபட்டாரகரியற்றிய லகுஸ்தவத்திற்கு வா தூல வேங்கடஸுப்ரஹ்மண்யருடைய தநயன் ராமசந்த்ர சர்மா இயற்றிய லகுதீபிகை யென்னும் தமிழுரை இவண் முற்றும். சிவார்ப்பணம்.

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ .

சர்சாஸ்தவ: (2)

चर्चास्तवः (२)

सौन्दर्यविभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य-

संकल्पकल्पतरवस्त्रिपुरे जयन्ति ।

एते कवित्वकुमुदप्रकरावबोध-

पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि प्रणामाः ॥ १ ॥

(பதவுரை) ஹே த்ரிபுரஸூந்தரி! சௌந்தர்ய-
விப்ரம-புவ: - வனப்பின் விலாஸங்களுக்கு உறைவிட
மாயுள்ளவையும்; புவன - ஆதிபத்யம் - அதிகாரம் - என்ற
ஸம்பத்திற்குக் கற்பகத்தருக்களாகவுமுள்ள; एते -
இந்த; कवित्व - குமுத - ப்ரகர் - அவபோத - பூர்ண் - ஈந்தவ: - கவி
தைகள் என்னும் குமுதங்களுடைய கூட்டங்களை
மலரச் செய்கின்ற நிறைமதிகள்; त्वयि - உன்னிடத்
தில்; जयन्ति - சிறந்து விளங்குகின்றன. जगत् - ஜனனி-
உலகைத் தோற்றுவித்த ஓ அன்னையே! प्रणामा: -
(உனக்கு) நமஸ்காரங்கள்.

ஸௌந்தர்ய விப்ரமபுவோ புவநாதிபத்ய-

ஸங்கல்பகல்பதரவஸ்த்ரிபுரே ஜயந்தி ।

ஏதே கவித்வகுமுதப்ரகராவபோத-

பூர்ணேந்தவஸ்தவயி ஜகஜ்ஜநநி ப்ரணாமா: ॥ 1

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! வனப்பின் விளை
யாட்டுக்கு உறைவிடமாயுள்ளவையும்; உலகத்தை ஒரு
குடையின்கீழ் ஆள்வதற்குரிய ஸம்பத்தைப் பொழிவதில்
கற்பகத்தருக்களாகவும், கவிதையென்னும் ஆம்பல்

தொகுதிகளை மலரச்செய்வதில் நிறைமதிகளோவென ஐயங்கொள்ளுமாறு ஒப்பற்ற ஒளியுடன் திகழும் உனது திருமுகம், தனித்த சிறப்புடன் பொலிகின்றது. உலகத்தைத் தோற்றுவித்த ஓ அன்னையே ! உனக்கு நமஸ்காரங்கள்.

அன்னையின் திருமுகமானது ஒருங்கு சேர்ந்த வனப்பின் லீலைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளது. மற்றும், ஒரு குடையின் கீழ் அமர்ந்து உலகை ஆளுகின்ற திறமையை யளிப்பதில் கற்பகத்தருக்களுக்கு நிகராக விளங்குகின்றது. இவைதானே வெனில் ; மற்றுமுண்டு. அதுவோ கவிதைகள் என்னும் ஆம்பல்கள் மலர்வதற்குக் காரணமாயுள்ள நிறைமதிகள் எனவும் விளங்குகின்றன. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்தவளும், மூவுலகையும் தோற்று வித்தவளுமான ஓ அன்னையே ! உனக்கு நமஸ்காரங்கள்.

அன்னை, தன்னைத் தொழுகின்ற தொழும்பனுக்கு வனப்பையும், சக்ரவர்த்திப் பதவியையும், கவிதை புனைவதற்கான தகுதியையும் கொடுப்பவள் என்பது இச்செய்யுளின் திரண்ட ஸாரமாகும்.

இன்னோரன்ன பல கருத்துக்கள் அமைந்துள்ள, உதயணன் போன்ற அரசர்களுடைய நிகழ்ச்சிகளை மேலே வரப்போகின்ற செய்யுட்களில் காணலாம்.

இச்செய்யுளோடு, ஸௌந்தர்யலஹரியிலுள்ள “शिवः शक्त्या युक्तः - சிவஃ சக்த்யா யுக்தஃ” என்ற செய்யுளையும் ஒற்றுநோக்கி கருத்தொற்றுமை காணலாம்.

மற்றும் ஸௌந்தர்யலஹரிக்குச் சிறந்த அருணாமோதிநீ என்ற உரைவகுத்தருளிய காமேச்வரிஸூரியான

வர் இந்த ஸ்தவத்தின் முதல் மூன்று செய்யுட்களை முதற் செய்யுளின் உரையில் மேற்கோளாகக் காட்டிக் கருத் தொற்றுமை கூறுவர். இத்துதியிலுள்ள பதினாறுவது செய்யுளையும் அங்கு மேற்கோளாகக் காட்டுவார்.

देवि स्तुतिव्यतिकरे कृतबुद्धयस्ते

वाचस्पतिप्रभृतयोऽपि जडीभवन्ति ।

तस्मान्निसर्गजडिमा कतमोऽहमत्र

स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपत्ति कर्तुम् ॥ २ ॥

हे त्रिपुर-तापन-पत्ति - முப்புரம் கொண்ட முக்கண் ணனுடைய மனைவியே! देवि - ஒளியுடன் கூடிய அன்னையே! ते - உன்னுடைய; स्तुति - வ்யதி - கரே - ஸ்துதி ஸம்பந்தமான விஷயத்தில், वाचस्पति-प्रभृतयः-अपि-ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்களும், जडी-भवन्ति - வய டைத்தவர்களாக இருக்கின்றனர். तस्मात्-ஆகையால்; निसर्ग-जडिमा - இயற்கையாவே ஊமைத்தன்மை வாய்ந்த; अहम् - நான்; अत्र - இவ்விஷயத்தில், तव-உன்னுடைய; स्तुतिम् - துதியை; कर्तुम् - செய்வதற்கு; कतमः - எவன்?

தேவி ஸ்துதிவ்யதிகரே கருதபுத்தயஸ்தே

வாசஸ்பதிப்ரப்ருதயோ஽பி ஜட பவந்தி ।

தஸ்மாந் நிஸர்கஜடிமா கதமோ஽ஹமத்ர

ஸ்தோத்ரம் தவ த்ரிபுரதாபநபத்ரி கர்தும் ॥ 2

(பொழிப்புரை) ஒளியுடன் இயங்கும் ஓ அன்னையே! முப்புரம் கொண்ட பரமசிவனுடைய துணைவியே!

உன்னைத் துதிக்கும் விஷயத்தில் தேவகுருவாம் ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்களும் வாயடைத்து ஊமையாயிருக்கின்றனர். அங்ஙனமிருக்கும்பொழுது பிறவியிலே ஊமையாயுள்ள நான் உன்னைத் துதிப்பது எங்ஙனம்? அதற்கு நான் தகுதியுள்ளவனோ! இல்லையன்றோ!

இங்கு, ப்ருஹஸ்பதி முதலியவர்கள் என்றதால், நான்முகன், விஷ்ணு, ருத்ரன் முதலியவர்களையும் கொள்ளவேண்டும், எனவே இவர்கள் யாவரும் உன்னைத் துதிப்பதற்குத் தயங்குகின்றனர். அவ்விதமிருக்க உன்னைத் துதிப்பதற்கு நான் தகுதியுள்ளவனோ எனத் தன்னைத் தானே ஐயங்கொண்டு கேட்டுக்கொள்ளுகிறார். ஆகவே இந்த வேண்டுகோளின்வழியாக அன்னையின் முன்பு தன்னுடைய விநயத்தையும் வெளியிட்டுக் கொள்ளுகிறார் எனவும் கிடைக்கும். ஆயினும் தான் தகுதியுள்ளவன் என்பதையும் தனது உள்ளம் கலந்த உறுதியும் தனக்கு உண்டு என்பதையும் மறைமுகமாகக் காட்டிடுகிறார்.

இச் செய்யுளோடு ஸௌந்தர்யலஹரியின் முதற் செய்யுளையும் ஒப்புநோக்கி, கருத்தொற்றுமையைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

मातस्तथापि भवतीं भवतीव्रताप-

विच्छित्तये स्तवमहार्णवकर्णधारः ।

स्तोतुं भवानि स भवचरणारविन्द-

भक्तिग्रहः किमपि मां मुखरीकरोति ॥ ३ ॥

(பதவுரை) ஐே மாத:-ஓ அன்னையே! ததா-அபி-அவ்விதமிருந்த பொழுதிலும்; ஡வ-தீவ்-தாப-விच्छ-

चये - பிறவித்துன்பமென்னும் கொடுமையான தாபத்
தினுடைய களைதலின் பொருட்டு; स्तव-मह-अर्णव-कण-
धारः-துதியென்னும் பெருங்கடலுக்குக் கப்பித்தானாக
விளங்குகின்ற; हे भवानि - ஓ பவாநி! सः - அப்பெரு
மை வாய்ந்த; भवत्-चरण-अरविन्द-भक्ति-ग्रहः - உன்னு
டைய சரணகமலங்களிலே ஒன்றிய பக்தியின் பர
வசமானது; भवतीम्-உன்னை; स्तोतुम् - துதிப்பதற்கு;
माम् - என்னை; किम्-अपि-ஏதோ ஒன்று; मुखरी -
करोति - தூண்டுகிறது.

மாதஸ்ததாபி பவதீம் பவதீவ்ரதாப-

விச்சித்தயே ஸ்தவமஹார்ணவ கர்ணதார: ।

ஸ்தோதும் பவாநி ஸ பவச்சரணூரவிந்த-

பக்திக்ரஹ: கிமபி மாம் முகரீகரோதி || 3 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! பவாநி ! அவ்விதமி
ருப்பினும், துதியென்னும் பெருங்கடலுக்குக் கப்பலோ
ட்டியைப் போல, பெருமை வாய்ந்த உன்னுடைய சர
ணங்கள் என்னும் கஞ்சமலர்களிலே ஒன்றிய பக்தியின்
பெருமையால் கட்டுண்டு பரவசமடைந்து, பிறவிக்கடலெ
ன்னும் கொடிய தாபத்தைக் களைவதற்காக உன்னைத்
துதிப்பதற்கு, எண்ணத்திற்கும் எட்டாத ஒருவித சக்தி
யானது என்னை உன்பால் உந்தச் செய்கிறது.

இச்செய்யுளில், பிறவிக்கடலைக் கடப்பதற்கு அன்னை
யினிடம் தோன்றும் இடையறாத நிலைத்த பக்தி ஒன்றே
தான் சாலச் சிறப்புடைத்து. அந்த பக்தியும் பலபடி
யான துதிகளின் வாயிலாகத் தன்னையும் மறந்து, அன்னை
யும், தானும் ஒன்றே என அசைக்கமுடியாத உறுதியுண்

டாகும் வரையில் அடிக்கடி அகத்தே அவளுடைய கல்
யாண குணங்களைச் சிந்தனை செய்து வருவதும் தான்
என்பதும் இங்கு வலியுறுத்தப் பெற்றது.

सूते जगन्ति भवती भवती विभर्ति

जागति तत् क्षयकृते भवती भवति ।

मोहं भिनत्ति भवती भवती रुणद्धि

लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्याः ॥ ४ ॥

(பதவுரை) ஹே-भवानि ! ஓ பவானி ! भवती - நீ ;
जगन्ति - உலகங்களை ; सूते-தோற்று விக்கிறாய் ; भवती-
நீ ; विभर्ति - போஷினை செய்கிறாய் ; भवती - நீ ; तत् -
அந்த உலகை ; क्षय-कृते - அழியச் செய்வதில் ; जागति-
விழிப்புடன் இருக்கிறாய் ; भवती - நீ ; मोहम् - மயக்கத்
தை ; भिनत्ति - அகற்றுகிறாய் ; भवती - நீ ; (அந்த
மயக்கத்தையும்) रुणद्धि - மறைக்கிறாய் ; इदम् - இந்த ;
चित्रम् - வியக்கத்தக்க செய்கையானது. जगति -
உலகில் ; भवत्याः - உன்னுடைய ; लीलायितम् - விளை
யாட்டின் தன்மைபாக அமைந்துள்ள தன்றோ !

ஸூதே ஜகந்தி பவதீ பவதீ பிபர்தி

ஜாகர்தி தத் க்ஷயக்ருதே பவதீ பவானி !

மோஹம் பிநத்தி பவதீ பவதீ ருணத்தி

லீலாயிதம் ஜயதி சித்ரமிதம் பவத்யா : ॥ 4 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ பவானி அன்னையே ! நீ ஒருபொ
ழுது உலகங்களைத் தோற்றுவிக்கிறாய். நீ மற்றொரு
பொழுது தோற்றுவித்த உலகைப் போஷிக்கிறாய். பிநி

தொருபொழுது இவ்வுலகை அழிப்பதில் விழிப்புடன் இருக்கிறாய். ஒரு ஸமயம் பிராணி ஸமுஹங்களை மயங்கச் செய்கிறாய், மற்றொரு ஸமயம் அந்த மயக்கத்தைத் தடுக்கிறாய், இன்னோரன்ன உன்னுடைய இந்தச் செய்கைகள் யாவும் விளையாட்டாகவே அமைந்துள்ளன போலும். இச்செய்கைகள் யாவும் வியக்கத் தக்க வண்ணம் அமைந்துள்ளது என்பது கருத்து.

அன்னை உலகைத் தோற்றுவித்து, அதைப் போஷித்து ஊழிக்காலத்திலே அதை அழித்து விடுகிறாள். இவ்விதமே மக்களை மயங்கச் செய்கிறாள், ஒரு ஸமயம் அவர்களை மயக்கத்திலிருந்து எழுப்பிச் சிறந்த பதவியையும் கொடுக்கிறாள். இவ்வாறு உனது செயல்கள் யாவும் விளையாட்டாகவே அமைந்துள்ளன. இந்த மஹா மாயா சக்தியின் திறமையைத்தான் எவ்விதம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்? அன்னையின் நிலையைக் காண்பதற்கு மஹா தபஸ்விகளும், யோகிகளும் கடுந்தவம் புரிந்தும் களைப்படைந்து காணமுடியாது தவிக்கின்றனர். எனவே அன்னை தனது மாயா சக்தியினால் இவ்வுலகை ஆட்டிவைக்கிறாள் என்பதும் திரண்ட ஸாரம்.

இக் கருத்தையே லலிதோபாக்யானம் பின்வறுமாறு வர்ணித்துள்ளது —

க்ரிஷ்ணா தே லோகரचना சக்சா தே சிண்மய: சிவ: ।

அஹாரஸ்தே சிதானந்தோ வாஸஸ்தே ஹ்யம் சதாம் ॥

—ஐ அன்னையே ! உன்னுடைய விளையாட்டு உலகை ரசனை செய்வது (படைப்பது). இந்த விளையாட்டுக்கு உற்ற தோழன் சிவனாவன். உனக்கு ஆஹாரமோ சிதாந்தம். உன்னுடைய இருப்பிடமோ ஸாதுக்களுடைய

ஹ்ருதயமாகும் என்பதாகும். வி ய ா ஸ ஸி த் ர மும்
 लोकवत्तु लोलकैवल्यम् - எனக் கூறும்.

மற்றும் நமது பெண் குழந்தைகள் வாசலில்
 கோலம்போட்டு அது ஸரியாயமைந்துள்ளதா என ஒரு
 கணநேரம் அதையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.
 அது சரியாக அமையவில்லை என மனதிற்குத் தோன்றும்
 பொழுது அதையழித்து மறுபடியும் நேரிய கோலத்தைப்
 போடுவது போலல்லவா உனது இந்த வினையாட்டு
 அமைந்துள்ளது. உனது மாயையின் பெருமிதம் தான்
 என்னே !

यस्मिन् मनागपि नवाम्बुजपत्रगात्रि

गौरि प्रसादमधुरां दृशमाददासि ।

तस्मिन्निरन्तरमनङ्गशरावकीर्ण-

सीमन्तिनीनयन संततयः पतन्ति ॥ ५ ॥

(பதவுரை) நவ-அம்புஜ - பத்ர - காத்திரி - அன்றலர்ந்த
 தாமரை மலரின் இதழ் போன்ற சரீரத்தையுடைய
 வளே ; கௌரி - ஓ அன்னையே ! யஸ்மின் - எவனிடத்தில் ;
 ப்ரஸாத - மதுராம் - தயை நிறைந்து வனப்புடன் விளங்கு
 சின்ற ; த்ரஷம் - பார்வையை ; மனா஑்-அபி - கொஞ்சமா
 வது ; அடதாசி - கொடுப்பாயேயாகில் ; தஸ்மின் - அவ
 னிடத்தில் ; நிரந்தரம் - எப்பொழுதும் ; அனங்-சர-ப்ரகீர்ண-
 சீமந்தினி-நயன-சந்ததய : - காமதேவனுடைய கண்களின்
 னால் துளைக்கப்பெற்ற ஸுந்தரிகளுடைய கண்களின்
 வரிசைகள் ; பதந்தி - விழுகின்றன .

யஸ்மிந் மநாகபி நவாம்புஜ பத்ரகாத்ரி
 கௌரிப்ரஸாத மதுராம் த்ருச மாததாஸி |
 தஸ்மிந் நிரந்தரமநங்கசராவகீர்ண-
 ஸீமந்திநீ நயநஸம்ததய: பதந்தி | 5 |

(பொழிப்புரை) அன்று மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற மெல்லிய திருமேனியையுடைய ஓ அன்னையே ! எந்தத் தொழும்புவிடத்தில் கருணை ததும்பும் உனது கடைக்கணிப்பானது ஒருகணம் நிலைத்து நிற்குமேயாகில், அவ்விடத்தில் காமதேவனுடைய கணைகளால் துளைக்கப் பெற்ற தருணீமணிகளுடைய கண்களின் வரிசையானது நிலைத்து நிற்குமன்றோ !

அன்னையினுடைய கருணை ததும்பும் திருநோக் கானது, எந்தத் தொழும்புவிடத்து நிறைவுள்ளதாகக் கிடைக்கின்றதோ, அவனுக்குக் காமதேவன் கணைகளால் தாக்குண்ட காமினிகளுடைய கடைக்கணிப்புக்கள் இடைவிடாது கிடைக்கின்றன. அதாவது அன்னையின் அருள் சுரக்கும் கடைக்கணிப்பு ஒரு தொழும்புவிடத்துக் கிடைத்து விட்டால், அவனை காமினிகளும் காழுறப் பெற்று ஸேவித்தவண்ணமிருக்கின்றனர் என்பது ஸாரம்.

இச்செய்யுளோடு, “नरं वशीयांसं” என்ற ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கி, கருத்தொற்றுமை காணலாம்.

पृथ्वीभुजोऽप्युदयनप्रभवस्य तस्य

विद्याधरप्रणतिचुम्बितपादपीठः ।

तच्चक्रवर्तिपदवीप्रणयः स एषः

त्वत्पादपङ्कजरजः कणजः प्रसादः ॥ ६ ॥

(பதவுரை) **பூமி - ஸுஜ - ஸபி** - அரசனாயிருந்த பொழுதிலும்; **உதயன - ப்ரவஸ்ய** - உதயணனுடைய தோன்றலான; **தஸ்ய-அந்த வத்ஸராஜனுக்கு**; **வித்யா-வர-ப்ரணி** - **சுமித் - பாட - பீட** - வித்தியாதரர்களால் வணங்கப்பெற்ற பாதபீடத்தையுடைய; **வக்ருவதி** - **பதவி-ப்ரணய** - **இதி-யத்-சக்ரவர்த்தி** - தவியை அடைவிக் கும் என்பதும் யாதொன்று உண்டோ; **ஸ** - அப் பெருமை வாய்ந்த; **ஏவ** - இந்த சக்ரவர்த்தி பதவி யும்; **தவத்-பாட-பக்ருஜ-ரஜ** - **கருஜ** - உன்னுடைய சரணங் கள் என்னும் செந்தாமரை மலரின் துகளின் திவலை யென்ற; **ப்ரஸாத** - தயையே யன்றே.

ப்ருக்வீ புஜோ஽ப்யுதயநப்ரபவஸ்ய தஸ்ய

வித்யாதர ப்ரணத சும்பிதபாத பீட: |

தச்சக்ரவர்த்தி பதவீ ப்ரணயஸ் ஸ ஏஷ:

த்வத்பாத பங்கஜரஜ: கணஜ: ப்ரஸாத: || 6 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உதயணன் வழி வந்த அந்த வத்ஸராஜன் வித்யாதரர்களால் வணங்கப் பெற்ற பாதபீடத்தையுடைய சக்ரவர்த்தி பதவியை அடைந்துள்ளான் என்பது; உனது பெருமை வாய்ந்த சரண கமலங்கள் என்னும் செந்தாமரை மலரின் துகள்களுடைய திவலையை ஸேவித்த காரணத்தால் அன்றே!

இக்கவியினால் இயற்றப் பெற்ற முதல் ஸ்தவமாகிய லகுஸ்தவத்திலுள்ள பன்னிரண்டாவது செய்யுளையும், இச்செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கினால் கருத்தொற்றுமை காணலாகும்.

त्वत्पादपङ्कजरजः प्रणिपातपूर्वैः

पुण्यैरनल्पमतिभिः कृतिभिः कवीन्द्रैः ।

क्षीरक्षपाकरदुकूलहिमावदाता

कैरप्यवापि भुवनत्रितयेऽपि कीर्तिः ॥ ७ ॥

(பதவுரை) த்வத்-பாட-பங்கு-ரஜ: - ப்ரணிபாத - பூர்வ: - உன்னுடைய பாதங்கள் என்னும் தாமரை மலரின் துகளை முன்னிட்டு வணங்குகின்றவர்களும்; புண்யை: - புண்யசாலிகளும், அனல்ப - மதிभि: - மஹாபுத்திசாலிகளும், க்ருதிभि: - கிருதார்த்தர்களுமான; கவிந்ந்ரை: - கவிபுங்கவர்களால்; க்ஷீர-க்ஷபா-கர-துகூல-ஹிமா-வதா-தா - பால், சந்திரன், வெண்துகில், பனி இவைகளுக்கு நிகரான வெண்ணிறம் வாய்ந்த; கீர்தி: - கீர்த்தியானது; புவன-த்ரিতயை-அபி-உலகம் முன்றிலும்; அவாபி - அடைய முடியுமன்றோ, கை: அபி - மற்றவர்களால்தான்; அவாபி-அடைய முடியுமோ, முடியாதன்றோ!

த்வத்பாதபங்கஜரஜ: ப்ரணிபாத பூர்வை:

புண்மையரநல்பமதிபி: க்ருதிபி: கவிந்த்ரை: ।

க்ஷீரக்ஷபாகரதுகூலஹிமாவதாதா

கைரப்பவாபி புவந்த்ரிதயே஽பி கீர்தி: ॥ 7 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னுடைய பாதங்கள் என்னும் செந்தாமரை மலரின் துகளை முன்னிலையாகச் செய்து வணங்குகின்றவர்களும், மஹாபுண்யசாலிகளும், மஹாபுத்திசாலிகளும் கிருதார்த்தர்களான கவிபுங்கவர்களால், பால்போலும், நிறை மதிபோலும், வெண்துகில் போலவும், மாசற்ற வெண்ணிறம்

பொலிவுறும் புகழை மூவுலகிலும் அடைகின்றனர். இப்பெருமை வாய்ந்த மாசற்ற புகழானது மற்றவர்களால் அடைய முடியாததன்றோ !

அன்னையிடம் பக்தி செலுத்துகின்றவர்கள் பாபங்களைக் களைந்த மஹா புண்யசாலிகள். அவர்களுக்கு அன்னையின் அருளால் கவிதை புனையும் திறமையும் கிடைக்கின்றது. மதிவளமிக்கவர்களாய்த் திகழுகின்றனர். அன்னையின் திருவருளால் மூவுலகிலும் பரவியுள்ள அழியாப் புகழையும் அடைகின்றனர் என்பது ஸாரமாகும்.

இவ்விடத்தில் புகழை வெண்ணிறம் கொண்டவஸ்துக்களுக்கு ஒப்பிடுவது கவிகளுடைய மரபு. அம்மரபினைத் தழுவி வெண்துகில், பிறைமதி, பால், பனி இவைகள் இங்கு சொல்லப் பெற்றுள்ளது என்பதை உணரவேண்டும்.

कल्पद्रुमप्रसवकल्पितचित्रपूजा-

मुद्दीपितप्रियतमा मदरक्तगीतिम् ।

नित्यं भवानि भक्तीमुपवीणयन्ति

विद्याधराः कनकशैलगुहागृहेषु ॥ ८ ॥

(பதவுரை) हे भवानि - ஓ பவாநி ! कल्प-द्रुम-प्रसव-कल्पित-चित्र-पूजाम् - கற்பகத்தருக்களுடைய ; மலர்களால், செய்யப் பெற்ற வியக்கத்தக்க பூஜையை யுடையவளும், उद्-दीपित-प्रियतमा-मद रक्त-गीतिम् - தூண்டப்பெற்ற டீணைவிகளுடைய மகிழ்ச்சியின் காரணமாக ஒன்றிய கானத்தை யுடையவளுமான ; भक्तीम् -

உன்னை ; विद्याधरा : - வித்யாதரர்கள் ; नित्यम् - எப் பொழுதும் ; कनक-शौल-गुहा-गृहेषु - மேருமலையின் கண்ணுள்ள குஹையென்னும் வீடுகளில் ; उप-वीणयन्ति - கானம் செய்கின்றனர்.

கல்பத்ரும ப்ரஸவகல்பி தசித்ரபூஜா-

முத்தீபித ப்ரியதமா மதரக்த கீதம் ।

ரித்யம் பவாநி பவதீமுபவீணயந்தி

வித்யாதரா : கநகசைல குஹாக்குஹேஷு ॥ 8 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ பவாநி ! கற்பகத்தருக்களுடைய மலர்கள் கொண்டு வியக்கத் தக்கவகையிலே பூஜை செய்து கொண்டிருப்பவர்களும், தங்கள் மனைவிகளால் வெளியிடப்பெற்ற மகிழ்ச்சியோடு ஒன்றிய காரணத்தை யுடையவர்களுமான வித்யாதரர்கள், எப்பொழுதும் மேருமலையின் தாழ்வரையிலேயுள்ள குஹைகள் என்னும் இல்லங்களிலே உனது வீரம் செறிந்த புகழினைப் போற்றிப் பாடியவண்ணமிருக்கின்றனர் அன்றோ !

மேருமலையின் தாழ்வரையிலேயுள்ள குஹைகளைத் தமது அழகிய இல்லங்களாக அமைத்துக்கொண்டுள்ள வித்யாதரர்கள், தத்தம் நாயிகைகளோடு, கற்பகத் தருக்களின் அழகிய மலர்களால் அர்ச்சனை செய்து வணங்கிய வண்ணம் அன்னையின் வீரம் செறிந்த வரலாறுகளைப் போற்றி கானம் செய்த வண்ணமிருக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

लक्ष्मीवशीकरणकर्मणि कामिनीना-

माकर्षणव्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्रः ।

நீரந்நமோஹிதமிரচ্ছিதூரபுரீபு

தேவி த்வட்டிபுஜனதோ ஜயதி புரீபு : || 9 ||

(பதவுரை) ஹே தேவி ! - ஓ அன்னையே ! த்வட்டி-
புஜனதோ : - உன்னுடைய பாதங்களிலிருந்து தோன்றிய ;
புரீபு : - அருளானது ; லக்ஷ்மி-வசீகரண-கர்மணி - திருமகளை
வசீகரணம் செய்யும் செயலில் ; காமினிநாம - கண்கவ
ரும் ஸுந்தரிகளுடைய ; அக்ஷண-வ்யதிகரேசு ச - ஆகர்
ஷணம் செய்யும் விஷயங்களில் ; சித்தமந்திர : - காரியத்
தின் நிறைவையளிக்கவல்ல, மந்த்ரமாகவும், நீரந்ந-
மோஹிதமிர-ச்சிதூர-புரீபு : - நெருக்கமாயுள்ள மயக்கமெ
ன்னும் இருளை யகற்றவல்ல ஒளியாகவும் ; ஜயதி -
சிறப்புடன் விளங்குகின்றது.

லக்ஷ்மீவசீகரணகர்மணி காமினிநாம

ஆகர்ஷணவ்யதிகரேசு ச ஸித்தமந்திர : |

நீரந்த்ரமோஹிதமிரச்சிதூரபுரீபு

தேவி த்வதங்க்ரிஹிதோ ஜயதி புரீபு : || 9 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! கஞ்சமலரெனத்
திகழுகின்ற உன்னுடைய சரணங்களிலிருந்து தோன்றும்
அருளானது ; திருமகளைத் தன் வயப்படுத்துகின்ற
செயலிலும், ஆரணங்குகளை ஆகர்ஷணம் செய்கின்ற
விஷயங்களிலும், கைவரப்பெற்ற காரிய வடிவாயமைந்த
மஹா மந்த்ரமாகவும், நெருக்கமாயுள்ள மயக்கமென்
னும் இருளை யகற்றுகின்ற பேரொளிப் பிழம்பாகவும்
சிறப்புடன் விளங்குகின்றது.

அன்னையின் செந்நிறத் திருவடியானது, பிறவி
பிறவியாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ள நெருக்கமாயுள்ள

மயக்கத்தை யகற்றும் திறனைப் பெற்று விளங்குவன. மற்றும் திருமகளைத் தன் வயப்படுத்தி, காமினிகளைக் கவரச் செய்கின்றதுமான மந்தீர வடிவாகவும் அமைந்துள்ளன என்பது ஸாரம்.

देवि त्वदङ्घ्रिनखरत्नभुवो मयूखाः

प्रत्यग्रमौक्तिकरुचो मुदमुद्बहन्ति ।

सेवानतिव्यतिकरे सुरसुन्दरीणां

सीमन्तसीम्नि कुसुमस्तवकायितं यैः ॥ १० ॥

(பதவுரை) हे देवि: - ஓ அன்னையே! यै: - எந்த கிரணங்களால்; सेवा-नति-व्यतिकरे - பூஜை நமஸ்காரம் இவைகள் செய்யும் பொழுது; सुर-सुन्दरीणाम् - தேவ ஸுந்தரிகளுடைய; सीमन्त - சீமின் - வகிட்டின் எல்லையிலே; कुसुम-स्तवकायितम् - மலர்கொத்துக்கள் என அமையப்பெற்றுள்ளதோ; ते-அந்த; त्वद्-आङ्घ्रि-नख-रत्न-भुवः - உன்னுடைய சரணங்களின் நகங்கள் என்னும் இரத்தினங்களிலிருந்து தோன்றியவைகளான; मयूखाः - கதிர்கள்; प्रत्यग्र-मौक्तिक-रुचः - குங்கும ப்ரதேசத்தைத் திரும்ப அடைந்துள்ள முத்துக்களின் காந்திகளுக்கு; मुदम् - ஆநந்தத்தை; उद्बहन्ति - உண்டு பண்ணுகின்றன.

தேவி த்வதங்கரி நகரத்நபுவோ மயூகா:

ப்ரத்யக்ரமௌக்திகருசோ முதமுத்வஹந்தி |

ஸேவா நதிவ்யதிகரே ஸுரஸுந்தரீணாம்

ஸீமந்தஸீம்நி குஸுமஸ்தபகாயிதம் யை: || 10 ||

ஓ அன்னையே ! ஸுரஸுந்தரிகள் - தேவ மாதர்கள் - உன்னை ஆராதித்து நமஸ்காரம் செய்யும்பொழுது அவர்களுடைய நுதலின் மேலே விளங்கும் வகிட்டின் எல்லையிலே பூங்கொத்துக்களே போன்று அமைந்துள்ள ஸிந்தூரத் துகள்கள், உன்னுடைய சரணங்களிலே ஒளியுடன் இலங்குகின்ற நகங்கள் என்னும் இரத்தினங்களிலிருந்து தோன்றிய ஒளியேயன்றோ ! அவைகளும் குங்கும ப்ரதேசத்தை-நெற்றியை-யடைந்து நல்முத்துக்களே போன்றுள்ள வெண்ணிறக் காந்திகளுக்கு ஆனந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றன.

தேவகன்னியர்கள் அன்னையைத் தொழுது வந்தனம் செய்யும் பொழுது அவர்களுடைய கருத்தடர்ந்த கூந்தல்களின் றடுவேயுள்ள வகிட்டின் எல்லையிலே துலங்கும் ஸிந்தூரத்துகளிலே, மலர்க்கொத்தென பதிந்துள்ள அன்னையின் திருவடிகளிலுள்ள நகங்களின் முத்துக்களே போன்ற வெண்ணிறக் காந்திகள் ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கின்றன என்பது கருத்து.

இங்கு, வகிட்டிலே துலங்கும் ஸிந்தூரம் சென்னிறப் பொலிவு கொண்டு திகழ்வது. அன்னையின் சேவடியிலுள்ள நகங்கள் வெண்ணிறம் கொண்டு விளங்குவது. ஆகவே ஸிந்தூரத்தின் சென்னிறம் இரத்தினங்களாகவும், நகங்களுடைய வெண்ணிறம் நல்முத்துக்களாகவும் இவைகளுடைய இணைப்பை இச்செய்யுளில் கவி உருவகம் செய்துள்ளார் என்பதும் கிடைக்கப் பெறும்.

मूर्ध्नि स्फुरत् तुहिनदीधितिदीप्तिदीप्तिं

मध्ये ललाटममरायुधरश्मिचित्रम् ।

हृचक्रचुम्बि हुतभुक्कणिकानुकारि

ज्योतिर्देतदिदमम्ब तव स्वरूपम् ॥ ११ ॥

(பதவுரை) ஹே அம்ம - ஓ அன்னையே! யத் - யா
தொரு ஒளியானது; மூர்ச்சி - சிரஸில்; ஸுரத்-துஹி-
வீதி-வீதி-வீதி - ஒளிநுகின்ற சந்திர கிரணங்களு
டைய காந்தியினால் விளங்குகின்றதோ; யத் - யா
தொரு காந்தியானது; மயே - லலாடம் - நெற்றியின்
நடுவில்; அமர-அயுத-ரஷி-விரம்-இந்திரனுடைய ஆப
தமாம் வானவில்லின் கிரணங்களுடைய பலவண்ணங்
களையுடையதும், யத்-யாதொரு ஒளியானது, हुत-भुक्-
कणिक-भनुकारि - அக்நியினுடைய பொறிகளைத் தழுவி
யதாக; हृचक्र-चुम्बि - ஹ்ருதய கமலத்தைத் தொட்டுக்
கொண்டுள்ளதோ; एतत्-இந்த; ज्योति-ஒளியானது
इदम् - இப்பெருமை வாய்ந்த; (இதுவும்) तव -உன்னு
டைய; स्वरूपम् - வடிவமன்றோ!

மூர்த்நி ஸ்புரத்-துஹிநதீதிதி தீப்திதிப்தம்

மத்யே லலாடமமராயுத ரச்மிசித்ரம்

ஹ்ருச்சக்ரஸம்பி ஹுதபுக் கணிகாநுகாரி

ஜ்யோதிர்யதேததிதமம்ப தவ ஸ்வரூபம் ॥ 11 ॥

ஓ அன்னையே! எந்த ஒளியானது நிறைமதியின்
காந்தியெனச் சிரஸிலேயே விளங்குகின்றதோ, எந்த ஒளி
யானது நுதலின் நடுவே வானவில்லே போன்று வளப்
புடன் விளங்குகின்றதோ, எந்த ஒளியானது அநாஹத
சக்ரத்தைத் தழுவிக்கொண்டு அக்நியினுடைய பொறி
களே போன்று பொலிவுடன் விளங்குகின்றனவோ, அம்

பெருமை வாய்ந்த இந்த ஒளியும் உனது திருவுருவின் வடிவாய்த் திகழ்வதன்றோ !

இச்செய்யுளில் சிரஸ், நெற்றி, ஹ்ருதயம் இந்த மூன்று இடங்களிலும் மந்த்ரங்களைக் கொண்டு உபாஸனை செய்யவேண்டுமென்பது மறைமுகமாகச் சொல்லப் பெறுகின்றது.

மற்றும், இந்தச் செய்யுளோடு முதல் ஸ்தவமாகிய வகுஸ்தவத்தினுடைய முதற் செய்யுளையும் ஒப்புநோக்கி கருத்தொற்றுமை காணலாம். மற்ற மந்த்ர விளக்கங்கள் அச்செய்யுளில் எம்மால் விரிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளதால் அங்கு கண்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவதாகும்.

रूपं तव स्फुरितचन्द्रमरीचिगौर-

मालोकते शिरसि वागधिदैवतं यः ।

निःसीमसूक्तिरचनாமृतनिर्झरस्य

तस्य प्रसादमधुराः प्रसरन्ति वाचः ॥ १२ ॥

(பதவுரை) हे अम्ब - ஓ அண்ணையே ! तव - உன்னுடைய ; शिरसि - சிரஸில் ; स्फुरित-चन्द्र-मरीचि-गौरम् - ஒளியுடன் இலங்கும் சந்திர கிரணங்களைப் போல வெண்மையான ; रूपम् - உருவத்தை ; यः - எவன் ; वाग् - அகி - दैवतम् - வாக்கின் அதிதேவதையாக ; मालोकते - காண்கின்றனோ. तस्य - அவனுக்கு ; निः - சீம-सूक्ति-रचना-ममृत-निर्झरस्य - எல்லையற்ற நற் சொற்களைப் புனைவதில் அமுதப் பெருக்கையுடைய ; प्रसाद-मधुराः - தெளிவுள்ளதும் ; वाचः - சொற்கள் ; प्रसरन्ति - பரவுகின்றனா -

ரூபம் தவ ஸ்புரித சந்த்ர மரீசிகௌர-
மாலோகதே சிரஸி வாகதிதைவதம் ய: ।
நி:ஸீமஸூக்தி ரசநாம்ருத கிரீஜரஸ்ய

தஸ்ய ப்ரஸாத மதுரா: ப்ரஸரந்தி வாச: । 12

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னுடைய சிரஸில் ஒளியுடன் விளங்கும் நிறைமதியின் கதிர்களே போன்று வெண்ணிறம் கொண்ட உனது திருவுருவை எவனெருவன் வாக்குகளுக்கு அதிதேவதையாகக் (தலைவி) காண்கின்றாளே; அவளுக்கு எல்லையற்ற நற்சொற்கள், அமுதப் பெருக்கே போல, உனது அருளால், தெளிவு மிக்கதும் இனிமை வாய்ந்ததுமாக வெளிவருகின்றன வன்றோ!

அன்னையை நிர்மலமான வெண்ணிறம் கொண்டு விளங்கும் வடிவாக உருவகம் செய்து, வாக்கின் அதி தேவதை எனவும், கருத்திலே நிலைக்கச் செய்து உபாஸனை செய்து வந்தால் அத்தொழும்பனுக்கு, இனிமையும், அமுதமும் போன்ற சுவையுள்ளதுமான சொற்களைக் கொண்ட கவிகளைப் புனையும் திறனும் உண்டாகுமென்பது ஸாரம்.

सिन्दूरपांसुपटलच्छुरितामिव द्यां

त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम् ।

यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे विहाय

ब्रीडां मृडानि सुदृशस्तमनुद्रवन्ति ॥ १३ ॥

(பதவுரை) ஹே மூடானி - ஓ அன்னையே! த்ரிபுரே - ஓ தனிப்புரே! த்வத் - உன்னுடைய; தெஜசா - ஒளியினால்;

ஓம் - ஆகாசத்தையும், சிந்தூர - பாஸு-படல-சூரிதாம்-ஓவ-
ஸிந்தூரத்துக்கள்களுடைய தொகுதிகள் நிறைந்துள்ள
தே போல; உவீம் - பூமியை; ஜநு- ரச- ஸ்நபிதாம்- ஓவ-
அரக்கு ஜலத்தால் நனைக்கப் பெற்றது போலவும்;
ய: - எவன்; ஶ்ணம்- அபி - ஒரு கணமாவது; பश्यति-
பார்க்கின்றானே! தம்-அவனை; சூதா:-அழகிய கண்
கையுடைய ஆரணங்குகள்; வீடாம் - வெட்கத்தை;
விதாய - விட்டு; அநு-ஓவந்தி - பின் தொடருகின்றனர்.

ஸிந்தூரபாஸுபடலச்சுரிதாமிவ த்யாம்

த்வத்தேஜஸா ஜதூரஸ ஸ்நபிதாமிவோர்வீம் ।

ய: பச்யதி ஶ்ணமபி த்ரிபுரே விஹாய

வீடாம் ம்ருடாநி ஸுத்ருசஸ்தமநுத்ரவந்தி ।

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னேயே! த்ரிபுரஸுந்தரி!
உனது ஒளியினால் ஆகாயத்தை ஸிந்தூரத்துக்கள்களு
டைய தொகுதிகள் நிறைந்துள்ளது போலவும், பூமியை
அரக்கு ஜலத்தால் மூழ்கியிருப்பது போலவும், எவனொரு
வன் ஒரு கணமாவது மனதால் சிந்தை செய்து காண்
கின்றானே; அத் தொழும்பனை அழகிய விழிகளோடு
கூடிய ஸுந்தரிகள் வெட்கத்தையும் விட்டு பின்
தொடருகின்றனர் இது உண்மை.

இச்செய்யுளோடு முதலாவது ஸ்தவமாகிய லகுஸ்
துதியின் ஒன்பதாவது செய்யுளையும், ஸௌந்தர்ய
லஹரியின் பத்தொன்பதாவது செய்யுளையும் ஒப்பு
நோக்கினால் கருத்தொற்றுமை காணலாம். இச்செய்யுட்
களின் பொருள் விளக்கங்களை எமது தமிழுரையில் விரி
வாகக் காணலாம்.

मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं

लाक्षारसप्रसरतन्तुनिभं भवत्याः ।

ध्यायन्त्यनन्य मनसस्तमनङ्गतसाः

प्रद्युम्नसीमि सुभगत्वगुणं तरुण्यः ॥ १४ ॥

(பதவுரை) हे मातः - ஓ அன்னையே! यः - எவன் ; भवत्याः - உன்னுடைய ; स्वरूपम् - உருவத்தை ; लाक्षारस-प्रक्षर-तन्तु - நிபம் - அரக்குக் குழம்பினால் பரவிய நூலுக்கு நிகரான காந்தியை ; स्मरति - சிந்தனை செய்கிறானே! तम् - அவனை ; प्रद्युम्न-सीमि - மந்தனுடைய எல்லையாகிய ; सुभगत्व-गुणम् - அழகிய தன்மை வாய்ந்த குணத்தை ; (कण्ठे) तरुण्यः - யுவதிகள் ; अनङ्ग - तसाः - விரஹதாபமடைந்த வர்களாகவும் ; अन्य-मनसः - வேறு வஸ்துக்களில் செல்லாத மனதையுடையவர்களாகவும் ; ध्यायन्ति - சிந்தனை செய்கின்றனர் .

மாதர் முஹூர்தமபி ய: ஸ்மரதி ஸ்வரூபம்

லாக்ஷாரஸ ப்ரஸரதந்த நிபம் பவத்யா: ।

த்யாயந்த்யநந்ய மநஸஸ்த மநங்கதப்தா:

ப்ரத்யும்நஸீம்நி ஸுபதத்வகுணம் தருண்ய: ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! எந்தத் தொழும்பன் உன்னுடைய அழகிய திருவுருவை அரக்குக் குழம்பினால் பரவியுள்ள தாமரைத் தண்டின் நூலுக்கு நிகரான காந்தியோடு காண்கின்றானே, காமதேவனுடைய வனப்பின் எல்லையாகிய மனதைக் கவரும் குணத்தையுடைய அத்தொழும்பனை அழகிய காரிகையின் கண்களையுடைய நாரீமணிகள் வேறு சிந்தனையை விட்டொழித்து, அவனி

டம் மனதைப் பறிகொடுத்து, அவனையே அல்லும் பகலும் நினைத்தவண்ணமிருக்கின்றனர்,

அன்னையின் திருவுருவை, அரக்குக் குழம்பினால் தோய்ந்த சென்னிறத்தோடு கூடிய தாமரைத் தண்டின் நுண்ணிய நூலைப்போல எவன் சிந்தனை செய்கின்றானோ, அவனை அழகிய கண்களைக் கொண்ட வனப்பு மிக்க வநிதையார்கள் ; வேறு ஒரு சிந்தனையும் இல்லாத அவனையே நினைத்து நினைத்துச் சிந்தனை செய்து உருகுகின்றனர் என்பது ஸாரம்.

மற்றும், **विसतन्तुतनीयसी** - பிஸதந்துதநீயஸீ - தாமரைத்தண்டினுள்ளேயுள்ள நூலைப் போன்று நுண்ணிய வடிவம் கொண்டவள் என்ற லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தையும் இங்கு ஒப்பு நோக்குக.

योऽयं चकास्ति गगनार्णवरत्नमिन्दु-

योऽयं सुरासुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।

यद्दाममर्घमिदमन्धकसूदनस्य

देवि त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥ १५ ॥

(பதவுரை) **हे देवि** - ஓ அன்னையே! **गगन-अर्णव-रत्नम्** - ஆகாயமென்னும் அலைகடலிலே தோன்றிய இரத்தினமாக ; **चकास्ति** - விளங்குகின்றானோ ; **अयम्** - அவன் ; **इन्दुः** - சந்த்ரன். (போன்றவன்) **यः** - எவன் ; **सुरासुर-गुरुः** - தேவர்களுக்கும், அஸுரர்களுக்கும் குருவாக விளங்குகின்றானோ ; **अयम्** - அவன் ; **पुराणः** - பழமைவாய்ந்த ; **पुरुषः** - புருஷனாவன். **यत्-या-तொन्** - யது ; **अन्धक-सूदनस्य** - அந்தகன் என்னும் அஸுரனைக்

கொன்ற பரமசிவனுக்கு; வாமம் - இடது பாகமா யுள்ள; ஐதம் - இந்த; அஃம் - பகுதியானது (உண் டோ) தத் - அதுவும்; த்வம்-ஐவ - நீயே; இதி - என்று; ப்ரதி-பாடியந்தி - நிருபணம் செய்கின்றனர்.

யோத்யம் சகாஸ்தி ககநார்ணவரத்நமிந்தூர்

யோத்யம் ஸுரஸுரகுரு: புருஷ: புராண: |

யத் வாமமர்த்தமிதமந்தக ஸுதநஸ்ய

தேவி த்வமேவ ததிதி ப்ரதிபாதயந்தி | 15

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! ஆகாயமென்னும் அலை கடலிலே தோன்றிய இரத்தினமாக எவன் விளங்கு கின்றானோ அவன் சந்த்ரன். எவன் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் குருவாக விளங்குகின்றானோ அவன் புராண புருஷன். யாதொன்று அந்தகன் என்றும் அஸுரனை மாய்த்த மஹாதேவனுடைய ஒரு பகுதியாக இடப்புறத்திலமைந்துள்ளதோ, அதுவும் உனது திருவுரு வாகும் என ஆறிஞர் வெளியிடுகின்றனர்.

ஆகாயத்திலே தோன்றும் நிறைமதியும், தேவர் களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் ஆசானாகிய புராண புருஷ னும், அந்தகாஸுரனை அழித்த பரமசிவனுடைய பகுதி வடிவம் கொண்டவன் யாவும் நீயே என ஆன் றோர் சொல்லுகின்றனர்.

இச்செய்யுளோடு, ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய “तद्विज्ञेयतास्वीम्” தடில்லேகாதநவீம் என்ற செய்யுளை யும் ஒப்பு நோக்கி கருத்தொற்றுமை காணலாம்.

इच्छानुरूपमनुरूपगुणप्रकर्ष

संकर्षिणि त्वमिमृश्य यदा विमर्षि ।

जायेत स त्रिभुवनैकगुरुस्तदानीं

देवः शिवोऽपि भुवनत्रयसूत्रधारः ॥ १६ ॥

(பதவுரை) **अनुरूप-गुण-प्रकर्ष-संकर्षिणि-** அநுஸரணையான குணத்தினுடைய சிறப்பைக் கொண்ட ஓ அன்னையே! **त्वम् - நீ**; **अभिमृश्य - ஆராய்ந்து**; **इच्छा - அநுரூபம்** - விருப்பத்திற்கிணங்கிய வடிவத்தை; **यदा - எப்பொழுது**, **विभर्षि - தரிக்கின்றாயோ**; **तदानीम् - அப்பொழுது**; **त्रिभुवन-एक - குறு**; - மூவுலகுக்கும் முக்யமான தந்தையாயமைந்தவனும்; **भुवनत्रय-सूत्र - धारः - உலகம் மூன்றுக்கும் ஸூத்ரதாரனாகவும்**; **देवः - (எந்த) வினையாடிக் கொண்டிருக்கின்றவனுமான**; **सः - அந்த**; **शिवः - அபி - பரமசிவனும்**; **जायेत - தோன்றுகிறது**.

இச்சாநு ரூபமநுரூபகுணப்ரகர்ஷ-

ஸம்கர்ஷிணி த்வமபிம்ருச்ய யதா பிபர்ஷி |

ஜாயேத ஸ த்ரிபுவனைகருஸ்ததாரீம்

தேவ: சிவோ஽பி புவநத்ரய ஸூத்ரதார: || 16

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! அந்த அந்த குணங்களின் நிறைவின் சிறப்பை விமர்சனம் செய்து, உனது விருப்பத்திற்கிணங்கிய திருவுருவை எப்பொழுது நீ எடுக்கின்றனையோ, அப்பொழுதே இந்த மூவுலகுக்கும் தந்தையாயுள்ளவனும், இம் மூவுலகையும் ஆட்டிவைக்கும் ஸூத்ரதாரியாயுள்ளவனும், இச்செய்கைகளில் ஆனந்தத்தோடு திளைத்து வினையாடிக்கொண்டிருப்பவனுமான அந்த மங்கள வடிவாம் பரமசிவனும் தோன்றுகிறது அன்றோ!

அன்னை முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவள் எனினும் அவள் உலகைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவ்வப் பொழுது குணங்களின் ஏற்றத் தாழ்வை யநுஸரித்து பல அவதாரங்களை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, அப்பொழுது அன்னைக்கு உதவியாக பரமசிவனும் கூடவே தோன்று கிறாள் என்பது ஸாரம்.

அன்னையின் அவதார விசேஷங்களைக் குறித்து தேவீ பாகவதம், தேவீ மாஹாத்ம்யம் முதலிய நூல்களில் விரிவாக வர்ணிக்கப் பெற்றுள்ளன. அன்னைக்குத் துணை யாக சிவன், ப்ரஹ்மன், விஷ்ணு, இந்த்ரன் முதலியவற் கள் தோன்றினர் என்ற வரலாறுகளையும், மற்ற விரிவான விளக்கங்களையும் எமது தேவீமாஹாத்ம்யத் தின் தமிழுரையில் காணலாம்.

ध्यातासि हैमवति येन हिमांशुरश्मि-

मालामलद्युतिरकल्मषमानसेन ।

तस्याविलम्बमनवद्यमनन्तकल्प-

मल्पैर्दिनैः सृजसि सुन्दरि वाग्विलासम् ॥ १७ ॥

(பதவுரை) हे हैमवति-பனிவரையின் பெருமகனே
हे सुन्दरि - அழகின் வடிவே ! येन - எவனால் ;
हिमांशु-रश्मि-माला-अमल-द्युतिः-சந்த்ரகிரணங்களின் வரி
சைகளே போன்று தூய்மையான காந்தியானது ;
अकल्मष-मानसेन-களங்கமற்ற மனதோடு கூட ; ध्याता -
சிந்தனை செய்யப் பெற்றதாக ; असि - (நீ) இருக்கிற
यौ - யோ ; तस्य - அவனுக்கு ; अल्पैः - குறுகியதான ; दिनैः -
நாட்களிலேயே ; अविलम्बम् - தாமதமில்லாமலும் ;

अनवद्यम् - குற்றமற்றதும், ஆன ; वाग्-विलासम् - வாக்கின் விலாஸத்தை ; सृजसि - உண்டு பண்ணுகிறாய்.

த்யாதாஸி ஹைமவதி யேந ஹிமாம்சுரச்மி-

மாலாமலத்யுதிராகல்மஷ மாநஸேந |

தஸ்யாவிலம்ப மநவத்ய மநந்தகல்ப-

மல்பைர்திணை: ஸ்ருஜஸி ஸுந்தாரி வாக் விலாஸம் ||

(பொழிப்புரை) பனிவரையின் பெருமையைக் காப்பதற்குத் தோன்றிய ஒ அன்னையே ! வனப்பின் வடிவே ! எந்தத் தொழும்பன் களங்கமற்ற மனதோடுகூட, நிறைமதியின் கதிர்களின் வரிசைகளே போன்று, மாசற்ற காந்தியின் வடிவாக உன்னைச் சிந்தனை செய்கின்றோனே ; அவனுக்கு குறுகிய காலத்தில் வெகு விரைவில் புகழ்வாய்ந்ததும் கல்பகோடி காலம் நிலைத்துள்ளதுமான வளமிக்க வாக்விலாஸத்தை நீ உண்டுபண்ணுகிறாய் அன்றோ !

அன்னையை, வெண்ணிறப் பொலிவுடன் கூடிய திருவுருவாக உருவகம் செய்து சிந்தையிலே நிலைக்கச் செய்து உபாஸனை செய்து வந்தால், வளமிக்க வாக் விலாஸம் விரைவில் அத்தொழும்பனுக்கு உண்டாவது உறுதி எனச் சொல்லப் பெற்றது என்பது ஸாரம்.

இச் செய்யுளோடு ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய பதினைந்தாவது செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கின் கருத் தொற்றுமை காணமுடியும். இவ்விதமே முதலாவது துதியாகிய வகுஸ்துதியினுடைய எட்டாவது செய்யுளும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

आधारमारुतनिरोधवशेन येषां

सिन्दूररञ्जितसरोजगुणानुकारि ।

दीप्तं हृदि स्फुरति देवि वपुस्त्वदीयं

ध्यायन्ति तानिह समीहितसिद्धसार्थाः ॥ १८ ॥

(பதவுரை) ஹே தேவி! ஓ அன்னையே! आधार-மாருத-
 निरोध-वशेन - மூலாதாரத்தினுள்ள வாயுவினுடைய;
 தடுத்தலின் காரணத்தால்; येषाम् - எவர்களுடைய;
 हृदि - மனதில்; त्वदीयम् - உன்னைச் சார்ந்துள்ள; वपुः -
 சரீரமானது; सिन्दूर-रञ्जित-सरोज-गुण-अनुकारे - ஸிந்
 தூரத்தினால் தோயப் பெற்ற தாமரைமலரைத் தழுவ
 கின்ற; दीप्तिम् - காந்தியை; स्फुरति - ஒளிரச் செய்
 கின்றதோ; तान् - அவர்களை; इह - இவ்வுகில்,
 समीहित-सिद्ध-सार्थाः - நன்கு விரும்பப் பெற்ற ஸித்தி
 களை யடைந்தவர்களாக; ध्यायन्ति - சிந்தனை செய்
 கின்றனர்.

ஆதாரமாருத நிரோத வசேன யேஷாம்

ஸிந்தூர ரஞ்ஜித ஸரோஜ குணானுகாரி।

தீப்தம் ஹ்ருதி ஸ்புரதி தேவி வபுஸ்த்வதியம்

த்யாயந்தி தாநிஹ ஸமீஹிதஸித்தஸார்த்தா: ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னுடைய சரீர
 மானது மூலாதாரத்திலுள்ள வாயுவை நிலைக்கச் செய்த
 காரணத்தால், ஸிந்தூரமெனச் சென்னிறப் பொலிவு
 டன் விளங்கும் தாமரை மலரை எடுத்துக் கூறுகின்ற
 காந்தியை எவர்களுடைய மந்திலே விளங்கச் செய்கின்

றதோ அவர்களை இவ்வுலகில் இஷ்டப்படி விரும்பிய பயன்களைப் பெற்றவர்களாக மக்கள் நினைக்கின்றனர்.

மூலாதாரத்தில் முறைப்படி வாயுவை நிலைக்கச் செய்து ஒரு முகமாகத் திருப்பிய மனதிலே சென்னிறப் யொலிவுடன் திகழுகின்ற அன்னையை உருவகம் செய்கின்ற யோகியானவன் அவன் விரும்பிய பயன் யாவும் எளிதில் ஒருங்கே யடையப்பெறுகிறான் என்பது ஸாரம்.

மற்றும் ஆதார கமலத்தில் அன்னையைச் சிந்தனை செய்ய வேண்டுமென ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அது வருமாறு:—

आधाराञ्जे धनुर्बाणवरदाभयलक्षिताम् ।

ध्यायेद् बभ्रुकपुष्पाभां कामराजस्वरूपिणीम् ॥

ஆதாராப்ஜே தநுர்பாண வரதாபய லக்ஷிதம் ।

த்யேயேத் பந்தாக பூஷ்பாபாம் காமராஜ ஸ்வரூபிணீம் ॥

—மூலாதார கமலத்தில், தநுஸ், பாணம், வரதம், அபயம், என்பவைகளோடு காணப்பெறுகின்றவளும் செம்பருத்தி மலரே போன்ற சென்னிறக் காந்தியையுடையவளும், காமராஜ பீஜத்தின் வடிவாயமைந்தவளுமான ஸ்ரீ தேவியாம் அன்னையை த்யாநம் செய்யவேண்டும் என்பதாகும்.

எனவே யோகமுறையையுணர்ந்த ஞானிகள் மூலாதாரத்தில் அன்னையைச் சிந்தனை செய்ய வேண்டும் எனவும் கிடைக்கப்பெறும். ஆகவே யோகிகள் அவ்விடத்தில் அன்னையை இடையறாத சிந்தனை செய்து தங்களுடைய மனோரதங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகின்

றனர் என்பதும் ஸாரமாகும். இச்செய்யுள் மூலாதாரத்-
தையுபாஸனை செய்யும் முறையையும் விளக்குவதாகக்-
கொள்ளலாம்.

ये चिन्तयन्त्यरुणमण्डलमध्यवर्ति

रूपं तवाम्ब नवयावकपङ्कपिङ्गम् ।

तेषां सदैव कुसुमायुधबाणभिन्न-

वक्षःस्थलाः मृगदृशो वशगा भवन्ति ॥ १९ ॥

(பதவுரை) ஐ அம்வ - ஓ அன்னையே! நவ-யாவக-
பட்க-பிங்ஙம் - புதியதான செம்பருத்திக் குழம்புபோல
பிங்கலவர்ணமாகத் திகழுகின்றதும்; அரुண-மண்ட-
மध्यவर्ति - ஸூர்ய மண்டலத்தினுடைய நடுவேயுள்ள
துமான; தவ - உன்னுடைய; ரூபம் - வடிவத்தை;
ये - எவர்கள்; चिन्तयन्ति - சிந்தனை செய்கின்றனரோ;
तेषाम् - அவர்களுக்கு; कुसुमायुध-बाण-भिन्न-वक्षः-स्थलाः -
காமதேவனுடைய மலர்க்கணைகளினால் துளைக்கப்-
பெற்ற மார்புகளைடைய; मृगदृशः - மானின் மருண்ட
விழிகளே போன்ற விழிகளையுடைய வசிதையர்கள்;
सदा-एव - எப்பொழுதுமே; वशगाः - வசமுள்ளவர்-
களாக; भवन्ति - ஆகின்றனர்.

யே சிந்தயந்த்யருணமண்டல மத்யவர்தி

ரூபம் தவாம்ப நவயாவக பங்கபிங்கம் ।

தேஷாம் ஸதைவ குஸுமாயுதபாணபிந்ந

வக்ஷ:ஸ்தலா: ம்ருகத்ருசோ வசகா பவந்தி ।

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! செம்பருத்தி மல-

ரின் செந்திறக் குழம்பே போல பிங்கல வர்ணமாகத்-

திகழுகின்றதும், ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவேயுள்ளது
மான உனது அழகிய திருவுருவை எவர்கள் சிந்தனை
செய்கின்றனரோ, அவர்களுக்குக் காமனுடைய கணைகளி
னால் துளைக்கப் பெற்ற திருமார்பகத்தே தோன்றுகின்ற
நகில்களையும் மானின் மருண்ட விழிகளே போன்ற
அழகிய பார்வைகளை யுடையவர்களுமான ஆரணங்குகள்
எப்பொழுதும் அடிமையாயிருக்கின்றனர்.

செம்பருத்தி மலரே போலச் சென்னிறம் தோய்ந்து
விளங்கும் ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவே அன்னையை
அமர்ந்துள்ளவளாக உருவகம் செய்து, சிந்தையிலே
நிலைக்கச் செய்தால் காமனுடைய கணைகளால் உந்தப்
பெற்று, உயர்ந்து விம்முகின்ற திருமார்பிலே இலங்கும்
அழகிய நகில்களைக் கொண்ட மானின் மருண்ட விழி
களையொத்த அழகிய ஆரணங்குகளும் அடிமையாகின்ற
னர் என்பது ஸாரம்.

त्वामैन्दवीमिव कलामनुफालदेश-

मुद्गासिताम्बरतलामवलोकयन्तः ।

सद्यो भवानि सुधियः कवयो भवन्ति

त्वं भावनाहितधियां कुलकामधेनुः ॥ २० ॥

(பதவுரை) हे भवानि - ஓ பவாநி! अनु-फालदेशम्
திருநுதலைத் தொடர்ந்துள்ள; उद् - மாசிட - அம்பர-
तलाम् - ஒளிருகின்ற ஆகாச ப்ரதேசத்தை; ऐन्दवीम् -
இந்துவைச் சார்ந்த; कलाम् - இவ - கலையைப் போல்;
त्वाम् - உன்னை; आलोकयन्तः - (எவர்கள்) காண்
கின்றனரோ; सद्यः - (அவர்கள்) அக்கணத்திலேயே;

சுதிர: - தெளிவுள்ள மதியைப் பெற்ற; **கவய:** - கவி
களாக; **भवन्ति** - ஆகின்றனர்; **त्वम्** - நீ; **भावनादि-**
तधियाम् - பாவனையால் கட்டுண்ட மனதை யுடைய
வர்களுக்கு; **कुल-कामधेनु:** - குலத்தின் பெருமையை
வழங்குகின்ற காமதேனுவுக்கு நிகராக இருக்கின்றாய்
அன்றோ.

த்வாமைந்தவீயிவ கலாமநுபாலதேச-

முத்பாஸிதாம்பரதலா மவலோகயந்த: |

- ஸத்யோ பவாசி ஸுதிர: கவயோ பவந்தி

த்வம் பாவநாஹிததிராம் குலகாமதேநு: || 20 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! தொழும்பர்களா
யுள்ள எவர் உனது திருநுதலின்கண் ஒளிருகின்ற ஆகா
யத்தையுடையதும், நிறைமதியைத் தொடர்ந்துள்ளது
மான கலையைப்போல உன்னைக் காண்கின்றனரோ, அவர்
கள், தெள்ளிய மதியைப் பெற்ற மஹா கவிகளாக
விளங்குகின்றனர். மற்றும் பாவனையினால் கட்டுண்ட
மனதையுடையவர்களுக்குக் குலத்தை விளங்கச் செய்யும்
காமதேனுவுக்கு நிகராகவும் நீ விளங்குகின்றாய் அன்றோ!

அன்னையினுடைய திருநுதல் பிறைமதிக்கு நிகராக
விளங்குகின்றது. ஆகவே அத்திருநுதலை ஒரு கலை
யாகவே உருவகம் செய்து அகத்தே நிலைக்கச் செய்து
உபாஸனை செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து. இவ்விதம்
உபாஸனை செய்துவந்தால் பெருகிய கவிதா ஸாம்ராஜ்ய
மும் கிடைக்கப்பெறுவதோடு நிலைத்த பாவனையைக்
கொண்டுள்ள மனமுள்ள அத்தொழும்பர் குலத்தை
விளங்கச் செய்வதில் காமதேனுவுக்கு நிகராகவும் அன்னை
விளங்குகிறாள் என்பதும் ஸாரமாகும்.

शर्वाणि सर्वजनवनन्दितपादपद्मे

पद्मच्छदद्युतिविडम्बितनेत्रलक्ष्मिम् ।

निष्पापमूर्तिजनमानसराजहंसि

हन्सि त्वमापदमनेकविधां जनस्य ॥ २१ ॥

(பதவுரை) ஐ சர்வாணி - சர்வதேவனுடைய துணை வியாம் ஓ அன்னையே ! சர்வ-जन-वन्दित-पाद-पद्मे - ஸகல ஜனங்களாலும் வணங்கப் பெற்ற சரணகமலங்களை யுடையவளே ; पद्म-च्छद-द्युति-विडम्बित-नेत्र-लक्ष्मि - தாமரையிதழின் காந்தியைப் பரிஹஸிக்கின்ற கண் களுடைய சோபையையுடையவளே ! निष्पाप-मूर्ति-जन-मानस-राजहंसि - புண்யசாலிகளுடைய மாநஸமென் னும் வாவியிலுள்ள ராஜஹம்ஸம் போன்றவளே ; जनस्य-ஜநங்களுடைய अनेक-विधाम् - பலவகையான ; आपदाम्-துயரங்களை ' त्वम् - நீ ; हन्सि களைகின்றாய்.

சர்வாணி ஸர்வஜந வந்தித பாத பத்மே

பத்மச்சதத்யுதி விடம்பித நேத்ர லக்ஷ்மி ।

நிஷ்பாப மூர்த்திஜநமாநஸராஜஹம்ஸி

ஹந்ஸி த்வமாபதமநேகவிதாம் ஜநஸ்ய ॥ 2

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! செந்தாமரை மல ரெனச் சிறந்து விளங்குகின்ற உனது சேவடிகள் மக்கள் பலராலும் வணங்கப்பெறுகின்றன. உன்னுடைய கண் களோ, செந்தாமரை யிதழின் காந்தியைப் பழித்த வண்ணமிருக்கின்றன, மற்றும் பாபங்களைக் களைந்த மஹாத்மாக்களுடைய மநமென்னும் மாநஸவாவியில் ராஜஹம்ஸமெனத்தினைத்து வ்ளையாடுகின்றாய். இன்னோ

ரன்ன பல சிறப்புக்களும் ஒருங்கே அமைந்து விளங்கும் ஓ சர்வாணி! உன்னையே தஞ்சமெனத் தொழுது நிற்கும் தொழும்பர்களிடத்தில் பல படியாகப் பெருகிய துயரங்களை யும் நீ துடைக்கின்றாய் அன்றோ!

அன்னையின் பெருமை வாய்ந்த கமலசரணங்கள், தாமரையிதழ்களின் சென்னிறத்தை வெற்றி கொண்டு விளங்குவதோடு, அவைகள் குற்றங்கள் களையப்பெற்ற குலயோகிகளுடைய மாநஸமென்னும் மாநஸவாவியி லும் திளைத்து விளையாடுகின்றன. இன்றோரன்ன பல சிறப்புக்களையும் ஒருங்கே பெற்று விளங்கும் சென்னிறத் தாள்கள் தொழும்பர்களுடைய பெருகிய துயரங்களைத் துடைக்கும் என்பதில் ஐயமுண்டோ. இல்லையன்றோ!

उत्तसहेमरुचिरे त्रिपुरे पुनीहि

चेतश्चिरंतनमघौघवनं लुनीहि ।

कारागृहे निगलबन्धनयन्त्रितस्य

त्वत्संस्मृतौ श्रद्धिति मे निगलास्त्रुटन्ति ॥ २२ ॥

(பதவுரை) उत्त-ஹேம-ரு-சி-ரே - உருக்கிய பொன்னை நிகர்த்த காந்தியோடு கூடியவனே! हे - த்ரிபு-ரே - முப்பு ரம் கொண்ட ஓ அன்னையே! मे - என்னுடைய; चेत:- மறதை; पुनीहि - துய்மையடையச் செய்வாயாக. चिरंतनम् - நீண்ட நாளாகவுள்ள; अघ-ओघ-वनम् - பா பங்களுடைய தொகுதிகனென்னும் வனத்தை; लुनीहि- அழிப்பாயாக; कारागृहे - சிறையில்; निगल-बन्धन-यन्त्रि- तस्य - விலங்குகளினால் பூட்டப்பெற்ற; मे - எனக்கு; त्वत्-संस्मृतौ - உன்னை நன்கு நினைத்த அளவிலே;

ஷடिति - விரைவில் ; निगलाः - விலங்குகள் ; श्रुन्ति - தெறிக்கின்றன.

உத்தத்தஹேமருசிரே த்ரீபுரே புரீஹி

சேதஸ்சிரம்தநமகௌக வநம் ஸுரீஹி !

காராக்ருஹே நிகலபந்தனயயந்த்ரீதஸ்ய

த்வத்ஸம்ஸ்ருதௌ ஜடிதி மே நிகலாஸ்த்ருடந்தி||

(பொழிப்புரை) உருக்கிய பொன்னே போலத் துலங்கும் திருமேனியையுடைய ஓ அன்னையே ! என்னுடைய மநதைத் தூய்மை செய்வாயாக. வெகுகாலமாகச் சேர்ந்துள்ள என்னுடைய பாபங்கள் என்னும் கொடிய கானகத்தை அழிப்பாயாக. மற்றும் பிறவியென்னும் சிறையிலே கொடுமையான தனைகளால் கட்டுண்ட எனக்கு, உன்னை நான் மனமார நன்கு நினைத்த அளவிலே விரைவில் அத்தனைகளும் தெறிக்குமன்றோ !

பிறவி பிறவியாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ள மயக்க வடிவாம் பாபங்களைக் களைந்து ஸம்ஸார்பந்தம் என்னும் சிறையிலே தள்ளப்பெற்று வெளியேற வழியறியாது தவித்துக் கொண்டு நிற்கும் என்னுடைய தனைகளைத் தாமதியாது தெறிக்கச் செய்து, உனது சேவடிகளில் என்னைத் தடுத்தாட்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் தொழும்பனுடைய வேண்டுகோளாகும் என்பது ஸாரம்.

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति

त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।

त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति

देवि स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति ॥ २३ ॥

(பதவுரை) हे देवि - ஓ அன்னையே! त्वाम् - உன்னை; व्यापिनी - எங்கும் பரவியவள்; इति - எனவும்; सुमनाः - நல்ல மனதையுடையவள்; इति - எனவும்; कुण्डली - குண்டலி; इति - எனவும்; त्वाम् - உன்னை; कामिनी - காமி; इति - எனவும்; कमला - லக்ஷ்மீ; इति - எனவும்; कलावती - கலையோடு கூடியவள்; इति - எனவும்; त्वाम् - உன்னை; मालिनी - மாலி; इति - எனவும்; ललिता - லலிதா; इति - எனவும்; अपराजिता - அபராஜிதா; इति - எனவும்; विजया - விஜயா; इति - எனவும்; जया - ஜயா; इति - எனவும்; उमा - உமை; इति - எனவும்; स्तुवन्ति - துதிக்கின்றனர்.

த்வாம் வ்யாபிநீதி ஸுமநா இதி குண்டலீதி

த்வாம் காமிநீதி கமலேதி கலாவதீதி ।

த்வாம் மாலிநீதி லலிதேத்யபராஜிதேதி

தேவி ஸ்துவந்தி விஜயேதி ஜயேத்யுமேதி ||23||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னை எங்கும் நிறைந்தவள் எனவும், நல்ல மாமுள்ளவள் எனவும், குண்டலிநீ எனவும், காமிநீ எனவும், கமலா எனவும், கலாவதீ எனவும், மாலிநீ எனவும், லலிதா எனவும், அபராஜிதா எனவும், விஜயா எனவும், ஜயா எனவும், உமா எனவும் தொழும்பர்கள் துதிக்கின்றனர்.

उद्दामकामपरमार्थसरोजखण्ड-

चण्डद्युतिद्युतिमपासितषड्विकाराम् ।

மோஹிபெन्द्रகदनோதபோத்சிங்-

லீலாஹம் ப்ரஹ்மணீ த்ரிபுரம் நமாம் || 28 ||

(பதவுரை) உத்-தாம-காம-பரம-அர்த்-சரோஜ-வண்ட-வண்ட-
 சூதி:-சூதிம் - எழுச்சியுற்ற விருப்பத்தோடு கூடிய
 சிறந்த மோக்ஷமென்னும் தாமரை வந்தத்திற்கு
 ஆதவணைப் போன்ற காந்தியைப் போன்றவனும் ;
 அபாஸித-ஷ்ட-விகாரம் - களையப்பெற்ற ஆறுபாவவிகா
 ரங்களையுடையவனும் ; மோஹ-ஹிப-இन्द्र-கदन-உதய-போத-
 சிங்-லீலா-ஹம் - மயக்கமென்னும் கஜேந்த்ரனை
 மாய்ப்பதற்குரிய உணர்வைப் பெற்ற ஸிம்ஹத்தின்
 லீலைக்குரிய குறையின் வடிவாயுள்ளவருமான ;
 ப்ரஹ்மணீ - ஐசுவர்யம் முதலிய ஆறுகுணங்களும் நிரம்
 பிய ; த்ரிபுரம் - த்ரிபுரஸூத்திரியை ; நமாம் - நமஸ்கா
 ரம் செய்கிறேன்.

உத்தாமகாமபரமார்த்த ஸரோஜ கண்ட

சண்டத்யுதித்யுதிமபாஸித ஷ்ட்விகாராம் ।

மோஹத் விபேந்த்ரகதநோத்யதபோத ஸிம்ஹ
 லீலாஹாம் பகவதீம் த்ரிபுரம் நமாம் || 24 ||

(பொழிப்புரை) எழுச்சியுள்ள விருப்பத்தையும்,
 சிறந்த மோக்ஷத்தையும் ஒருங்கே அடைவதற்கு எவ்
 விதம் தாமரை வந்தத்திற்கு ஆதவனுடைய ஆதரவோடு
 கூடிய காந்தியுள்ளதோ, அவ்விதமுள்ள காந்தியையுடை
 யவனும், களையப்பெற்ற ஆறு வகையான பாவவிகாரங்
 களையுடையவனும், மயக்கமென்னும் கஜேந்த்ரனை
 மாய்ப்பதற்கு முயற்சியுள்ள உணர்வோடு கூடிய ஸிம்

ஹத்தினுடைய லீலைக்கு இருப்பிடமாயுள்ள குஹையைப் போலுள்ளவளும், ஆறுவகையான ஐச்வர்யங்கள் நிறையப் பெற்றவளும், ஆன ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரியை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

ஆறு வகையான பாவவிகாரங்களைக் களைந்த வள் என்ற வாக்கியத்திற்குப் பின் வருமாறு பொருளாகும்—**जायते** - ஜாயதே உண்டாகிறது. **आस्ति** - அஸ்தி-இருக்கிறது. **विपरिणमते** - விபரிணமதே-மாறுதலடைகிறது, **वर्धते** - வர்ததே-வளர்ச்சியடைகிறது. **अपक्षीयते** - அபக்ஷீயதே - குறைவுறுகிறது. **विनश्यति** - விநச்யதி - அழிவடைகிறது, என்ற இவைகளையே ஆறுவகையான பாவ விகாரங்கள் என அறிஞர் அழைப்பர். இந்த பாவ விகாரங்கள் ஒன்றும் அனைக்குக் கிடையாது. என்பது கருத்து.

மற்றும் இவ்விடத்தில் “மயக்க மென்னும் கஜேந்த்ரனை மாய்ப்பதற்கு-என்ற ஒரு வாக்ய முள்ளது. அதனுடைய பொருள் வருமாறு—காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் இந்த ஆறு குணங்களையும், மதயானைக்கு நிகராக உருவகம் செய்துள்ளது. இவைகள் மனிதனை மீளா நரகத்திலாழ்த்துவது.

எனவே தனது தொழும்பனை. இவைகளிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு யானையினிடம் பகைமை கொள்ளும் ஸிம்ஹத்திற்கு அன்னையை உருவகம் செய்யப் பெற்றது. மற்றும் அன்னையினிடம் ஆறுவித ஐச்வர்யங்கள் எப்பொழும் நிலைத்து நிறைந்துள்ளது என்பதும் கருத்தாகும்.

गणेशवटुकस्तुता रतिसहायकामान्विता

स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ।

अनङ्गकुसुमादिभिः परिवृता च सिद्धैस्त्रिभिः

कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥ २५ ॥

(பதவுரை) **गणेश वटुक-स्तुता** - கணேசர்களாலும், வடுகர்களாலும் துதிக்கப் பெற்றவளும், **रति - सहाय-काम-अन्विता** - ரதிக்குத் துணைவனாகிய காமதேவனோடு கூடியவளும்; **स्मर-अरि-वर-विष्टरा** - காமனுக்குப் பகைவனும் பரமசிவனுடைய சிறந்த ஆஸநத்திலமர்ந்தவளும், **कुसुम-बाण बाणैः-युता** - மலர்களாலான பாணங்களோடு கூடியவளும்; **अनङ्ग-कुसुम-आदिभिः** - அநங்ககுணுமா முதலியவர்களால்; **परि-वृता** - சூழப் பெற்றவளும்; **त्रिभिः** - மூன்று; **सिद्धिभिः** - ஸித்திகளாலும் (சூழப்பெற்றவளும்) **कदम्ब-वन-मध्यगा** - கதம்பவனத்தின் நடுவையடைந்தவளுமான; **त्रिपुर-सुन्दरी** - த்ரிபுரஸுந்தரியானவன்; **नः** - நம்மை; **रक्षतु** - காப்பாற்றுவதாக.

கணேச வடுகஸ்துதா ரதிஸஹாய காமாந்விதா

ஸ்மராரி வரவிஷ்டரா குஸும பாணபாணையுதா ।

அநங்ககுணுமாதி: பரிவ்ருதா ச ஸித்தைஸ்த்ரிபி:

கதம்ப வநமத்யகா த்ரிபுரஸுந்தரீ பாது ந: || 25 ||

(பொழிப்புரை) கணேசர்கள், வடுகர்கள் இவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவளும் ரதிதேவியின் துணைவனும் காமதேவனோடு கூடியவளும், காமனுக்குப் பகைவனும்

காமேச்வரனுடைய சிறந்த மடியை இருப்பிடமாகக் கொண்டவனும், மலர்களாலாகிய பாணங்கனையுடைய வனும், அநங்க குஸுமா முதலிய பரிவாரங்களால் சூழப்பெற்றவனும், மூன்று ஸித்திகளால் சூழப் பெற்ற வனும், கதம்பவநத்தின் நடுவேயுள்ளவனான ஸ்ரீத்ரி புரஸுந்தரியாம் அன்னை நம்மைக் காப்பாற்றுவதாக.

रुद्राणि विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां

ये चिन्त्यन्त्यरुणकान्तिमन्यरूपाम् ।

तानेत्य पक्षमलदृशः प्रसभं भजन्ते

काण्ठावसक्तमृदुबाहुलतास्तरुण्यः ॥ २६ ॥

(பதவுரை) ஐ ருத்ராணி - ருத்ரானுடைய நாயகியாம் ஓ அன்னையே! அநன்ய ரூபாம் - இணையற்ற வடிவத்தையுடைய; த்வாம் - உன்னை; வித்ருமமயிம் - பவழத்தன்மை வாய்ந்த; ப்ரதிமாம் - உருவத்தை; இவ - போல; அரூணகான்திம் - சென்னிறக் காந்தியை; யே - எவர்கள்; சிந்தயந்தி - சிந்தனை செய்கின்றனரோ; தான - அவர்களை; பக்ஷமல-தூச: - சஞ்சலமான கண்களையுடைய; தரூண்ய: - நாரீமணிகள்; ப்ரத்ய - அடைந்து; க்ஷ-அவசக-மூது-பாஹு-லதா: - கழுத்தில் சுற்றப் பெற்றுள்ள மெல்லிய கைகளென்னும் கொடியையுடையவர்களாக (இருந்து கொண்டு,) ப்ரஸபம் - பலாத்காரமாக; ப்ரஜந்தே - ஸேவிக் கின்றனர்.

ருத்ராணி வித்ருமமயிம் ப்ரதிமாமிவ த்வாம்

யே சிந்தயந்தயருண காந்திமந்ய ரூபாம் ।

தானேத்ய பக்தமலத்ருச: ப்ரஸபம் பஜந்தே

கண்டாவஸக்த ம்ருதுபாஹுலதாஸ்தருண்ய: ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னை, பவழத் தன்மை வாய்ந்ததும் சென்னிறம் பொருந்தியதுமான இணையற்ற திருவுருவை, எந்தத் தொழும்பன் சிந்தனை செய்கின்றானே! அவனை, மருண்ட மானின் விழிகளே போன்று சஞ்சலத்தோடு கூடிய அழகிய கண் களையுடைய ஆரணங்குகள் வலுவில் வந்தடைந்து மெல்லிய கொடியே போன்ற திருக்கரங்களால் தழுவிய வண்ணம் ஸேவிக்கின்றனர்.

அன்னையின் திருவுருவம், பவழம்போலச் சென்னிறப் பொலிவுடன் திகழ்வது. இத்திருவுருவை தொழும்பர்கள் இடைவிடாது ஒருமுகமாகச் சிந்தனை செய்து மனதிலே நிலைக்கச் செய்தால் அவர்களை மான்களுடைய மருண்ட விழிகளே போன்ற விழிகளைக் கொண்ட அழகிய ஆரணங்குகள், தங்களுடைய தளிர்போன்ற மெல்லிய கைகளால் கழுத்தைச் சுற்றியவண்ணமிருந்துகொண்டு ஸேவிக்கின்றனர் என்பது ஸாரம். இச் செய்யுளில் வச்ய ப்ரயோகமும் குறிப்பாக உணர்த்தப் பெற்றது என்பதும் அறியற்பாலது.

त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयिताबन्धो दृशोस्त्वद्गुण-

भ्रामाकर्णनरागिता श्रवणयोस्त्वत्संस्मृतिश्चेतसि ।

त्वत्पादाचनचातुरी करयुगे त्वत्कीर्तितं वाचि मे

कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मे देवि मा शाम्यतु ॥ २७

(பதவுரை) हे देवि ! ஓ அன்னையே ! मे என்னுடைய ; दशोः - கண்களுக்கு ; त्वद्-रूप-निरूपण-प्रणयिता-बन्धः - உனது வடிவத்தை முக்யமாகக் காண்பதிலேயே அன்பினால் கட்டுண்ட நிலையானது ; मा-शम्यतु - நிலைத்திருப்பதாக. मे - என்னுடைய ; श्रनणयोः - செவிகளுக்கு ; त्वद्-गुण-ग्राम-आकर्णन-रागिता - உன்னுடைய கல்யாண குணங்களுடைய ஸமுஹத்தைக் கேட்பதிலுள்ள விருப்பமானது ; मा शम्यतु - நிலைத்திருப்பதாக ; मे - என்னுடைய ; चेतसि - மனதில் ; त्वत्-संस्मृतिः - உன்னுடைய நிலைத்த நினைவானது ; मा शम्यतु - நிலைத்திருப்பதாக ; मे - என்னுடைய ; करयुगे - கைகள் இரண்டிலும் ; त्वत्-पाद-अर्चन-चातुरी - உனதுசரணங்களை அர்ச்சனை செய்யும் திறமையானது ; मा शम्यतु . நிலைத்திருப்பதாக ; मे - என்னுடைய ; वाचि - வாக்கில் ; त्वत्-कीर्तितम् - உன்னுடைய புகழ் பாடுவது ; मा शम्यतु - நிலைத்திருப்பதாக ; मे - எனக்கு ; कुत्र - अपि - ஒருபொழுதும் ; त्वत्-उपासना-व्यसनिता - உபாஸனையின் முயற்சியானது ; मा शम्यतु - விலகாது நிலைத்திருப்பதாக.

தவத்ருபைக நிருபண ப்ரணயிதாபந்தோ

த்ருசோஸ்த்வத்ருண-

க்ராமாகர்ணநராஜிதா ச்ரவணயோ-

ஸ்த்வத் ஸம்ஸம்ருதிஸ் சேதஸி ।

த்வத்பாதார்சநசாதூரீ கரயுகே

த்வத்கீர்த்திதம் வாசி மே

குத்ராபி த்வதுபாஸநவ்யஸநிதா

மே தேவி மா சாம்யது || 27 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! என்னுடைய கண்
கள் உன்னைக் காண்பதிலே விருப்பமுற்றுப் பழகவேண்
டும். என்னுடைய செவிகளோ உன்னுடைய உயரிய
குணங்களைக் கேட்பதிலேயே நிலைத்திருக்க வேண்டும்.
என்னுடைய மனமானது உன்னை நன்கு சிந்தனை செய்
வதில் திளைத்திருக்க வேண்டும். என்னுடைய இரண்டு
கைகளும் உனது கமலசரணங்களை அர்ச்சனை செய்வதி
லேயே நிலைத்திருக்க வேண்டும். என்னுடைய வாக்
கானது உனது கல்யாண குணங்களைப் புகழ்வதிலேயே
நிலைத்திருக்க வேண்டும். எனக்கு எப்பொழுதும் உன்னை
உபாஸனை செய்யும் முயற்சியானது தளராதிருக்க
அருள் புரிய வேண்டும்.

இச் செய்யுளோடு ஸௌந்தர்யலஹரியிலுள்ள
“जपो जल्पः शिल्पम्” ஜபோ ஜல்பஃ சில்பம் - என்ற செய்
யுளையும், அவ்விதமே, சிவாநந்தலஹரியிலுள்ள ‘आत्मात्वं
गिरिजा मतिः’ ஆத்மாத்வம் கிரிஜாமதிஃ - என்ற செய்யு
ளையும் ஒப்பு நோக்கிக் கருத்தொற்றுமை காணலாம்.

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्त-

मुद्गावयेन्मदनदैवतमक्षरं यः ।

तं रूपहीनमपि मन्मथनिर्विशेष-

मालोक्यन्त्युरुनितम्बतटास्तरुण्यः ॥ २८ ॥

(பதவுரை) மदन - தீவதம் - காமதேவனுடைய தொ
டர்புள்ள ; அக்ஷரம் - அக்ஷரமானது, உலூஸித-தாடிம-புஷ்-
ரவதம் - மலர்ந்த மாதாளை மலரை நிகர்த்துச் சென்னி
றம் பொருந்திய ; த்வத்-ரூபம் - உன்னுடைய திருவுருவை ;
ய : - எவன் ; உத் - தாவயேத் - நன்கு சிந்தனை செய்கின்
ருளே ; ரூப-தீனம் - அழகில் குறைந்துள்ள ; தம் - அபி-
அவனையும் ; உரு-நிதம்-ததா : - விஸ்தீர்ணமான நிதம்ப
ப்ரதேசத்தையுடையவர்களான ; தரூப : - நாரீமணி
கள் ; மனமய-நிவிசேஷம் - காமதேவனைக் காட்டிலும் ;
அலோகயந்தி - (மேலாக எங்கும்) காண்கின்றனர்.

த்வத்ரூப முல்லளித தாடிம புஷ்பரக்த-

முத்பாவயேந் மதநதைவதமக்ஷரம் ய : !

தம் ரூபஹீநமபி மந்மதநிர்விசேஷ

மாலோகயந்த்யுருநிதம்ப தடாஸ்தருண்ய : || 28 ||

(பொழிப்புரை) சொற்களின் தலைவியே ! மூவுலகுக்
கும் தலைமை பூண்டவளே ! உலகத்திற்கு அன்னையாய்
விளங்குபவளே ! நான்முகன், ருத்ரன், விஷ்ணு,
இந்த்ரன். சந்த்ரன், ஸூர்யன், குமரன், கணபதி, அக்நி
முதலியவர்களால் வணங்கப் பெற்றவரும், உள்ளும்,
புறமும் எங்கும் நிலைத்து நிற்பவரும் ஆன உனக்கு
நமஸ்காரம்.

அன்னை நால்வகையான வாக்குகளின் தலைவியாவள்.
அதாவது, பரா, பச்சந்தி, மத்யமா, வைகரீ என்ற நால்
வகை வாக்குகளையும் தோற்றுவிப்பவள் என்பது ஸாரம்.

மற்றும் உலகின் தோற்றம், நிலை, அழிவு இவை
களுக்கும் அவளே காரணமாயிருப்பதால் உலகுக்கு

அவளே தலைவியெனவும் சொல்லப் பெற்றது. மேலும் நான்முகன் முதலிய தேவர்களால் வணங்கப்பெறுகின்ற காரணத்தால் அன்னையைத் தவிர வேறு எந்தத் தெய்வமும் இச் சராசரங்களைத் தனியே தோற்றுவிக்க முடியாது என்பதும் கிடைப்பதாகும்.

எனவே, இச்சராசரங்களைப் படைத்துத் தானும் அவைகளுனாடே அந்தர்யாமியாய் இருந்து கொண்டு நிற்பவள். மற்ற தேவர்களோடுவெனில் அன்னையின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவளுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்றவர்கள் என்பதும் இச் செய்யுளின் திரண்ட ஸாரமாகும்.

இன்னோரென்ன பல கருத்துக்களை ஸௌந்தர்யலஹரி, தேவீமாஹாத்ம்யம், லலிதோபாக்யானம் முதலிய நூல்களின் எமது தமிழுரையில் விரிவாகக் காணலாம்.

ब्रह्मेन्द्ररुद्रहरिचन्द्रसहस्ररश्मि-

स्कन्दद्विपाननहुताशनवन्दितायै ।

वागीश्वरि त्रिभुवनेश्वरि विश्वमात-

रन्तर्बहिश्च कृतसंस्थितये नमस्ते ॥ २९ ॥

(பதவுரை) வாगीஸ்வரி - வாக்குகளுக்குத் தலைவியாய்; ஓ அன்னையே! த்ரிபுவன-ஈஸ்வரி - மூவுலகுக்கும் தலைவியாய் ஓ அன்னையே! ब्रह्म-इन्द्र-रुद्र - हरि - चन्द्र - सहस्ररश्मि: स्कन्द - द्विप - आनन - हुताशन - वन्दितायै - நான்முகன், இந்த்ரன், ருத்ரன், விஷ்ணு, சந்த்ரன், ஸௌர்யன்; शकन्तन्, கணபதி, அக்ரி முதலியவர்களால்-வணங்கப் பெற்றவனும்; अन्तः - உள்ளிலும்;

वहिः च - வெளியிலும் ; कृत-संस्थितायै - செய்யப்பெற்ற நிலையை யுள்ளவளுமான ; ते - உனக்கு ; नमः - நமஸ் காரம்.

ப்ரஹ்மேந்த்ரருத்ர ஹரிசந்த்ர ஸஹஸ்ரரச்மி-

ஸ்கந்தத் விபாநந ஹுதாசநவந்திதாயை ।

வாகீச்வரி த்ரிபுவநேச்வரி விச்வமாத-

ரந்தர் பஹிஸ்ச க்ருதஸம்ஸ்திதயே நமஸ்தே ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! நன்கு மலர்ந்த மாதுளை மலரை நிகரித்து விளங்கும் உனது திருவுருவை எந்தத் தொழும்பன் காமதேவனோடு தொடர்பு கொண்ட பீஜாக்ஷரத்தோடு சிந்தனை செய்கின்றானோ ; அத்தொழும்பன் உருக்குலைந்தவனாயினும் அவனை விசாலமான நிதம்ப பிரதேசத்தோடு கூடிய ஆரணங்கு கள், காமதேவனைக் காட்டிலும் ஒப்புயர்வற்ற வனப் புள்ளவனாகக் காண்கின்றனர் அன்றோ !

பீஜங்களில் சிறந்தது காமராஜ பீஜமாகும். அது ஶ்ரீ க்லீம் என்பது. அதனை இடைவிடாது ஒருவன் உபாஸித்து ஸித்தி பெற்றால், அவ்வுபாஸகன் உருக்குலைந்து அழகற்று விளங்குகின்றவனாயிருப்பினும், அவனை விசாலமான அழகிய நிதம்ப ப்ரதேசத்தையுடைய நாரீமணிகள் அநங்கனைக் காட்டிலும் அழகுள்ளவர்களாகக் காண்கின்றனர்.

எனவே காமராஜ பீஜத்தை யுபாஸிக்கும் தொழும்பனுக்கு ஆரணங்குகளும் அநாயாஸமாக வசமாகின்றன என்பது ஸாரம். இச்செய்யுளோடு, ஸௌந்தர்ய

வஹரியிலுள்ள நர் வரீயாஸ- நரம் வர்ஷ்யாம்ஸம் என்ற
செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கின் கருத்தொற்றுமை காண
லாம்.*

यः स्तोत्रमेतदनुवासर मीश्वरायाः

श्रेयस्करं पठति वा यदि वा शृणोति ।

तस्येप्सितं फलति राजभिरीक्ष्यतेऽसौ

जायेत स प्रियतमो मदिरेक्षणानाम् ॥ ३० ॥

इति श्रीमहाकविकालिदासविरचिमायां

श्रीदेवी पञ्चस्तव्यां द्वितीयश्चर्चास्तवः

पूर्णः ॥

(பதவுரை) ய:- எவன்; ஷ்ரேயஸ்கரம் - புகழைச்
செய்வதான; எதத் - இந்த; ஷ்வராया:- ஈசுவரியினு
டைய; ஸ்தோத்ரம் - துதியை; அநு-வாஸரம் - தினந்தோறும்
தொடர்ந்து; பठति - படித்து வருகின்றனோ; यदि - வா-
அல்லது; शृणोति - கேட்கின்றனோ; तस्य - அவனுக்கு;
ईप्सितम् - விரும்பியது; फलितम् - பலிதமடையும்; असौ-
இவன்; राजभि:- அரசர்களினால்; ईक्ष्यते - துதிக்கப்
பெறுவன்; स:- அவன்; मदिर-ईक्षणानाम् - மானின்
மருண்ட விழிகளைப் போன்ற விழிகளையுடைய
வந்தையர்களுக்கு; प्रियतमः - மிகவும் பிரியமுள்ள
வகை; जायते - ஆகிறான்.

* இந்த 'கலீம்' என்னும் மந்திர பீஜத்தின் விரிவான அவய
வார்த்தங்களுடைய உட்பொருள் விளக்கங்களை எமது 'சக்தி
மந்திர விளக்கம்' என்னும் நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

इति - இவ்வாறு ; महा-कवि-कालि-शस-विरचितायां -
மஹாகவி காளிதாஸனால் இயற்றப்பெற்ற, श्री देवी -
पञ्चस्तव्यां - ஸ்ரீ தேவியினுடைய ஐந்து ஸ்தவங்களில் ;
द्वितीयः - இரண்டாவதாகிய, चर्चास्तवः - சர்சாஸ்தவ
மானது ; संपूर्णः - நன்கு சிறைவுற்றது.

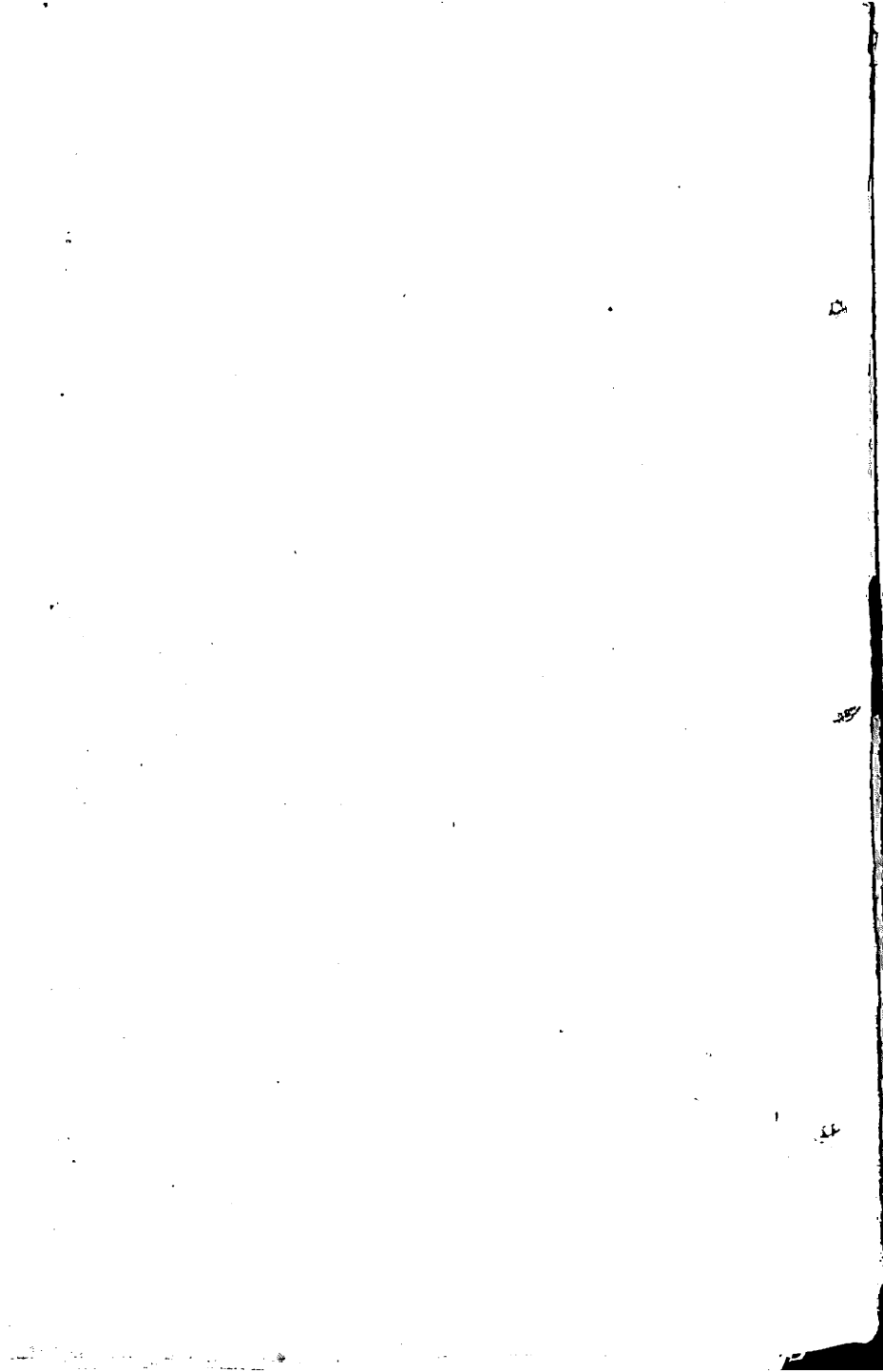
இதி ஸ்ரீ மஹாகவிகாளிதாஸ விரசிதாயாம்
ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவ்யாம் த்விதீய:
சர்சாஸ்தவ: ஸம்பூர்ண:

ய: ஸதோத்ர மேத ததுவாஸர மீச்வராயா:
ச்ரேயஸ்கரம் படதி வா யதி வா ச்ருணோதி |
தஸ்யேப்ஸிதம் பலதி ராஜபிரீட்யதேஸ்ஸௌ
ஜாயேத ஸ ப்ரியதமோ மதிரேக்ஷணநாம் ||

(பொழிப்புரை) எந்தத் தொழும்பன் புகழை
யளிக்கவல்ல இந்த த்ரிபுரஸுந்தரியினுடைய ஸ்த
வத்தை தினந்தோறும் படித்தும், கேட்டும் வருகின்
ருனோ, அவனுக்கு விரும்பிய பலன்கள் யாவும் கிடைக்
கும். அவன் அரசர்களால் துதிக்கப் பெறுவான். அவன்
மருண்ட அழகிய கண்களையுடைய மாதர்களால் அன்பு
டன் நேசிக்கப் பெருகின்றான்.

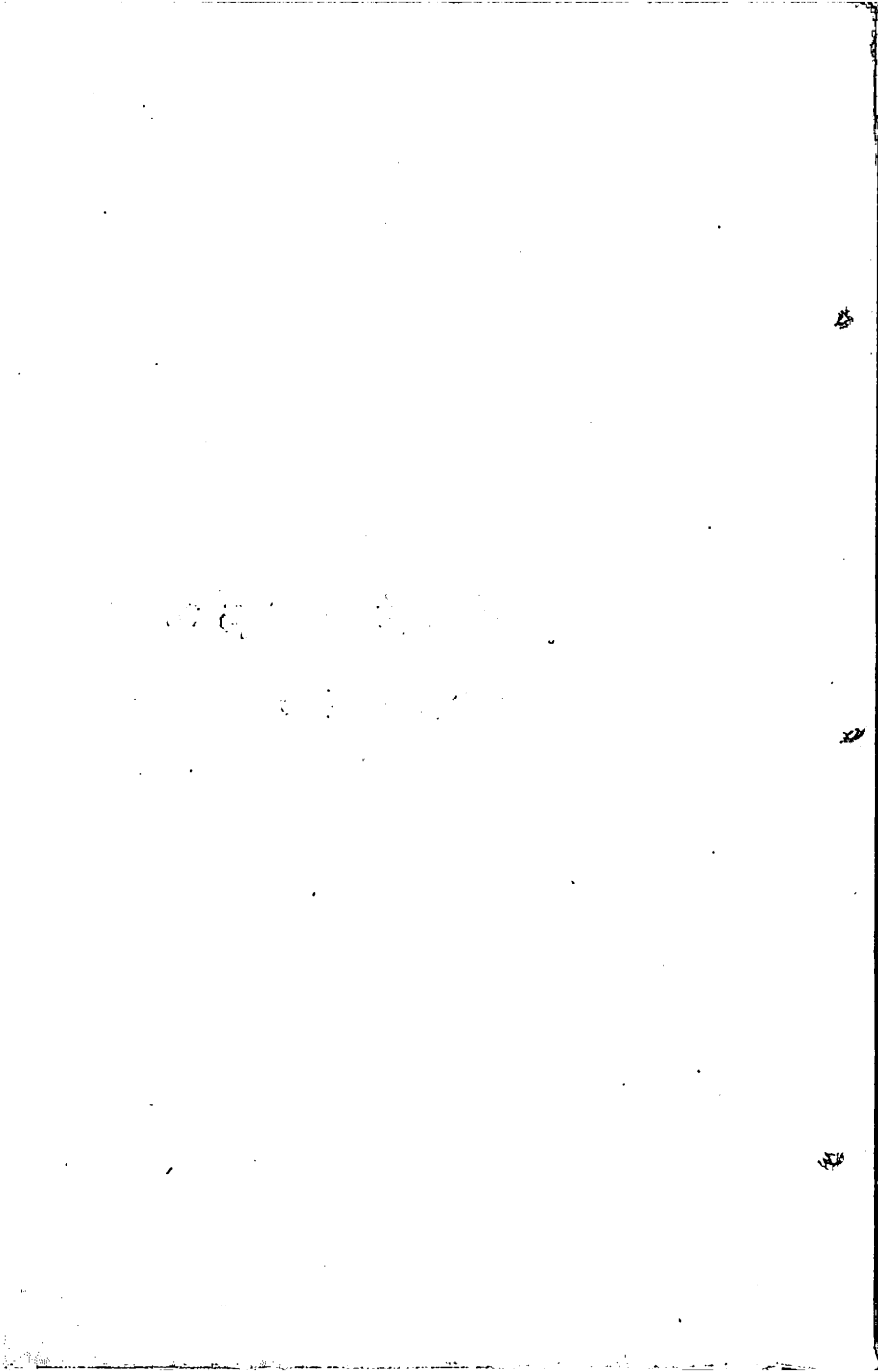
இத்துதியை ஒருவன் தினந்தோறும் படித்தாலும்,
பிறர் படிக்கத் தான் கேட்டாலும், அவன் விரும்பிய
பலன்களைப் பெறுகின்றான், அவன் அரசனால் புகழப்
பெறுகின்றான், ஆரணங்குகளின் மாசற்ற அன்பையும்
பெறுகின்றான். முடிவில் அன்னையின் நிலைத்த ஸாம்
ராஜ்யமென்னும் மோக்ஷ பதவியையும் அடைகின்றான்.
சிவம்.

இவ்வாறு ஸ்ரீமஹாகவிகாளிதாஸர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவங்களில் இரண்டாவது
சர்சாஸ்தவம் இவண் முற்றும்.

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ

கடஸ்தவ: (3)

घटस्तवः (३)

आनन्दमन्थरपुरंदरमुक्तमालयं

मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य ।

पादाम्बुजं भवतु मे विजयाय मञ्जु

मञ्जीरशिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः ॥ १ ॥

आनन्द-मन्थर-पुरंदर-मुक्त - मालयम् - ஆநந்தத்தினால் பெருமிக் கொண்ட மந்தரமலைக்கு (நிகரான) இந்திரனால் அர்ச்சிக்கப் பெற்ற மாலையையுடையதும்; **हठेन** - பலாத்காரத்தினால், **महिष-असुरस्य** - மஹிஷாஸுரனுடைய; **मौलौ** - சிரஸில்; **निहितम्** - வைக்கப் பெற்றதும், **मञ्जु** - அழகிய; **मञ्जीर** - காற்சிலம்புகளுடைய; **शिञ्जित** - மணிகளின் ஒலியினால் **मनोहरम्** - மனதைக் கவருகின்றதுமான; **अम्बिकायाः** - லோகமாதாவான அன்னையார் மஹிஷமர்தனியினுடைய; **पाद-अम्बुजम्** - சரணகமலம், **मे** - என்னுடைய; **विजयाय** - விஜயத்தின் பொருட்டு; **भवतु** - இருப்பதாக.

ஆநந்த மந்தரபுரம்தரமுக்தமால்யம்

மௌலௌ ஹடேந நிஹிதம் மஹிஷாஸுரஸ்ய
பாதாம்புஜம் பவது மே விஜயாய மஞ்ஜு

மஞ்ஜீரசிஞ்ஜித மனோஹரமம்பிகாயா: || 1 ||

(பொழிப்புரை) பெருமிதம் கொண்ட ஆநந்தந்தோடு, மந்தரம் என்னும் மலைக்கு நிகராக விளங்குகின்ற தேவேந்திரனால் அர்ச்சனை செய்யப் பெற்ற மாலையை

யுடையதும், மஹிஷாஸுரனுடைய சிரஸிலே வைக்கப் பெற்றதும். அழகிய காற்சிலம்புகளுடைய மணிகளின் ஒலிகளினால் மனதைக் கவருகின்றதுமான உலகங்களைத் தோற்றுவித்த அன்னையாம் ஸ்ரீமஹிஷமர்தனியினுடைய கமல சரணமானது என்னுடைய வெற்றியின் பொருட்டு துணை நிற்பதாக.

देवि त्र्यम्बकस्मिन् पार्वति सति त्रैलोक्यमातः शिवे

शर्वाणि त्रिपुरे मृडानि वरदे रुद्राणि कात्यायनि ।

भीमे भैरवि चण्डि शर्वरिकले कालक्षये शूलिनि

त्वत्पादप्रणतानन्यमनसः पर्याकुलान् पाहि नः ॥ २ ॥

(பதவுரை) த்ரயம்வக-பத்மி-மூக்கண்ணன் மனைவியே! பார்வதி - மலையரசன் மகளே ! சதி - கற்பின் நிறைவே! த்ரையலோக-மாத: - மூவுலகுக்கும் அன்னையாயமைந்தவளே ! சிவே - மங்களவடிவே ! சர்வாணி - சர்வதேவன் துணைவியே ! த்ரிபுரே - முப்புரம் கொண்டவளே ! மூடானி - ஸு-கத்தின் வடிவே ! வரதே-வரத்தையளிப்பவளே ! ருத்ராணி-ருத்ரனின் துணைவியே ! காத்யாயனி - கதன் என்ற மஹர்ஷியின் மகளே ! பிமே - பயங்கரவடிவே ! பைரவி-பைரவன் தலைவியே ! சண்டிகே ! சர்வரி - காரைத்தரி வடிவம் கொண்டவளே ! கலே - கலையின் வடிவே ! காலக்ஷயே - காலத்திற்கும் காலவடிவாயமைந்தவளே ; சூலினி - சூலாயுதத்தைத் தரித்தவளே ! தேவி - ஒளியுடன் விளங்குபவளே ! அநந்ய-மனச: - ஒரு முகமாகச் செய்யப் பெற்ற மனதையுடையவர்களும். பர்யாகுலம் - மிகுந்த கலக்கத்தை யடைந்தவர்களும்,

त्वत्-पाद-प्रणतान् - உன்னுடைய பாதங்களை வணங்கிய
வர்களுமான ; नः - எங்களை पाहि - காப்பாற்றுவா
யாக.

தேவி த்ரயம்பகபத்நி பார்வதி ஸதி
த்ரைலோக்யமாத: சிவே
சர்வாணி த்ரிபுரே ம்ருடாநி வரதே ருத்ராணி
காத்யாயநி |
பீமே பைரவி சண்டி சர்வரி கலே க-லக்ஷயே சூலினி
த்வத்பாதப்ரணதாநநம்நஸ: பர்யாகுலான்
பாஹி ந: || 2 ||

(பொழிப்புரை) முக்கண்ணன் மனைவியே! மலையர
சன் மகளே! கற்பின் நிறைவே! மூவுலகுக்கும் அன்னை
யாயமைந்தவளே! மங்கள் வடிவே! சர்வன் துணை
வியே: (முப்புரம் கொண்டவளே! ஸுகத்தின் வடிவே!
வரத்தையளிப்பவளே! ருத்ரனுடைய துணைவியே!
கதன் என்ற மஹர்ஷியின் மகளே! பயங்கர வடிவம்
கொண்டவளே! பைரவனுடைய தலைவியே! சண்டிகே!
காளராத்ரியின் வடிவாயமைந்தவளே! கலையின் வடிவே!
காலத்திற்கும் கால வடிவாயமைந்தவளே! சூலாயுத்
தைத்தரித்தவளே! ஒளியின் வடிவே! உன்னை ஒரு
முகமாகச் சிந்தனை செய்கின்றவர்களும், மிகுந்த கலக்
கத்தையடைந்தவர்களும், உன்னுடைய பாதங்களை
வணங்கியவர்களுமான எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக.

देवि त्वां सकृदेव यः प्रणमति क्षोणीभूतस्तं नम-

न्त्याजन्मस्फुरदङ्घ्रिपीठविलुट्कोटीरकोटिच्छटाः ।

यस्त्वामर्चति सोऽर्च्यते सुरगणैर्यः स्तौति स स्तूयते

यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्तिविधुराः ध्यायन्ति वामभुवः ॥ ३

(பதவுரை) हे देवि - ஓ அன்னையே! यः - எவன் ; त्वाम् - உன்னை ; सकृद्-एव - ஒரு தடவையாவது ; प्रणमति - வணங்குகின்றானே ; तम् - அவனை ; आजन्म - பிறவி முதற்கொண்டு ; स्फुरद् - ஒளியுடன் இலங்கும் ; अद्भिः-पीठ - சரணதலத்தில், विबुधत् - உறைகின்ற ; कोटीर - கிரீடத்தினுடைய ; कोटि - छटाः - நுனியின் காந்திகளை யுடைய ; क्षोणी - भूतः - அரசர்கள் ; नमन्ति - வணங்குகின்றனர் ; यः - எவன் ; त्वाम् - உன்னை ; अर्चति - அர்ச்சனை செய்கின்றானே ; स - அவன் ; सुर-गणैः - தேவகணங்களால் ; अर्च्यते - அர்ச்சனை செய்யப் பெறுகின்றான் ; यः - எவன் ; स्तौति - துதிக்கின்றானே ; सः - அவன், (தேவர்களால்) स्तूयते - துதிக்கப்பெறுகின்றான் ; यः - எவன் ; त्वाम् - உன்னை ; ध्यायति - த்யானம் செய்கின்றானே ; तम् - அவனை ; स्मर-आर्ति - विधुराः - மன்மதனால் பீடிக்கப் பெற்றுத் தாக்குண்டவர்களான ; वाम-भुवः - அழகிய புருவங்களுடைய ஆரணங்குகள் ; ध्यायन्ति - நீங்காச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்துள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர்.

தேவி த்வாம் ஸக்ருதேவ ய: ப்ரணமதி கேஷாணீ
ப்ருதஸ்தம் நம-
ந்த்யாஜந்மஸ்புரதங்க்ரிபீடவிஸூடத்த்கோடர

கோடச்சடா: ।
யஸ்த்வாமர்சதி ஸோடர்ச்யதே ஸூரகணீர்
ய: ஸ்தௌகிஸ ஸ்தாயதே
ய: ஸத்வாம் த்யாயதி தம் ஸ்மரார்தி விதுரா:

த்யாயந்தி வாமபுருவ: । 3
(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! ஒளியின் வடிவே!
எவன் உன்னை ஒரு தடவையாவது வணங்குகின்றானே !

அவனை, பிறவி முதல் ஒளியுடன் இலங்கும் சரணதலத்தில் உறைகின்ற கிரீடத்தினுடைய நுணிகளிலே இலங்கும் காந்திகளையுடைய அரசர்கள் வணங்குகின்றனர். எவன் உன்னை அர்ச்சனை செய்கின்றானோ, அவன் தேவகணங்களால் அர்ச்சனை செய்யப் பெறுகின்றான். எவன் துதிக்கின்றானோ அவன் தேவர்களால் துதிக்கப்பெறுகின்றான், எவன் உன்னைச் சிந்தனை செய்கின்றானோ; காமனால் பீடிக்கப் பெற்றுத் தாக்குண்ட அழகிய புருவங்களுடைய ஆரணங்குகள் அவனைப் பற்றி சிந்தை வயமாகின்றனர்.

उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासवक्तमूर्च्छा इव

प्रासप्रौढमदा इवार्तिविरहग्रस्ता इवार्ता इव ।

ये ध्यायन्ति हि शैलराजतनयां धन्यास्त एवाग्रत-

स्त्यक्तोपाधिविवृद्धरागमनसो ध्यायन्ति तान् सुभ्रुवः ॥ ४

(பதவுரை) **ये** - எவர்கள் ; **उन्मत्ता:-इव** - பித்தர்கள் போலவும், **सग्रहा:-इव** - துஷ்டக்ரஹங்களோடு கூடியவர்கள் போலவும் ; **विष-व्यासक्त-मूर्च्छा-इव** - கொடிய விஷத்தினால் நன்கு பீடிகப்பெற்று மயக்க மடைந்தவர்கள் போலவும் ; **प्रास-प्रौढ-मदा:-इव** - அடையப்பெற்ற யௌவனத்தாலுண்டானமதப்பெருக்கெடுத்தவர்கள் போலவும் ; **आर्ति-विरह-ग्रस्ता:-इव** - பீடிக்கப் பெற்ற விரஹத்தால் விழுங்கப்பெற்றவர்கள் போலவும் ; **आर्ता:-इव** - மூலகையான தாபங்களால் பீடிக்கப் பெற்றவர்கள் போலவும் ; **शैल- राज - तनयाम्** - சைலேசனின் மகளாம் உன்னை ; **ध्यायन्ति** - சிந்தனை செய்

கின்றரோ ; ते-एव - அவர்களே ; अन्याः - புண்யசாலிகள் அன்றோ ! तान् - அவர்களை ; त्यक्त - விடப்பெற்ற ; उपाधि - பயம், லஜ்ஜை இவைகளால், बिबुद्ध - राग - मनसः - வளர்ச்சியடைந்த ஆசைகளால் உந்தப்பெற்ற மனதையுடையவர்களான ; सु-धुवः - அழகிய புருவங்களுடைய ஆரணங்குகள், अमृतः - முக்யமாக ; ध्यायन्ति - சிந்தனை செய்கின்றனர்.

உந்தத்தா இவ ஸக்ரஹா இவ விஷவ்யாஸக்த
மூர்ச்சா இவ
ப்ராப்த ப்ரௌடமதா இவார்த்தி விரஹக்ரஸ்தா
இவார்த்தா இவ ।
யே த்யாயந்தி ஹி சைலராஜதநயாம் தந்யாஸ்த
ஏவாக்ரத-
ஸ்த்யக்தோபாதி விவ்ருத்தரா கமநஸோ த்யாயந்தி
தாந் ஸுப்ருவ: ॥

(பொழிப்புரை) எவர்கள், பித்தர்களைப் போலவும், துஷ்டக்ரஹங்களோடு கூடியவர்கள் போலவும், கொடிய விஷத்தால் தாக்குண்டு மயக்கமடைந்தவர்கள் போலவும், யௌவனத்தையடைந்த மதங்கொண்டவர்கள் போலவும், விரஹதாபத்தாலுண்டான துயரத்தால் விழுங்கப் பெற்றவர்கள் போலவும் மூவகையான தாபங்களினால் பீடிக்கப் பெற்றவர்கள் போலவும், * சைலேசன் மகளாம் உன்னைச் சிந்தனை செய்கின்றனரோ, அவர்களே புண்யசாலிகள். வெட்கம், பயம் இவைகளை ஓதுக்கி,

* மூவகையான தாபங்கள்—ஆத்யாத்மிதம், ஆதிகைவிக ஆதிபௌதிகம் என்பன.

சைலேசன்—மலையரசன்.

ஆசைகளின் எழுச்சியினால் உந்தப்பெற்ற மனதைக் கொண்ட அழகிய புருவங்களோடு கூடிய ஆரணங்குகள் அவர்கள் எதிரில் சிந்தனை செய்த வண்ணமிருக்கின்றனர்.

(விரிவுரை) ஒருவனுக்கு ஒரு வஸ்துவில் பற்று உண்டாகி அது கிடைக்காவிடில் சிறிது நாளில் புத்தி கலங்கி விடும். அவன் அதையே சொல்லிக்கொண்டு திரிந்து கொண்டிருப்பான். இந்நிலையை பைத்தியம் எனச் சிலர் சொல்லுவர். விஷத்தால் தாக்குண்டால் மயக்கமடைந்தவர் தன்னிலையையிழப்பர்.

ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे हृदि त्वां

लावण्ययौवनधनैरपि विप्रयुक्ताः ।

ते विस्फुरन्ति ललितायतलोचनानां

चित्तैकभित्तिलिखितप्रतिमाः पुमांसः ॥ ५ ॥

(பதவுரை) ஹே த்ரிபுரே - ஓ த்ரிபுரே ! யே-எவர்கள் ; லாவண்ய - யௌவன-தன்மை : - லாவண்யம் ; யௌவனம், தன்மை இவைகளால் ; விப்ரயுக்தா : - அபி - விலகி இருப்பவர்களாயினும் ; க்ஷணம் - அபி - ஒரு கணமாவது ; ஹ்ரி - மனதில் ; த்வாம் - உன்னை ; ஷ்யாயந்தி - சிந்தனை செய்கின்றனரோ ; தை - அந்த ; புமாஸ : - புருஷர்கள் ; லலித-ஆயத-லோசனானாம் - அழகிய நீண்ட கண்களையுடைய நாரீமணிகளுடைய ; சித்த-ஏக- மித்தி - லிபித - ப்ரதிமா : - மனமென்னும் முக்யமான சுவற்றில் எழுதப்பெற்ற ப்ரதிமைகளைப் போல ; வி-ஸ்புரந்தி - நன்கு ஒளியுடன் விளங்குகின்றனர்.

த்யாயந்தி யே க்ஷணமபித்ரிபுரே ஹ்ருதி த்வாம்

லாவண்யயௌவநதரைபி விப்ரயுக்தா: ।

தே விஸ்புரந்தி லலிதாயதலோசநாநாம்

சித்தைகபித்திலிகிதப்ரதிமா: புமாம்ஸ: ॥ 5 ॥

(பொழிப்புரை) முப்புரம் கொண்ட ஓ அன்னையே ! எவர்கள் வனப்பு, யௌவநம் பொருள் இவைகளால், விலகியிருப்பவர்களாயினும், ஒரு கணமாவது உன்னை மனதிலே சிந்தை செய்கின்றனரோ, அந்த மஹா புருஷர்கள் ; அழகியதும், நீண்டவையுமான கண்களுடைய காமிதிகளுடைய மனமென்னும் சிறந்த சுவற்றிலே எழுதப்பெற்ற ப்ரதிமைகளைப் போல நன்கு ஒளிருகின்றனர்.

एतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्गमङ्गैर्निजैः

किं वासुं निगराम्यनेन सहसा किं वैकतामाश्रये ।

यस्येत्यं विवशो विकल्पललिताकूतेन योषिज्जनः

किं तद्यन्न करोति देवि हृदये तस्य त्वमावर्तसे ॥ ६ ॥

(பதவுரை) த்வம் - நீ ; यस्य - எவனுடைய ; हृदये - ஹ்ருதயத்தில் ; आवर्तसे - நிலைத்துள்ளனையோ ; त्वம் - நீ ; एतम् - இவனை ; दृशा - கண்ணால் ; पिबामि - பருகுகிறேன் ; किं नु - இதில் வியப்பென்ன ; उत இல் லாவிடில் ; अस्य - இவனுடைய ; अङ्गम् - சரீரத்தை ; निजैः - தங்களுடைய ; अङ्गैः - சரீரங்களோடு ; विशामि - ஆட்டுகின்றேன், किं वा - அல்லது ; अमुम् - இவனை ; निगरामि - விழுங்குகிறேன். वा - அல்லது ; अनेन - இவனோடுகூட ; सहसा - விரைவில் ; एकताम् -

ஒன்றாயிருக்கும் தன்மையை ; **आश्रये** - தழுவுகிறேன்
किम् - குற்றமொன்றும் இல்லை ; **इत्थम्** - இவ்விதம் ;
योषिञ्जनः - மங்கையர் ; **विकल्प** - லலித - **आकूतेन** - மயக்
கத்தோடு கூடிய அழகிய அபிப்பிராயத்தோடு ; **यस्य** -
எவனை ; (நேசிக்கிறாளோ) **तस्य** - அவனுக்கு ; **विवशः** -
அடிமைகயாக இருக்கிறாளோ ; **किं तत्** - இது என்ன
விந்தை ; **यत्** - எதைத்தான் ; **न करोति** - செய்ய முடி
யாது.

ஏதம் கிம் நு த்ருசாபிபாம்ப்யுத விசாப்ய-

ஸ்யாங்கமங்கைர் நிறை:

கிம் வாழும் நிகராம்யநேந ஸஹஸா

கிம் வைகதா மாச்ரயே

யஸ்யேத்தம் விவசோ விகல்பலலிதா-

கூதேந யோஷிஜ்ஜந:

கிம் தத்யந்ந கரோதி தேவி ஹ்ருதயே

தஸ்ய த்வமாவர்த்தஸே | 6

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! நீ எவனுடைய
மனதில் நிலைபெற்று நிலைத்துள்ளனையோ, அவனை நான்
கண்ணால் பருகுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் வியப்பென்ன ?
இல்லாவிட்டால் இவனுடைய சரீரத்தை என்னுடைய
சரீரத்தின் உருப்புக்களோடு ஆட்கொள்ளச் செய்கி
றேன், அல்லது இவனை விழுங்குகிறேன். அல்லது
இவனோடு கூட விரைவில் ஒன்றாயிருக்கும் தன்மையைத்
தழுவுகிறேன். இவ்வாறு மங்கையர் ஒவ்வொருவரும்
மயக்கத்தோடு கூடிய அழகிய அபிப்பிராயத்தோடு கூட
அவனை நேசித்து இருக்கின்றனர் என்றால், இவ் விஷ

யத்தில் வியப்பென்ன? உன்னுடைய திருவருள் என்ன தான் செய்யாது? எல்லாம் செய்யவல்லது என்பது கருத்து.

विश्वव्यापिनि यद्वदीश्वर इति स्थाणावनन्याश्रयः

शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि त्वय्येव तथ्यस्थितिः ।

इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं

त्वद्भक्तानपि न क्षिणोषि च रुषा तदेवि चित्रं महत् ॥ ७ ॥

(பதவுரை) தேவி - ஓ தேவி; विश्व-व्यापिनि-உலகை வியாபித்துக் கொண்டவளே; स्थाणौ-ஸ்தாணுவினிடத்தில் ईश्वरः - ஈசர்வரன்; इति - என்ற; शब्दः - சொல்லானது; यद्वत् - எவ்விதம்; अनन्य-आश्रयः - வேறு ஒரு ஆசிரயமும் இல்லாதிருக்கிறதோ; (तद्वत् - அது போல) त्रिलोक-जननि-மூவுலகுக்கும் அன்கையாய் அமைந்தவளே! शक्तिः - इति - சக்தி என்ற शब्दः - சொல்லானது. त्वयि-एव - உன்னிடத்திலேயே तथ्य-स्थितिः - உண்மை நிலையை யெய்தியுள்ளது; इत्थम् - இவ்விதம்; सति-अपि - இருந்த பொழுதிலும்; इमाः - இந்த; क्षुद्राः - அல்பங்களான; रुजः - பீணிகள்; त्वद्-भक्तान्-अपि - உனது பக்தர்களையும்; बाधितुम् - பாதிப்பதற்கு; शक्नुवन्ति - திறமையுள்ளவைகள்; इति - என்பது; (त्वम् - நீ) रुषा - கோபத்தால்; न-क्षिणोषि - நாசம் செய்ய வில்லை என்பது; तत्-च - அதுவும்; महत् - பெரிதும்; चित्रम् - விந்தையல்லவா?

விச்வ வ்யாபிநி யத்வதீச்வர இதி

ஸ்தாணுவநந்யாசிரய;

சப்த: சக்திரிதி த்ரிலோகஜநகி
 த்வய் யேவ தத்யஸ்திதி: |
 இத்தம் ஸத்யபி சக்ருவந்தி யதிமா:
 கூபுத்ரா ருஜோ பாதிதம்
 த்வத்பக்தாநபி ந கூபிணோதி ச ருஷா
 தத் தேவி சித்ரம் மஹத் ||

(பொழிப்புரை) ஒளியுடன் இலங்கும் ஓ அன்னையே !
 ஸ்தானுவினிடத்தின் (உறுதியாய் நிற்குநிலை) ஈச்வரன்
 என்ற சொல்லானது எவ்விதம் வேறு ஒன்றையும்
 தழுவாது இருக்கின்றதோ. அதுபோலவே முவுலகையும்
 தோற்றுவித்த ஓ அன்னையே ! சக்தி (திறமை) என்ற
 சொல்லானது உன்னிடத்திலேயே ஸத்யத்தின் நிலையை
 யெய்தியுள்ளது. இவ்விதமிருந்தபெழுதிலும் கொடுமை
 யுள்ள பிணிகள் உனது தொழும்பர்களைப் பீடிப்பதற்குத்
 திறமையுள்ளவைகள் என்பதும் உன்னுடைய கோபத்
 தால் அப்பிணிகளை நாசம் செய்யவில்லை என்பது பெரி
 தும் வியப்பாயுள்ளதன்றோ !

इन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्कसदृशच्छायां मनोहारिणीं
 पाण्डूफुलसरोरुहासनगतां स्निग्धप्रदीपच्छविम् ।
 वर्षन्तीममृतं भवानि भवतीं ध्यायन्ति ये देहिन-
 स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति तान् दूरतः ॥

(பதவுரை) भवानि - ஓ பவானி, ये - எந்த, देहिनः -
 மனிதர்கள் ; इन्दोः - சந்த்ரனுடைய ; मध्य - गताम् - நடு
 வையடைந்துள்ள ; मृग-अङ्क-सदृश-छायाम् - மாணின்
 அவயவத்திற்கு நிகரான காந்தியையுடையதும், मनो-

ஹரிணிம்-மனதைக்கவருவதும், பாण्डु-उत्-फुल्ल -सरोरुह -
 आसन - गताम् - வெண்ணிறத்தோடு நன்கு மலர்ந்த
 தாமரை மலரை ஆஸனமாகக் கொண்டவளும், सिन्धु-
 प्रदीप - चञ्चविम् - நெருங்கிய அழகிய ஒளியின் காந்தி
 யையுடையதும், अमृतम् - அமுதத்தை, वषन्तीम् - பொ
 ழிபவளுமான, भवतीम् - உன்னை, ध्यायन्ति - சிந்தனை
 செய்கின்றனரோ, ते - அவர்கள், निर्मुक्त-रजः - விடு
 தலை பெற்ற வியாதிகளை யுடையவர்களாக, भवन्ति -
 ஆகின்றனர். विपदः - ஆபத்துக்களும், तान् - அவர்
 களை விட்டு, दूरतः-தொலைவில், प्रोज्झन्ति-விலகுகின்றன.

இந்தோர் மத்யகதாம் ம்ருகாங்கஸத்த்ருச-

ச்சாயாம் மநோஹாரிணீம்

பாண்டுத்புல்ல ஸரோருஹாஸநகதாம்

ஸ்கித்தப்ரதீபச்சவிம் |

வர்ஷந்தீமம்ருதம் பவாநி பவதீம்

த்யாயந்தி யே தேஹிந-

ஸ்தே நிர்முகத்தருசோ பவந்தி விபத:

ப்ரோஜ்ஜந்தி தாந் தூரத: ||

(பொழிப்புரை) ஓ பவாநி! அன்னையே! சரீர
 மெடுத்த மனிதர்கள்; சந்த்ரனுடைய நடுவே தோன்றும்
 மானின் அவயவமென அழகான காந்தியையுடையவளும்
 மனதைக் கவருகின்றவளும், வெண்ணிறம் கொண்டு
 நன்கு மலர்ந்த தாமரை மலரை ஆஸனமாகக் கொண்ட
 வளும், நெருங்கிய அழகிய ஒளியின் காந்தியையுடைய
 வளும், அமுதத்தைப் பொழிபவளுமான உன்னைச்
 சிந்தனை செய்கின்றனரோ, அவர்கள் பிணிகளிலிருந்து
 விடுதலை பெறுகின்றனர். அவர்களுடைய துயரங்கள்
 தொலைவில் விலகுகின்றன.

पूर्णन्दोः शकलैरिवातिबहलैः पीयूषपूरैरिव
 क्षीराब्धेर्लहरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव ।
 प्रालेयैरिव निर्मितं तव वपुर्ध्यायन्ति ये श्रद्धया
 चिन्तान्तर्निहितातितापविपदस्ते संपदं विभ्रति ॥ ९ ॥

(பதவுவர) हे देवि-ஓ அன்கையே; तव-உன்
 னுடைய; वपुः-சரீரமானது; अति-बहलैः-மிகவும்
 நிறைந்துள்ள; पूर्ण-इन्दोः-நிறைமதியினுடைய;
 शकलैः-துகள்களால்; निर्मितम्-इव-நிர்மாணம் செய்
 யப் பெற்றது போல; पीयूष-पूरैः-அமுதப் பெருக்கு
 களால்; निर्मितम्-इव-நிர்மாணம் செய்யப் பெற்றது
 போலவும்; क्षीर-अब्धेः-பாலாழியினுடைய; लहरी-
 भरैः-इव-பெருகிய திரைமாலிகளைப் போலவும்;
 सुधा-पङ्कस्य-அமுதமயமான சேற்றின்; पिण्डैः-इव-
 தொகுதிகளினால் போலவும்; प्रालेयैः-பணித்திவலை
 களினால்; निर्मितम्-इव-நிர்மாணம் செய்யப்பெற்
 றது போலவும், तव-உன்னுடைய; वपुः-சரீரத்தை;
 ये-எவர்கள்; श्रद्धया-சிரத்தையோடு கூட; ध्यायन्ति-
 சிந்தனை செய்கின்றனரோ; ते-அவர்கள்; चिन्ता-
 अन्तः-निहित-आर्ति-ताप विपदः-சித்தத்தினுள்ளே நன்கு
 பதிந்துள்ள துக்கம்; तापम्; ஆபத்து இவைகள்
 (விலகி); संपदम्-ஸம்பத்தை; विभ्रति-அடைகின்
 றனார்.

பூர்ணேந்தோ: சகலைரிவாதிபஹலை: பீயூஷபூரைரிவ
 க்ஷீராப்தேர் லஹரீபரைரிவ ஸுதாபங்கஸ்ய
 பிண்டைரிவ

ப்ராலேயைரிவ நிர்மிதம் தவ வபுர்த்யாயந்தி யே
 ச்ரத்தயா
 சிந்தாந்தர் நிஹிதார்திதாப விபதஸ்தே
 ஸம்பதம் பிப்ரதி || 9

(பொழிப்புரை) ஒளியுடன் இலங்கும் ஓ அன்னையே !
 உன்னுடைய சரீரமானது நிறைமதியினுடைய நிரம்பிய
 துகள்களால் நிர்மாணம் செய்யப்பெற்றதே போலவும்,
 பாலாழியினுடைய பெருகிய திரை மாலைகளைப் போல
 வும், அமுதமயமான சேற்றின் தொகுதிகளே போலவும்,
 பனித்திவலைகளால் நிர்மாணம் செய்யப் பெற்றதே
 போலவுமுள்ள, உன்னுடைய சரீரத்தை எவர்கள்
 சிந்தனை செய்கின்றனரோ, அவர்கள் சித்தத்தினுள்ளே
 நன்கு பதிந்துள்ள துக்கம், தாபம், ஆபத்து இவைகள்
 விலகி, ஸம்பத்தை அடைகின்றனர்.

ये संस्मरन्ति तरलां सहसोल्लसन्तीं
 त्वां ग्रन्थिपञ्चकमिदं तरुणार्कशोणम् ।
 रागार्णवे बहुरागिणि मञ्जयन्तीं
 कूत्सनं जगद् दधति चेतसि तान् मृगाक्ष्यः ॥ १० ॥

(பதவுரை) யே-எவர்கள், த்வாம்-உன்னை, தரலாம்-
 நடுநாயகமாயுள்ள இரத்தினமாக, सहसा - விரைவில்,
 उल्लसन्तीम् - நன்கு ஒளிருகின்றவளாகவும், ग्रन्थि-பञ्चक-
 मिदम् - ஐவகையானக் ரந்திகளைப் பிளப்பவளாகவும்,
 तरुण-अर्क-शोणम् - பாலஸூர்யனைப் போன்ற சென்
 னிறக்காந்தி கொண்டவளாகவும், बहुल-रागिणि - அப
 யிமிதமாக ரஞ்சனையோடு கூடிய, राग-अर्णवे - ராக

மென்னும் கடலில், க்ருத்-முழுவதுமான, ஜகத்-இந்த உலகை, மஜயந்தி- முழுகச்செய்பவளாகவும், ஸ்மர-
 ந்தி- சிந்தனை செய்கின்றனரோ, தாந் - அவர்களை,
 மஜயந்தி- மானின் விழிகள் போன்ற கண்களையுடைய
 மங்கையர்கள், சேதஸி - மனதில், தாங்கி நிற
 கின்றனர்.

யே ஸம்ஸமரந்தி தரலாம் ஸஹஸோல்லஸந்திம்

த்வாம் க்ரந்திபஞ்சகபிதம் தருணர்கசோணம் ।

தாகார்ணவே பஹராகிணி மஜ்ஜயந்திம்

க்ருத்ஸநம் ஜகத்தததி சேதஸி தாந் ம்ருகாக்ஷய: ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! எவர்கள் உன்னை, எல்லா தேவதைகளுக்கும் நடுநாயகமான ரத்நம் போல சிக்கிரமாக நன்கு ஒளியுடன் இலங்குகின்றவளாகவும், ஸுவகையான க்ரந்திகளைப் பிளப்பவளாகவும், பால ஸூர்யனைப் போன்ற சென்னிறக் காந்தி கொண்டவளாகவும், அபரிதமான ரஞ்சனையோடு கூடியவளாகவும், தாகமென்னும் கடலில் இந்த உலகம் முழுவதும் முழுகி யுள்ளதாகவும், சிந்தனை செய்கின்றனரோ, அவர்களை மானின் மருண்ட விழிகளே போன்ற விழிகளையுடைய மங்கையர்கள் மனதிலே தாங்கி நிற்கின்றனர்.

லாக்ஷரஸநபிதபஞ்சகஜதநுதந்வி-

மந்த: ஸ்மரத்யநுதிந் பவதி பவானி ।

யஸ்த் ஸ்மரபிதிமமபிதிமஸ்வரூபா:

நேத்ரோத்பலேமஜயந்தி மஜ்ஜயந்தி ॥ ११ ॥

(பதவுரை) हे भवानि! ஓ அன்னையே! भवती-
உன்னை ; लक्षा-रस - स्नपित - पङ्कज - तन्तु - तन्वीम् -
செம்பருத்திக் குழம்பில் தோயப் பெற்ற தாமரையின்
நூல்போல நுண்ணியவளாக ; यः- எவன் ; अनुदिनम्-
தினந்தோறும், अन्तः - மனதில் ; स्मरति - சிந்தனை
செய்கின்றானே ; तम् - அவனை ; अप्रतिम-स्वरूपा-நிகரில்
லாத அழகிய வடிவங்கொண்டவர்களான ; मृगदृशः -
மானின் விழிகளைப் போன்ற விழிகளையுடைய மங்
கையார்கள் ; नेत्र-उत्पलैः - தங்களுடைய கண்கள்
என்னும் கருநெய்தல் மலர்களினால், भृशम् - பரபரப்
போடுகூட ; अच्ययन्ति - அர்ச்சனை செய்கின்றனர்.

லாக்கூரஸஸ்நபி தபங்கஜதந்துதந்வீ-

மந்தஃஸ்மரத்யநுதிநம் பவதீம் பவாநி |

யஸ்தம் ஸ்மரப்ரதிமமப்ரதிமஸ்வரூபாஃ

நேத்ரோத்பலைர் ம்ருகத்ருசோ ப்ருசமர்சயந்தி||11||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னை ; செம்-
பருத்திக் குழம்பில் தோயப்பெற்ற தாமரைத் தண்டின்
நூலே போல நுண்ணிய வடிவா யமைந்துள்ளவளாக
எவன் தினந்தோறும் சிந்தனை செய்கின்றானே, அவனை
தனக்கு நிகரில்லாத அழகிய வடிவம் கொண்டவர்களும்,
மானின் மருண்ட விழிகளே போன்ற விழிகளையுடைய
வனப்புமிக்க வநிதையார்கள், தங்களுடைய கண்களென்
னும் கருநெய்தல் மலர்களினால் பரபரப்போடு கூட அர்ச்
சனை செய்கின்றனர்.

स्तुमस्त्वां वाचमव्यक्तां हिमकुन्देन्दुरोचिषम् ।

कदम्बमालां बिभ्राणामापादतललम्बिनीम् ॥ १२ ॥

(பதவுரை) **देवि-ஓ அன்னையே!** अव्यक्ताम् - அறிந்து கொள்ளுவதற்கியலாத; त्वाम् - உன்னை; आपाद-தல- **लम्बिनीम्** - பாதம் வரையில் தொங்கு கின்ற; कदम्बमालाम् - கதம்ப மாலையை; बिभ्राणाम् - தரித்துக் கொண்டுள்ளவளும்; हिम-कुन्द-इन्दु-रोचिषम् - பனி, மல்லிகை, சந்திரன் இவைகளுக்கு நிகரான காந்தியையுடைவளுமான; वाचम् - வாக்கேவியின் - வடிவாயமைந்தவள் என (நாங்கள்) **स्तुमः** - துதி செய்கின்றோம்.

ஸ்துமஸ்த்வாம் வாசமவ்யக்தாம் ஹிமகுந்தேந்து
ரோசிஷம்
கதம்பமாலாம் பிப்ராணுமபாததலஸம்பிரீம் || 12 ||

(பொழிப்புரை) **ஓ அன்னையே!** ஒரு விதத்திலும் அறிந்துகொள்ள வியலாத உருவையுடைய உன்னை, பாதம் வரையில் நீண்டு தொங்குகின்ற கதம்ப மாலையைத் தரித்தவளாகவும், பனி, மல்லிகை, மதி இவைகளின் காந்தியைக் கொண்டவளாகவும், வாக்கேவியின் வடிவாயமைந்துள்ளவளுமாக நாங்கள் துதிக்கின்றோம்.

मूर्ध्निन्दोः सितपङ्कजासनगतां प्रालेयपाण्डुत्विषं

वर्षन्तीममृतं सरोरुहभुवो वक्त्रेऽपि रन्ध्रेऽपि च ।

अच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चाति प्रसन्नापि च

त्वामेवं स्मरतः स्मरारिदयिते वाक्सर्वतो वरुगति ॥ १३ ॥

(பதவுரை) **स्मर-அரி-தயிதே** - காமனுக்குப் பகை வனம் பரமேச்வரனுடைய துணைவியே! **इन्दोः-சந்தர்** **नुदय**; **मूर्ध्नि** - சிரஸில்; **सित-पङ्कज** - **आसन** - **गताम्** -

வெண்மை நிறம் வாய்ந்த தாமரை மலராலான ஆஸு
நத்தையடைந்ததும்; பாலேய - பாண்டு - திவ்யம் - பணியே
போன்ற வெண்ணிறம் கொண்ட காந்தியோடு கூடி
யதும், சரோஹ-புவ: - தாமரை மலரிலே தோன்றிய
கான்முகனுடைய; வக்त्रே - அபி - முகத்திலும்; ரக்ஷ-அபி-
ப்ரஹ்மரந்தரத்திலும்; அமृतம் - அமுதத்தை; வஸந்திம் -
பொழிகின்றவளுமான; த்வாம் - உன்னை; எவம் - இவ்
விதம்; சமரத: - சிந்தனை செய்பவனுக்கு; அக்ஷிணா ச -
இடைவிடாத தொடர்புள்ளதும்; மனோஹா - ச-மனதைக்
கவருகின்றதும்; லலிதா ச - மிருதுவாயுள்ளதும்; அதி -
பசுனா ச - மிகவும் தெளிவாயுள்ளதுமான; வாக் - வாக்
கானது; சர்வத: - நான்குபுரமும்; (எங்கும்) வல்கதி -
சூழ்ந்து கொள்ளுகிறது (பரவுகிறது).

மூர்தீந்தோ: ஸிதபங்கஜாஸநகதாம் ப்ராலேய
பாண்டுத்விஷம்
வர்ஷந்தீமந்ருதம் ஸரோருஹபுவோ வக்த்ரேஸபி
ரந்த்ரேஸபி ச
அச்சிந்நா ச மனோஹரா ச லலிதா சாதி
ப்ரஸந்நாபி ச

த்வாமேவம் ஸ்மரத: ஸ்மராரி தயிதே
வாக்ஸர்வதோ வல்கதி || 13 ||

(பொழிப்புரை) காமனுக்குப் பகைவனும் காமேச்
வரனுடைய துணைவியே! சந்த்ரனுடைய சிரஸில்
வெண்ணிறம் தோய்ந்த தாமரை மலராலான ஆஸு
நத்தையடைந்தவளும், பணியே போன்ற வெண்ணிறக்
காந்தியையுடையவளும், தாமரை மலரில் தோன்றிய
நான் முகனுடைய முகத்திலும், ப்ரஹ்மரந்தரத்திலும்

அமுதத்தைப் பொழிகின்றவருமான உன்னை இவ்விதம்
சிந்தனை செய்பவனுக்கு இடையறாத தொடர்புடை
யதும் 'மனதைக் கவருகின்றதும், மிருதுவாயுள்ளதும்,
நன்கு தெளிவுள்ளதுமான வாக்விலாஸமானது எங்கும்
பரவிச் சூழ்ந்து கொள்ளுகிறது.

ददातीष्टान् भोगान् क्षपयति रिपून् हन्ति विपदो
दहत्याधीन् व्याधीन् शमयति सुखानि प्रतनुते ।

हठादन्तर्दुःखं दलयति पिनष्टीष्टविरहं

सकृद् ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥ १४ ॥

(பதவுரை) सकृत् - ஒரு தடவையாவது ; ध्याता -
சிந்தனை செய்யப் பெறுகின்ற ; देवी - அன்னையான
வள் ; इष्टाम् - பிரியமான ; भोगान् - விருப்பங்களை ;
ददाति - கொடுக்கிறாள் ; रिपून् - பகைவர்களை ; क्षपयति -
நாசம் செய்கிறாள் ; विपदः - துயரங்களை ; हन्ति - அழிக்
கிறாள் ; अधीन् - மனநோய்களை, दहति - எரிக்கிறாள்.
व्याधीन् - பிணிகளை ; शमयति - அகற்றுகிறாள் ; सुखानि -
ஸுகங்களை ; प्रतनुते - விரிவடையச் செய்கிறாள். अन्तः-
दुःखम् - மனோவிசாரத்தை ; हठात् - பலவந்தமாக ;
दलयति - பிளக்கிறாள் ; विरहम् - விரஹத்தை ; पिनष्टि-
कसक्कुकिरुள். निरवद्यम् - சூற்றமற்ற குணங்களை ;
किम्-इव - ஏன் ; न कुरुते - செய்யமாட்டாள் (செய்வாள்
என்பது உறுதி)

ததாதீஷ்டாந் போகாந் க்ஷபயதி ரிபூந் ஹந்தி விபதஃ
தஹத்யாதீந் வ்யாதீந் சமயதி ஸுகானி ப்ரதநுதே

ஹடாதந்தர்து:கம் தளையதி நஷ்டவீரஹம்
ஸக்ருத்த்யாதா தேவீ கிமிவ நிரவத்யம் ந குருதே ||

(பொழிப்புரை) ஒரு தடவை சிந்தனை செய்த அளவிலே அன்னை தொழும்பனுக்கு அவன் விரும்பிய பயன்களைக் கொடுக்கின்றாள். அவனுடைய பகைவர்களை நாசம் செய்கிறாள். துயரங்களைக் களைகிறாள். மனநோய்களை வற்றச் செய்கிறாள். பிணிகளைத் தணிக்கிறாள். ஸுகங்களை விரிவடையச் செய்கிறாள், மனதையடைந்த விசாரத்தைப் பலவந்தமாகக் களைகிறாள். விரஹதாபத்தைப் புழிந்தெடுக்கிறாள், குற்றமற்ற நிறைவுகளையும் ஏன் கொடுக்க மாட்டாள். கொடுப்பாளென்பது உறுதி.

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय-

त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्चति ।

यश्च त्र्यम्बकवल्लभे तव गुणानाकर्णयत्यादरात्

तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥ १५ ॥

(பதவுரை) ய: - எவன் ; த்வாம் - உன்னை ; ஧்யாயதி - சிந்தனை செய்கின்றானே ; வேதி - அறிகின்றானே ; விन्दதி - அடைகின்றானே ; ஜபதி - ஜபம் செய்கின்றானே ; ஆலோகதே - பார்க்கின்றானே ; சிந்தயதி - சிந்தனை செய்கின்றானே ; அன்வேதி - பின் தொடருகின்றானே ; ப்ரதிபடியதே - உறுதியுடன் பற்றுக்கோடு கொண்டுள்ளானே ; கலயதி - அடிக்கடி எண்ணுகின்றானே ; ஸ்தூதி - துதிக்கின்றானே ; ஆசிரயதி - தஞ்சமடைகின்றானே ; அர்ச்சதி - அர்ச்சனை செய்கின்றானே ; ய: - எவன் ; தவ -

உன்னுடைய; **गुणान् च** - குணங்களையும்; **आदरात्** - ஆதரவோடு கேட்கின்றனாே; **तस्य** - அவனுடைய; **गृहात्** - வீட்டிலிருந்து; **श्रीः** - லக்ஷ்மியானவள்; **न** - அபைதி - விலகமாட்டாள்; **तस्य** - அவனுடைய; **अग्रतः** - எதிரில்; **विजयः** - விஜய லக்ஷ்மியானவள்; **धावति** - தாவுகிறாள்.

யஸ்த்வாம் த்யாயதி வேத்தி விந்ததி

ஐபத்யாலோகதே சிந்தய-

த்யந்வேதி ப்ரதிபத்யதே கலயதி

ஸ்தௌத்யா ச்ரயத்யர்சதி ।

யஸ்ச த்ரயம்பகவல்லபே தவ குண

நாகர்ணய த்யாதராத்

தஸ்ய ஸ்ரீர் ந க்ருஹதபைதி விஜயஸ்

தஸ்யா க்ரதோ தாவதி || 15 ||

(பொழிப்புரை) எவன் உன்னைச் சிந்தனை செய்கின்றனாே, அறிகின்றனாே, அடைகின்றனாே, ஐபம் செய்கின்றனாே, பின் தொடருகின்றனாே, உறுதியுடன் பற்றுக்கோடு கொண்டுள்ளனாே, அடிக்கடி எண்ணுகின்றனாே துதிக்கின்றனாே, தஞ்சமடைகின்றனாே, அர்ச்சனை செய்கின்றனாே, உன்னுடைய கல்யாண குணங்களையும் ஆதரவோடு கேட்கின்றனாே, அவனுடைய வீட்டிலிருந்து லக்ஷ்மியானவள் விலகமாட்டாள். அவனுக்கு எதிரில் விஜயலக்ஷ்மியானவள் தாவிக்கொண்டு வருகின்றாள்.

किं किं दुःखं दनुजदलिनि क्षीयते न स्मृतायां

का का कीर्तिः कुलकमलिनि ख्याप्यते न स्तुतायाम् ।

का का सिद्धिः सुरवरनुते प्राप्यते नार्चितायां

कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ॥ १६ ॥

(பதவுரை) ஹே டனுஜ-தலினி - அஸுரர்க்களையழித்த ஓ அன்னையே; த்வயி - உன்னை; ஸ்முதாயாம் - நினைத்த அளவிலே; கி் கி- எந்த எந்த; து:கம் - துயரமானது; ந க்ஷியதே - நாசமடையாது; ஹே குல-கமலினி - நற்குலத்திற்குக் கமலம் போல் விளங்கும் ஓ அன்னையே; த்வயி - உன்னை; ஸ்முதாயாம் - துதித்த அளவிலே; கா-கா-கீர்தி: - எந்த எந்தப் புகழானது, ந ஸ்யாய்யதே - பரவாது ஹே சுர-வர-னுதே-சிறந்த தேவர்களால் வணங்கப் பெற்ற ஓ அன்னையே! அர்சி-தாயாம் - (உன்னை) அர்ச்சனை செய்த அளவிலே; கா-கா-சித்தி: - எந்த எந்த நிறைவானது, ந ப்ராப்யதே - அடையமுடியாது. த்வயி - உன்னிடத்தில், சித்தம் - மனதை; அலம்பிதாயாம் - ஈடுகொடுத்த அளவிலே; க்-க-யோகம் - எந்த எந்த யோகம்தான், ந சிநுதே - கை கூடாது. (கைகூடும்).

கிம் கிம் து:கம் தநுஜதலினி க்ஷியதே ந ஸ்ம்ருதாயாம்
கா கா கீர்தி: குலகமலினி க்யாப்யதே ந ஸ்துதாயாம் ?
கா கா ஸித்தி: ஸுரவரனுதே ப்ராப்யதே

நார்சிதாயாம்
கம் கம் யோகம் த்வயி ந சிநுதே சித்தமாலம் -

பிதாயாம் || 16 ||

(பொழிப்புரை) அஸுரனை அழித்த ஓ அன்னையே! உன்னை நினைத்த அளவிலே எந்த எந்த துக்கம்தான் நாசமடையாது? நற்குலத்திற்குக் கமலம் போல் விளங்

கும் ஓ அன்னையே! உன்னைத் துதித்த அளவிலே எந்த எந்தப் புகழ்தான் பரவாது? தேவசிரேஷ்டர்களால் வணங்கப் பெற்ற ஓ அன்னையே! உன்னை அர்ச்சனை செய்த அளவிலே எந்த எந்த நிறைவுதான் அடைய முடியாது? உன்னிடத்தில் மனதை ஈடுகொடுத்த அளவிலே எந்த எந்த யோகம்தான் கைகூடாது (எனவே இவை யாவும் நிலைபெற்று விளங்கும் என்பது கருத்து.)

ये देवि दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्थाः

ये कालि कालघनपाशनितान्तबद्धाः ।

ये चण्डि चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्नाः

तान् पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव ॥ १७ ॥

(பதவுரை) हे देवि - ஓ அன்னையே! दुर्धर-कृतान्त-मुख-अन्तरस्थाः - பயங்கரமான யமனுடைய முகத்தின் நடுவில் இருக்கின்றவர்கள்; ये - எவர்களோ; हे कालि - ஓ காளி! ये - எவர்கள்; काल-घन-पाश-नितान्त-बद्धाः - காலதேவனுடைய இறுகிய கயிற்றினால் நன்கு கட்டப் பெற்றவர்களோ; हे चण्डि! - ஓ சண்டி!; चण्ड-गुरु-कल्मष-सिन्धु - मग्नाः - கொடியதும், பெருகியதுமான பாபங்களென்னும் ஆழ்கடலில் அமிழ்ந்தவர்கள்; ये - எவர்களோ; स्मृता-एव - நினைத்த அளவிலே; तान् - அவர்களை; (முறையே) पासि - காப்பாற்றுகிராய்; मोचयसि - விடுதலை பெறச் செய்கிராய்; तारयसि - கடக்கச் செய்கிராய்.

யே தேவி தூர்தரக்ருதாந்தமுகாந்தரஸ்தா:

யே காளி காலகநபாச நிதாந்த பத்தா: |

யே சண்டி சண்டகுருகல்மஷஸிந்து மக்நா:

தாந் பாஸி மோசயஸி தாரயஸி ஸ்ம்ருதைவ ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! பயங்கரமான யமனுடைய முகத்தின் நடுவில் இருக்கின்றவர்களும், ஓ காளி! காலதேவனுடைய இறுகிய கயிற்றால் நன்கு கட்டப் பெற்றவர்களும், ஓ சண்டிகே! கொடியதும், பெருகியதுமான பாபங்கள் என்னும் ஆழ்கடலில் அமிழ்ந்தவர்களும், உன்னை நினைத்த அளவிலே நீ அவர்களை முறையே காப்பாற்றியும், விடுவித்தும், கடக்கச் செய்தும் காத்து அருளுகின்றாய் அல்லவா?

லக்ஷ்மீவशीकरणचूर्णसहोदराणि

त्वत्पादपङ्कजरजांसि चिरं जयन्ति ।

யானி ஸ்ணாமமலிதானி நுணா லலாடே

லுஸ்ஸந்தி டைவலிஸிதானி டுரக்ஸரானி || 18 ||

(பதவுரை) ஹே டைவி - ஓ அன்னையே! நுணாம் - மனிதர்களுடைய; லலாடே - நெற்றியில்; டைவத-லிஸிதானி - நான்முகனால் எழுதப்பெற்றதும், ஸ்ணாம - மலிதானி - வணங்கும் பொழுது ஒன்று ஸேர்ந்துள்ள; டுரக்ஸரானி - கெட்ட எழுத்துக்கள், யானி - எவைகள் உண்டோ; தானி - அவைகள்; லுஸ்ஸந்தி - நாசமடைகின்றன; லக்ஷ்மீ - வशीकरण-चूर्ण - सह-उदराणि - ஸகலஸம்பத்துக்களையும் தனக்கு ஸ்வாதீனமாகச் செய்யப் பெற்ற, துகள்களோடு தோன்றியவைகளான; த்வத்-பாத-பங்கு - रजांसि - உனது சரணகமலங்களுடைய தாதுக்கள் चिरम् - வெகுகாலம்; जयन्ति - சிறந்து விளங்குவனவாக.

லக்ஷ்மீவசீகரணசூர்ணஸஹோதராணி
 த்வத்பாதபங்கஜரஜாம்ஸி சிரம் ஜயந்தி ।
 யாநி ப்ராணாயமிவிதாதி ந்ருணம் லலாடே
 லும்பந்தி தைவலிகிதாநி தூரக்ஷராணி ॥ 18 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! மனிதர்களுடைய
 நெற்றியில் நான்முகனால் எழுதப் பெற்றதும், உன்னை
 வணங்கும்பொழுது ஒன்று சேர்ந்துள்ளதுமான கெட்ட
 எழுத்துக்கள் என எவைகள் உண்டோ, அவைகள் நாச
 மடைகின்றனவன்றோ! மற்றும் ஸகல ஸம்பத்துக்களையும்
 தனக்கு ஸ்வாதீனமாகச் செய்யப் பெற்ற துகள்களின்
 தொகுதிகளோடு தோன்றியவைகளான உனது சரண
 கமலங்களுடைய தாதுக்கள் (மகரந்தப் பொடிகள்) வெகு
 காலம் சிறந்து விளங்கு வனவாக.

रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा कायः परिक्षिप्यते
 यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्तीक्रियन्ते गृहाः ।

भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवतीपादद्वयी सेव्यता-

मुनिद्राम्बुरुहातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति ॥ १९ ॥

(பதவுரை) ரே மூடா:-ஓ மூடர்களே; அயம்-இந்த;
 காய:- சரீரமானது; தபஸா - தவத்தினால்; வுதா-एव -
 வீணாகவே; கிம் - ஏன்; பரி-க்ஷிப்யதே - வாடச் செய்யப்
 பெறுகின்றது; ரே - ஓ மதியற்றவர்களே; இதரே-வேறு
 சிலர்; बहु-दक्षिणैः - மிதமிஞ்சிய தகஷிணைகளோடு,
 கூடிய; यज्ञा:-वा - யாகங்களினாலும்; गृहाः-வீடுகள்;
 किम्-इति - எதற்காக; रिक्ती-क्रियन्ते - சூன்யமாச் செய்
 கின்றனர். (உங்களுக்கு) அவினாசிநி - அழிவிவ்லாத;

भक्ति:-பக்தியானது (स्यात्) चेत् - இருக்குமேயாகில் ;
भगवती-पाद-द्वयी அன்னையினுடைய பாதங்கள் இரண்
டையும் ; सैव्यताम् - ஸேவை செய்யுங்கள் ; அவ்விதம்
செய்தீர்களேயாகில் ; उत्-निद्र-अम्ब-रुह-आतपत्र-सुभगा-
வன்கு மலர்ந்த தாமரை மலரென்னும் குடையினால்
அழகாக விளங்கும் ; लक्ष्मी:- லக்ஷ்மியானவள் ; पुर:-
எதிரில், धावति - தாவி வருவாள்.

ரே மூடா: கிமயம் வருதைவ தபஸா காய: பரிக்கலிச்
யதே

யஜ்ஞைஞர்வா பஹுதக்ஷிணை: கிமிதரே ரிக்தீ
க்ரியந்தே க்ருஹா: |
பக்திஸ்சேதவிநாசிநீ பகவதீ பாதத்வயீ ஸேவ்யதா-
முந்நித்ராம்புருஹாதபத்ரஸுபகா லக்ஷ்மீ: புரோ
தாவதி || 19 ||

(பொழிப்புரை) ஓ மூடர்களே! இந்த சரீரத்தை,
சாந்த்ராயணம் முதலிய தவங்களினால் எதற்காக வாடச்
செய்கிறீர்கள். மதியற்றவர்களே! அளவுக்கு மிஞ்சிய
தக்ஷிணைகளைக் கொடுத்து யாகம் முதலிய கர்மாக்களைச்
செய்து உங்களுடைய வீடுகளை ஏன் வீணாகக் காலி
செய்கிறீர்கள்? உண்மையில், உங்களுக்கு அன்னையி
னிடத்தில் அழியாத பக்தி இருக்குமேயாகில், அவளு
டைய சரணகமலங்களை இடைவிடாது ஸேவியுங்கள்.
இவ்விதம் நீங்கள் செய்தால், நன்கு மலர்ந்த தாமரை
மலரென்னும் குடையின் கீழ் அழகாக விளங்கும் லக்ஷ்மி
யானவள் உங்களுடைய எதிரிலே தாவிக்கொண்டு ஓடி
வருவாள் என்பது உறுதி.

याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि
सेवे न कंचन निरस्तसमस्तदैन्यः ।

इलक्षणं वसे मधुरमग्नि भजे वरस्त्रीः

देवी हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनुः ॥ २० ॥

(பதவுரை) ஐ தேவி-ஓ அன்னையே ! மெ-என்னுடைய ; ஹ்ரி-மனதில் ; குல-காமधேனு : - குலத்திற்கு காமதேனு வடிவாயுள்ள ; தேவி-அன்னையானவள் ; ஸ்஫ுரதி-சுடர் விட்டு ஒளியுடன் விளங்கும் பொழுது ; (நான்) க்ஞன-ஒன்றையும் ; ந யாசு - யாசிக்கமாட்டேன் ; க்ஞன-ஒருபொழுதும் ; ந வஞ்சயாமி-வஞ்சனை செய்ய மாட்டேன் ; க்ஞன-ஒரு பொழுதும் ; ந சேவ- (ஒருவரையும்) ஸேவிக்கமாட்டேன் ; நிரஸ்த-சமஸ்த-தேனய : - ஒதுக்கப் பெற்ற ஸகல வறுமைகளையுடையவனாய் இருந்து கொண்டு, இலக்ஷணம்-பிரியமாக ; வசு - இருப்பேன் ; மதுரம் - இனியவையை ; அக்னி - புசிப்பேன் ; வரஸ்த்ரி : - உத்தம மாதர்களை ; ஸ்ஜை - ஸேவிப்பேன்.

याशे न कम्स न कम्स न वञ्चयामि

ஸேவே ந கம்ச ந கம்ச ந வஞ்சயாமி

சலக்ஷணம் வஸே மதுரமத்மி பஜே வரஸ்த்ரீ :

தேவீ ஹ்ருதி ஸ்புரதி மே குலகாமதேனு : ॥20॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! என்னுடைய மனதிலே நிலைத்து, எனது குலத்திற்குக் காமதேநுவைப் போல் சுடர் விட்டு ஒளியுடன் நீ விளங்கும் பொழுது, நான் எதற்காக ஒருவரிடம் இரக்கவேண்டும் ? எதற்காக ஒருவரை வஞ்சனை செய்ய வேண்டும். எதற்காக ஒருவரை ஸேவிக்க வேண்டும். எல்லா வகையான வறுமைப் பிணிகளையும் அகற்றிய நான் உன்னிடம் ப்ரியமாகவே

இருப்பேன். இனியவையைப் புசிப்பேன். உத்தம குல நங்கையர்களை நேசித்து ஸேவிப்பேன்.

நமாமி யாமினிநாதலேகாலங்குதகுந்தலாம் ।

भवतीं भवसंतापनिर्वापण सुधानदीम् ॥ २१ ॥

॥ इति श्रीमहाकविकालिदासविरचितायां देवीपञ्चस्तव्यां

तृतीयो घटस्तवः संपूर्णः ॥

(பதவுரை) ஐ தேவி - ஓ அன்னையே! யாமினி - நாத லேகா-அலங்குத-குந்தலாம் - நிசா நாதனுடைய ரேகையி னால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற தலைமுடியையுடைய வளும், भव-சந்தாப-நிர்வாபண-சுடா-நதீம் - பிறவித் தொல்லை யென்னும் கொடியதாபத்தை சமனம் செய்வதில் அமுதப் பெருக்கெடுத்த நதியைப் போன்றவளு மான; भवतीம் - உன்னை; नमामि - நமஸ்காரம் செய் கிறேன்.

நமாயி யாமியீநாதலேகாலங்குந்த குந்தலாம் ।

பவதீம் பவஸந்தாபநிர்வாபண ஸுதாநதீம் ||21||

இதி ஸ்ரீ மஹாகவிகாளிதாஸ விரசிதாயாம்

ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவ்யாம் த்ரிதீயோ

கடஸ்தவஃ ஸம்பூர்ணஃ

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! நிசாநாதனுடைய (சந்தரன்) ரேகையினால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற தலை முடியை யுடையவளும், பிறவித் தொல்லையென்னும் கொடிய தாபத்தைச் சமநம் செய்வதில் அமுதப் பெருக் கெடுத்த நதியைப் போன்றவளுமான உன்னை நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ மஹாகவிகாளிதாஸர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவத்தில் மூன்றாவது கடஸ்தவத்தின்

தமிழுரை இவண் முற்றும்.

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ

அம்பாஸ்தவ: (4)

இருப்பேன். இனியவையைப் புசிப்பேன். உத்தம குல நங்கையர்களை நேசித்து ஸேவிப்பேன்.

नमामि यामिनीनाथलेखालंकृतकुन्तलाम् ।

भवतीं भवसंतापनिर्वापण सुधानदीम् ॥ २१ ॥

॥ इति श्रीमहाकविकालिदासविरचितायां देवीपञ्चस्तव्यां

तृतीयो घटस्तवः संपूर्णः ॥

(பதவுரை) ஹே தேவி - ஓ அன்னையே! யாமினி - நாথ லேகா-அலங்குத-குந்தலாம் - நிசா நாதனுடைய ரேகையினால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற தலைமுடியையுடையவளும், பவ-சந்தாப-நிர்வாபண-சுடா-நதிம் - பிறவித்தொல்லையென்னும் கொடியதாபத்தை சமனம் செய்வதில் அமுதப் பெருக்கெடுத்த நதியைப் போன்றவளுமான; பவதிம் - உன்னை; நமாமி - நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

நமாயி யாமிநீநாதலேகாலங்க்ருத குந்தலாம் ।

பவதீம் பவஸந்தாபநிர்வாபண ஸுதாநதிம் ||21||

இதி ஸ்ரீ மஹாகவிகாளிதாஸ விரசிதாயாம்

ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவ்யாம் த்ரிதீயோ

கடஸ்தவஃ ஸம்பூர்ணஃ

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! நிசாநாதனுடைய (சந்த்ரன்) ரேகையினால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற தலைமுடியையுடையவளும், பிறவித் தொல்லையென்னும் கொடிய தாபத்தைச் சமநம் செய்வதில் அமுதப் பெருக்கெடுத்த நதியைப் போன்றவளுமான உன்னை நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ மஹாகவிகாளிதாஸர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவத்தில் மூன்றாவது கடஸ்தவத்தின்

தமிழுரை இவண் முற்றும்.

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ

அம்பாஸ்தவ: (4)

अम्बास्तवः (४)

यामामनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं

विद्येति यां श्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।

तामर्धपल्लवितशंकररूपमुद्रां

देवीमनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥

(பதவுரை) யாம் - எந்த தேவியை ; முனயः - முனி புங்கவர்கள் ; பुरாணிம் - பழமையானவள் (எனவும்),
 ப்ரக்ருதி எனவும் ; அமனந்தி - சொல்லுகின்ற
 னரோ ; யாம் - எந்த அன்னையை ; ஶ்ருதி - ரஹ்ஸ்ய-விதः -
 வேதங்களின் உட்பொருள்களை யுணர்ந்துள்ளவர்
 கள் ; விடியம் - வித்யாவடிவாயுள்ளவள் ; இதி - எனவும்
 வதந்தி - சொல்லுகின்றனரோ ; அர்ஹ்-பலலவீத-சங்கர-ரூப-
 முட்ரம் - பகுதி துளிர்த்தெழுந்த சங்கர வடிவாயமைந்த
 அடையாளத்தையுடைய ; தாம் - அப்பெருமைவாய்ந்த
 தேவீம் - தேவியை ; அநந்ய - ஶரணः - வேறு ஒன்றையும்
 சரண்புகத் தெரியாத (நான்) ; ஶரணம் - சரணாகதியை ;
 ப்ரபடியே - அடைகிறேன்.

யாமாமநந்தி முநயः ப்ரக்ருதிம் புராணீம்

வித்யேதி யாம் ச்ருதிரஹஸ்யவிதோ வதந்தி ।

தாமர்தபல்லவிதசங்கரரூபமுத்ராம்

தேவீமநந்ய சரணः சரணம் ப்ரபத்யே ॥

(பொழிப்புரை) மோநத்திலே திளைத்த முநிபுங்கவர்
 கள் எந்த அன்னையைப் பழமையானவளெனவும், ப்ரக்ருதி

யெனவும் சொல்லுகின்றரோ, வேதப் பொருள்களுடைய உட்கருத்துக்களை நன்குணர்ந்துகொண்ட வித்தகர்களாம் பண்டிதர்கள் வித்தையின் வடிவமெனவும் எந்த அன்னையைச் சொல்லுகின்றரோ; அச்சிறப்புவாய்ந்த அன்னையை பகுதி துளிர்ந்தெழுந்த சங்கரவடிவாயமைந்துள்ள அவயவங்களோடு கூடிய ஒரு வஸ்துவெனக் கண்டு, வேறு ஒன்றையும் கருத்திலே கொள்ளாது நான் அதையே தஞ்சமடைகிறேன்.

ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய முதற் செய்யுளின் உரையிலே ஸ்ரீ காமேச்வரஸூரி என்ற உரையாசிரியர், தமது அருணாமோதிநீ என்ற ஒப்புயர்வற்ற உரையிலே, இந்த ஸ்தவத்தினுடைய, (1, 3, 8, 9, 10, 18, 31) ஏழு செய்யுட்களையும் மேற்கோளாகக் கொண்டு ஆங்காங்கு விளக்கம் கொடுத்துள்ளதையும் காணலாம்.

अम्ब स्तवेषु तव तावदकर्तृकाणि

कुण्ठीभवन्ति वचसामपि गुम्भनानि ।

डिम्भस्य मे स्तुतिरसावसमञ्जसापि

वात्सल्यनिघ्नहृदयां भवतीं विनोतु ॥ २ ॥

(பதவுரை) ஐ அம்ப் - ஓ அன்னையே ! தவ - உன் னுடைய ; சுவேபு - தாவு - துதிகளிலோ வெனில் ; அகர்துகாணி - செய்ய முடியாதவைகளான ; வசாம் - சொற்களுடைய ; கும்பனானி - அபி - கோர்வைகள் கூட குணிभवन्ति - செயலற்று விடுகின்றன ; டிம்பச்ய - சிசு வாகிய ; மெ - என்னுடைய, அசௌ - இந்த ; ஸ்துதி : - துதி யானது ; அஸமஞ்சா - அபி - நன்றாக அமையாவிடி

னும்; வாत्ஸல்ய - நிஐ - ஹ்ரியாம் - வாத்ஸல்யத்தினால் உந்
தப்பெற்ற மனதையுடைய; ஸ்வதீம் - உன்னை; தினோது-
திருப்தி செய்வதாக.

அம்ப ஸ்தவேஷு தவ தாவதகர்த்ருகாணி

குண்டி பவந்தி வசஸாமபி கும்பநாநி ।

டிம்பஸ்ய மே ஸ்துதிரஸாவஸமஞ்ஜஸாபி

வாத்ஸல்ய நிக்நஹ்ருதயாம் பவதீம் தினோது ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! உன்னைத் துதி செய்
யும் விஷயத்தில் வாக்குகளுடைய கோர்வைகள் கூட
செயலற்ற சொற்களையுடையவையாகின்றன. அவ்வித
மிருக்க, பரலாகுதிய என்னுடைய இந்த ஸ்தவமானது,
முறையற்ற வழியைப் பின்பற்றியதாயினும், உன்னிடத்
திலுள்ள அசைக்க முடியாத வாத்ஸல்யத்தினால் உந்தப்
பெற்ற மனதின் துணிவு கொண்டு ஒருவாறு உன்னைத்
துதிப்பதால் நீ மகிழ்ச்சியடைவாயாக.

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा-

रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ।

निष्यन्दमानसुखरूपसुधास्वरूपा

विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥ ३ ॥

(பதவுரை) भाग्यवताम् - மஹாபுண்யசாலிகளான;
जनानाम् - ஜனங்களுடைய; मनसि - மனதில்; निष्यन्द -
मान-सुख-बोध-सुधा-स्वरूपा -பெருவருகின்ற ஸுகத்தின்
உணர்வு கொண்ட அமுதவடிவாயமைந்த (நீ); व्योम -
ஆகாயம் எனவும்; बिन्दुः - இதி - பிந்து எனவும்; नादः -
நாதம் எனவும்; इन्दुलेखा - சந்த்ரலேகை எனவும்,

वाग्भव-तनूः - வாக்க்பவ வடிவம்; इति - எனவும்; मातृका-
मातृका வடிவம் எனவும்; विद्योतसे - மிகச்சிறந்த
ஒளியென விளங்குகிறாய்.

வ்யோமேதி பிந்துரிதி நாத இதீந்து லேகா-

ருபேதி வாக்க்பவதநூரிதி மாத்ருகேதி ।

நிஷ்யந்தமான ஸுக ரூப ஸுதாஸ்வரூபா

வித்யோதஸே மநஸி பாக்க்யவதாம் ஜநாநாம் ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! மஹாபுண்யசாலி
களுடைய மனதில் பெருகிவருகின்ற ஸுகத்தின் உணர்
வை யுண்டுபண்ணுகின்ற அமுதவடிவாயமைந்த நீ
ஆகாயம் எனவும், பிந்து எனவும், நாதம் எனவும், சந்த்ர
லேகை எனவும், வாக்க்பவத்தின் வடிவம் எனவும், மிகச்
சிறந்த ஒளியேயெனத் திகழுகின்றாய்.

आविर्भवत्पुलकसंततिभिः शरीरै-

निष्यन्दमानसलिलैर्नयनैश्च नित्यम् ।

वाग्भिश्च गद्गदपदाभिरुपासते ये

पादौ तवाम्बु भुवनेषु त एव धन्याः ॥ ४ ॥

(பதவுரை) आविर्भवं வத்வெளியே தோன்றுகின்ற;
पुलक-संततिभिः - ரோமாஞ்சத்தொகுதிகளோடு கூடிய
தும், निष्यन्दमान-सलिलैः - பெருகிவருகின்ற ஜலங்களோடு
கூடியதுமான, नयनैः - கண்களினாலும்; गद्गद-वाग्भिः -
தழுதழுத்த வார்த்தைகளாலும்; ये-எவர்கள், हे देवि-
ஓ அன்னையே! तव - உன்னுடைய; पादौ - பாதங்களை;
नित्यम् - எப்பொழுதும்; उपासते - உபாஸனை செய்

கின்றனரோ, **ते** - அவர்கள் ; **भुवनेषु** - உலகங்களில் ;
अन्या एव - புண்யசாலிகள் அன்றோ.

ஆவிர்பவத் புலகஸம்ததிபி: சரீரரை

நிஷ்யந்தமாநஸலிலைர் நயநைர்ச்ச நித்யம் ।

வாக்பிர்ச்ச கத்தகதபதாபிருபாஸதேயே

பாதௌ தவாம்ப புவநேஷு த ஏவ தந்யா: || 4

(பொழிப்புரை) ஓ அன்ணையே! வெளியே புலனாகின்ற ரோமாஞ்சங்களோடு கூடியதும், பெருகி வருகின்ற ஜலங்களோடு கூடியதுமான கண்களினாலும், தழுத்தழுத்த வார்த்தைகளாலும், எவர்கள் உன்னுடைய சேவடிகளை இடைவிடாது தொழுது வருகின்றனரோ, அத்தொழும்பர்கள் உலகங்களில் புண்யசாலிகளாக விளங்குகின்றனர் அன்றோ !

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या-

स्तुस्यं नमो यदपि देवि शिरः करोति ।

चेतश्च यत्त्वयि परायणमन्त्र तानि

कस्यापि कैरपि भवन्ति तपोविशेषैः || ५ ||

(பதவுரை) **हे अस्व** - ஓ அன்ணையே! **भवत्या** - உன்னுடைய; **अभिष्टुतये** - அழகிய துதியின் பொருட்டு, **शिरः** - எவர்கள் ; **वक्त्रम्** - முகத்தை; **उद्यतम्** - உயர்த்தியும்; **यत्** - யாதொரு; **शिरः** - சிரஸானது; **तुभ्यम्** - உன்பொருட்டு; **नमः** - நமஸ்காரத்தையும்; **करोति** - செய்கிறதோ; **यत्** - யாதொரு; **चेतः** - மனமானது; **त्वयि** - உன்னிடத்தில்; **परायणम्** - பற்றுள்ளதாயுள்ளதோ; **हे देवि** - ஓ அன்ணையே! **तानि** - அவைகள்; **कैः** - அபி -

ஏதோ ஒரு; तपोविशेषैः - தவத்தின் விசேஷத்தினால்,
कस्य-अपि - எவருக்காவது; भवति - உண்டாகிறது.

வக்த்ரம் யதுத்யதமபிஷ்டுதயே பவத்யா-

ஸ்துப்யம் நமோ யதபி தேவி சிரஃ கரோதி ।

சேதஸ்ச யத் த்வயி பராயணமம்ப தாநி

கஸ்யாபி கைரபி பவந்தி தபோவிசேஷைः ॥ 5 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! சில தொழும்பர்கள் அழகிய துதிகளைக் கொண்டு, உன்னைத் துதிப்பதற்கு, முகத்தை உயர்த்தியும், தலையால் வணங்கியும், மந்தால் பற்றுக் கொண்டும் உன்னிடத்திலே ஒன்றிய ஈடுபாட்டையுடையவர்களாக காண்கின்றவர்களாயினும், இச் செய்கைகள் அனைத்தும் முன்பிறவியில் செய்த தவத்தின் பெருமையால் ஏதாவது ஒருவருக்குத்தான் எப்பொழுதாவது உண்டாகுமன்றோ!

मूलालवालकुहरादुदिता भवानि

निर्मिद्य षट्सरसिजानि तटिलतेव ।

भूयोऽपि ¹तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दु-

निष्यन्दमानपरमामृततोयरूपा ॥ ६ ॥

(பதவுரை) हे भवानि ! - ஓ பவாநி ! मूल-आलवाल-कुहरात् - மூலாதாரமென்னும் பாத்தியினுடைய த்வாரத்திலிருந்து; उदिता - வெளியே வந்த; षट्सरसिजानि - ஆறு கமலங்களையும்; निर्मिद्य - பிளந்து கொண்டு; तटिलता-इव - மின்னல் கொடியே போல; भूयः - अपि -

1. तत्प्रविशति इति अरुणामोदिनीपाठः

மறுபடியும் ; ஸுவ-மण्डल-ஹ்ரு-நிஷ்யந்தமான-பரம-அமृत-தோய -
ரூபா - ஸஹஸ்ரார மண்டலத்திலுள்ள சந்த்ரனி-
டமிருந்து பெருகிவருகின்ற சிறந்த அமுத ஜலத்தின்
வடிவாயிருந்து கொண்டு ; तत्र - அவ்விடத்திலுள்ள
குண்டலினியில் ; विशसि-பிரவேசிக்கின்றாய் அன்றோ !

மூலாலவாலகுஹராதுதிதா பவாநி

நிர்பித்ய ஷட்ஸரஸிஜாநி தடிவ்லதேவ ।

பூயோஃபி தத்ர விசஸி த்ருவமண்டலேந்து-

நிஷ்யந்தமாந பரமாம்ருததோய ரூபா ॥

(பொழிப்புரை) ஓ பவாநி ! அன்னையே ! மூலாதார-
மென்னும் பாத்தியின் மூலையிலிருந்து வெளியே வந்-
துள்ள ஆறு கமலங்களையும் பிளந்துகொண்டு,
மறுபடியும் மின்னல் கொடியே போலவும், பிறகு-
ஸஹஸ்ரார மண்டலத்திலுள்ள நிறைமதியினிட-
மிருந்து பெருகிவருகின்ற சிறந்த அமுதஜலத்தின்
வடிவாயமைந்து, அவ்விடத்தே வதியும் குண்டலினியில்-
நீ பிரவேசிக்கின்றாய் அன்றோ !

இச் செய்யுளோடு “ तटिल्लेखातन्वी ” என்ற ஸௌந்-
தர்யலஹரியிலுள்ள செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கி கருத்-
தொற்றுமை காணலாம்.

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते

मुग्धः कटाक्षविधिरङ्कुरयांचकार ।

धचे तदाप्रभृति देवि ललाटेनेत्रं

सत्यं ह्यैव मुकुलीकृतमिन्दुमौलेः ॥ ७ ॥

(பதவுரை) हे देवि - ஓ அன்னையே ! यदा - எப்-
பொழுது (பரமசிவனால்) एकम् - ஒருவனாயிருக்கும்,

காமம் - காமதேவனை; ட்ரஃம் - எரிக்கப்பெற்றதோ,
 (அப்பொழுது) தே - உன்னுடைய; முஃ - அழகிய
 தான; கடாஷவிதி: - கடைக்கணிப்பின் செய்கை
 யானது; அநேகா - பல தடவை; அஃகூரா யா் சகார-
 முளைத்தெழுச் செய்ததன்றோ! தவா - ப்ரஃதி - அப்-
 பொழுது முதல்; ஃஃ-மூலே: - சந்தரகூடனுடைய;
 ஃஃஃஃ-நேத்ரம் - நெற்றிக்கண்; ஃஃஃஃ-ஃஃ - வெட்கத்தோடு
 கூடவே; முகுலி-ஃஃ - மொட்டுப்போல மூடச்செய்த
 நிலையை; ஃஃ - தாங்கியது. ஃஃஃ - இது உண்மை
 யன்றோ!

தக்தம் யதா மதநமேகமநேகதா தே

முத்த: கடாஷ விதிரங்குரயாம் சகார ।

தத்தே ததாப்ரப்ருதி தேவி லலாட நேத்ரம்

ஸத்யம் ஹ்ரியைவ முகுலீக்ருத மிந்துமௌலே: ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! எப்பொழுது ஒரு
 வனாக வேறு உதவியின்றி நிற்கும் காமதேவனை பரம
 சிவன் எரித்தானோ? அப்பொழுதே, வனப்புடன் விளங்-
 கும் உன்னுடைய கடைக்கணிப்பின் செயலானது பல
 தடவை அவ்விடத்தில் முளைத்தெழுந்ததன்றோ! மற்றும்
 அதுமுதற்கொண்டு பாதி மதியைச் சூடிய சந்த்ர சூடனு-
 டைய நெற்றிக் கண்ணும் நாணமடைந்து மறைந்து
 கொண்டதன்றோ! இதுவே உண்மை நிலையுமாகும்.

இச் செய்யுளோடு “ஃஃ: ஃஃ ஃஃ” தநு: பெள-
 ஃஃ மௌர்வீ - என்ற செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கி கருத்-
 தொற்றுமை காணலாம்,

அज्ञातसंभवमनाकलितान्ववायं

भिक्षुं कपालिनमवाससमद्वितीयम् ।

पूर्व करग्रहणमङ्गलतो भवत्याः

शंभुं क एव बुबुधे गिरिराजकन्ये ॥ ८ ॥

(பதவுரை) **गिरि-राज-कन्ये** - மலையரசன் மகளாம்
 ஓ அன்னையே! **भवत्याः** - உன்னுடைய; **करग्रहण-**
मङ्गलतः - பாணிக்ரஹணத்திற்கு; **पूर्वम्** - முன்னால்;
अज्ञात-संभवम् - அறியமுடியாத பிறப்பையுடையவனும்;
अनाकलित-अन्ववायम् - முன்பின் தெரியாத பரம்பரை
 யையுடையவனும்; **भिक्षुम्** - பிச்சையெடுப்பவனும்;
कपालिनम् - மண்டையோட்டைக் கொண்டவனும்;
अवाससम् - வஸ்த்ரமில்லாதவனும், **अद्वितीयम्** - துணை
 யற்றவனும் ஆன, **शंभुम्** - இந்த சம்புவை; **क-एव** -
 எவன்தான், **बुबुधे** - அறிந்து கொண்டான் ஒருவனு
 மில்லையன்றோ;

அஜ்ஞாத ஸம்பவ மநாகலிதாந்வவாயம்

பிக்ஷும் கபாலிநமவாஸஸமத்விதீயம் ।

பூர்வம் கரக்ரஹண மங்களதோ பவத்யா:

சம்பும் க ஏவ புபுதே கிரிராஜகன்யே ॥ 3 ॥

(பொழிப்புரை) மலையரசன் மகளாம் ஓ அன்னையே!
 உன்னுடைய மணவினை நிகழ்ச்சிக்கு முன்பு, இந்தப் பரம
 சிவனுடைய பிறவி எவ்விதமென்பதை எவரே உணர்ந்
 தனர். இவனுடைய முன்பின் தெரியாத வம்சா
 வழியைத்தான் எவரே உணர்ந்தனர். மற்றும் கையில்
 கபாலமேந்திய வண்ணம் பிச்சை புகுவதும், இடுப்பிலே

அணிந்துகொள்ளத் துணியுமில்லாதவனும், துணையற்றவனுமான இவனுடைய உண்மை நிலையை, எவர்தான் உணர்ந்து கொண்டனர். ஒருவருமில்லையன்றோ? ஆயினும் அவனுடைய உண்மை நிலையை நீ ஒருவளேயன்றோ உணர்ந்துள்ளாய் என்பது கருத்து.

चर्म्वरं च शवभस्मविलेपनं च

भिक्षाटनं च नटनं च परेतभूमौ ।

वेतालसंहतिपरिग्रहता च शंभोः

शोभां विभर्ति गिरिजे तव साहचर्यात् ॥ ९ ॥

(பதவுரை) **गिरिजे** - மலைக்கொழுந்தே! **शंभोः** - பரமசிவனுடைய; **चर्म-अस्वरम्** - புலித்தோலை வஸ்தரமாக அணிந்துள்ள நிலையும்; **शव-भस्म-विलेपनम्** - சுடலைச் சாம்பரைப் பூசிக்கொண்டுள்ள நிலையும்; **भिक्षा-आटनम्** - இல்லந்தோறும் பிச்சை புகுவதும், **परेत-भूमौ** - சுடலை மண்ணில், **नटनं-च** - நடனமாடுவதும், **वेताल-संहति-परि-ग्रहता-च** - வேதாளங்கள் முதலிய கூட்டங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு திரிவதும் ஆன, இந்த அவலக்ஷணங்கள் அனைத்தும், **तव** - உன்னுடைய; **साहचर्यात्** - சேர்க்கையிலிருந்து; **शोभाम्** - காந்தியை; **विभर्ति** - தரித்துக்கொண்டுள்ளதன்றோ!

சர்மாம்பரம் ச சவபஸ்ம விலேபநம் ச

பிஷாடநம் ச நடநம் ச பரேதபூமௌ ।

வேதாள ஸம்ஹதி பரிக்ரஹதா ச சம்போ:

சேரபாம் பிபர்த்தி கிரிஜே தவ ஸாஹசரியாத் ॥ 9

(பொழிப்புரை) மலைக்கொழுந்தாம் ஓ அன்னையே! பரமசிவனுடைய புலித்தோலைத் துணியாக அணிந்துள்ள நிலையும், சுடலைச் சாம்பரைப் பூசிய நிலையும், இல்லந்தோறும் பிச்சை புகுவதும், சுடலை மண்ணில் நடனமாடுவதும், வேதாளங்கள், பைசாசங்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைச் சுற்றிக் கொண்டு திரிவதுமான இந்த அவலக்ஷணங்கள் அனைத்தும், உன்னுடைய சேர்க்கையிலிருந்து உண்டாகிய ஒளியின் பெருமிதத்தினாலன்றோ பெருமை கொள்ளச் செய்கின்றது.

कल्पोपसंहरणकेलिषु पण्डितानि

चण्डानि खण्डपरशोरपि ताण्डवानि ।

आलोकनेन तव कोमलितानि मातः

लास्यात्मना परिणमन्ति जगद्विभूत्यै ॥ १० ॥

(பதவுரை) ஹே மாத:- ஓ அன்னையே! கல்ப-உப-
-சஹ்ரண-கேலிஷு - ஊழிக்காலத்திலே உலகம் ஒடுங்கும்
நிலையிலுள்ள விளையாட்டுக்களில், பण्डितानि - மிக்க
திறமையுள்ளவைகளும், चण्डानि - பயங்கரமுள்ளவை
களுமான, खण्ड-परशो:- பரமசிவனுடைய; ताण्डवानि
-अपि - தாண்டவம் என்ற ஒருவகை நடனங்களும்
கூட; ते - உன்னுடைய; आलो-कनेन - பார்வையினால்;
कोमलितानि - அழகியதாய் அமையப்பெற்றுள்ளன;
लास्यात्मना-(அவை) லாஸ்யம் என்னும் ஒருவகைக் கூத்
தின் வடிவாக; जगद्-विभूत्यै-உலகத்தினுடைய நன்மை
யின் பொருட்டு; परिणमन्ति - மலர்கின்றன.

கல்போப ஸம்ஹரண கேளிஷு பண்டிதாநி
 சண்டாநி கண்டபரசோரபி தாண்டவாநி ।
 ஆலோகநேந தவ கோமலிதாநி மாதஃ
 லாஸ்யாத்மநா பரிணமந்தி ஜகத்விபூத்யை ॥ 10

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! ஊழிக்காலத்திலே உலகம் ஒடுங்கும் லீலைகளில் மிக்கத் திறமை வாய்ந்தவைகளும், பயங்கரமாயுள்ளவைகளுமான பரமசிவனுடைய தாண்டவங்கள் என்ற ஒருவகைக் கூத்துக்களும்கூட, உன்னுடைய திருநோக்கால் அழகியதாயமைந்துள்ளன. அந்தத் திருநோக்கும் லாஸ்யம் என்ற ஒருகூத்தின் வடிவாயமைந்து, உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கும் மங்களத்தின் பொருட்டு அவைகள் மலர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பது கருத்து.

जन्तोः पश्चिम-तनोः सति कर्मसाम्ये
 निःशेषपाशपटलच्छिदुरा निमेषात् ।
 कल्याणि देशिककटाक्षसमाश्रयेण
 कारुण्यतो भवति शांभववैधदीक्षा ॥ ११ ॥

(பதவுரை) ஐ கல்யாணி - ஓ மங்கள வடிவே ; கம்-
 சாம்யே - சதி - புண்யபாபங்கள் ஸமமாயிருக்கும்
 பொழுது ; அபஷ்மி-தனோ : - முதலாவதாகவுள்ள சரீ
 ரத்தைக் கொண்ட ஜந்தோ : - பிராணியினுடைய ;
 நி : ஷேஷ-பாஷ-படல்-ஓது : - ஸமஸ்த பாஷ ஸமுஹங்களை
 யும் களைகின்ற ; ஷாம்பவ-வீத-தீக்ஷா - சைவத் தொடர்பைத்
 தழுவித் தீக்கையானது ; தேசிக-கடாட்ச-சம-அஷ்ரயேண -
 ஸ்ரீதேசிகனுடைய கடைக்கணிப்பைத் தொடர்ந்

துள்ள ; காரुण्यத: - கருணையிலிருந்து, आ-निमेषात् -
கண்ண காலத்தில் ; भवति - உண்டாகிறது.

ஜந்தோரபச்சிமதநோ: ஸதி கர்ம ஸாம்யே

நி:சேஷபாசபடலச்சிதுராநிமேஷாத் ।

கல்யாணி தேசிக கடாஷ ஸமாச்ரயேண

காருண்யதோ பவதி சாம்பவைததீக்ஷா ॥ 11 ॥

(பொழிப்புரை) மங்கள் வடிவாம் ஓ அன்னையே !
புண்யமும் பாபமும் ஸமமாயமைந்துள்ள நிலையிலே, தலை-
சிறந்த பிராணியினுடைய பாசஸமுஹங்கள் யாவற்றை-
யும் களைகின்றதும், சைவத் தொடர்புள்ளதுமான சிவ
தீக்ஷையானது, ஸ்ரீ தேசிகனுடைய கடைக் கணிப்பைத்
தொடர்ந்துள்ள கருணையிலிருந்து ஒருகணகாலத்தில்
உண்டாகின்றதன்றோ !

मुक्ताविभूषणवती नवविद्रुमाभा

यचेतसि स्फुरसि तारकितेव संध्या ।

एकस् एव भुवनत्रयसुन्दरीणां

कंदर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनापि ॥ १२ ॥

(பதவுரை) हे मात:-ஓ அன்னையே ; यच्-चेतसि-எந்தத்
தொழும்பனுடைய மனதில், नव-विद्रुम-आभा - புதிய பவ-
முத்தின் காந்தியேயெனவும், मुक्ता- विभूषणवती-நல்முத்-
துக்களான அணிகலன்களையுடையதும் ; तारकिता -
நக்ஷத்ரங்களில் ஒலியின் தன்மை கொண்டுவிளங்கு-
கின்ற ; संध्या - இவ - ஸந்த்யாகாலம் போல ; स्फुरसि -
ஒளியுடன் விளங்குகின்றாயோ ; स-एक-एव - அத்தொ-
ழும்பன் ஒருவனே ; भुवन-त्रय-सुन्दरीणाम् - மூவுலகங்

களிலுமுள்ள ஸுந்தரிகளுக்கு, पञ्च-शरी-विना-अपि - ஐந்து பாணங்கள் இல்லாவிடினும்; कन्दपताम् - மன்மதனாயிருக்கும் தன்மையை; व्रजति - அடைகின்றான்.

முக்தா விபூஷணவதீ நவவித்ருமாபா

யச்சேதஸி ஸ்புரஸி தாரகிதேவ ஸம்த்யா ।

ஏகஃ ஸ ஏவ புவநத்ரய ஸுந்தரீணாம்

கம்தர்பதாம் வ்ரஜதி பஞ்சசரீம் விநாபி ॥ 12 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! எந்தத் தொழும்பனுடைய மனதில் புதிய பவழத்தின் காந்தியே போன்ற சோபையையுடையவளும், நல்முத்துக்களான அணிகலன்களை யணிந்துள்ளவளும் ஆன நீ, விண்மீன்களின் ஒளியின் தன்மை கொண்டு விளங்குகின்ற ஸந்த்யா காலம் போல ஒளிருகின்றனையோ! அத்தொழும்பன் ஒருவனே மூவுலகங்களிலுமுள்ள அழகிய மாதர்களுக்கு ஐந்து பாணங்கள் இல்லாதிருந்தாலும் மன்மதனாயிருக்கும் தன்மை அடைகின்றான் அன்றோ!

ये भावयन्त्यमृतवाहिभिरंशुजालै-

राप्यायमानभुवनाममृतेश्वरीं त्वाम् ।

ते लङ्घयन्ति ननु मातरलङ्घनीयां

ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्षाम् ॥ १३ ॥

(பதவுரை) யை:-எந்தத் தொழும்பார்கள்; अमृत-वाहिभिः:-அமுதப் பெருக்குகளோடு கூடிய; अंशुजालै:-கதிர்களின் தொகுதிகளினால், आप्यायमान - भुवनाम् - கிரம்பியதாகச் செய்யப் பெற்ற உலகையுடைய; अमृत-ईश्वरीम् - அமுதம் நிறைந்த அன்னையாக;

ரவாம் - உன்னை; ஹ்ரி - மனதில், भावयन्ति - சிந்தனை செய்கின்றனரோ; ते - அவர்கள்; हे - மாத:- ஓ அன்னையே! ब्रह्म-आदिभिः - நான்முகன் முதலியவர்களான; सुर-वरैः-अपि - தேவ சிரீரஷ்டர்களாலும், अलङ्घनीयाम् - கடக்கமுடியாத; काल-कक्षाम्-काल தேவனுடைய இருப்பிடத்தையும், लङ्घयन्ति - தாண்டுகின்றனர்; ननु - அன்றோ!

யே பாவயந்த்யம்ருதவாஹிபிரம்சஜாலே-

ராப்யாயமாந புவநாமம்ருதேதச்வரீம் த்வாம் ।

தே வங்கயந்தி நநு மாதரலம்கநீயாம்

ப்ரஹ்மாதிபி: ஸுரவரைரபி காலகக்ஷாம் || 13 ||

(பொழிப்புரை) எந்தத் தொழும்பர்கள். அமுதப் பெருக்குகள் நிறைந்த கதிர்களின் தொகுதிகளால் நிரம்பச் செய்த உலகைக் கொண்ட அம்ருதேதச்வரீ என்ற திருநாமத்தைத் தாங்கிய உன்னை மனதில் நினைத்துச் சிந்தனை செய்கின்றனரோ, ஓ அன்னையே ! அவர்கள், நான்முகன் முதலிய சிறந்த தேவர்களாலும் கடக்க முடியாத கால தேவனுடைய இருப்பிடத்தையும் கடந்து நிற்கின்றனர் அன்றோ !

இச் செய்யுளோடு ஸௌந்தர்யலஹரியிலுள்ள, “क्रिस्तीमङ्गलः” என்ற செய்யுளையும் ஒப்பு நோக்கிகருத்தொற்றுமை காணலாம்.

यः स्फटिकाक्षगुणपुस्तककुण्डिकाढ्यां

व्याख्यासमुद्यतकरां शरदिन्दुशुभ्रम् ।

पद्मासनां च हृदये भवतीमुपास्ते

मातः स विश्वरवितार्किकचक्रवर्ती ॥ १४ ॥

(பதவுரை) हे मातः - ஓ அன்னையே ! यः - எவன் ; स्फाटिक-अक्ष-गुण-पुस्तक-कुण्ड आढ्यम् - ஸ்படிகாமாலை புஸ்தகம்; கமண்டலு, இவைகள் நிறைந்து, व्याख्या-समुच्च-कराम् - வியாக்யான முத்ரையினால் உயர எழுப் பிய கைகளையுடைவளும்; शब्द-इन्दु-शुभ्राम् - சரத் காலத்திலே தோன்றும் நிறைமதியையொத்தவெண்ணிறம் கொண்டவளும்; पद्म-आसनाम्-தாமரைமலரை இருக்கையாகக் கொண்டவளும்; भवतीम् - உன்னை ; हृदये - மனதில்; उपास्ते - உபாஸனை செய்கின்றானே; सः - அவன்; विश्व-कवि-तार्किक-चक्रवर्ती - உலகத்தில் கவிஞர், தார்க்கிகர்கள் இவர்களுக்குள் சக்ரவர்த்தியாக விளங்குகின்றான் அன்றோ !

யஃ ஸ்பாடிகாக்ஷகுண புஸ்தககுண்டிகாடியாம்

வ்யாக்யா ஸமுத்யதகராம் சரதிந்துசுப்ராம் ।

பத்மாஸநாம் ச ஹ்ருதயே பவதீமுபாஸ்தே

மாதஃ ஸ விச்வகவிதார்கிக சக்ரவர்த்தி ॥ 14 ॥

(பொழிப்புரை), ஓ அன்னையே ! எந்தத் தொழும்பன் படிமமாலை, புஸ்தகம், கமண்டலு, வியாக்யான முத்ரை இவைகளோடும், சரத் காலத்திலே தோன்றும் நிறைமதியெனப் பொலிவுடன் இலங்கும் வெண்ணிறம் கொண்டு, தாமரை மலரை இருக்கையா யமைத்துக்கொண்ட உன்னை மனதில் உபாஸனை செய்கின்றானே, அத்தொழும்பன் உலகிலேயுள்ள கவிதை புனைபவர்கள், தர்க்கவாதம் செய்கின்றவர்கள் இவர்களுக்குள் சக்ரவர்த்தியைப் போலக் காண்கின்றான் அன்றோ.

இச் செய்யுளோடு “**शरज्योत्स्ना शुभ्राम्**” என்ற
ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய செய்யுளையும் ஒப்பு
நோக்கி கருத்தொற்றுமை காணவும்.

वर्हीवतंसयुतवर्बरकेशपाशां

गुञ्जावलीकृतघनस्तनहारशोभाम् ।

श्यामां प्रवालवदनां सुकुमारहस्तां

त्वामेव नौमि शबरीं शबरस्य जायाम् ॥ १५ ॥

(பதவுரை) **वर्ह-अवतंस-युत-वर्बर-केश-पाशाम्** - மயிற்
பீலியைச் சிரஸில் அலங்காரமாயணிந்து கொண்டு
கரடுமுரடான “தலை முடியையுடையவளும்; **गुञ्ज-
आवली-कृत-घन-स्तन-हार-शोभाम्** - குந்துமணிக் கூட்டங்
களாலானதும், நெருக்கமுள்ள நகில்களின் மீது
துவளுகின்றதுமான மாலையினால் திகழ்பவளும்,
श्यामाम् - கருமைநிறம் கொண்டவளும்; **प्रवाल-वदनाम्** -
பவழம் போல் செவ்விய முகத்தையுடையவளும்; **सुकु-
मार-हस्ताम्** - அழகிய கைகளையுடையவளும்; **शबरस्य** -
வேடனுடைய; **जायाम्** - நாயகியாகவுமுள்ள; **शबरीम्** -
வேட்டுவச்சியான; **त्वम्-एव** உன்னையே; **नौमि** -
வணங்குகிறேன்.

பர்ஹாவதம்ஸயுதபர்பர கேசபாசாம்

குஞ்ஜாவலீக்ருத கநஸ்தநஹார சோபாம் ।

ச்யாமாம் ப்ரவாளவதநாம் ஸுகுமார ஹஸ்தாம்

த்வாமேவ நௌமி சபரீம் சபரஸ்ய ஜாயாம் ॥ 15

(பொழிப்புரை) மயிற் பீலியைச் சிரஸிலே அணி
கலனாயணிந்து கரடு முரடான தலைமுடியோடும், குந்து

மணிகளாலான மாலைகளால் நெருக்கமுற்ற நகில்களின்
மீது துவளுகின்ற ஒளியோடும், கருமை நிறம் கொண்டு
பவழம் போன்ற சென்னிறம் தோயப் பெற்ற முகத்தை
யும், அழகிய கைகளையும் கொண்டு விளங்குகின்ற
உன்னை, வேடனுடைய துணைவியாம் வேட்டுவச்சியாக
வும் கண்டு கொண்டு வணங்குகிறேன்.

अर्धेन किं नवलताललितेन मुग्धे

क्रीतं विभोः परुषमर्धमिदं त्वयेति ।

आलीजनस्य परिहासवचांसि मन्ये

मन्दस्मितेन तव देवि जडीभवन्ति ॥ १६ ॥

(பதவுரை) முग्धே - அழகின் நிறைவே! நவ-லதா-
லலிதேன - புதிய கொடியேபோல அழகியதான; அர்धேன -
பகுதியினால், விभो: - பரமசிவனுடைய; परुषम् - கடின
மான; इदम् - இந்த; अर्धम् - பகுதியும், त्वया - உன்
னால், क्रीतम् - விலைக்குவாங்கப்பெற்றதோ; किम् -
என்ன? इति - என்று आली-जनस्य - தோழிகளுடைய;
परि-हास-वचांसि - பரிஹாஸம் செய்கின்ற வார்த்தை
கள்; तव - உன்னுடைய; मन्दस्मितेन - புன்முறுவலி
னால்; जडी-भवन्ति - ஊமையாக இருக்கின்றன;
हे देवि - ஓ ஒளியின் வடிவே! मन्ये - (என்று நான்)
நினைக்கிறேன்.

அர்தேந கிம் நவலதா லலிதேந முக்தே

க்ரீதம் விபோ: பருஷமர்தமிதம் த்வயேதி ।

ஆலீஜநஸ்ய பரிஹாஸ வசாம்ஸி மந்யே

மந்த ஸ்மிதேந தவ தேவி ஜடபவந்தி ॥ 16 ॥

(பொழிப்புரை) வனப்பின் நிறைவே! ஓ அன்னை! மெல்லிய புதிய கொடியே போன்ற அழகிய ஒரு பகுதியினால், பரமசிவனுடைய கடினமான இந்த மற்றொரு பகுதியும் உன்னால் விலைக்கு வாங்கப் பெற்றதா என்ன? என்ற உனது தோழிகளையுடைய பரிஹாஸ வார்த்தைகள் யாவும் உன்னுடைய அழகிய புன்முறுவலினால் வாயடைத்து நிற்கின்றன என்று, ஒளியின் வடிவாம் ஓ அன்னையே! நான் நினைக்கிறேன்.

ब्रह्माण्डबुद्बुदकदम्बकसंकुलोऽयं

मायोदधिर्विविधतत्त्वतरङ्गमालः ।

आश्चर्यमम्ब झडिति प्रलयं प्रयाति

त्वद्भ्यानसंततिमहाबडवामुखानौ ॥ १७ ॥

(பதவுரை) **ब्रह्माण्ड-बुद्बुद-कदम्बक-संकुलः** - ப்ரஹ்மாண்டம் என்னும் குழுழிக் கூட்டங்களால் பரவியுள்ளதும்; **विविध - तत्त्व - तरङ्ग - मालः** - பலபடியான தத்வங்கள் என்னும் திரைமாலையையுடையதுமான; **अयम्** - இந்த; **माया-उदधिः** - மாயை என்னும் கடலானது; **त्वद्-भ्यान-संतति-महा-बडवा-मुख-अनौ** - உன்னைக் குறித்த சிந்தனைகளின் தொகுதிகளில் பெருகிய படபாழுகமென்னும் நெருப்பில்; **झडिति** - விரைவில்; **प्रलयम्** - அழிவை; **प्रयाति** - அடைகிறது என்பது **आश्चर्यम्** - விந்தையன்றோ!

ப்ரஹ்மாண்ட புப்புத கதம்பகஸங்குலோ஽யம்

மாயோததிர் விவித தத்வதரங்கமாலஃ ।

ஆஸ்சர்யமம்ப ஜடிதி ப்ரலயம் ப்ரயாதி

த்வத்யாந ஸம்ததிமஹாபடபாழுகாக்நௌ ॥ 17 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! ப்ரஹ்மாண்டமென்னும் குமிழிக் கூட்டங்களால் பரவியுள்ளதும், பல படியான தத்துவங்கள் என்னும் திறைமாலையுடையதுமான இந்த மாயையாம் பெருங்கடலானது, உன்னுடைய சிந்தனையின் தொகுதிகளால் பெருகிய வடவாழகமென்னும் நெருப்பில் ஒரு கணநேரத்தில் அழிவையடைகின்றது என்பது விந்தையாயுள்ளதன்றோ !

दाक्षायणीति कुटिलेति कुहारिणीति

कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।

एका सती भगवती परमार्थतोऽपि

संदश्यसे बहुविधा ननु नर्तकीव ॥ १८ ॥

(பதவுரை) दाक्षायणी-इति - தாக்ஷாயணீ எனவும், कुटिला-इति - குடிலா எனவும், कुहारिणी इति - குஹாரிணீ எனவும், कात्यायनी-इति - காத்யாயனீ எனவும், कमला-इति - கமலா எனவும் कलावती-इति - கலாவதீ எனவும் ; भगवती - ஐச்வர்யங்கள் நிறைந்தவள் எனவும் (நீ) परमार्थतः - உண்மைகிலையிலே ; एका-सती - ஒருவளாயிருப்பினும் ; नर्तकी-इव - நாட்டியக்காரியைப் போல ; बहुविधा - பலபடியாக ; संदश्यसे- காணப்பெருகின்றாய் ; ननु - அன்றோ !

தாக்ஷாயணீதி குடிலேதி குஹாரிணீதி

காத்யாயனீதி கமலேதி கலாவதீதி ।

ஏகா ஸதீ பகவதீ பரமார்த்ததோ஽பி

ஸம்த்ருச்யஸே பஹுவிதா நநு நர்தகீவ ॥ 18

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! தக்ஷனுடைய மகளாம் தாக்ஷாயணீ எனவும், குடிலா எனவும், குஹா ரிணீ எனவும், காத்யாயனீ எனவும், கமலா எனவும், கலா வதீ எனவும், பகவதீ எனவும் உண்மையில் நீ ஒருவளா யிருப்பினும், உலகம் என்னும் அரங்கத்திலே நாட்டியக் காரியைப்போல பலபடியான பெயர்களோடு காணப் பெருகின்றாய் அன்றோ !

आनन्दलक्षणमनाहतनाम्नि देशे

नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।

प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमानं

शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥ १९ ॥

(பதவுரை) இஃசே-ஈசானதேவனுடைய தலைவியே ! தவ - உன்னுடைய; ஆனந்த-லக்ஷணம் - ஆனந்தத்திற்கு இலக்காயமைந்த; ரூபம் - வடிவமானது; அநாத-நாமி- அநாஹத மென்ற பெயருள்ள; देशे - இடத்தில்; நாदात्मना - நாதத்தின் வடிவாக; परिणतம் - மலருகின் றது; प्रत्यङ्मुखेन - பரத்யங்கமாயுள்ள; मनसा - மனதோடுகூட; परिचीय मानम् - பரிபக்குவமடைந் துள்ள அநுபவநிலையை; धन्याः - புண்யசாலிகள்; नेत्र-सलिलैः - கண்ணீர்களாலும்; पुलकैः - புளகாங்கிதங் களினாலும்; शंसन्ति - புகழ்கின்றனர்.

ஆனந்தலக்ஷண மநாஹதநாம்நி தேசே

நாதாத்மநா பரிணதம் தவ ரூபமீசே ।

ப்ரத்யங்கமுகேந மநஸா பரிசீயமானம்

சம்ஸந்தி நேத்ரஸலிலை: புலகைஸ்ச தந்யா: ॥

த்வம் சந்த்ரிகா சசிநி திக்மருசௌ ருசிஸ்த்வம்
த்வம் சேதநாஸி புருஷே பவநே பலம் த்வம் ।
த்வம் ஸ்வாதுதாஸி ஸலிலே சிகிநி த்வமுஷ்மா
நிஸாரமேவ நிகிலம் த்வத்ருதே யதிஸ்யாத் ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே ! நீ நிறைமதியினிடத்
திலே தோன்றும் நிலவைப் போலவும், ஆதவனிடத்
திலே தோன்றும் கதிர்களைப் போலவும், புருஷனிடத்தி
லேயுள்ள சேதந்தின் தன்மையாகவும், வாயுவினிடத்
தேயுள்ள பலத்தின் தன்மையாகவும், ஜலத்திலேயுள்ள
சுவையின் தன்மையாகவும், அக்நியினிடத்திலுள்ள
உஷ்ணத்தின் தன்மையாகவும் யாவற்றிலும் பரவி
யுள்ளாய். உன்னுடைய தொடர்பில்லாத வஸ்துக்கள்
யாவும் சுவையற்றனவாக இவ்வுலகில் இருப்பவை
யன்றோ !

ज्योतीषि यद्दिवि चरन्ति यदन्तरिक्षं
सूते पयांसि यदहिर्घणिं च घते ।

यद्वाति वायुरनलो यदुदचिरास्ते

तत्सर्वमम्ब तव केवलमाज्ञयैव ॥ २१ ॥

(பதவுரை) ஐ அம் - அன்னையே ! யத் - எந்த ;
ஜ்யோதீஷி - நக்சத்ராங்கள் ; டிவி - ஆகாயத்தில் ; சரணி -
ஸஞ்சரிக்கின்றனவோ ; யத் - யாதொன்று ; அந்தரிக்ஷம் -
ஆகாயத்தையடைந்து ; பயாஸி - ஜலங்களை ; சூதே -
தோற்றுவிக்கின்றதோ ; யத் - யாதொன்று ; அஹி -
ஆதிசேஷவடிவாயமைந்து ; சரணிம் - பூமியை ; घते -
தாங்குகின்றதோ ; யத் - யாதொன்று ; वायुः - வாயுவடி.

வாயமைந்து ; வாதி-வீசுகின்றதோ ; யத் யாதொன்று ;
 அग्नि: - அக்நிவடிவாயமைந்து ; उदधि: - எழுகின்ற
 ஜ்வாலையை யுடையதாக ; आस्ते - இருக்கின்றதோ ;
 तत्-सर्वम् - அவை யாவும் ; तव - உன்னுடைய ; केवलम् -
 உறுதியாயுள்ள ; आह्वया इव - உத்திரவினாவே போல
 (இயங்குகின்றன).

ஜ்யோதீம்ஷி யத்திவி சரந்தி யதந்தரிஷம்

ஸுதேதே பபாம்ஸி யதஹிர்தரணிம் ச தத்தே ।

யத் வாதி வாயுரநலோ யதுதர்சிராஸ்தே

தத்ஸர்வமம்ப தவ கேவலமாஜ்ஞயைவ ॥ 21 ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னேயே ! வானிலே தோன்
 றும் விண்மீன்கள் உலவி வருவதும், வானையடைந்து
 ஜலங்களைப் பொழிவதும், அரவத்தின் உருவையடைந்து
 அவனியைச் சுமப்பதும், ஆகாயத்தையடைந்து காற்று
 வீசுவதும், அக்னியையடைந்து ஜ்வாலையாகத் திகழ்
 வதும் ஆன இவைகள் யாவும் உன்னுடைய உறுதியான
 உத்திரவுக்கிணங்க செயல்கள் புரிகின்றனவன்றோ.

இச்செய்யுளிலுள்ள பூதங்களுடைய தோற்றங்கள்,
 வேதங்களிலும் உபநிஷதங்களிலும் சொல்லியவைகள்
 இங்கு சுருக்கமாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

संकोचमिच्छसि यदा गिरिजे तदानीं

वाक्तर्कधोस्त्वमसि भूमिरनामरूपा ।

यद्वा विकासमुपयाति यदा तदानीं

त्वन्नामरूपगणना सुकरा भवन्ति ॥ २२ ॥

(பதவுரை) हे गिरिजे - மலையினிடம் தோன்றிய
வளே! यदा-எப்பொழுது; संकोचम्-சுருக்கத்தை;
इच्छसि-விரும்புகிறாயோ; तदानीम् - அப்பொழுது;
त्वम्-நீ; वाक्-தகையோ: - சொல்லுக்கும், நினைவுக்கும்;
अनाम-रूपा - பெயரும், வடிவமும் இல்லாத; भूमि:-
நிலையில்; असि-இருக்கிறாய் यदा- அல்லது; यदा-
எப்பொழுது; विद्युसम् - மலர்ச்சியை; उपयाहि:-
அடைகின்றாயோ; तदानीम्- அப்பொழுது त्वत्-नाम -
रूप-गणना:- உன்னுடைய பெயர், வடிவம் இவைகளு
டைய நிர்ணயங்கள், सुकरा:-ஸுலபமுள்ளவைகளாக
भवन्ति - இருக்கின்றன.

ஸங்கோச மிச்சஸி யதா கிரிஜே ததாநீம்
வாக்தர்கயோஸ்த்வமணி பூமிரநாமரூபா |
யத்வா விகாஸ முபயாஸி யதா ததாநீம்
தீவந் நாமரூப கணநா: ஸுகரா பவந்தி || 22 ||

(பொழிப்புரை) வரையிலே தோன்றிய வனப்பே!
ஓ அன்னையே! நீ எப்பொழுது ஸங்கோசத்தை
(சுருக்கம்) விரும்புகின்றனையோ, அப்பொழுது சொல்
லுக்கும், நினைவிற்கும், பெயரும், உருவும் இல்லாத
நிலையில் இருக்கின்றாய். அல்லது நீ எப்பொழுது
மலர்ச்சியையடைகின்றனையோ அப்பொழுது உன்னு
டைய பெயர், உருவு இவைகளுடைய உறுதியான நிலை
கள் எளிதாக உனக்கு இருக்கின்றன.

भोगाय देवि भवतीं कृतिनः प्रणम्य

भूकिकरीकृतसरोजगृहा सहस्राः ।

चिन्तामणिप्रचयकल्पिकेलिशैले

कल्पद्रुमोपवन एव चिरं रमन्ते ॥ २३ ॥

(பதவுரை) ஐ தேவி ! அன்னையே ; குதின் - புண்யசாலிகள் ; भवतीम् - உன்னை ; भोगाय - ஸுகத்தின் பொருட்டு ; प्रणम्य - வணங்கி ; चकिंकरी - கृत சரோज-गृहा-सहस्राः - புருவங்களுடைய அசைவுக்கு அடிமையாகச் செய்யப்பெற்ற தாமரை மலர்களையே தங்களது இருப்பிடமாகக் கொண்ட பல லக்ஷ்மிகளையும் ; अदையப் பெற்று ; चिन्तामणि-प्रचय-कल्पित-केलि शैले - சிந்தாமணிக்கற்களின் தொகுதிகளால் நிர்மாணம் செய்யப்பெற்ற கரீடாபர்வதத்தில் ; कल्पद्रुम-उपवने - கற்பகத்தருக்களால் சூழப்பெற்ற உத்யானத்தில், चिरम् - நீண்டகாலம் ; रमन्ते-एव - திளைக்கின்றனார் அன்றோ !

போகாய தேவி பவதீம் க்ருதிநஃ ப்ரணம்ய

ப்ருகிங்கரீக்ருத ஸரோஜ க்ருஹா ஸஹஸ்ராஃ ।

சிந்தாமணி ப்ரசய கல்பித கேலிசைலே

கல்பத்ருமோபவந ஏவ சிரம் ரமந்தே ॥ 23 ॥

(பொழிப்புரை) ஒலியுடன் இலங்கும் ஓ அன்னையே புண்யசாலிகள் உன்னை ஸுகத்தின் பொருட்டு வணங்குகின்றனர். அவர்கள் அவ்விதம் வணங்கி உனது புருவங்களுடைய அசைவிற்கு அடிமையாகச் செய்யப் பெற்ற தாமரை மலர்களையே தங்களுடைய இருப்பிடமாகச் செய்து கொண்ட லக்ஷ்மிகளையும் அடையப்பெற்று, சிந்தாமணிக் கற்களின் தொகுதிகளால் உருவாக்கப்

பெற்ற கரீடாசைலத்தில், கற்பகத் தருக்களால் சூழப்
பெற்ற உத்யானவனத்தில் நீண்டகாலம் திளைத்து
நிற்கின்றனர் அன்றோ !

हर्तुं त्वमेव भवसि त्वदधीनमीशे

संसारतापमखिलं दयया पशूनाम् ।

वैकर्तनीकिरणसंहतिरेव शक्ता

घर्म निजं शमयितुं निजयैव वृष्ट्या ॥ २४ ॥

(பதவுரை) ஹே இசே - ஈசான தேவனுடைய மனைவி
யான ஓ அன்னையே ! பசுநாம - பிராணிகளுடைய ;
சंसार-தாபம் - பிறவித்துன்பம் என்னும் தாபம் ;
अखिलम् - யாவும், त्वत्-अधीनम् - உனக்கு அடிமை
யன்றோ, (ஆகையால்) दयया - தையையோடுகூட ;
हर्तुम् - அழிப்பதற்கு ; त्वम्-एव - நீ ஒருவனே ; भवसि -
இருக்கிறாய். (ஏனெனில்) वैकर्तनी - கிரண - சंहதி -
ஸூர்ய கிரணங்களுடைய, தொகுதியானது ; निजम् -
தன்னுடைய ; घर्मम् - வெப்பத்தை ; शमयितुम् -
தணிப்பதற்கு ; निजया - தனது ; वृष्ट्या - மழையினால்,
शक्ता-एव - திறமை பெற்று விளங்குவதன்றோ !

ஹர்தும் த்வமேவ பவஸி த்வதீநமீசே

ஸம்ஸார தாபமகிலம் தயயா பசுநாம் ।

வைகர்தநீ கிரணஸம்ஹதிரேவ சக்தா

கர்மம் நிஜம் சமயிதும் நிஜயைவ வருஷ்ட்யா ॥

(பொழிப்புரை) ஈசான தேவனுடைய துணைவியாம்
ஓ அன்னையே ! உலகத்தில் தோன்றிய ப்ராணி வர்களு

களுடைய பிறவித் துன்பங்கள் யாவும் உனக்கு அதீத மன்றோ ! ஆகையினால் கருணையோடுகூட அவைகளை அழிப்பதற்கு நீ ஒருவனே திறமையுள்ளவனாக இருக்கின்றாய். ஏனெனில் ; ஆதவனிடத்திலேயுள்ள வெப்பம் சூழ்ந்த கதிர்களாலுண்டான கொடியதாபத்தை, அவன் தன்னிடத்திலுள்ள மழையினாலேதான் குளிரச் செய்கின்றான் அன்றோ ! தொழுப்பர்களிடத்திலுள்ள உனது நிலையும் அதே போன்றுள்ளது என்பது கருத்து.

शक्तिः शरीरमधिदैवतमन्तरात्मा

ज्ञानं क्रिया करणमानसजालमिच्छा ।

ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं

किं तन्न यद्ववसि देवि शशाङ्कमौलेः ॥ २५ ॥

(பதவுரை) हे देवि ! ஓ அன்ணையே ! शशाङ्कमौले:-

சந்திர மௌலியினுடைய ; शरीरम् - சரீரமாகவும் ; शक्तिः - சக்தியாகவும் ; अधिदैवतम् - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் ; अन्तरात्मा - அந்தராத்ம வடிவாகவும் ; ज्ञानम् - ஞானத்தின் வடிவாகவும் ; क्रिया - செயலின் வடிவாகவும் ; करण-मानस-जालम् - இந்த்ரியங்கள், மனம், இவைகளின் தொகுதியாகவும் ; ऐश्वर्यम् - ஐச் வர்யத்தின் வடிவாகவும், आयतनम् - இருப்பிடமாகவும், आवरणानि च - பரிவாரங்களாகவும், त्वम् - நீ ; यत् - எக் காரணம் கொண்டு ; भवसि - இருக்கிறாயோ ; तत् - அது வும் ; न किम् - (உனது பெருமையின்) சிறப்பில்லையா என்ன ?

சக்தி: சரீரமதிதைவதமந்தராத்மா

ஞாநம் க்ரியா கரணமாநஸஜாலமிச்சா ।

ஐச்வர்ய மாயதநமாவரணாநி ச த்வம்

கிம் தநந யத் பவனி தேவி சசாங்கமௌலே: ॥ 25

(பொழிப்புரை) ஒளியுடன் இலங்கும் ஓ அன்னையே ! பாதிமதியைச் சூடிய சந்த்ரமௌளியினுடைய சரீரமாகவும், சக்தி எனவும், சிறந்த தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததும், அந்தராத்ம நிலையெய்தியதும், ஞாநத்தின் நிறைவுள்ளதும். செயலின் வடிவம் கொண்டதும், பொறிகளோடு இயங்கும் டனம் முதலிய தொகுதிகளோடு கூடியதும், ஸம்பத்தின் நிறைவை யெய்தியதும், யாவற்றிற்கும் இருப்பிடமாயுள்ளதும், பரிவாரங்களால் சூழப் பெற்ற நிலையையும் கொண்டு, எக்காரணத்தால் விளங்குகின்றனையோ, அதுவும் உனது சிறப்பான பெருமைகளின் நிறைவேயன்றோ !

भूमौ निवृत्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा

विद्यानिले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ।

व्योम्नीति याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं

तासां हि दूरतरमम्ब पदं त्वदीयम् ॥ २६ ॥

(பதவுரை) हे देवि! ஓ அன்னையே ! भूमौ - பூமி யில் ; निवृत्तिः - நிவ்ருத்தியானது, उदिता - தோன்றியது. पयसि - ஐலத்தில் ; प्रतिष्ठा - ப்ரதிஷ்டையானது, (தோன்றியது) अनले - அக்நியில், विद्या - வித்யையானது, (தோன்றியது) मरुति - வாயுவினிடத்தில், शान्तिः - சாந்தியானது (தோன்றியது) व्योम्नि - ஆகா

யத்தில், **அதிதசாந்தி:** - யாவற்றையும் கடந்த சாந்தி யானது (தோன்றியது) **யா:** - எந்த; **கலா:** - கலைகள் **விஹம்** - உலகை; **கலயந்தி** - எண்ணுகின்றனவோ, **தாசாம்** - அவைகளுக்கும், **தவதீயம்** - உன்னைத் தொடர்ந்துள்ள; **பதம்** - நிலையானது; **தூரதரம்** - அப்பாலுள்ளதாக; **ஹி** - இருப்பதல்லவா?

பூமௌ நிவ்ருத்திருதிதா பயஸி ப்ரதிஷ்டா

வித்யாநிலே மருதி சாந்தி ரதீதசாந்தி: |

வ்யோம்நீதி யா: கில கலா: கலயந்தி விசுவம்

தாஸாம் ஹி தூரதரமம்ப பதம் த்வதீயம் || 26 ||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! பூமியிலே தோன்றியது நிவ்ருத்தியாகும். ஜலத்திலே தோன்றியது ப்ரதிஷ்டையாகும். அக்நியிலே தோன்றியது வித்தை யாகும். வாயுவினிடத்தில் தோன்றியது அதீத சாந்தியாகும். ஆகவே இக்கலைகள் யாவும் உலகைப் பரவியிருந்து கொண்டு, அவைகளை அளந்து நிற்கின்றன. நீயோ அக்கலைகளுக்கும் அப்பாலுள்ள நிலையில் இருக்கின்றாய் அல்லவா?

யாவத்பதம் பதசரோஜயுத் தவதீயம்

நாஜீகரோதி ஹதேபு ஜகச்சரணே |

தாவதிகல்பஜடிலா: குடிலபகாரா-

ஸ்தக்யஹா: சமயினா் ப்ரலயம் ந யாந்தி || 27 ||

(பதவுரை) ஜகத்-சரணே - உலகத்திற்கு அடைக்கலமாயுள்ள ஓ அன்னையே! **தவதீயம்** - உன்னைச்சார்ந்துள்ள; **பத-சரோஜயுத்** - சரணகமலங்கள் இரண்டும்;

यावत्-पदम् - எந்த இருப்பிடம் வரையில்; हृदयेषु - ஹ்ருதயங்களில், न-अङ्गीकरोति - ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையோ; तावत्-पदम् - அது வரையில்; समयिनाम् - உபாஸகர்களுடைய; विकल्प-जटिलाः - வேற்றுமைகளின் ஐயங்களும்; कुटिल-प्रकाराः - வக்ரமான செயல்களும்; तर्क-ग्रहाः - வீணான சர்ச்சைகளால் விழுங்கப் பெற்ற நிலைகளும்; प्रलयम् - நாசத்தை; नः-यान्ति - அடைகின்றன என்பது இல்லை.

யாவத்பதம் பதஸரோஜயுகம் த்வஜீயம்

நாங்கீ கரோதி ஹ்ருதயேஷு ஜகச்சரண்யே ।

தாவத் விகல்ப ஜடிலா குடிலப்ரகாரா :

தர்க்க்ரஹா: ஸமயிநாம் ப்ரலயம் ந யாந்தி ॥ 27 ॥

(பொழிப்புரை) உலகங்களுக்கு அடைக்கலமாயுள்ள ஓ அன்னையே? உன்னைச் சார்ந்துள்ள உனது சரணகமலங்கள் இரண்டும் தொழும்பர்களுடைய ஹ்ருதயங்களில் எவ்வளவு தூரம் பதிந்துள்ளனவாக நீ ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையோ, அவ்வளவு தூரம் தொழும்பர்களான ஸமயிகளுடைய வேற்றுமைகளிலிருந்து தோன்றிய ஐயங்களும், விபரீதமாயுள்ள வீணான சர்ச்சைகளால் விழுங்கப்பெற்ற நிலைகளும், ஒரு பொழுதும் அவர்களை விட்டு விலகாது, இது உறுதி.

निर्देवयानपितृयाणविहारमेके

कृत्वा मनः करणमण्डलसार्वभौमम् ।

याने निवेश्य तव कारणपञ्चकस्य

पर्वाणि पार्वति नयन्ति निजासनत्वम् ॥ २८ ॥

(பதவுரை) हे पार्वति - மலையரசன் மகளாம் ஓ அன்னையே! एके - சிலர், निर्व्वेय-यान-पितृयाण-विहारम् - தேவமார்க்கம், பித்ருமார்க்கம் என்ற இரண்டு வழிகளிலும் திளைத்தவர்களாகவும், करण - मण्डल-सार्व-भौमम् - ஞானேந்திரியம், கர்மேந்திரியம் இவையிரண்டின் ஸமுதாயத்திற்கு சக்ரவர்த்தியாயும்; मनः - மனதை; कृत्वा - நிலைக்கச் செய்து; तव - உன்னுடைய; कारण-पञ्चकस्य - காரண ப்ரஹ்மவடிவாயுள்ள ஐந்து தேவர்களுடைய; याने - ஆஸநத்தில், निर्व्वेय - வைத்து; निज - आसनत्वम् - தன்னுடைய ஆஸநமாயிருக்கும் நிலையை; पर्व्वणि - பர்வத்தில் செய்கின்ற உத்ஸவங்களை; नयन्ति - அடையுமாறு செய்கின்றனர்.

நிர்தேவயாந பித்ரு யாணவிஹாரமேகே

க்ருத்வா மநஃ கரணமண்டல ஸார்வபௌமம் ||

யானே நிவேச்ய தவ காரண பஞ்சகஸ்ய

பர்வாணி பார்வதி நயந்தி நிஜாஸநத்வம் | 28

(பொழிப்புரை) மலையரசன் மகளாம் ஓ அன்னையே! சிலர் தேவமார்க்கம், பித்ருமார்க்கம் என்ற இரண்டு வழிகளிலும் திளைத்து நிற்பவர்களாகவும், ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள் இவையிரண்டின் தொகுதிகளுக்குத் தலைமைபூண்ட சக்ரவர்த்திகளாகவும் தங்களுடைய மனதைப் பழக்கி, உன்னுடைய காரணப்ரஹ்மவடிவாயமைந்த ஐந்து தேவர்களுடைய ஆஸநத்தில் வைத்து, தன்னுடைய ஆஸநமாயிருக்கும் நிலையையும் தோற்றுவித்து, பஞ்சபர்வா போன்ற உத்ஸவங்களையும் நடத்துகின்றனர்.

स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु शंभो:

कस्याश्च नापि तव वैभवमम्ब यस्याः ।

पत्या गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं

सापि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥ २९ ॥

(பதவுரை) हे अम्ब - ஓ அன்னையே!, शंभो: - பரமசிவனுடைய; मही-प्रमुखासु - பூமி முதலிய; स्थूलासु - ஸ்தூலமான; मूर्तिषु - வடிவங்களில்; यस्या:- कस्या:-च - ஏதாவதொரு; तव - உன்னுடைய; वैभवम् - பெருமையானது, न - இல்லையோ! गिराम् - சொற்களுக்கு; पत्या - தலைவனாலும், वक्तुम्-अपि - சொல்லுவதற்கும், न-शक्यते-एव - திறமையில்லையன்றோ; सा-अपि - அந்த ஸரஸ்வதியும், मया - என்னால், स्तुता - துதிக்கப்பெற்றாள், इति - என்பதை; तितिक्षितव्यम् - பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; किल - அன்றோ!

ஸ்தூலாஸு மூர்திஷு மஹிப்ரமுகாஸு சம்போ:

கஸ்யாஸ்ச நாபி தவ வைபவ மம்ப யஸ்யா:

பத்யா கிராமபி ந சக்யத ஏவ வக்தும்

ஸாபி ஸ்துதா கில மயேதி திதிக்ஷிதவ்யம் ॥ 29

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! பூமி முதலிய ஸ்தூல வடிவங்களிலுள்ள பரமேச்வரனுடைய வடிவங்களில், உன்னுடைய ஏதாவதொரு பெருமையானது இல்லையென்பதை சொற்களின் தலைவியாம் கலைமகனுடைய கணவனும் நான்முகனாலும் சொல்லுவதற்கும் திறமையில்லையன்றோ! அங்ஙனமிருக்க அக்கலைமகனும் என்னால் துதிக்கப் பெற்றாள் என்பதைப் பொருத்தருள வேண்டுவதும் உனது கடமையன்றோ!

कालाग्निकोटिरुचिमन्व षडध्वशुद्धा-

वाष्ठावनेषु भवतीममृतौघवृष्टिम् ।

श्यामां घनस्तनतटां सकलीकृतौ च

ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥ ३० ॥

(பதவுரை) ஹே அம்வ - ஓ அன்னையே! ஷட்வ-சுத்தௌ - ஆறுவழிகள் என்னும் சுத்தமான நிலையில், அமृत-
 அய - வृஷ்டிம் - அமுதப் பெருக்கின் பொழிவை;
 வாஸ்தாவனேஷு - எங்கும் முழுகியுள்ளவைகளில்; கால-அग्नि-
 கோடி-ரூசிம் - ஊழிக்காலத்திலே தோன்றும் அக்நிய
 னுடைய பல காந்திகளையுடைய; பவதீம் - உன்னை;
 சகலீ-கூதௌ-வ - ஒன்று சேர்ந்துள்ள வடிவத்திலும்,
 வ - ஸ்தன - தடாம் - நெருக்கமுள்ள நகில்களுடைய
 ப்ரதேசத்தையுடைய; ஷ்யாமாம் - கருமை நிறம் வாய்ந்த
 திருமேனியை; ஷ்யாயந்த - எவ - சிந்தனை செய்தவர்
 களாகவே; ஜகதாம் - உலகங்களுக்கு, குரவ: - குருச்
 களாக; பவந்தி - இருக்கின்றனர்.

காலாக்நிகோடிருசிமம்ப ஷடத்வசுத்தா-

வாப்லாவநேஷு பவதீமம்ருதௌக வ்ருஷ்டிம் ।

ச்யாமாம் கநஸ்தநதடாம் ஸகலீக்ருதௌ ச

த்யாயந்த ஏவ ஜகதாம் குரவோ பவந்தி ॥ 30

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னையே! ஆறுவகையாயுள்ள
 சுத்தமான அத்வாக்களில் முழுகியுள்ளவைகளில் அமுதத்
 தொகுதிகளைப் பொழிகின்றவனும், ஊழிக்கலத்தே பல
 வனவாகத்தோன்றும் அனற்பிழம்பின் ஒளியெனவிளங்கு
 கின்றவளுமான உன்னை, ஒன்று சேர்ந்துள்ள உருவத்தி

லும், நெருக்கமுள்ள நகில்களுடைய இருப்பிடத்தையும், கருமை நிறம் கொண்ட திருமேனியையும் எவர்கள் சிந்தனை செய்த வண்ணமிருக்கின்றனரோ, அவர்கள் உலகங்களுக்குத் தலைமை பூண்டுள்ள குருக்களாகவும் இருக்கின்றனர் அன்றோ !

विद्यां परां कतिचिदम्बरमम्ब केचिदा-

नन्दमेव कतिचित् कतिचिच्च मायाम् ।

त्वां विश्वमाहुरपरे वयमामनामः

साक्षादपारकरुणां गुरुमूर्तिमेव ॥ ३१ ॥

(பதவுரை) ஹே அம்ബ - ஓ அன்னையே ! த்வாம் - உன்னை ; கதிசித் - சிலர், பராம் - சிறந்த ; விद्याம் - வித்யை எனவும், கைசித் - சிலர் ; அம்பரம் - ஆகாயம் எனவும் ; கதிசித் - சிலர் ; அநந்ம்-ஏவ - ஆந்த வடிவே எனவும், கதிசித் - சிலர் ; மாயா-வ - மாயை எனவும், அபரே-வேறு சிலர் ; விவம் - உலகம் எனவும், ஆஹு: - சொல்லுகின்றனர், வய-து - நாங்களோவெனில் ; சாக்ஷாத் - காத்திவடிவாயுள்ள ; அபார-கருணாம் - அளவு கடந்த கருணை வடிவாயமைந்த ; குருமூர்திம் - ஸ்ரீகுருவின் வடிவாயமைந்த சரீரம் என்று ; அமனாம் - சொல்லுகிறோம்.

வித்யாம் பராம் கதிசிதம்பரமம்பகேசி-

தாநந்தமேவ கதிசித் கதிசிச் ச மாயாம் ।

த்வாம் விச்வ மாஹுரபரே வயமாமநாம்:

ஸாக்ஷாத் பாரகருணாம் குருமூர்த்திமேவ ॥ 31

(பொழிப்புரை) ஒ அன்னையே! உன்னைச் சிலர், சிறந்த வித்தையின் வடிவமெனவும், வேறு சிலர் ஆகாய மெனவும், மற்றும் சிலர், ஆநந்த வடிவமெனவும், ஒரு சிலர் மாயை எனவும், வேறு சிலர் உலகின் வடிவ மெனவும் சொல்லுகின்றனர், ஆயினும், உன்னுடைய தொழும்பர்களான நாங்களோவெனில், அளவு கடந்த கருணை வடிவாயமைந்துள்ள ஸ்ரீகுருவினுடைய திருவுருவே எனச் சொல்லுகிறோம்.

कुवलयदलनीलं बर्बरस्निग्धकेशं

पृथुतरकुचभारक्रान्तकान्तावलम्बम् ।

किमिह बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः

सकलजननि मातः संततं संनिधत्ताम् ॥ ३२ ॥

इति श्रीमहाकविकालिदासविरचितायां श्रीदेवीपञ्चस्तव्यां

चतुर्थोऽम्बास्तवः संपूर्णः

(பதவுரை) **சகல ஜனநி** - சராசரங்களைத் தோற்று
விக்கும்; **மாத:** - ஓ அன்னையே ! **குலய-தலநீலம்** -
கருநெய்தல் மலரின் இதழ்கள் போன்ற நீலநிறம்
கொண்டதும், **வஃர - ஸிங்** - **கேசம்** - கரடுமுரடாக
நெருக்கமுள்ள தலை முடியையுடையதும், **பூயுதர-கூவ-**
பார-வாக்ரான்த-கான்த-அவலகனம் - பெருத்துள்ள கொங்கை
களுடைய சுமையினால் வியாபிக்கப்பெற்ற இடையை
யுடையதும், **பரம்** - சிறந்ததுமான ; **த்வத்** - உன்னுடைய ;
ஸ்வரூபம் - வடிவானது, **சந்ததம்** - எப்பொழுதும், **ந:** -
எங்களுடைய ; (எதிரில்) **சந்திவசாம்** - நன்கு கிலைத்
திருப்பதாக. **ஐஹ** - இவ்விஷயத்தில், **வஹுமி:** - பற்பல ;

சுருதே - சொற்களினால், கிம் - என்ன பிரயோஜனம் ?
(ஒன்றுமில்லையன்றோ !)

குவலயதல நீலம் பர்பரஸ்நித்த கேசம்

ப்ருதுதரகுசபார க்ராந்த காந்தாவலக்நம் ।

கிமிஹ பஹுபிருக்தைஸ் த்வத்ஸ்வரூபம் பரம் ந :

ஸகலஜநநி மாத: ஸம்ததம் ஸம்நிதத்தாம் || 32

இதி ஸ்ரீ மஹாகவி காளிதாஸ விரசிதாயாம்

ஸ்ரீ தேவீபஞ்சஸ்தவ்யாம் சதுர்த்த:

அம்பாஸ்தவ: ஸம்பூர்ண:

(பொழிப்புரை) சராசரங்களைத் தோற்றுவிக்கும்
ஓ அன்னையே! கருநெய்தல் மலர்களின் இதழ்களே
போன்ற நீலநிறம் வாய்ந்ததும், கரடுமுரடான தலை
முடியை யுடையதும், பெருத்துள்ள நகில்களுடைய
சுமையினால் தழுவப்பெற்ற இடையையுடையதும்,
சிறந்ததுமான உன்னுடைய உருவமானது எப்பொழுதும்
எங்களுடைய எதிரில் நன்கு நிலைத்திருப்பதாக. இவ்விஷ
யத்தில் எனது சொற்களின் மிகுதிகளால் என்ன பிர
யோஜனம்? ஒன்றும் இல்லையன்றோ! சிவம்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ காளிதாஸர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவத்தில் நான்காவது

அம்பாஸ்தவத்தின் தமிழுரை

இவண் முற்றும்

202

202

ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவீ

ஸகலஜனனிஸ்தவ: (5)

[illegible]

சகலஜனநீஸ்தவ: (4)

अज्ञानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकलहै-

रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः ।

जगन्मातर्जन्मज्वरमयतमः कौमुदि वयं

नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥ १ ॥

(பதவுரை) ஜன்ம-ஜ்வர-மய-தம: - கௌமுடி - பிறவியென்னும் பிணியின் வடிவாயமைந்த இருளுக்கு நிஸவு போலுள்ள, ஜகந்மா: - உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணமாயுள்ள ஓ அன்னையே! தவ - உன்னுடைய, மாயா- ஞ்ம-மாயையென்னும் முடிச்சில், பரி-லுத்த: - நான்கு புறமும் உழுன்று கொண்டிருக்கின்ற, அமீ - இந்த, சமயின: - ஸமயிகள், அவசம் - ஸ்வதந்தரத்தையிழந்த நிலையை, அஜானந்த: - அறியாதவர்களாக, அந்யோ-ந்ய-கலஹை: - பரஸ்பரமுண்டாகிய கலஹங்களினால், க்ஷயம் - அழிவை யான்தி - அடைகின்றனர், வயம் - நாங்கள், தே - உனக்கு நம: - நமஸ்காரத்தை, குர்வாண: - செய்பவர்களாக (தவாம்) - உன்னை, ஶரணம் - சரணமாக. உபயாம் - அடைகிறோம்.

(அவதாரிகை) இச்செய்யுளில் அன்னையினுடைய மாயாசக்தியின் பெருமிதம் விளக்கப் பெறுகின்றது—

அஜாநந்தோ யாந்தி க்ஷயமவசமந்யோந்ய கலஹ-
ரமீ மாயாக்ரந்தௌ தவ பரிலுடந்த: ஸமயிந: ।
ஜகந்மாதர் ஜந்ம ஜ்வரமயதம: கௌமுதி வயம்
நமஸ்தே குர்வாண: சரணமுபயாமோ பகவதீம் ॥ 1

(பொழிப்புரை) உலகத் தோற்றத்திற்கு காரணமாய்மைந்துள்ள ஓ அன்னையே! உன்னுடைய மாயையென்னும் முடிச்சினுள் அகப்பட்டுக் கொண்டு நாற்புரமும் உழன்று கொண்டுள்ள இந்த ஸமயிகள், தன்னிலையிழந்து ஒன்றும் அறியாது ஒருவருக்கொருவர் கலஹம் விளைவித்துக்கொண்டு அழிவை நாடிச் செல்கின்றனர். அந்தோ! பிறவிப் பிணியென்னும் இருளுக்கு நிலவு போலுள்ள ஓ அன்னாய்! உனது தொண்டர்களாகிய நாங்களோ, நமஸ்காரம் செய்தவண்ணம் உன்னுடைய கஞ்ஜ மலரைத் தஞ்சமடைகின்றோம்.

ஸமயிகள்—சக்தி மதத்தைத் தழுவியவர்கள், உபாஸனைகளுடைய உட்கருத்தை ஒரு சிறிதும் அறியாது வெளிப்படையாக - ஆடம்பரமாக - உபாஸனை செய்து கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் நானே சிறந்தவன், எனது வழியே சாலச் சிறந்தது, என வீண் பெருமைகளுக்காக காலத்தை வீணே செலவழித்து சண்டையிடுகின்றனர்.

இவர்கள் இவ்விதம் உன்னுடைய உண்மை நிலையை யுணராது, உனது மாயையின் வசமாகத் தங்களுடைய சக்திகளையுமிழந்து நிற்கின்ற காரணத்தாலன்றோ. ஆகவே உன்னுடைய தொண்டர்களான நாங்களோ, இவர்களைப் போல் சண்டை போடுவதில் காலத்தைச் செலவிடாது, எப்பொழுதும் உனது கஞ்ஜமலராம் திருவடிகளைத் தஞ்சமடைகின்றோம்.

தன்னிலை - ஸ்வதந்திரம்-அதையிழந்தவர்கள். உபாஸனை-ஆராதனை - மாயை - அன்னையினுடைய சக்தியின் பெருமிதம், இதுவே உலகம் தோன்றக் காரணமாயிருப்பது.

வசஸ்தர்காம்யஸ்வரசபரமான்நிவ்வ-
 ப்ரவோகாகாராய த்யுதிதுலிதநீலோத்பலருசே ।
 சிவஸ்யாராடிய ஸ்தநபரவிந்நாய சதத்
 நமஸ்தஸு கஸுமேவந பவது முகாய மஹஸே ॥ ௨ ॥

(பதவுரை) வச:-தக்-அகம்ய-ஸ்வரச-பரம-ஆநந்-விவ்வ-
 ப்ரவோக-ஆகாராய -சொல், ஊஹம் இவைகளுக்குப் புலனா
 காதஇனிமையான சிறந்த ஆநந்தத்தினுடைய நிறை
 வோடு கூடிய உணர்வின் அறிகுறியின் பொருட்டும்,
 த்யுதி-துலித-நீல-உத்பல-ருசே -ஒளியினுல்துல்யமாகச் செய்
 யப்பெற்ற கருநெய்தல் மலரின் காந்தியையுடையதும்,
 ஸ்தந-பர-விந்நாய -நகில்களுடைய அமைப்பினால் நன்கு
 வணங்கியுள்ளதும், சிவஸ்ய - பரமசிவனுடைய ஆரா
 தனைக்குரியதும், முகாய - அழகியதுமான, தஸு - அச்
 சிறப்பு வாய்ந்த, கஸுமேவந - சொற்களால் சுட்டிக்காட்
 டமுடியாத, மஹஸே - ஒளியின் பொருட்டு, சததஸு - எப்
 பொழுதும், நம:- நமஸ்காரம், பவது - இருப்பதாக.

கவி அன்னையினுடைய வணப்பை இச் செய்யுளில்
 உருவகம் செய்கிறார்:—

வசஸ்தர்காம்யஸ்வரச பரமநந்தவிபவ-

ப்ரபோதாகாராய த்யுதிதுலித நீலோத்பலருசே ।

சிவஸ்யாராத்யாய ஸ்தநபர விந்நாய ஸததம்

நமஸ்தஸுமே கஸுமேசந பவது முக்தாய மஹஸே ॥

(பொழிப்புரை) சொற்கள், சிந்தனை இவைகளுக்குப்
 புலனாகாததும், ஸமரச வடிவாயமைந்துள்ளதும்,

சிறந்த ஆநந்தம் நிறைந்ததும், உணர்வின் உறைவிடமாயுள்ளதும், ஒளியால் நிர்மலமாயுள்ளதும், கருநெய்தல்காந்தியே போன்றதும், நகில்களின் சுமைகளால் நன்கு வணங்கியதும், சிவனுடைய ஆராதனைக்குரியதுமாய் அமைந்துள்ளதும், ஒளிப்பிழம்பாயுள்ளதும், இவ்வித மெனச் சுட்டிக்காட்ட முடியாததுமான அழகிய ஒரு வஸ்துவின் பொருட்டு எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் இருப்பதாக.

இச் செய்யுளின் முதலடியில் உபநிஷத்துக் களுடைய கருத்தமைந்துள்ளதைக் காணலாம் — **यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह -** யதோ வாசோ நிவர்தந்தே-எக்காரணத்தால் மனதோடுகூட அடைய முடியாது சொற்கள் திரும்புகின்றனவோ என்ற கருத்து. ‘வசஸ்தர்காகமய:’ என்றதால் விளக்கப்பெற்றது”. ஸ்வரஸ பரமானந்த - என்ற தால் ஸாமரஸய வடிவாயுள்ள நிலையை, “**आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात् । आनन्दाश्चैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते-** ஆனந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத், ஆனந்தாத்யேவ கஸ்விமானி பூதானி ஜாயந்தே” ஆனந்தத்தையே ப்ரஹ்மம் என அறியவேண்டும்; ஆனந்தத்திலிருந்து இந்த ஜம்பெரும் பூதங்களும் உண்டாகின்றன ” என்பன போன்ற வாக்யங்கள் விளக்குகின்றன.

‘சிவஸ்யாராத்யாய’ என்றது சிவனுடைய ஆராதனைக்குரியவள் என்றது கொண்டு அன்னையின் பெருமை அளவிடமுடியாது சிறந்து விளங்குகின்றது எனவும் கிடைக்கப்பெறும். அதாவது சக்தியின்

வடிவாயமைந்த அன்னையே உலகம் தோன்றச்
செய்ய, அப்பனுக்குத் துணையாயிருப்பவள் என்ப
தும் வலியுறுத்தப் பெறுகின்றது. அதாவது சக்தி
யின் துணையின்றி சிவன் உலகைப் படைப்பதற்குத்
திறமையற்றவன் எனவுமாம்.

अनाद्यन्ताभेदप्रणयरसिकापि प्रणयिनी

शिवस्यासीर्यत्त्वं परिणयविधौ देवि गृहिणी ।

सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया

तदेतत् संसारप्रणयनमहानाटकसुखम् ॥ ३ ॥

(பதவுரை) ஹே தேவி - ஓ அன்னையே! அநாதி - அந்த -
அமேத - அநைய-ரஸிக-அபி - முதல் முடிவு இவைகளின்
ஒன்றிய நிலையிலுண்டான வேட்கையில் திகைத்திருப்
பினும், த்வம் - நீ, சிவஸ்ய - பரமசிவனுடைய, அரிணய -
விதௌ - விவாஹ காலத்தில், அரிணயினி - ப்ரியமுள்ள,
கூஹினி - குடும்பத்தலைவியாக, அஸி: - இருந்தாய் அன்
றே! யத் - என்பது, யாதொன்று உண்டோ, தத் -
அதுவும், பூதானாம் - சராசரங்களுடைய, சவித்ரி - அபி -
தோற்றத்திற்கு அன்னையாயிருந்த பொழுதிலும்,
சுல-தனயா - மலையரசன், மகளாக, உதமூ: - தோன்றினு
யன்றே! யத் - என்பது யாதொன்று உண்டோ,
தத் - அதுவும்; எதத் - இந்த, சன்சார-அரிணய-மஹாநாடக-
சுசும - ஸம்ஸாரமென்னும் பிரியமாயுள்ள மஹாநாட
கத்தினுடைய ஸுகத்தின் பொருட்டே யன்றே!

(அ-கை) இங்கு உலகத்தின் தோற்றம், அழிவு இக் காரியங்களில் ஸதாசிவனோடு அன்னை இணைந்துள்ளதைக் கவி உருவகம் செய்கிறார்:—

அநாத்யந்தா பேதப்ரணய ரஸிகாபி ப்ரணயிநீ
சிவஸ்யாஸீர்யத் த்வம் பரிணயவிதௌ தேவி

க்ருஹிணீ !

ஸவித்ரீ பூதாநாமபி யதுதபூ: சைலதநயா

ததேதத் ஸம்ஸாரப்ரணயநமஹா நாடகஸுகம் ||3||

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னாய்! ஆதி, அந்தம் இவை களுடைய ஒன்றிய நிலையிலே தோன்றிய வேட்கையிலே திளைத்திருப்பினும் நீ சிவனுடைய மணவினையின் பொழுது அன்பு நிறைந்த குடும்பத் தலைவியானாய். இச்சராசரங்களைத் தோற்றுவிக்க மலையரசன் மகளாகத் தோன்றினாய் அன்றோ! இவ்விரண்டு பிறவிகளும் ஸம்ஸாரமென்னும் பிணைப்போடு கூடிய நாடகத்தின் ஸுகத்தின் நிமித்தமாயுள்ளதன்றோ!

அன்னை உலகத்தின் தோற்றம், அழிவு இவைகளில் ஸதாசிவனோடு ஒன்றிய நிலையிலிருக்கும் பொழுது அவனுடைய இணைப்பால் குடும்பத் தலைவி - அதாவது ஆதித்தம்பதி என அழைக்கப் பெறுகின்றாள்; மறுபடியும் மலையரசன் மகளாகத் தோன்றி இச்சராசரங்களுடைய தோற்றத்திலே திளைத்து ஸம்ஸாரமென்னும் மஹா நாடகத்தில் தோன்றும் இன்பத்தை நுகருகின்றாய் அதாவது இவ்வுலகை ஸதாசிவனுடைய துணைகொண்டு தானே படைத்து அவைகளினூடே பிரவேசித்து உலகவடிவாய் அன்னை காஷியளிக்கின்றாள் என்பது கருத்து.

तत्सृष्ट्वा - தத்ஸ்ருஷ்ட்வா - அதைப் படைத்து,
तदेवानुप्राविशत् - ததேவ அநுப்ராவிசத் - அதனிடத்தே
பின் தொடர்ந்து” என்ற உபநிஷத்தின் வர்க்க்யமும் இக்
கருத்தை வலியுறுத்தும்.

இச் செய்யுளை ஸ்ரீ காமேச்வரஸூரி தமது ஸௌந்
தர்யலஹரியின் உரையிலே மேற்கோளாகக் காட்டுவர்: -

பவதேவனுக்குத் துணைவியாயிருக்கும் நிலையை
அன்னை அடைந்துள்ள காரணத்தால் அவள் ஸம்
ஸாரியாகவுமிருக்கின்றாள். அன்னை ஆதியும் அந்த
முமில்லாது ஒன்றிய ப்ரணயத்தை-ஊடலை-ரணிக்கின்ற
மனைவியாக மறுபடியும் பரமசிவனுடைய பரிணய காலத்
தில் தோன்றினாள். உலகைத் தோற்றுவிக்கும் திறமை
யுள்ளவளாயிருந்த பொழுதிலும் மலையரசன் மகளாக
வும் தோன்றினாள். இவை யாவும் :ஸம்ஸாரமென்னும்
ப்ரணய மஹாநாடகமன்றோ! எனச் சொல்லுவார்.

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति सदन्ये विदुरसत्

परे मातः प्राहुस्तव सदसन्ये सुकवयः ।

परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि सुधिय-

स्तदेतत् त्वन्मायाविलसितमशेषं ननु शिवे ॥ ४ ॥

(பதவுரை) हे भगवति ! - அறுவகை ஐச்வர்யங்
களும் நிறைந்துள்ள ஒ அன்னையே ! एके - சிலர், तव -
உன்னுடைய, तवम् - உண்மை நிலையை (மூலப்ரக்
ருதியென, ब्रुवन्ति - சொல்லுகின்றனர்) अन्ये - வேறு
சிலர், सत् - ஸத்தையெனவும், विदुः - உணருகின்றனர்.

ஹே மாத:- ஓ அன்னையே! பரே - மற்றுஞ்சிலர், அசத் - பொய்யான தோற்றமென; ப்ராஹு:- சொல்லுகின்றனர். சுகவய:- அழகிய கவிதைகளைப் புனைகின்ற பண்டிதர்களோ, சத்-அசத் - ஸத்தையும், அஸத்தையும் கலந்துள்ளதாக; ப்ராஹு:- சொல்லுகின்றனர். ஹே தேவி! - ஒளியுடன் இலங்கும் ஓ அன்னையே! பரே - பிறிதொரு சார்புடைய; சுகவய:- தெள்ளிய மதியையுடைய மஹான்கள், ஏதத்-சர்வம் - இவைகள் யாவும், ந - ஒன்றுமில்லை, சமமிததே - (என) அசைக்கமுடியாத உறுதியுடன் சொல்லுகின்றனர். ஹே சிவே - ஓ மங்களவடிவே! தத்-ஏதத் - இவையாவும், த்வத்-மாया-விலசிடம் - உன்னுடைய மஹாமாயையின் லீலையே; நநு - அன்றோ!

(அ-கை) இச்செய்யுளில் பல்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்ட அன்னையின் நிலை விளக்கப் பெருகின்றது:—

ப்ருவந்த்யேகே தத்வம் பகவதி ஸதந்யே விதுரஸத்
பரே மாத: ப்ரர்ஹுஸ்தவ ஸதஸதந்யே ஸுகவய: !
பரே நைதத்ஸர்வம் ஸம்பிதததே தேவி ஸுதிய:
ததேதத் த்வந்மாயா விலஸிதமசேஷம் நநு சிவே ||4

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னாய்! சிலர் உன்னுடைய உண்மை நிலையை மூலப் ப்ருத்தியின் வடிவமெனச் சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர், ஸத்தை எனவும் உணருகின்றனர். மற்றும் சிலர் 'அஸத்' பொய்யான தோற்றமெனச் சொல்லுகின்றனர். அழகிய கவிதைகளைப் புனைகின்ற பண்டிதர்களோ, ஸத் - உண்மை, அஸத் - பொய் இவ்விரண்டும் கலந்துள்ளன எனச் சொல்லுகின்றனர்.

ஒளியுடன் இலங்கும் அன்றாய் ! இவைகள் யாவும் ஒன்றும் இல்லையென உறுதியுடன் வேறு சில நுண்மதியுள்ளவர்கள் சொல்லுகின்றனர். ஓ மங்களவடிவே ! இன்னோரன்ன பலபடியான கொள்கைகள் யாவும் உன்னுடைய வலியதான மாயையின் லீலையேயன்றே !

ஸத்தாகவும், அஸத்தாகவும், இவ்விரண்டும் இணைந்துள்ளதும், ஆயினும் இவை ஒன்றுமே இல்லை எனவும் அவரவர்கள் தத்தம் மதியின் வலிமைக்குகந்தவாறு அன்னையைக் காணுகின்றனர், இவ்விதம் அவர்கள் நினைப்பதும் அன்னையாம் உன்னுடைய மாயையின் பெருமையன்றே எனக்கவி உத்பிரேகைச் செய்கிறார்.

இச் செய்யுளில், **ततो वै सद्जायत-ததோவை ஸதஜாயத** - அதனிடமிருந்து ஸத்தை உண்டாகியது, **असद्वा इदमग्र-आसीत्** - அஸத்வா இதமக்ரா ஆஸீத்-இந்த அஸத்தல்லவோ முதலில் உண்டாகியது, **तम आसीत्-தம ஆஸீத்** - இருளே இருந்தது என்பன போன்ற உபநிஷத் வாக்கியங்களுடைய கருத்தையும் காணலாம்.

लुठत् गुञ्जाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका-

मुदञ्चद्घर्माभिःकणगुणितवक्त्राम्बुजरुचम् ।

शिवं पार्थत्राणप्रवणमृगयाकारगुणितं

शिवामन्वगयान्तीं शबरमहमन्वेमि शबरीम् ॥ ५ ॥

(பதவுரை) **लुठत्-गुञ्जा-हार-स्तन-भर-नमन्-मध्य-लति-काम्** - துவளுகின்ற சூந்துமணிகளாலான மாலைகளோடு கூடிய நகில்களால் வணங்கிய கொடியெனத்

திகடும் இடையையுடையவனும்; உதா-உத-உத-உத-உத-உத-
 குண-குண-குண-குண-குண-குண-குண-குண-குண-குண-குண-குண-
 ஜைத்தின் திவலைகளினால் இருமடங்காகச் செய்யப்
 பெற்ற தாமரை மலரின் காந்தியை யுடையவனும்,
 பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-பாத-
 காப்பதற்குப் பற்றுக்கொண்டு வேடுவன் வடிவம்
 கொண்டு நாணையேந்திய, சபரம்-வேடுவனுருவெடுத்த,
 சிவம்-பரமசிவனை, அந்நி-யாந்தி-பின்னொருகின்
 றவனும், சிவம் - மங்கள வடிவாயுள்ளவனான,
 சபரி-வேடுவச்சிவன், அந்நி-நான், அந்நி-பின்
 நொருகிறேன்.

(அ-கை) இச் செய்யுளில் அன்னை பரமசிவனோடு கூடச் செய்த லீலாவிபூதிகள் சொல்லப்பெறுகின்றன—

லுடத் குஞ்ஜா ஹாரஸ்தநபரநமந் மத்ய லதிகா—

முதஞ்சத்கர்மாம்பு: கணகுணித வக்தராம்புஜருசம்
சிவம் பார்த்ததீராண ப்ரவணம்ருகயா காரகுணிதம்
சிவாமந்வக் யாந்தீம் சபரமஹ மந்வெமி சபரீம் || 5

(பொழிப்புரை) பண்டு, பரமசிவன் பார்த்தனைக்
காக்க, வேடுவனுருவம் கொண்டு, கானகம் செல்லுங்கால்
அவனைப் பின் தொடர்ந்து அன்னையும், வேட்டுவச்சியின்
வடிவம் கொண்டு துணை சென்ற அவளது உருவத்தைக்
கவி இங்கு உருவகம் செய்கிறார் — குந்துமணிகளாலான
மாலைகளினால் துவளுகின்ற நகில்களுடைய சுமையினால்
சிறிது வணங்கிய இடையையும், வெளியே அரும்பிய
வியர்வையின் திவலைகளால் இருமடங்காக வனப்புடன்
விளங்கும் தாமரைமலர்போன்ற திருமுகத்தோடு

மங்களமே யுருவாய்த்திகழுகின்ற வேடுவச்சியின் வடிவம் கொண்டு, அப்பனைப் பின்தொடருகின்ற அன்னையை நானும் பின் தொடருகிறேன் என்பது கவியினுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

இச் செய்யுளில் கண்ட கருத்துக்களை மஹாகவி பாரவி தமது கிராதார்ஜுநீயம் என்ற மஹாகாவியத் தில் விஸ்தாரமாக வர்ணித்துள்ளதை அங்கு கண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

मिथः केशाकेशिप्रघन'नधनास्तर्कघटनाः

बहुश्रद्धामक्तिप्रणयविषयाः शास्त्रविधयः ।

प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते देहि शरणं

निरालम्बं चेतः परिलुठति पारिप्लवमिदम् ॥ ६ ॥

(பதவுரை) தர்க் - घटना: - தார்க்க சாஸ்த்ரங்களில் திளைத்துள்ளவர்கள், मिथः - ஒருவருக்கொருவர், केशा-केशि - குடுமியைப் பிடித்துக்கொண்டு, प्रघन - निघना: - யுத்தம் செய்து மடிகின்றனர். शास्त्र - विधयः - தர்ம சாஸ்த்ரங்களுடைய அதுஷ்டாநங்கள், बहु-श्रद्धा-प्रणय-विषयः - மிகுந்த சிரத்தை, பக்தி, விச்வாஸம் இவை களுக்கு இலக்கானவைகள். हे गिरिसुते-ஓ மலையரசன் மகளே! அன்னையே! पारि-प्लवम् - சஞ்சலத்தன்மை வாய்ந்த; इदम् - இந்த; चेतः - மனமானது; निरालम्बम् - ஆதரவற்றதாக, परि-लुठति - பலவகையாக உழலு கின்றது; प्रसीद - பொருத்தருள்க, प्रत्यक्षी-भव - (என்னுடைய) எதிரில் காக்கி வடிவாயிருப்பாயாக; शरणम् - அடைக்கலத்தை. देहि - கொடுப்பாயாக.

(அ-கை) சாஸ்த்ரங்களைக் கற்று வாதப்ரதிவாதம் செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அன்னையின் அருள் கிடைப்பதரிது என இங்கு சொல்லப் பெறுகின்றது:—

மித: கேசாகேசி ப்ரதந நிதநாஸ்தர்க்ககடநா:

பஹுச்ரத்தா பக்திப்ரணயவிஷயா: சாஸ்த்ர

விதய: ||

ப்ரஸீத ப்ரத்யக்ஷபவ கிரிஸுதே தேஹி சரணம்

நிராலம்பம் சேத: பரிலுடதி பாரிபல்வமிதம் || 6 ||

(பொழிப்புரை) மலையரசன் மகளாம் ஓ அன்னையே! தர்க்க சாஸ்த்ரங்கள் போன்றவைகளைக் கசடறக்கற்று, அவைகளில் திளைத்துள்ளவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் குடுமியைப் பிடித்துக்கொண்டு சண்டை செய்யட்டும். தர்மசாஸ்த்ரங்களுடைய அநுஷ்டாநங்களோ, மிகுந்த சிரத்தை, பக்தி, விச்வாஸம் இவைகளின் இலக்காயமைந்துள்ளன. ஆதலின் சஞ்சலத்தன்மை வாய்ந்த இந்த மனமானது, ஆதரவற்று பலபடியாக உழன்று கொண்டிருக்கின்றது. எனவே, என்னைப் பொருத்தருள்க. என்னுடைய முன்னிலையிலே காக்கிவடிவாயிருப்பாயாக. என்னை உன்னிடம் அடைக்கலமாகவும் செய்து கொள்வாயாக.

शुनां वा वहेर्वा खगपरिषदो वा यदशनं

कदा केन केति कचिदपि न कश्चित् कलयति ।

अमुष्मिन् विश्वासं विजहि हि ममाहाय वपुषि

प्रपद्येथाश्चेतः सकलजननीमेव शरणम् ॥ ७ ॥

(பதவுரை) கதா - எப்பொழுது ; கேன - ஏதோ ஒரு காரணத்தால் ; க - எங்காவது ; शुनां-वा - நாய்களுக்கா

வது; வஹே: வா - நெருப்புக்காவது; ஸு-பரிஷத்:-வா - கழுகுக்கூட்டங்களுக்காவது, யத்-யாதொரு (சரீரமானது); அசனம்- உணவாக; பவதி - இருக்கின் தோ; தஸிம்- அவ்விஷயத்தில்; கசித்- ஒருவனும், கசித் - ஒரு சிறிதும்; ந-கலயதி - நினைப்பதில்லை; ஹி - இதுவும் விரைந்தமன்றோ! ஹே சேத:-ஓ மனமே! அமுஷிம்- இந்த; மம- என்னுடைய; வபுஷி - சரீரத்தில்; அஹாய - விரைவில்; விஸ்வாசம் - அபிமானத்தை; விஜஹி - அடியோடு அகற்றுவதாக; சகலஜனனிம்-பவ- எல்லா சராசரங்களுக்கும் அன்னையாயிருப்பவளே, ஶரணம் - அடைக்கலமாக, பபுஷே: - அடைவாயாக.

(அ-கை) இச்செய்யுளில் இச்சரீரம் நிலையற்றது, இது நாய்களுக்காவது, கழுகுகளுக்காவது இரையாவது என்பதை ஒருவனும் சிந்தனை செய்வதில்லை. இந்நிலையைக் கவி தனது மனதிற்கு அறிவுறுத்துகிறார்—

சுநாம் வா வஹ்நேர் வா ககபரிஷதோ வா யதசநம்
கதா கேந க்வேதி க்வசிதபி நகஸித் கலயதி ।

அமுஷ்மிந் விச்வாஸம் விஜஹி ஹி மமாஹ்நாய வபுஷி
ப்ரபத்யேதாஸ்சேத: ஸகலஜநநீமேவ சரணம் ॥ 7 ॥

(பொழிப்புரை) இச்சரீரமானது, எப்பொழுது ஏதோ ஒரு காரணத்தால், எங்கோ நாய்களுக்கோ, அன்றி கழுகுக் கூட்டங்களுக்கோ உணவாக யமையத்தக்கது என்பதை ஒரு பொழுதும், ஒருவனும் சிந்தனை செய்வதில்லை. ஆதலால் ஓ மனமே, இச்சரீரத்திலுள்ள ஆசையை விரைவில் விடுவாயாக. இவ்வாறு ஆசையை யகற்றி இச்சராசரங்களுக்கு ஒரே தலைவியாம் அன்னையைச் சரணமடைவாயாக.

சரீரம் நிலையற்றது. எப்பொழுது, எங்கே, எவ்விதம் அழியும் என்பதைச் சொல்ல முடியாது. மற்றும் நாய்களுக்கோ, கழுகுகளுக்கோ உணவாகத் தக்கது. இவ்விதமுள்ள சரீரத்தைச் சதமென நினைத்து, மனிதர்கள் ஏமாறுகின்றனர். ஓ மநமே! நீ இவ்விஷயத்தில் ஏமாற்றமடைய வேண்டாம். இவ்வுலகங்கள் அனைத்தையும் தோற்றுவிக்கின்ற அன்னையை விரைவில் சரணமடைவாயாக என்பது கவியினுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

तटिकोटिज्योतिद्युतिदलितषड्ग्रन्थिगहनं

प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टिवपुषा ।

किमप्यष्टत्रिंशत्किरणसकलीभूतमनिशं

भजे घाम श्यामं कुचभरनतं बर्बरकचम् ॥ ८ ॥

(பதவுரை) தடிக்-கோட்-ஜ்யோதி-யுதி-தலித-ஷட்-அந்நி-
 -கஹநம் - மின்னல்களுடைய பல ஒளியின் காந்தியி
 யினால், பிளக்கப் பெற்ற ஆறு முடிச்சுக்களுடைய
 ஸமுஹத்தையுடையதும்; புன: - அபி - மறுபடியும்;
 சுதா-வृஷ்டி-வபுஷா-அமுதத்தைத் பொழிகின்ற சரீரத்
 தோடு; அஷ்ட-திரிசத்-கிரண-சகலி-பூதம் - முப்பத்தெட்டு
 கிரணங்களுடைய தொகுதிகளால் பரவியுள்ளதும்;
 குசு-பர-நதம் - நகில்களுடைய சுமையினால் வணங்கிய
 யதும், பர்-பர-கசம் - கரடு முரடான தலைமுடியையுடை
 யதும்; ஷ்யாமம் - கருமை நிறம் வாய்ந்ததுமான; கிம்-
 அபி - சொற்களுக்கெட்டாத ஏதோ ஒரு; ஷாம
 ஒளியை; அநிசம் - எப்பொழுதும், பஜே - (நான்)
 ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை) இச் செய்யுளில் அன்னையின் அவ்யாஜமான ஒளி வர்ணிக்கப் பெருகின்றது:—

தடித்தோடி ஜ்யோதி த்யுதி தளித ஷட்க்ரந்தி கஹநம்
ப்ரவிஷ்டம் ஸ்வாதாரம் புநரபிஸுதாவ்ருஷ்டி வபுஷா
கிமப்யஷ்டத்ரிம்சத் கிரணஸகலீபூதமநிசம்

பஜே தாம ச்யாமம் குசபரநதம் பர்பரகசம் || 8 ||

(பொழிப்புரை) பல வர்ணங்கள் தோய்ந்து ஒன்று திரண்ட ஒளியோடு ஆறு க்ரந்திகளையும் பிளந்து கொண்டு, தனது ஆதாரத்தையடைந்து, மறுபடியும் அமுதத்தைப் பொழிகின்ற சரீரத்தோடு எப்பொழுதும் முப்பத்தெட்டு கதிர்களால் பரவியுள்ளதும். நகில் கருடைய சுமையினால் வணங்கியதும், கரடுமுரடான தலைமுடியையுடையதும், கருமை நிறம் தோய்ந்ததும், மனம், சொல் இவைகளுக்குப் புலனாகாததுமான ஒரு ஒளியை நான் ஸேவிக்கிறேன்.

இச் செய்யுளில் அன்னையை அமுதத்தைப் பொழிகின்றவளாகவும், பல வர்ணங்கள் தோய்ந்த ஒளியின் வடிவாகவும் கவி உருவகம் செய்கிறார்.

चतुष्पत्रान्तःषड्दलपुटभगान्तस्त्रिवलय-

स्फुरद्विद्युद्वह्निद्युमणिनियताभद्युतियुते ।

षडश्रं भित्वादौ दशदलमथ द्वादशदल

कलाश्रं च द्वयश्रं गतवति नमस्ते गिरिसुते ॥ ९ ॥

(பதவுரை) **चतुः** - பத்ர - **अन्तः** - ஷட் - **दल** - புட் - **भान्तः** - ஸ்ரிவலய - **स्फुरद्** - விசுட் - **वह्नि** - வுதி - **मणि** - நியத - **आभ** - வுதி - **लते** - நான்கு இதழ்களுடைய உள்ளே

ஆறு இதழ்கள் கொண்ட மொக்கின் வடிவாய்
மைந்து அதனுள்ளே மூன்று வலயங்களாக ஒளிநு
கின்ற மின்னல், அக்நி, ஸூர்யன் இவைகளுடைய
இயற்கையான கந்தியே போன்று நிலைத்த ஒளி
யென்னும் கொடியே போன்ற அன்னையே! **ஷட -**
அக்ரம் - ஆறுகோணம் கொண்ட கமலத்தை : **ஆதௌ -**
முதலில்; **மித்வா** - பிளந்து கொண்டு; **அத -** பிறகு;
தச-கமலம் - பத்து தளங்கள் கொண்ட கமலத்தையும்;
தவாச-கமலம் - பன்னிரண்டு தளங்கள் கொண்ட கம
லத்தையும்; **கலா-அக்ர-வ** - பதினாறு தளங்கள் கொண்ட
கமலத்தையும்; **த்ரி-அக்ரம்** - இரண்டு தளங்கள் கொண்ட
கமலத்தையும் (பிளந்து கொண்டு); **கதவதி** - அடைந்
துள்ள பொழுது; **ஹே கிரிசுதே!** ஓ மலையரசன் மகளே;
தே - உனக்கு; **நம:** - நமஸ்காம்.

சதுஷ்பத்ராந்த: ஷட்சளபுட பகாந்தஸ்த்ரிவலய-

ஸ்புரத்வித்யுத் வஹ்நி த்யுமணி நியதாபத்யுதியு தே
ஷட்ச்ரம் பித்வாதௌ தசதளமத த்வாதசதளம்
கலாச்ரம் ச த்வயச்ரம் கதவதி நமஸ்தே கிரிஸுதே||

(பொழிப்புரை) நான்கு இதழ்களுக்குள்ளே ஆறு
தளங்கள் கொண்ட மொக்கின் வடிவாய்மைந்து,
அதனுள்ளே மூன்று வலயங்களாக ஒளிநுகின்ற மின்னல்,
அக்நி, ஆதவன் இவைகளுடைய இயற்கையாயுள்ள
காந்தியே போன்று நிலைத்த ஒளியென்னும் கொடியே
போன்றவனும், ஆறு கோணங்கள் கொண்ட கமலத்தை
முதலில் பிளந்து கொண்டு, பிறகு பத்து, பன்னிரண்டு,
இரண்டு என முறையே இம்மூன்று கமலங்களையும்

பிளந்து கொண்டு சென்று உனதிருப்பிடத்தில் உறைந்துள்ள ஓ அன்னையே ! உனக்கு நமஸ்காரம்.

மற்றும், ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய உரையாசிரியருள் சிறந்தவரான ஸ்ரீலக்ஷ்மீதராசார்யர் தொண்ணூற்று ஒன்பதாவது செய்யுளுக்கு உரை வகுக்கும் பொழுது, இச்செய்யுளை மேற்கோளாகக் காட்டி மிகவும் விஸ்தாரமாக பொருள் விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். அவ்வுரையினைச் சுருக்கமாக இங்கு வாசகர்களுக்கு விளக்கப் பெறுகின்றது.—

நான்கு தளங்கள் கொண்டது ஆதார கமலம். ஆறு தளங்கள் கொண்டது ஸ்வாதிஷ்டாநம் அதனுள்ளே இயங்குவது. அந்த ஸ்வாதிஷ்டாநத்தினுடைய தளங்களின் வடிவாயமைந்துள்ள முக்கோணங்கள் என்பதை இங்கு “புட்பக” என்ற சொல்லால் சுட்டப் பெற்றது. மணிபூரம் முதலிய நான்கு சக்ரங்களுக்கும் மூலாதாரமே ஆதாரமாயிருப்பதும் ஆதலால் இங்கு முக்கோணத்தின் தன்மை சொல்லப் பெற்றது. ஆகவே முக்கோணத்தின் நடுவே மூன்று மூன்று வலயமாயுள்ள மூன்று க்ரந்திகளும், ஸ்வாதிஷ்டாநம், அநாஹதம் ஆஜ்ஞை இவைகளுடைய எல்லையில், அக்நி, ஸூர்யன், ஸோமன் இவர்களுடைய வடிவாகத் திகழுகின்ற ருத்ரக்ரந்தி, விஷ்ணுக்ரந்தி, ப்ரஹ்மக்ரந்தி என்ற மூன்று க்ரந்திகளின் வடிவாக அவ்விடத்தில் ஒளியுடன் இருப்பவள் என்பதும் கிடைக்கப் பெறும்.

இங்கு ‘வித்யுத-மின்னல்’ என்ற சொல் கணக்கற்ற மின்னல்களின் ஒளியே போன்ற ஒளியைச் சுட்டும். ஆகவே அந்த மின்னல்களுடைய காந்தி போன்று அன்னை

.இருப்பவள் என்பதுமாகும். அதாவது நிலைத்த மின்னல் கொடியே போன்று விளங்குபவள் அன்னை என்பது ஸாரம்.

மற்றும் ஆஜ்ஞையின் முடிவிலே ப்ரஹ்மக்ரந்தியைப் பிளந்து செல்லும் பொழுது மின்னல் கொடியின் காந்தியோடும், ஸ்வாதிஷ்டாநத்தின் எல்லையிலே ருத்ர க்ரந்தியைப் பிளந்து செல்லும்பொழுது அக்நியை நிகர்த்த காந்தியோடும், அநாஹதத்தின் எல்லையிலே விஷ்ணு க்ரந்தியைப் பிளந்து கொண்டு செல்லும் பொழுது ஸூர்யனுடைய காந்தியையும் கொண்டு அன்னை விளங்குகின்றாள் என்பதையும் உணரவேண்டும்,

மூலாதாரத்தோடு கூடிய ஆறுதளங்கள் கொண்ட ஸ்வாதிஷ்டாநத்தையும், பிறகு பத்து இதழ்கள் கொண்ட மணியூரத்தையும், பன்னிரண்டு தளங்கள் கொண்ட அநாஹதத்தையும், பதினாறு தளங்கள் கொண்ட விசுத்தியையும், இரண்டு தளங்கள் கொண்ட ஆஜ்ஞையையும் முறையே பிளந்து கொண்டு, ஆயிரம் தளங்கள் கொண்ட ஸஹஸ்ராரகமலத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்ற மலையரசன் மகளாம் ஓ அன்னையே ! உனக்கு நமஸ்காரம் என்பதும் இச் செய்யுளின் திரண்ட ஸாரமாகும்.

कुलं केचित् प्राहुर्वपुरकुलमन्ये तव बुधाः

परे तत्संभेदं समभिदधते कौलमपरे ।

चतुर्णामप्येषामुपरि किमपि प्राहुरपरे

महामाये तत्त्वं तव कथममी निश्चिनुमहे ॥ १० ॥

(பதவுரை) हेमहामाये! ஓ மஹாமாயே! तव-
உன்னுடைய; वपुः - சரீரத்தை; केचित् - சிலர், कुलम्-
நீலம் முதலிய வர்ணங்களுடைய தொகுதியென;
प्राहुः-சொல்லுகின்றனர்; अन्ये-மற்றுஞ் சிலர்; बुधाः -
அறிஞர்கள்; अकुलम् - நீலம் முதலிய வர்ணங்களு
டைய தொகுதியற்றவையென - (சொல்லுகின்ற
னர்) परे - மற்றவர்கள் - तत्-समेदम् - முன்னர் கூறிய
அந்த இரண்டிற்கும் வேறுகவுள்ளது (என); समभि-
दधते - சொல்லுகின்றனர். अपरे- வேறுசிலர்; कौलम्-
குலத்தைத் தொடர்ந்துள்ளது (என) प्राहुः - சொல்லு
கின்றனர்; अपरे - பிறதொருசாரார்; एषाम् - இந்த;
चतुर्णाम्-अपि - நால் வகையான வேற்றுமைகளுக்கும்;
उपरि - மேலே, किम् - अपि சிந்தைக்கும் சொற்களுக்
கும், எட்டாதது (என), प्राहुः - சொல்லுகின்றனர்;
तव - உன்னுடைய: तत्त्वम् - உண்மை நிலையை, अमी -
இவர்கள்; कथम् - எவ்விதம்; निश्चिनुमहे - உறுதி
செய்யப் போகின்றனரோ (தெரியவில்லை).

(அ-கை) இச்செய்யுளில் அன்னையின் உண்மை
நிலையை ஒருவரும் உணர்ந்துகொள்ள முடியாது என்
பதை விளக்குகிறார்:—

குலம் கேசித் ப்ராஹுர்வபுரகுலமந்யே தவ புதா:

பரே தத்ஸம்பேதம் ஸமபிதததே கௌலமபரே ।

சதுர்ணமப்யேஷாமுபரி கிமபி ப்ராஹுரபரே

மஹாமாயே தத்வம் தவ கதமமீ நிச்சிநுமஹே ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! சிலர் உனது திரு
மேனியை நீலம் முதலிய வர்ணங்களுடைய தொகுதிகள்

எனச் சொல்லுகின்றனர். வேறு சிலர், அவ்விதமன்று எனச் சொல்லுகின்றனர். மற்றுஞ் சிலர் இவ்விரண்டினும் வேறானது என விளம்புகின்றனர். பிறிதொரு சாரார் குலத்தைத் தொடர்ந்துள்ளது என்பர். மற்றொரு சாரார் இந்நால்வகையான வேற்றுமைகளுக்கும் மேலே சிந்தைக்கும் சொற்களுக்கும் புலனாகாதது எனச்சொல்லுகின்றனர். ஆகவே உன்னுடைய உண்மை நிலையை இவர்கள் எங்ஙனம் உள்ளவாறு உணர்ந்து கொள்ளப் போகின்றனரோ எனக்கு விளங்கவில்லை.

षडध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरुचा

रुचा भस्मीकृत्य स्वपदकमलप्रह्वशिरसाम् ।

वितन्वानाः शैवं किमपि वपुरिन्दीवररुचिः

कुचाभ्यामानम्रस्तव पुरुषकारो विजयते ॥ ११ ॥

(ப-ரை)ஸ்வ-பத கமல-பஹ்-சிரசாம்-தனது பாதங்கள் என்னும் தாமரைமலர்களில் வணங்கிய சிரஸையுடையவர்களுக்கு, ப்ரலய-ரவி-கோட்ரி-ப்ரதி-உச்சா - ஊழிக்காலத்திலே தோன்றும் ஆதவர் பலரை நிகர்த்த காந்தியை யுடைய ; ருச்சா - காந்தியினால் ; ஷட்வா - அரण्याனிம் - ஆறு வழிகள் என்ற பெரிய வனத்தை, ப்ரஸ்மி-கூத்ய - சாம்பராகச் செய்து, கிம் - அபி - சிந்தைந்கும், சொற்களுக்கும், எட்டாத ஒரு, சைவம் - மங்களத் தொடர்புள்ள, வபு: - சரீரத்தை, விதன்வான்: - செய்து கொண்டு, தவ - உன்னுடைய, இந்நீவர்-ருசி: - கரு நெய்தல் மலரையொத்த காந்தி போன்ற காந்தியை யுடையதும், குச்சாப்யாம் - நகில்களினால், ஆனம: - சுற்றும் வணங்கி

யுள்ள, புருஷ-கார:-புருஷனுடைய தொடர்பு கொண்ட ஒரு சக்தியானது, विजयते - சிறந்து வெற்றிப் பெருமிதம் கொண்டு விளங்குகின்றது.

ஷடத்வாரண்யாநீம் பிரளய ரவிகோடி ப்ரதிருசா
ருசா பஸ்மீக்ருத்ய ஸ்வபதகமல ப்ரஹ்வசிரஸாம் ।
விதத்வாநா: சைவம் கிமபி வபுரிந்தீ வரருசி:
குசாப்யாமாநம்ரஸ்தவ புருஷகாரோ விஜயதே ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய் ! கஞ்ஜமலரெனத் திகழுகின்ற உனது சேவடியை ஸேவிக்கின்ற தொண்டர்களுக்கு, ஊழியிலே தோன்றும் பல ஆதவர்களை நிகர்த்த காந்தியினால் அறுவகை அத்வாக்கள் என்றும் பெரிய வந்ததைச் சுட்டுச் சாம்பராகச் செய்து, சிந்தைக்கும், சொற்களுக்கும் புலனாகாத ஒரு மங்களத் தொடர்புள்ள திருமேனியைத் தோன்றச் செய்து, கருநெய்தல் மலரெனத் திகழுகின்றதும், நகில்களால் சுற்றும் வணங்கியதும் புருஷனுடைய தொடர்பைக் கொண்டதுமான ஒரு சக்தியானது வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு விளங்குகின்ற தன்றோ ! அச்சக்தியும் நீயே தான் என்பது ஸாரம்.

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरीं मध्यपदवीं

प्रविश्यैतद् द्वन्द्वं रविशशिसमाख्यं कबलयन् ।

प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मीकृतकुलः

प्रसादात् ते जन्तुः शिवमकुलमम्ब प्रविशति ॥ १२ ॥

(பதவுரை) ஹே அம்ம ! ஓ அன்னையே ! ஜ்ன்து: - பிராணியானது, ते - உன்னுடைய, प्रसादात् - அருளினால், प्रकाश-आनन्दाभ्याम् - ஒளி, ஆனந்தம், இவைகளினால்,

அவிதத-வரிம் - அறியமுடியாத ஸஞ்சாரத்தையுடைய,
 மஃய-பதவீம் - நடுவேயுள்ள இருப்பிடத்தை, ப்வித்ய -
 அடைந்து, ரவி-ஸசி-ஸமாஃயம் - ஸூர்யன், சந்த்ரன்
 எனச் சொல்லப் பெறுகின்ற ; ஃதத் - இந்த ; ஃதம் -
 இரட்டையை ; கவலயந் - விழுங்கிக் கொண்டு, ஃதம் -
 மேலேயுள்ள நாடம் - நாதத்தை, ப்வித்ய - அடைந்து,
 லய-ததந-பஸ்மி-ஃத-ஃத : - ஒடுக்கப் பெற்றுள்ள காலாக்
 நியினால் சாம்பராகச் செய்யப் பெற்ற குலத்தை
 யுடையதாக (இருந்து கொண்டு) அகலம் - உருவமற்ற
 தாயுள்ள, ஃவம் - மங்களத்தைச் செய்கின்ற இருப்
 பிடத்தை, ப்வித்ய - அடைகிறது.

(அ-கை) இச் செய்யுளில் அன்னையின் குலநிலையை
 யடையுமுபாயம் சொல்லப் பெருகின்றது:—

ப்ரகாஸா நந்தாப்யா மவிதிதசரீம் மத்யபதவீம்

ப்ரவிச்யைதத் த்வந்த்வம் ரவிசசிஸமாக்க்யம் கபலயந்

ப்ரவிச்யோர்த்வம் நாதம் லயதஹநபஸ்மீக்ருதகுல:

ப்ரஸாதாத் தே ஜந்து: சிவமகுலமம்ப ப்ரவிசதி ||

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! உன்னுடைய அருளின்
 துணைகொண்டு, ஒளி ஆநந்தம் இவைகளினால் அறிய
 வியலாத ஸஞ்சாரத்தையுடைய நடுநிலையையடைந்து,
 ஆதவன் நிறைமதி எனச் சொல்லப் பெறுகின்ற இவ்
 விரண்டையும் விழுங்கிக் கொண்டு, மேலேயுள்ள நாதத்
 தையடைந்து ஒடுக்கத்தைப் பெற்ற ஊழித் தீயினால்
 சாம்பராகச் செய்யப் பெற்று மங்களத்தை நல்கும் அரு
 வமான குலத்தை உனது அருளின் துணை கொண்டு
 ஜீவன் அடைகின்றதன்றோ.

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं

भवाम्भोघौ मग्नं त्रिगुणलहरीकोटिलुठितम् ।

कटाक्षश्चेदद्य कचन तव मातः करुणया

शरीरी सद्योऽयं व्रजति परमानन्दतनुताम् ॥ १३ ॥

(பதவுரை) ஐ மாத: - ஓ அன்னையே! மனுஷ்யா: - மானிடர்கள்; திரியஞ்ச: - ம்ருகங்கள், பறவைகள்; மரூத: - தேவர்கள்; இதி - என்ற; இதம் - இந்த; லோகத்ரய - உலகம் மூன்றும்; பவ-அம்போகௌ - ஸம்ஸாரக்கடலில்; மகந் - மூழ்கியதாக, த்ரிகுண-லஹரி-கோட்டி - லுஹித் - முக்குணங்களென்னும் அலைகளுடைய தொகுதிகளோடு சுழன்று கொண்டிருக்கின்றது; அடிய - இப்பொழுது; கருணயா-கருணையினால்; ககந - சிறிதளவு; தவ - உன்னுடைய; கட்டாக்ஷ: - சேத் - கடைக்கணிப்பானது இருக்குமே யாகில்; சடிய: - அப்பொழுதே; அய் - இந்த; ஶரீரி - ஜீவனானது; பரம-ஆனந்த-தனுதா - பரமானந்த வடிவாய்மைந்த சரீரத்தை; வ்ரஜதி - அடைகின்றது.

(அ-கை) இச் செய்யுளில் அன்னையின் கடைக்கணிப்பின் அருள் வேண்டப் பெருகின்றது:—

மநுஷ்யாஸ்திரயஞ்சோ மருத இதி லோகத்ரயமிதம்:
பவாம்போதௌ மக்நம் த்ரிகுணலஹரீகோடிலுஹிதம் ।
கடாக்ஷஸ் சேதத்ய க்வசந தவமாத: கருணயா
சரீரீ ஸத்யோ஽யம் வ்ரஜதி பரமாநந்த:தநுதாம் ॥ 13

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! முக்குணங்கள் என்னும் எண்ணற்ற அலைகளால் சூழ்ந்து கொண்டுள்ள மனிதர்.

கள், பறவைகள், விலங்குகள், தேவர்கள் என்பன நிறைந்துள்ள இம் மூவுலகும், பிறவி என்னும் கடலிலே உழன்று கொண்டுள்ளது. இப்பொழுது உனது கருணையினால் ஒரு சிறிதளவு கடைக்கணிப்புக் கிடைக்குமேயாகில், அப்பொழுதே இந்த ஜீவனும் பரமானந்த வடிவாய் அமைந்த சரீரத்தையடைகின்றதன்றோ !

प्रियङ्गुश्यामाङ्गीमरुणतरवासःकिसलयां

समुन्मीलन्मुक्ता फलबहलनेपथ्यसुभगाम् ।

स्तनद्वन्द्व स्फारस्तबकनमितां कल्पलतिकां

सकृद् ध्यायन्तस्त्वां दधति शिवचिन्तामणिपदम् ॥१४॥

(பதவுரை) **प्रियङ्गुश्यामाङ्गीम्** - ஞாழல்போன்று கருமை நிறம் வாய்ந்த திருமேனியின் காந்தியையுடையவளும்; **अरुणतरवासः किसलयाम्** - நல்ல சென்னிறம் தோய்ந்த துகிலென்னும் துளிரையுடையவளாகவும்; **समुन्मीलन्मुक्ताफल - बहल नेपथ्य - सुभगाम्** - நன்கு விரிந்த முத்துக்கள் பலவற்றால் செய்யப் பெற்ற அலங்காரத்தினால் வனப்புள்ளவளாகவும்; **स्तन - द्वन्द्व - फार - स्तबक - नमितां** - நகில்களின் இரண்டின் வளர்ச்சியினால் பூங்கொத்துப் போல வணங்கியுள்ள, **कल्पलतिकाम्** - கற்பகக் கொடியாகவும்; **त्वाम्** - உன்னை; **सकृत्** - ஒரு தடையையாவது; **ध्यायन्तः** - சிந்தனை செய்யும் (தொண்டர்கள்); **शिव - चिन्तामणि - पदम्** - சிவனென்னும் சிந்தாமணி பதவியை - இருப்பிடத்தை; **दधति** - அடைகின்றனர் அன்றோ !

பீரியங்கு ச்யாமாங்கீ மருணதரவாஸ: கிஸலயாம்
ஸமுன்மீலந்முக்தா பல பஹல நேபத்யஸுபகாம் ।
ஸ்தநத்வந்த்வ ஸ்பாரஸ்தபகநமிதாம் கல்பலதிகாம்
ஸக்ருத் த்யாயந்த ஸ்த்வாம் தததி சிவ சிந்தாமணிபதம் ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாம் ! ஞாழலின் கருமை
நிறத்தை நிகர்த்த திருமேனியின் காந்தியையுடைய
வளாகவும், நல்ல சென்னிறம் தோய்ந்த துகிலென்னும்
துளிரையுடையவளாகவும், நன்கு விரிந்த முத்துக்கள்
பலவற்றால் செய்யப் பெற்ற அலங்காரத்தினால் வனப்
புடன் விளங்குகின்றவளாகவும், வளர்ச்சியுற்ற இரண்டு
நகில்கள் என்னும் பூங்கொத்துக்களால் வணங்கிய
கற்பகக் கொடியெனவும், உன்னைத் தொண்டர்கள் ஒரு
தடவையாவது சிந்தனை செய்த அளவிலே, அவர்கள்
சிவனென்னும் சிந்தாமணி பதவியை அடைகின்றனர்
அன்றோ !

षडाधारावतैरपरिमितमन्त्रोर्मिपटलै-

लसन्मुद्राफेनैर्बहुविधचलद्दैवतशेषैः ।

क्रम सौतोभिस्त्वं वहसि परनादामृतनदी

भवानि प्रत्यग्रा शिवचिदमृताब्धिप्रणयिनी ॥ १५ ॥

(பதவுரை) हे भवानि ! ஓ பவானியாம் அன்னையே !
स्वम्-நீ, षड् - ஆதார - आवतैः - ஆறு ஆதாரங்கள்
என்னும் சுழல்களோடும், अपरि-मित-मन्त्र-ऊर्मि-पटलैः -
அளவிடமுடியாத மந்த்ரங்கள் என்னும் அலைகளின்
தொகுதிகளோடும், लसन्-मुद्रा-फेनैः - ஒளிருகின்ற முத்
ரைகள் என்னும் நுரைகளோடும் बहुविध-चलद्-दैवत-

ஜபை:- பலவகையாகச் சலிக்கின்ற தேவதைகள் என்னும் மத்ஸ்யங்களோடும், **கம-சுतोभि:-** ஆசாரங்கள் என்னும் ப்ரவாஹங்களோடும் கூடிய, **प्रत्यग्रा -** புதியதான, **शिव-चिद्-अमृत-अग्नि-प्रणयिनी** - சிவனென்னும் சித்தியின் வடிவாயமைந்து அமுதமயமான கடலின் அன்புக்குரியதாயமைந்துள்ள, **पर - नाद - अमृत - नदी -** சிறந்த நாதமென்னும் வடிவாயமைந்துள்ள அமுத நதியாகவும், **वहसि -** பெருகிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

ஷடாதாராவர்தைரபரிமித மந்த்ரோர்மி படலைர்-

லஸந்முத்ராபேநைர் பஹுவிதசலத் தைவத ஜைஷை: |

க்ரம: ஸ்ரோதோபிஸ்த்வம் வஹஸி பரநாதாம்ருதநதீ
பவாநி ப்ரத்யக்ரா சிவசிதம்ருதாப்திப்ரணயிநீ || 15 ||

(பொ-ரை) பவதேவனுடைய துணைவியாம் ஓ பவாநி! ஆறு ஆதாரங்கள் என்னும் சுழல்களோடும், எண்ணிக்கையிலடங்காத மந்த்ரங்கள் என்னும் அலைகளுடைய தொகுதிகளோடும், ஒளிருகின்ற முத்ரைகள் என்னும் நுரைகளோடும், பலவகையாகச் சலிக்கின்ற தேவதைகள் என்னும் மத்ஸ்யங்களோடும், ஆசாரமென்னும் அணி அணியாயுள்ள ப்ரவாஹங்களோடும் கூடியதான புதியதான சித்தின் வடிவாயமைந்து, அமுதமயமான கடலின் அன்புக்குரியதாயுள்ள சிறந்த நாதமென்னும் வடிவாகத்திகழுகின்ற அமுத நதியாகவும் நீ பெருகிக்கொண்டிருக்கிறாய் அன்றோ !

महीपाथोवह्निश्वसनवियदारमेन्दुरविभि-

वपुर्भिग्रस्तांशैरपि तव कियानम्ब महिमा ।

अमून्यालोक्यन्ते भगवति न कुत्राप्यणुतमा-

मवस्थां प्राप्तानि त्वयि तु परमव्योमवपुषि ॥ १६ ॥

(பதவுரை) ஐ அம்ப-ஓ அன்னையே ! மஸ்தாஸை :-
 அபி - விழங்கப் பெற்ற பகுதிகளையுடையவனாயினும் ;
 தவ - உன்னுடைய ; மஹி - பாது - வஹி - ஸ்வஸன - வியத் -
 ஆதமா - இந்து - ரவிபி : - மண், நீர், நெருப்பு, காற்று,
 ஆகாயம், ஆத்மா, சந்திரன், ஸூர்யன் இவர்களு
 டைய, வபுஷி : - சரீரங்களினால் ; மஹிமா - பெருமையானது ;
 கியான் - எவ்வளவுதான் உண்டாகும் ; மாவதி ! அறு
 வகை ஐச்வர்கள் நிறைந்து விளங்கும் ஓ அன்னையே !
 பரம - வ்யோம - வபுஷி - மஹாகாச வடிவாயமைந்துள்ள
 சரீரத்தையுடைய ; த்வயி - து - உன்னிடத்திலோ வெ
 னில் ; அணுதமாம் - மிகவும் நுண்ணியதான ; அவஸ்தாம் -
 நிலையை ; அமூனி - இந்த மண் முதலியவைகள், ப்ரபாநி -
 அடைகின்றன ; குத்ர - அபி - வேறு எங்கும் ; ந - அலோ -
 க்யந்தே - காணப் பெறுகின்றவையல்ல.

மஹிபாதோவஹ்நிச்வஸந வியதாத்மேந்து ரவிபிர் -

வபுர்பிர் க்ரஸ்தாம்சைரபி தவ கியாதம்ப மஹிமா ।

அமுந்யாலோக்யந்தே பகவதி ந குத்ராப்யணுதமா -

மவஸ்தாம் ப்ராப்தாநி த்வயிது பரமவ்யோமவபுஷி ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய் ! மண், நீர், நெருப்பு,
 காற்று, ஆகாயம், ஆத்மா, சந்திரன், ஸூர்யன் இவர்
 களுடைய சரீரங்களினால் பெருமையானது எவ்வளவு
 தான் உண்டாகும். அறுவகை ஐச்வர்யங்களும் நிறைந்து
 விளங்கும் ஓ அன்னையே ! மஹாகாச வடிவாயமைந்

துள்ள சரீரத்தையுடைய உன்னிடத்திலோவெனில், இம்மண் முதலியவைகள் மிகவும் நுண்ணியதாயிருக்கும் நிலையை யடைகின்றன. இந்நிலையோ வேறு எங்கும் காணப் பெறுவதில்லையன்றோ !

கலாं மாयां प्रज्ञां समयमनुभूतिं समरसं

गुरुं पारंपर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ।

प्रमाणं निर्माणं प्रकृतिमभिभूतिं परगुहां

विधिं विद्यामाहुः सकलजननीमेव मुनयः ॥ १७ ॥

(பதவுரை) முனய: - மஹர்ஷிகள், கலாம் - கலைமெனவும், மாயாம் - மாயையெனவும், ப்ரஜாம் - அறிவு எனவும், சமரசம் - ஒற்றுமையின் வடிவமெனவும், समयम् - ஸமய வடிவமெனவும், अनुभूतिम् - அநுபவ வடிவமெனவும், पारं-पर्यम् - தொடர்ச்சியாக வந்துள்ள गुरुम् - ஸ்ரீ குருவின் வடிவமெனவும், विनयं - விரயத் தோடு கூடிய, उपदेशम् - உபதேச வடிவமெனவும், शिव-कथाम् - சிவ கதையின் வடிவமெனவும், प्रमाणम् - சாஸ்த்ர வடிவமெனவும், निर्माणम् - ஸங்கத்தின் வடிவமெனவும், அல்லது மோக்ஷத்தின் வடிவமெனவும், प्रकृतिम् - மூலப்ரக்ருதியின் வடிவமெனவும், अभि भूतिम् - பரவிய ஐச்வரியங்களின் வடிவமெனவும், परगुहाम् - சிறந்த குஹையின் வடிவமெனவும், विधिम् - செயலின் வடிவமெனவும், विद्यां - வித்தையின் வடிவமெனவும், सकल - जननीम् - எல்லா சராசரங்களையும் தோற்றுவிக்கும் அன்னையெனவும் त्वाम्-एव-உன் னையே, आहुः - சொல்லுகின்றனர்.

கலாம் மாயாம் ப்ரஜ்ஞாம் ஸமயமநுபூதிம் ஸமரஸம்
 குரும் பாரம்பர்யம் விநயமுபதேசம் சிவகதாம் ।
 ப்ரமாணம் நிர்வாணம் ப்ரக்ருதிமபிபூதிம் பரகுஹாம்
 விதிம் வித்யாமாஹு: ஸகலஜநநீமேவ முநய: ॥ 17

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! மோன நிலை கைவரப்
 பெற்ற முநிபுந்கவர்கள், கலையெனவும், மாயையெனவும்
 அறிவு எனவும், ஒற்றுமையின் வடிவமெனவும், ஸமய
 வடிவமெனவும், அநுபவ வடிவமெனவும், பரம்பரையாக
 வந்துள்ள ஸ்ரீ குருவின் வடிவமெனவும், விநயத்தோடு
 கூடிய உபதேச வடிவமெனவும், சிவகதையின் வடிவ
 மெனவும், சாஸ்திரத்தின் வடிவமெனவும், ஸுகத்தின்
 வடிவமெனவும் (அல்லது மோக்ஷத்தின் வடிவமெனவும்)
 மூலப்ருகிருதியின் வடிவமெனவும், பரவிய ஐச்வர்யங்
 களின் வடிவமெனவும், பெருகிய ஆவரணத்தின் வடிவ
 மெனவும், செயலின் வடிவமெனவும், வித்தையின் வடிவ
 மெனவும், எல்லா சராசரங்களையும் தோற்றுவிக்கும்
 அன்னையெனவும் உன்னையே சொல்லுகின்றனர்.

प्रलीने शब्दौघे तदनु विरते बिन्दुविभवे

ततस्तत्त्वे चाष्टध्वनिवपुरुषाधिन्युपगते ।

श्रिते शाक्ते पर्वण्यनुकलितचिन्मात्रगहनां

स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम् ॥ १८ ॥

(பதவுரை) ஷட் - ஓஷ - சப்தங்களின் தொகுதி
 யானது ; प्रलीने-सति - நன்கு மறைந்துள்ள பொழுது ;
 तदनु - பிறகு ; बिन्दु-विभवे-பிந்துவின் தோற்றமானது ;
 विरते-सति - ஒழிந்துள்ள பொழுது, ततः - பிறகு ; अष्ट-
 ध्वनि-वपुः - उपाधिनि - எண்வகையான த்வனிவடிவா

யமைந்த சரீர தர்மமாயுள்ள ; தத்வ - தத்துவமானது ;
 உபகதே - உ - அடைந்துள்ள பொழுது ; ஶாகதே - சக்தி
 யின் தொடர்புகொண்ட ; பவ்ணி - கலையானது ; ஶ்ரீதே -
 தழுவின பொழுது ; அநு - கலித - சிவ்மாந-கஹந் - பின்
 தொடர்ந்து ஒன்றியுள்ள, சித்தின் இருப்பிடமாயுள்
 ளதும், பரதநு - மிகவும் நுண்ணியதாயுமுள்ள ;
 ஶிவாஶ்யா - சிவையென்னும் பெயருள்ளதுமான ;
 ஶ்வஸ்விதம் - தனது ஸம்வித்தை ; யோகி - யோகியான
 வன் ; ரஸயதி - அநுபவிக்கிறான்.

ப்ரஸீதே சப்தௌகே ததநு விரதே பிந்து விபவே
 ததஸ்தத்வே சாஷ்டத்வநி வபுருபாதிந்யபகதே ।
 ச்ரீதே சாக்தே பர்வண்யநு கலித சிந்மாத்ர கஹநாம்
 ஸ்வஸம்வித்திம் யோகி ரஸயதி சிவாக்யாம்பரதநும் ॥

(பொழிப்புரை) அன்றும் ! ஒளிகளின் தொகுதிகள்
 நன்கு மறைந்துள்ள பொழுது, பிறகு பிந்துவின் தோற்ற
 மானது ஒழிந்துள்ள பொழுது, பிறகு எண்வகையான
 த்வநி வடிவாயமைந்த சரீரமாயுள்ள தத்வமானது
 அடைந்துள்ள பொழுது, பின்தொடர்ந்து ஒன்றியுள்ள
 சித்தின் இருப்பிடமாயுள்ளதும், மிகவும் நுண்ணியதாயு
 முள்ள சிவையென்னும் பெயருள்ளதுமான தனது ஆத்ம
 வடிவான அறிவை யோகி நுகருகின்றான்.

பரானந்தாகாராந் நிரவசிஷிவீஸ்வரபுஷ்

¹நிராகாராந் ஜ்ஞானப்ருதிமபரிஸிந்நகரணாம் ।

!. நிராகாடஜ்ஞானம் ப்ருதிம் - அப்பொழுது தடங்கல் ஒன்னு
 மில்லாத ஸ்வதந்த்ர ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருப்பவன் என்பது
 பொருள்.

राविर्ती लोकानां निरतिशयधामास्पदपदां

भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥ १९ ॥

(பதவுரை) **भवः-वा** - ஸம்ஸாரமாவது, **मोक्षः-वा** - மோக்ஷமாவது, **भवतु** - இருக்கட்டும். **परानन्दाकाराम्** - சிறந்த ஆநந்த வடிவாயுள்ளதும், **निरवधि-शिव-ऐश्वर्य-वपुषं** - எல்லையில்லாத பரமசிவனுடைய பரமைச் வர்யமான சரீரத்தையுடையதும், **निराकारामं** - வடிவ மற்றதாயுள்ளதும், **ज्ञान प्रकृतिं** - ஞானத்தை ஸ்வபாவமாகப் பெற்றுள்ளதும், **अपरिच्छिन्न-करुणां** - அளவற்ற கருணையையுடையதும். **निरतिशय-धाम-आस्पदां** - ஒப்பில்லா ஒளியின் இருப்பிடமாயுள்ளதும், **सर्वित्री-अन्नाय्या**யுள்ளவளுமான **भवतीं-एव** - உன்னையே **भजतां** - ஸேவிக்கட்டும்.

பராநந்தா காராம் நிரவதி சிவைச்வர்ய வபுஷம்
நிராகாராம் ஞாந ப்ரக்ருதி மபரிச்சிந்தகருணாம் ।
ஸவித்ரீம் லோகாநாம் நிரதிசய தாமாஸ்பத பதாம்
பவோ வா மோக்ஷோவா பவது பவதீமேவ பஜதாம் ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! எனக்குப் பிறவியோ, மோக்ஷமோ கிடைக்கட்டும், அதைக் குறித்து நான் கவலை கொள்ளவில்லை. ஆயினும் சிறந்த ஆநந்த வடிவ மாயமைந்துள்ளவளும், பரமசிவனுடைய எல்லையில்லா சிறந்த ஐச்வர்ய வடிவாயமைந்துள்ள சரீரத்தையுடைய வளும், வடிவமற்றவளும், ஞானத்திற்கு இருப்பிடமாயுள்ளவளும், எல்லையில்லா கருணையை யுடையவளும், ஒப்பில்லா ஒளியின் இருப்பிடமாயுள்ளவளும், உலகைத்

தோற்றுவிப்பவளுமான உன்னையே தஞ்சம் புகுந்த என் மனம் உன்னிடத்திலே நிலைத்து ஸேவித்து நிற்பதாக, அது ஒன்றே எனக்குப் போதுமானது.

இச்செய்யுளை அருணாமோதிநீ என்ற ஸௌந்தர்ய லஹரியினுடைய தனது உரையில் முப்பத்தொன்றாவது செய்யுளில் ஸ்ரீ காமேச்வரிஸூரி மேற்கோளாகக் காட்டி விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்:—

அந்த ஒருவளே உலகத்திற்கு உபகாரம் செய்யத் தக்கவள். அவள் கருணை நிரம்பியவள். அவள் ஒருவள் தான் உபாஸனை செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவள் அவளைக் காட்டிலும் வேறு கருணையுள்ளம் படைத்த தேவதையைக் காணமுடியாது. அவள் சிறந்த ஆந்த வடிவம் கொண்டவள், எல்லையில்லா மங்கள வடிவான திருமேனியையுடையவள் அவள். தடங்கலில்லாத ஞாநத்திற்குக் காரணமாயுள்ளவள், பிரிக்க முடியாத கருணையின் வடிவம் கொண்டவள். அவள் சராசரங்களைத் தோற்றுவிப்பவள். எல்லையற்ற ஒளியின் இருப்பிடத்திற்குக் காரணமாயிருப்பவள். ஆகவே இன்றோன்ன பல பெருமைகளைக் கொண்டு விளங்கும் அன்னையை நான் ஸேவித்துச் சரணாகதியடைந்தால் அவள் மோகஷத்தைக் கொடுத்தாலும், ஸம்ஸாரத்தைக் கொடுத்தாலும் எனக்கு எல்லாம் ஒன்றுதான் என்பது கவியினுடைய வேண்டு கோளாகும். எனச் சொல்லுவார்,

जगत् काये कृत्वा तदपि हृदये तच्च पुरुषे

पुमांसं बिन्दुस्यं तदपि वियदाख्ये च गहने ।

तदेतद् ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्दगहने

महाव्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ॥ २० ॥

(பதவுரை) हे मातः - ஓ அன்னையே! काये - சரீரத்தில்; जगत् - உலகை; कृत्वा - செய்து; तत्-अपि-அதையும்; हृदये-ஹ்ருதயத்தில்; செய்துतत् च - அதையும்; पुरुषे-புருஷுனிடத்தில் (செய்து); पुमांसम् - புருஷனை; -विन्दुस्थम् - பிந்துவில் இருப்பவனாகச் செய்து; तत्-अपि - அந்த பிந்துவையும், वियत्-आख्ये - ஆகாயம் எனச் சொல்பப் பெறுகின்ற; गहने - காட்டில் (செய்து) तत्-एतत् - அந்த காட்டையும்; ज्ञानाख्ये - ஞானம்; என்ற பெயருள்ளதில் (செய்து) तद्-अपि - அந்த ஞானத்தையும்; परम-आनन्द-गहने - சிறந்த ஆனந்தமென்னும் அரண்யத்தில் (செய்து); महा-व्योम-आकारे-மஹாகாச வடிவத்தில்; त्वद्-अनुभव-शीलः - உன்னை உபாஸித்து அநுபவம் கைவரப்பெற்ற சீலனாகிய யோகியானவன், विजयते - விளங்குகிறான்.

ஐகத் காயே க்ருத்வா ததபி ஹ்ருதயே தச்ச புருஷே
புமாம்ஸம் பிந்துஸ்தம் ததபி வியதாக்யே ச கஹநே ।
ததேதத் ஞாநாக்யே ததபி பரமாநநந்தகஹநே
மஹாவ்யோமாகாரே த்வதநுபவ சீலோ விஜயதே ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! உன்னையுபாஸித்து ஆத்மாநுபவம் கைவரப் பெற்ற சீலனாகிய யோகியானவன். (தனது) சரீரத்தில் உலகைக் கண்டு, அவ்வுலகையும் ஹ்ருதயத்தில் கண்டுகொண்டு, அந்த ஹ்ருதயத்தையும் புருஷுனிடத்தில் கண்டு கொண்டு, அப்புருஷனையும்.

பிந்துவிலே இருப்பவனாகக் கொண்டு, அந்த பிந்துவையும் ஆகாயமெனச் சொல்லப் பெறும் காட்டிலே கண்டு அக் காட்டையும் ஞாநத்திலே - அறிவிலே - கண்டு அந்த அறிவையும் சிறந்த ஆநந்தமென்னும் அரண்யத்தில் கண்டு, அந்த ஆநந்தத்தையும் மஹாகாச வடிவத்தில் கண்டுகொண்டு உன்னிடத்திலேயே திளைத்திருக்கின்ற னார் அன்றோ !

विधे वेद्ये विद्ये विविधसमये वेदगुलिके

विचित्रे विश्वाद्ये विनयसुलसे वेदजननि ।

शिवज्ञे शूलस्थे शिवपदवदान्ये शिवनिधे

शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥ २१ ॥

(பதவுரை) விதே - கால வடிவாயுள்ளவளே ! வே - உபநிஷத்துக்களால் அறியத் தக்கவளே ! விதே - ஞானவடிவாயுள்ளவளே ! விவித-சமயே - பலபடியான ஆசாரங்களையுடையவளே ! வேதத்தின் ஸாரசமாயுள்ள குளிகை போன்றவளே, விசித்ரே - வியக்கத்தக்க நிலைகளையுடையவளே, விஷ்வாதே - உலகுக்கு முன்னேயிருப்பவளே, வினிய-சுலசே - விநய முள்ளவர்களுக்கு ஸுபமாயிருப்பவளே, வே- ஜனனி - வேதங்களைத் தோற்றுவித்தவளே, சிவஜ்ஞே - ஸதாசிவ தத்துவத்தின் வடிவாயுள்ளவளே, சூலஸ்தே - த்ரிசூலத்தின் வடிவாயிருப்பவளே, சிவ-பத-வதான்யே - சிவபதத்தைக் கொடுப்பவளே, சிவநிதே - மக்களுக்கு கிதியாயுள்ளவளே, சிவே - மங்கள வடிவே, மாத: - ஓ அன்னையே ! த்வயி - உன்னிடத்தில், நிருபமா -

இணையிலாத, भक्ति - பக்தியை, मह्यं - என்
பொருட்டு, वितर - வழங்குவாயாக.

விதே வேத்யே வித்யே விவிதஸமயே வேதகுளிகே
விசித்ரே விச்வாத்யே விநயஸுலபே வேத ஜநநி ।
சிவஜ்ஞே சூலஸ்தே சிவபதவதாந்யே சிவநிதே
சிவே மாதர்மஹ்யம் த்வயி விதர பக்திம் நிருபமாம்॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னாய்! கால வடிவாயுள்ள
வளும் உபநிஷதங்களால் அறியத் தக்கவளும் ஞான
வடிவாயுள்ளவளும், பலபடியான ஆசாரங்களையுடைய
வளும், வேதத்தின் ஸாரமாயுள்ள குளிகை போலுள்ள
வளும் வியக்கத் தக்க நிலைகளையுடையவளும், உலகுக்கு
முன்னே தோன்றியவளும், விநயமுள்ளவர்களுக்கு எளி
தில் அடையத் தக்கவளும், வேதங்களைத் தோற்றுவித்த
வளும், ஸதாசிவ தத்துவத்தின் வடிவாயுள்ளவளும்,
சிறந்த சிவபதத்தைக் கொடுப்பவளும் மங்களங்களுக்கு
நிலைத்த இருப்பிடமாயுள்ளவளும், மங்கள வடிவாயுள்ள
வளமான நீ எனக்கு, உன்னிடத்தில் இணையில்லாது
என்றும் நிலைத்துள்ள பக்தியைக் கொடுத்தருள்வாயாக.

विधेर्मुण्डं हत्वा यदकुरुत पात्रं करतले

हरिं शूलप्रोतं यदगमयदंसाभरणाताम् ।

अलंचके कण्ठं यदपि गरलेनाम्ब गिरेशः

शिवस्थायाः शक्तेस्तदिदमखिलं ते विलसितम् ॥ २२ ॥

(பதவுரை) गिरिशः - பரமசிவன் ; विधेः - நான் முக
னுடைய ; मुण्डं - தலையை ; हत्वा - கொய்து ; करतले -
கையில் ; पात्रं - பாத்திரமாகச் செய்து கொண்டான்

(என்பது) யத் - யாதொன்று உண்டோ; சூலபுத் - திரிகுலத்தில் கோர்க்கப் பெற்ற; ஹரி - விஷ்ணுவை; அஸாபரணா - தோள்களுடைய ஆபரணமாயிருக்கும் தன்மையை; அகமயத் - அடையப் பெற்றான் என்பது; யத் - யாதொன்று உண்டோ; கரலேன - விஷத்தினால்; கண்ட - கழுத்தை; அலங்கே - அலங்காரம் செய்து கொண்டான் என்பது, யத்-அபி - யாதொன்று உண்டோ அதுவும்; தத் - அப்பெருமை வாய்ந்த; இதம் - இச்செய்கைகள் யாவும்; சிவஸ்யாயா - சிவனிடத்திலுள்ள; சக்தை - சக்தியின்வடிவாயமைந்த; தே - உன்னுடைய; விலசித் - செயலின் பெருமிதமன்றோ!

விதேர் முண்டம் ஹ்ருத்வா யதகுருத பாத்ரம் கரதலே

ஹரிம் சூலப்ரோதம் யதகமயதம்ஸாபரணதாம் ।

அலம்சக்ரே கண்டம் யதபி கரலே நாம்ப கிரிசு:

சிவஸ்தாயா: சக்தேஸ்ததிதமகிலம் தே விலனிதம் ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னாய்! பண்டு, பரமசிவன் நான்முகனுடைய தலையைக் கொய்து தனது கையில் பாத்திரமாகச் செய்து கொண்டதும், திரிகுலத்தில் கோர்க்கப் பெற்ற மஹாவிஷ்ணுவை தோள் வளையங்களாகச் செய்து கொண்டதும், ஹாலாஹல விஷத்தினால் கழுத்தைக் கருமை நிறமாகச் செய்து கொண்டதுமான இச் செய்கைகள் யாவும், அந்தப் பரமசிவனிடத்திலே ஒன்றிய சக்தியின் வடிவாயமைந்துள்ள பெருமை வாய்ந்த உனது செயலின் பெருமிதத்தாலன்றோ!

இச்செய்யுளை ஸ்ரீகாமேஸ்வரஸூரி தமது அருண
மோதிநீ என்ற ஸௌந்தர்ய லஹரியின் முதற் செய்யு
ளுக்கு மிகவும் விரிவாக உரை வகுத்துள்ள விடத்தில்
மேற்கோளாகக் காட்டுவர்,—உலகம் யாவையும் ஒடுக்கு
வதற்கு முனைந்துள்ள காலகூட விஷத்தைப் பருகிய
பொழுது, அதை விழுங்கவும் முடியாது, வெளியே
கொண்டுவரவும் முடியாது திணறும் நிலையிலே, அமுத
வடிவாயமைந்த அன்னையின் தன்மையென்னும் சக்தியின்
பெருமிதத்தாலன்றோ அவ்விஷமும் அப்பனுடைய கழுத்
திலே நிலைத்துள்ளது எனச்சொல்லுவர்.

विरिञ्चाख्या मातः सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि

त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वरदशाम् ।

भवन्ती नादाख्या विहरसि च पाशौघदलनी

त्वमेवैकानेका भवसि कृतिभेदैर्गिरिसुते ॥ २३ ॥

(பதவுரை) हे मातः - ஓ அன்னையே! त्वम् - நீ;
विरिञ्चाख्या - நான்முகன் என்ற பெயரில்; त्रिलो
कीम् - மூவுலகையும்; सृजसि - படைக்கிறாய்; हरि संज्ञा -
விஷ்ணு என்ற பெயரில்; अवसि - காப்பாற்றுகிறாய்;
रुद्राख्या - ருத்ரன் என்ற பெயரில், हरसि - அழிக்கி
றாய்-இஷ்வரதசாம் - ஈசுவரத்தன்மை என்ற நிலைமையை,
विद-धासि - விசேஷமாகத்தரிக்கிறாய்; पाश-ओघ-दलना -
பந்தங்களுடைய தொகுதிகளை அழிப்பதில், नादाख्या-
च-नाதम् என்ற பெயருள்ளவளாக; भवन्ती - இருந்து
கொண்டு; विहरसि விளையாடுகின்றாய்; हे गिरिसुते -
ஓ மலையசரன் மகளே! एका - இரண்டற்றவளாக;

स्वम्-एव-निये, कृति-मेदैः-कारियங்களின் வேறுபாடுகளினால் ; अनेका - பலபடியாக ; भवसि - இருக்கிறாய்.

விரிஞ்சாக்யா மாத: ஸ்ருஜனி ஹரிஸம்ஜ்ஞா த்வமவனி
த்ரிலோகீம் ருத்ராக்க்யா ஹரணி விததாஸீச்வரதசாம் ।
பவந்தீ நாதாக்க்யா விஹரணி ச பாசௌகதளநீ
த்வமேவைகாநேகா பவனி க்ருதிபேதைர்கிரிஸுதே ॥

(பொழிப்புரை) ஓ அன்னாய் ! நீ நான்முகன் என்ற பெயரோடு மூவுலகையும் படைக்கின்றாய். விஷ்ணு என்ற பெயரோடு மூவுலகையும் பாலநம் செய்கின்றாய். ருத்ரன் என்ற பெயரோடு மூவுலகையும் அழிக்கின்றாய், ஈச்வர நிலையையும் விசேஷமாகத் தரிக்கின்றாய், மற்றும், பவபாசங்களைக் களைவதில் நாதத்தின் வடிவாயிருந்துகொண்டு விளையாடுகின்றாய், ஓ மலையரசன் மகளே ! நீயே செயல் களுடைய வேறுபாடுகளால் பலபடியாக இருக்கின்றாய் அன்றோ !

அன்னையின் பெருமிதத்தை விளக்குகின்ற இவ்வரலாறுகளை ஸ்ரீலலிதாஸஹஸ்ரநாமம், லலிதோபாக்யாநம் முதலிய நூல்களில் விரிவாகக் காணலாம்.

இச் செய்யுளை ஸ்ரீ காமேச்வரஸூரி தமது அருணாமோதிநீ என்ற ஸௌந்தர்யலஹரியின் இருபத்துநான் காவது செய்யுளின் உரையிலே மேற்கோளாகக் கொண்டு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்—

நான்முகன், விஷ்ணு, ருத்ரன், என்றவர்கள் முத்தொழிலையும் முறையே செய்கின்றனர் எனச் சொல்வதும் கற்பனையின் அளவிலேதான். எவ்விதம், “आत्मा वै पुत्रनामासि - ஆத்மாவை புத்ரநாமானி, “स एवायं पुरुषः

प्रत्यक्षेणोपलभ्यते” பிரளித்தமான ஆத்மவடிவே புத்ரனாயுமிருக்கின்றான். அப்பெருமை வாய்ந்த அப்புருஷனே காஷி வடிவாகக்காணப்பெருகின்றான்” என்ற ச்ருதியையும், மேற்கோள் காட்டி உண்மையில் அன்னை ஒருவளே இவ்வாறு பல வடிவங்களில் தோன்றிக் கொண்டு, அவளே இக்காரியங்களைச் செய்கிறாள் எனச்சொல்லுவர்.

मुनीनां चेतोभिः प्रमुदितकषायैरपि मना-

गशक्यं संस्पृष्टं चकितचकितैरम्ब सततम् ।

श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृतिकठिनाः कोमलतरे

कथं ते विन्दन्ते पदकिसलये पार्वति पदम् ॥ २४ ॥

(பதவுரை) ஹே அம்ப்-ஓ அன்னம்! சததம் - எப்பொழுதும்; ப்முதேத - கஷாயை - அபி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியினால் கலங்கியுள்ள பொழுதிலும்; சகித - சகிதை - பயந்து பயந்துள்ள; முநிநாம் - முநிபுங்கவர்களுடைய; சேதோம்: - சித்தங்களினால்; மனாக் - சிறிதளவாவது; சஸ்ப்ரஸ்டம் - தொடுவதற்கு; அசக்யம் - முடியாது; கோமலதரே - மிகவும் மெல்லியதான; பத-கிசலயே - பாதங்களென்னும் தளிரை; ஹே பார்வதி - ஓ மலையரசன் மகளே! ப்ருதி-கதிநா: - இயற்கையாகவே கடினமாயுள்ளவைகளான; ஶ்ருதிநாம் - வேதங்களுடைய; மூர்தந: - சிரஸாக விளங்குகின்ற உபரிஷதங்கள்; தை - உன்னுடைய; பதம் - இருப்பிடத்தை; கதம் - எவ்விதம்; விந்நந்தே - உணருகின்றனவோ?

முநீநாம் சேதோபி: ப்ரமுதிதகஷாயையரபி மநா-

கசக்யம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் சகிதசகிதைரம்ப ஸததம் ।

ச்ருதிநாம் மூர்தாந: ப்ரக்ருதிகடிநா: கோமலதரே
கதம் தே விந்தந்தே பதகிஸலயே பார்வதி பதம் ||

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! மிகுந்த மகிழ்ச்சியின் காரணமாக எப்பொழுதும் கலங்கியுள்ளதும், பயந்து, பயந்து கொண்டுள்ளதுமான முறிபுங்கவர்களுடைய சித்தங்களினால் சிறிதளவாவது உனது கஞ்சமலரை நன்கு பற்றுவதற்கு முடியவில்லை, அவ்விதமிருக்கும் பொழுது, இயற்கையாகவே கடினங்களாயுள்ள வேதங்களின் சிரோபாகமாயுள்ள உபநிஷத்துக்கள், மிகவும் மெல்லியதான தளிரெனத் திகழுகின்ற உன்னுடைய சேவடியை, ஒ மலையரசன் மகளாம் அன்னையே! அவைகள் எங்ஙனம் பற்றுக் கொண்டு உணருகின்றனவோ விளங்கவில்லை ?

तद्विह्वलीं नित्याममृतसरितं पाररहितां

मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणग्रन्थिगहनाम् ।

गिरां दूरां विद्यामविनतकुचां विध्वजननी-

मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ २५ ॥

(பதவுரை) நியாம் - எப்பொழுதும்; தட்டி-வலிம்-மின்னல் கோடிபோன்றுள்ளவளும்; பார-ரஹிதாம் - கசையற்ற; அமृत - சரிதம் - அமுதப் பெருக்கெடுத்த ஆறு போலுள்ளவளும்; மலோத்திராம் - மாசுகளிலிருந்து விடுபட்ட; ஜ்யோத்ஸ்நாம் - ஒளியே போலுற்றவளும்; அகுண-அந்நிதிக் கஹனாம் - முக்குணங்களென்னும் முடிச்சைத் தவிர்த்த; ப்ரக்ருதி வடிவாயுள்ளவைகளும், கிராம் - சொற்களுக்கு; தூராம் - எட்

டாத; விद्याம் - வித்தையின் வடிவாயுள்ளவளும்.
 அவினத-குச்சாம் - வணக்கமில்லாத நெகில்களையுடைய
 வளும்; विश्व-जननी - உலகைத் தோற்றுவிக்கும்
 அன்னையாயுள்ளவளும்; अयन्तीम् - எல்லையற்றவளும்;
 लक्ष्मीम् - லக்ஷ்மீவடிவாயுள்ளவளும், भगवतोम् - அறு
 வகை ஐச்வர்யமுள்ளவளுமான அன்னையென்றே;
 सन्तः - ஸாதுக்கள் अभिदधति - சொல்லுகின்றனர்.

தடித் வல்லீம் நித்யாமம்ருதஸரிதம் பாரரஹிதாம்
 மலோத்தீர்ணம் ஜ்யோத்ஸநாம் ப்ரக்ருதிம-
 குணக்ரந்திகஹநாம் ।
 கிராம் தூராம் வித்யாமவிந்தகுசாம் விச்வஜநநீ-
 மபர்யந்தாம் லக்ஷ்மீமபிதத்தி ஸந்தோ பகவதீம் ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! எப்பொழுதும் நிலைத்
 துள்ள மின்னல் கொடியே போன்றுள்ளவளும், இரு
 புரமும் கரையில்லாத அமுதப் பெருக்கெடுத்த ஆறு
 போலுள்ளவளும், மாசுகளிலிருந்து விடுபெற்ற ஒளியே
 போன்றுள்ளவளும், முக்குணங்களால் விடப்பெற்ற
 ப்ருக்ருதி வடிவாயுள்ளவளும், சொற்களுக்கும் எட்டாத
 வித்தையின் வடிவாயுள்ளவளும், வணக்கமில்லாத
 இரண்டு நகில்களையுடையவளும், உலகைத் தோற்று
 விக்கும் அன்னையாயுள்ளவளும், எல்லை காணாதவளாக
 வும், லக்ஷ்மியின் வடிவாயுள்ளவளும், அறுவகை ஐச்வர்
 யங்கள் நிரம்பியுள்ளவளுமான அன்னையே அன்னையென
 ஸாதுக்கள் சொல்லுகின்றனர்.

शरीरं क्षित्यम्भः प्रभृति रचितं केवलमिदं

सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ।

स्फुटं जानानोऽपि प्रभवति न देही रहयितुं

शरीराहंकारं तव समयबाह्यो गिरिसुते ॥ २६ ॥

(பதவுரை) ஹே கிரிசுதே - மலையரசன் மகளே !
 தவ - உன்னுடைய; समय - பாஹ்ய: - ஸமயத்திற்கு புறம்
 பேயுள்ள; देही - ப்ராணியானது; इदम् - இந்த;
 शरीरम् - சரீரத்தை, - கெவலம் - முக்யமாக, क्षिति - அம்ம:-
 प्रभृति - மண் நீர் முதலியவைகளால், रचितम् - செய்யப்
 பெற்றது(என்பதை) चेतन:- சிந்மா த்ரமாயுள்ள, अयम् -
 இந்த, पुमान् - புருஷன், सुखं - ஸுகத்தையும், दुःखं - வ-
 துக்கத்தையும், स्फुटम् - வெளிப்படையாக, कलयति -
 அனுபவிக்கிறான். इति - என்று, जानानः अपि - அறிந்-
 துள்ளவனாயினும், शरीर - அஃகார் - சரீரத்தைப் பற்றி-
 யுள்ள அஹம்காரத்தை, रहयितुं - வருவதற்கு, न -
 प्रभवति - சக்தியற்றதாயுள்ளது.

சரீரம் க்ஷித்யம்ப: ப்ரப்ருதி ரசிதம் கேவலமிதம்

ஸுகம் து:கம் சாயம் கலயதி புமாம்ஸ்சேதந இதி ।

ஸ்புடம் ஜாநாநோ:பி ப்ரபவதி ந தேஹீ ரஹயிதம்

சரீராஹம்காரம் தவ ஸமயபாஹ்யோ கிரிஸுதே ॥

(பொழிப்புரை) மலையரசன் மகளாம் ஓ அன்னையே !
 ஸமயத்திற்கு - சந்த்ரகலைக்கு - புரம்பேயுள்ள ப்ராணி-
 யானது; இந்த சரீரத்தை முக்யமாக மண், நீர், முதலிய
 வைகளால் நிர்மாணம் செய்யப் பெற்றது. சித்தின்
 வடிவாயுள்ள இப்புருஷன், ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும்,
 வெளிப்படையாக அநுபவிக்கின்றான் என அறிந்துள்ள
 தாயினும், சரீரத்தைப் பற்றியுள்ள அஹம்காரத்தை
 விடுவதற்கு சக்தியற்றதாயுள்ளது.

பிதா மாதா ஆதா சுஹ்ருதநுசர: சத்ர ஸ்ருஹி

வபு: க்ஷத்ர மித்ரம் தநமபி யதா மாம் விஜஹதி ।

ததா மே மிந்தானா சபதி ஸயமோஹந்தமஸம்

மஹாஜ்யோத்ஸநே மாதர்மவ கருணயா சநிதிகரி ॥ ௨௭ ॥

(பதவுரை) ஹே மஹாஜ்யோத்ஸநே ! மாத: ! பெருகிய ஒளியின் வடிவாயமைந்துள்ள ஓ அன்னையே ! பிதா - தந்தையும், மாதா - அன்னையும், ஆதா - ஸஹோதரனும், சுஹ்ரு - நண்பனும், அநுசர: - பணியாளும், சத்ர - வீடும், ஸ்ருஹி - மனைவியும், வபு: - சரீரமும், க்ஷத்ரம் - பூமியும், மித்ரம் - மித்ரனும், தநம் - அபி - தநமும், யதா - எப்பொழுது, மாம் - என்னை, விஜஹதி - விடுகின்றதோ, ததா - அப்பொழுது, ஸய - மோஹ - அந் - தமஸம் - பயம், மயக்கம், கண்ணை மறைக்கும் இருள் என்ற இவைகள், சபதி - விரைவில், மிந்தானா - அழிந்துவிடுவனவன்றோ ! கருணயா - கருணையோடுகூட, சநிதிகரி - எதிரில் காக்கிவடிவாக, மவ - இருப்பாயாக.

பிதா மாதா ப்ராதா ஸுஹ்ருதநுசர: ஸத்ம க்ருஹிணீ
வபு:க்ஷத்ரம் மித்ரம் தநமபி யதா மாம் விஜஹதி ।
ததா மே பிந்தாநா ஸபதி பயமோஹந்ததமஸம்
மஹாஜ்யோத்ஸநே மாதர்பவ கருணயா ஸம்நிதிகரி ॥

(பொழிப்புரை) ஒளியின் வடிவாயமைந்துள்ள ஓ அன்னையே ! தந்தையும், தாயும், உடன்பிறந்தோனும், நண்பனும், பணியாளும், வீடும், மனைவியும், சரீரமும் பூமியும், மித்ரனும், பொருளும் எப்பொழுது என்னை அறவே விடுகின்றதோ, அப்பொழுது, பயம், மயக்கம்

கண்களை மறைக்கும் இருள் என்ற இவைகள் விரைவில் அழிந்துவிடுவனவன்றோ! அன்றாய்! கருணையோடு கூட அப்பொழுது எனது முன்னிலையில் காக்கி வடிவாய் இருப்பாயன்றோ!

सुता दक्षस्यादौ किल सकलमातस्त्वमुदभूः

सदोषं तं हित्वा तदनु गिरिराजस्य दुहिता ।

अनाद्यन्ता शंभोरपृथगपि शक्तिर्भगवती

विवाहाज्जायासीत्यहह चरितं वेत्ति तव कः ॥ २८ ॥

(பதவுரை) हे सकलमातः- ஸகல ஜீவராசிகளின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயுள்ள ஓ அன்றாய்! त्वम्- நீ, आदौ - முதலில், दक्षस्य-தக்ஷப்ரஜாபதியினுடைய, सुता - பெண்ணாக, उदभूः-கில - தோன்றினாய் அன்றோ! तदनु - பிறகு, सदोषम् - குற்றத்தோடுகூடிய, तम् - அப் பிறவிமையும், हित्वा-விட்டு, अनादि अन्ता- ஆதியும், முடிவும் இல்லாதவளும், भगवती - அறுவகை ஜக்வார்யங்கள் நிரம்பியவளும், शंभोः - பரமசிவனுடைய, अपृथक् - பிரிக்கமுடியாத, शक्तिः - அபி - சக்தியாயிருந்தபொழுதிலும், गिरिराजस्य - மலையாரசனுடைய, दुहिता - மகளாகத் தோன்றினாய், विवाहात् - விவாஹத்தின் பொழுது, जाया- மனைவியாகவும் असि - இருந்தாய், तव-உன்னுடைய, चरितम् - சரித்திரத்தை, कः - எவன், वेत्ति - அறிந்துள்ளான் - ஒருவனும் இல்லையன்றோ!

ஸுதா தக்ஷஸ்யாதௌ கில ஸகலமாதஸ்தவ முதபூ:
ஸதோஷம் தம் ஹித்வா ததநு கிரிராஜஸ்ய துஹிதா:

அநாத்யந்தா சம்போரப்ருதகபி சக்திர் பகவதீ

விவாஹாஜ் ஜாயர்ஸீத்யஹஹ சரிதம் வேத்தி

தவ க: ||

(பொழிப்புரை) ஸகல ஜீவராசிகளின் தோற்றத் திற்குக் காரணமாயுள்ள ஓ அன்னையே! பண்டு, நீ தக்ஷப்ரஜாபதிக்குப் பெண்ணாகத் தோன்றினாயன்றோ! பிறகு குற்றத்தோடு கூடிய அப்பிறவியையும் விட்டு, ஆதியும், அந்தமும் இல்லாதவளும், அறுவகை ஐச்வர்யங்கள் நிரம்பியவளும், பரமசிவனுடைய பிரிக்க முடியாத சக்தியாயிருந்தபொழுதிலும், மலையரசன் மகளாகத் தோன்றி, மணவீணையின் பொழுது மனைவியாகவும் இருக்கின்றாய் என்பது வியக்கத்தக்கதாயுள்ள தன்றோ! அன்னாய்! உனது சரிதத்தை எவன் அறிந்துள்ளான்? ஒருவனும் இல்லையன்றோ!

மற்றும், ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய உரையாசிரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ காமேச்வரஸூரி என்பவர், முதற் செய்யுளுக்கு மிகவும் விஸ்தாரமாக உரைவகுத்துள்ளார். அவ்விடத்தில் இச்செய்யுளை மேற்கோளாகக் காட்டுவர். அங்கு அன்னை வடிவமற்றவளாயினும், தனது இச்சை தோன்றிய அளவிலே சக்தியின் பெருமிதம் கொண்டு பல வடிவங்களைத் தன்னிடம் கல்பனை செய்து கொள்ளுகிறாள் என வர்ணித்துள்ளார்.

कणास्त्वद्दीप्तिनां रविशशिकृशानुप्रभृतयः

परं ब्रह्म क्षुद्रं तव नियतमानन्दकणिका ।

शिवादिक्षित्यन्तं त्रिवलयतनोः सर्वमुदरे

तवास्ते भक्तस्य स्फुरसि हृदि चित्रं भगवति ॥ २९ ॥

(பதவுரை) हे भगवति! - அறுவகை ஐச்வர்யங்களும் நிறைந்த ஒ அன்னையே! रवि - शशि - कृशानु-
प्रभृतयः - ஸூர்யன், சந்த்ரன், அக்நி முதலியவர்கள்,
त्वत्-दीप्तिनाम् - உன்னுடைய ஒளிகளுடைய, कणाः -
சிறுதிவலைகள், परं - சிறந்ததாயுள்ள, ब्रह्म - பரப்ரஹ்
மமும், तव - உனக்கு, नियतं - எப்பொழுதும், क्षुद्रं - சிறி
யதான, आनन्द कणिका - ஆனந்தத்தின் லேசமாகும்,
शिव - आदि - क्षिति - अन्तं - முதலாவதாகக்கொண்ட பூமி
வரையிலுள்ள, सर्वं - யாவும், त्रिवलय - तनोः - மூன்று
வலயமாயுள்ள சரீரத்தையுடைய तव - உன்னுடைய,
उदरे - வயிற்றில், आस्ते - இருக்கிறது. भक्तस्य - தொண்
னுடைய, हृदि - ஹ்ருதயத்தில், स्फुरसि - ஒளிருகின்
றாய், विभ्रम् - வியப்பன்றோ !

கணுஸ்த்வத்தீப்தீநாம் ரவிசசிக்குசாநு ப்ரப்ருதய:

பரம் ப்ரஹ்ம க்ஷுத்ரம் தவ நியதமாநந்தகணிகா ।

சிவாதி க்ஷித்யந்தம் த்ரிவலயதநோ: ஸர்வமுதரே

தவாஸ்தே பக்தஸ்ய ஸ்புரஸி ஹ்ருதி சித்ரம் பகவதி॥

(பொழிப்புரை) அறுவகை ஐச்வர்யங்களும் நிறைந்
துள்ள ஒ அன்னாய்! ஆதவன், அக்நி, நிறைமதி முதலிய
வர்கள் உனது ஒளிகளுடைய சிறு திவலைகளன்றோ! அவ்
விதமே சிறந்ததாயுள்ள அந்த பரப்ரஹ்மமும் நுண்ணிய
ஆனந்தத்தினுடைய ஒரு திவலையேயன்றோ! சிவனை முத
லாவதாகக் கொண்ட பூமி வரையிலுள்ள யாவும் மூன்று
வலைய வடிவாயமைந்த சரீரத்தையுடைய உன்னுடைய
வயிற்றில் இருக்கின்றதுமாகும். உனது தொண்டர்
களுடைய ஹ்ருதயத்திலும் ஒளிருகின்றாய், இந்த உனது

செய்கை வியக்கத் தக்கதாயிருக்கின்றது. என்னே உனது பெருமை!

पुरः पश्चादन्तर्बहिरपरिमेयं परिमितं

परं स्थूलं सूक्ष्मं सकुलमकुलं गुह्यमगुह्यम् ।

दवीयो नेदीयः सदसदिति विश्वं भगवती

सदा पश्यन्त्याख्या वहसि भुवनक्षोभजननीम् ॥ ३० ॥

(பதவுரை) **भगवती** - அறுவகை ஐச்வர்யங்கள் கிறைந்தவளும், **भुवन-क्षोभ-जननी** - உலகங்களுடைய அழிவிற்குக் காரணமாயுள்ளவளுமான (நீ), **पुरः** - எதிரிலும், **पश्चात्** - பின்புறமும், **अन्तः** - உள்ளேயும், **बहिः** - வெளியேயும், **अपरिमेयम्** - அகண்டாகாரமாகவும், **परिमितम्** - அளவையுள்ளதும், **परम्** - சிறந்ததும், **स्थूलम्** - பெரியதும், **सूक्ष्मम्** - நுண்ணியதும், **सकुलम्** - நீலம், மஞ்சள் முதலிய வர்ணத்தோடு கூடியதும், **अकुलम्** - நீலம், மஞ்சள் முதலிய வர்ணமற்றதாயும், **गुह्यं** - ரஹஸ்யமாயும், **अगुह्यं** - வ்யக்தமாயும், **दवीयः** - தூரத்திலுள்ளதும், **नेदीयः** - அருகிலுள்ளதும், **सद्** - ஸத்தின் வடிவமாயும், **असत्** - அஸத்தின் வடிவமாயும், **इति** - இவ்விதமுள்ள, **विश्वं** - யாவையும், **पश्यन्त्याख्या** - பச்யந்தீ என்ற பெயருள்ளவளாக இருந்து கொண்டு, **सदा** - எப்பொழுதும், **वहसि** - வஹிக் கின்றாய்.

புர: பஸ்சாதந்தர் பஹிரபரிமேயம் பரிமிதம்

பரம் ஸ்தூலம் ஸுகுஹம் ஸகூலமகூலம் குஹ்ய-

மகுஹம் ।

தவீயோ நேதீய: ஸதஸதிதி விச்வம் பகவதீ

ஸ்தா பச்யந்த்யாக்யா வஹஸி புவநக்ஷோபஜநநீம் ||

(பொழிப்புரை) அறுவகை ஐச்வர்யங்கள் நிறைந்துள்ளவளும், உலகத்திற்குக் க்ஷோபத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவளுமான நீ, எதிரிலும், பின்புறத்திலும், உள்ளேயும், வெளியேயும், அளவிட முடியாததும், அளவையுள்ளதும், சிறந்ததும், பெரியதும், நுண்ணியதும், நீலம், மஞ்சள் முதலிய வர்ணத்தோடு கூடியதும், நீலம், மஞ்சள் முதலிய வர்ணங்களற்றதாயும், ரஹஸ்யமாயும், வெளிப்படையாகவும், தூரத்திலுள்ளதும், அருகிலுள்ளதும், ஸத்தின் வடிவாகவும், அஸத்தின் வடிவாகவும் இவ்வாறு உலகம் யாவையும் பச்யந்தீ என்ற பெயருள்ள வாக்கின் வடிவாயிருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் நிர்வாஹம் செய்து வருகின்றாய்.

அதாவது நால்வகை வாக்குகளில் அன்னை பச்யந்தீ என்ற நிலையையடையும் பொழுது முன்னர் கூறிய நிலைகளில் உலகை நிர்வாஹம் செய்து வருகின்றாள் என்பது ஸாரம். மற்றும் இச் செய்யுளிலுள்ள பதங்கள் யாவும் உபநிஷதங்களில் ஆங்காங்கு விரவி வருவதையும் ஒப்புநோக்கினால், அன்னை அந்த உபநிஷதங்களே வர்ணிக்கப் பெருகின்ற சொற்களின் வடிவாயமைந்த பரப்ரஹ்மத்தினின்றும் வேறுபட்டவள் அல்லவென்பதையும் உணரலாம்.

प्रविश्य त्वन्मार्गं सहजदयया देशिकदृशा

षडध्वन्तौषच्छिदुरगणना तीतकरुणाम् ।

परमाज्ञाकारां सपदि शिवयन्तीं शिवतनुं

स्वमात्मानं धन्याश्चिरमुपलभन्ते भगवतीम् ॥ ३१ ॥

(பதவுரை) सहज-दयया - இயற்கையாயமைந்த தய-
வோடு கூடிய, देशिक-दृशा-ஸ்ரீகுருவினுடைய பார்வை
யினால், त्वन्मार्गम् - உன்னுடைய வழியை, प्रविश्य -
அடைந்து, षड्-अध्व-ध्वान्त-ओघ-च्छिदुर-गणना-अशीत-
कृणां - அறுவகையான அத்வாக்களென்னும் இரு-
ளின் தொகுதிகளையகற்றுகின்ற எண்ணிக்கைகளை
யும் கடந்துள்ள கருணையையுடையதும் ; परां - சிறந்த
தும் ; आज्ञा-आकारां - ஆஜ்ஞையின் வடிவாயமைந்துள்ள
தும் ; सपदि-अप-पொழுதே, स्व-தனது, आत्मानं - ஆத்-
மாவை, शिव-तनुः - சிவமயமான சரீரமாக ; शिवयन्तीं -
ஒளிரச்செய்கின்றதுமான ; भगवतीं - அறுவகை ஐச்வ-
ர்யங்களும் நிறைந்துள்ள உன்னை ; चिरं - வெகுகாலம்
धन्याः - புண்யம் செய்துள்ள சீலர்கள் ; उपलभन्ते - அடை-
கின்றனர்.

ப்ரவிச்ய த்வந்மார்கம் ஸஹஜதயயா தேசிகத்ருசா
ஷடத்வத்வாந்தௌகச்சிதுரகணநாதீதகருணாம் ।

பராமாஜ்ஞாகாராம் ஸபதி சிவயந்தீம் சிவதநும்

ஸ்வமாத்மாநம் தந்யாஸ்சிரமுபலபந்தே பகவதீம் ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! இயற்கையாயமைந்த
தயவோடு கூடிய ஸ்ரீகுருவினுடைய பார்வையினால்,
உன்னுடைய ஸமய மார்க்கத்தையடைந்து அறுவகை-
யான அத்வாக்கள் என்னும் இருளின் தொகுதிகளை
யகற்றுகின்றதும், எண்ணிக்கைகளையும் கடந்துள்ள

கருணையையுடையதும், சிறந்ததும், ஆஜ்ஞையின் வடிவாயமைந்துள்ளதும், அப்பொழுதே தனது ஆத்மாவை சிவமயமான சரீரமாக ஒளிரச் செய்கின்றதுமான உன்னை வெகுகாலம் புண்யம் செய்துள்ள சீலர்கள் அடைகின்றனர்.

मयूखाः पूष्णीव ज्वलन इव तदीसिकणिकाः

पयोधौ कल्लोलाः प्रतिहतमहिम्नीव पृषतः ।

उदेत्योदेत्याम्ब त्वयि सह निजैः सात्त्विकगुणै-

र्भजन्ते तत्त्वौघाः प्रशममनुकल्पं परवशाः ॥ ३२ ॥

(பதவுரை) ஐ அம்வ - ஓ அன்னையே ! பூஷி - ஸூர்
யனிடத்தில், மயூகா: - இவ - கதீர்களைப்போலவும்,
ஜ்வலன - அக்கியிநிடத்தில், தத் - தீசி - கணிகா: - இவ -
அதனுடைய ஒளிகளின் திவலைகளைப்போலவும்,
புதிஹ - மஹிமி - தடை செய்யப் பெற்ற எல்லையை
யுடைய, பயோதௌ - கடலில், கல்லோலா: - அடுத்தடுத்து வரு
கின்ற, ப்ருஷத: - இவ-ஐயபிந்துக்களே போல, தத்வ-ஓயா:-
தத்துவங்களுடைய தொகுதிகள், உதேய - உதேய -
தோன்றித் தோன்றி, த்வயி - உன்னிடத்தில், நிஜை: -
தன்னுடைய, சாத்திக - குணை: - ஸத்துவகுணங்களினால்.
பரவசா: - பரவசமடைந்தவைகளாக, அனுகல்ப - ஒவ்
வொரு கல்பத்திலும், த்வயி - உன்னிடத்தில் ப்ருஷம் -
சாந்தியை, ப்ருஷந்தே - அடைகின்றன.

மயூகா: பூஷ்ணீவ ஜ்வலந இவ தத்திப்திகணிகா:

பயோதௌ கல்லோலா: ப்ருதிஹத மஹிம்நீவ

ப்ருஷத:!

உதேத்யோதேத்யாம்ப த்வயி ஸஹ நிஜை:

ஸாத்விக்குணைர்

பஜந்தே தத்வௌகா: ப்ரசமமநுகல்பம் பரவசா: ||

(பொழிப்புரை) அன்னாய்! ஆதவனிடத்தில் அமைந்துள்ள கிரணங்கள் போலவும், அக்நியினிடத்திலுள்ள ஒளிகளின் திவலைகளைப் போலவும், தடை செய்யப் பெற்ற எல்லையையுடைய ஆழியிலே அடுத்தடுத்து வருகின்ற ஜலபிந்துக்களே போல, தத்துவங்களுடைய தொகுதிகள் தோன்றித் தோன்றி உன்னிடத்திலே தனது ஸாத்விக குணங்களினால் பரவசமடைந்தவர்களாக ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் உன்னிடத்திலேயே சாந்தியை அடைகின்றன.

विधिर्विष्णुर्ब्रह्मा प्रकृतिरणरात्मा दिनकरः

स्वभावो जैनेन्द्रः सुगतमुनिराकाशमलिनः ।

शिवः शक्तिश्चेति श्रुतिविषयतां तामुपतां

विकल्पैरेभिस्त्वामभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ ३३ ॥

(பதவுரை) விதி:- காலமும் ; விष्णு: - விஷ்ணுவும், -
 ब्रह्मा - நான்முகனும், प्रकृति: - மாயையும், अणु: - அணுவும், आत्मा - ஜீவனும், दिनकर: - ஸூரியனும், स्वभाव:-
 இயற்கையும், जैनेन्द्र: - ஜைநஸ்வாமியும், सुगत - முனி: -
 षोकतमुदियुम्, आकाशमलिन: - ஆகாசத்தின் மலிந
 मूम, शिव: - சிவனும், शक्ति: - ச - சக்தியும், इति - இவ்
 வாறு, एभि: - இந்த, विकल्पै: - வேறுபாடுகளால், श्रुति-
 विषयताम् - வேதத்திற்கு புலனாயிருக்கும் தன்மையை,
 उपगताम् - அடைந்து, ताम् - அச்சிறப்பு வாய்ந்த,

भगवतीम्-அறுவகை ஐச்வர்யங்கள் நிரம்பியுள்ள, த்வா-
உன்னை, सन्तः - அறிஞர்கள், अभिद्यति - சொல்லு-
கின்றனர்.

விதிர் விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மா ப்ரக்ருதிரணுராத்மாதிநகர:
ஸ்வபாவோ ஜைநேந்த்ர: ஸுகதமுநிராகாசமலிந: ।

சிவ: சக்திஸ்சேதி ச்ருதி விஷயதாம் தாமுபகதாம்
விகல்பை ரேபிஸ்த்வாமபிதததி ஸந்தோ பகவதீம் ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய் ! காலமும், விஷ்ணுவும்,
நான்முகனும், மாயையும், அணுவும், ஜீவனும், ஆதவ-
னும், இயற்கையும், ஜைநஸ்வாமியும், ஸுகத முநியும்,
ஆகாயத்தின் மலிநமும், சிவனும், சக்தியும், இவ்-
வாறுள்ள இந்த வேறுபாடுகளால், வேதத்திற்குப்
புலனாயிருக்கும் தன்மையை அடைந்து, அச்சிறப்பு
வாய்ந்த அறுவகை ஐச்வர்யங்கள் நிரம்பியுள்ளவள் என
அறிஞர்கள் உன்னைச் சொல்லுகின்றனர்.

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी

त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमणिमादिगुणगणः ।

अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं

पृथक् तत्त्वं त्वत्तो भगवति न वीक्षामह इमे ॥ ३४ ॥

(பதவுரை) हे भगवति ! - அறுவகை ஐச்வர்யங்கள்
நிறைந்துள்ள ஓ அன்னையே ! शिवः - சிவனும், त्वम् -
நீ, शक्तिः - சக்தியும், त्वम् - நீ, समया - ஆசாரவடிவாக
வும், त्वम् - நீயே, असि - இருக்கிறாய். समयिनी - ஸித்
தாந்தவடிவமும், त्वम् - நீயே, आत्मा - ஜீவனும்
त्वम् - நீ, दीक्षा - தீக்ஷையும், त्वम् - நீ, अयम् - இந்த,

अणिमादि: - அணிமா முதலிய, गुणगण: - குணத்தொகுதியும், त्वम् - நீ, अविद्या - அவித்தையும், त्वम् - நீ, विद्या - தத்துவஞானமும், त्वम् - நீ, निखिलम् - யாவும், त्व - நீயாகவே, असि - இருக்கிறாய், अपरं - வேறு, किं - யாதும், इमे - இவைகள், त्वत्: - உன்னைக் காட்டிலும் पृथक् - வேறான, तत् - தத்வமாக, न वीक्षामहे - (நாங்கள்) காண்பதற்கில்லை.

சிவஸ்த்வம் சக்திஸ்த்வம் த்வமஸி ஸமயா த்வம்

ஸமயிநீ

த்வமாத்மா த்வம் தீக்ஷா த்வமயமணிமாதிர்குணகண:
அவித்யா த்வம் வித்யா த்வமஸி நிகிலம் த்வம் கிமபரம்
ப்ருதக் தத்வம் த்வத்தோ பகவதி ந வீக்ஷாமஹ

இமே || 34 ||

(பொழிப்புரை) அறுவகை ஐச்வர்யம் நிறைந்துள்ள அன்னையே! சிவனும் நீயே, சக்தியும் நீயே, ஸமயாசார வடிவாயிருப்பவளும் நீயே. ஸித்தாந்த வடிவாயுள்ளவளும் நீயே, ஜீவ வடிவம் கொண்டவளும் நீயே, தீக்ஷ அணிமா முதலிய எண்வகை ஸித்திகளின் குணத்தொகுதிகளும் நீயே, அவித்யா வடிவான அஜ்ஞாநமும், வித்யா வடிவான தத்வ ஞாநமும் நீயேயன்றோ! மற்றும் இவ்வுலகில் பரவியுள்ள யாவும் நீயே! உன்னைக் காட்டிலும் வேறுகவுள்ள தத்வத்தையும் நாங்கள் காண முடியவில்லை.

இச் செய்யுளை ஸ்ரீகாமேச்வரஸூரி ஸௌந்தர்ய லஹரியினுடைய முதற் செய்யுளின் உறையிலே மேற்கோளாகக் கொண்டு விளக்கம் கொடுத்துள்ளது வருமாறு:—

அன்னை, மாயை, அவித்யை முதலிய சொற்களுக்கு இலக்காயிருப்பினும், மிகுந்த திறமை வாய்ந்த சக்தியின் வடிவாகவேயிருந்துகொண்டு, பலபடியான தத்துவங்களை அவ்வப்பொழுது தோற்றுவிப்பவள் அவள் ஒருவளே எல்லாவற்றிற்கும் மூல காரணமாயிருப்பவள் எனச் சொல்லுவார்.

1 त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं

त्वयैवेच्छत्यम्ब त्वमसि निखिला यस्य तनवः ।

2 गता साम्यं शंभोर्वहति परमं व्योम भवती

तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम् ॥ ३५ ॥

(பதவுரை) हे अम्ब - ஓ அன்னையே! यः - எவன், त्वया - உன்னால், जानीते - அறியப்படுகிறானே, भवति - एव - உன்னிடத்திலேயே, सततम् - எப்பொழுதும், रचयति - தோற்றுவிக்கின்றாயோ, त्वया - एव - உன்னாலேயே, इच्छति - விரும்பப்பெறுகின்றதோ, यस्य - எவனுடைய, निखिलाः - ஸமஸ்தமான, तनवः - ப்ருதிவீ முதலிய எண்முகையான சரீரங்களும், त्वं - நீயாகவே, असि - இருக்கின்றாயோ, (அவனுக்கு) शंभोः - பரமசிவனுடைய, साम्यं - ஸமானநிலையை, गता-सती - அடைந்துள்ளபொழுது, परमं - சிறந்த, व्योम - ஆகாயத்தை, वहसि - வஹிக்கின்றாய், तथा - அபி - அவ்விதமிருந்த பொழுதிலும், एवं - இவ்வாறு, शिवस्य - சிவ

1. त्वयासौ, 2. सकलम्, गतः என்பது அருணமோதிநீ பாடம்.

னுக்கு, த்வா - உன்னை, தித்வா - விட்டு, திஹரதி - விளையாடு
கிறான், திதி - என்ற தித் - இச்செய்கை தி - என்
னவோ !

த்வயா யோ ஜாநீதே ரசயதி பவத்யைவ ஸததம்
த்வயைவேச்சத்யம்ப த்வமஸி நிகிலாயஸ்ய தநவ: ।
கதா ஸாம்யம் சம்போர்வஹஸி பரம் வ்யோம பவதீ
ததாப்யேவம் ஹித்வா விஹரதி சிவஸ்யேதி கிமிதம்॥

(பொழிப்புரை) அன்னும் ! எவன் உன்னால் அறியப்
பெறுகின்றானோ, உன்னிடத்திலேயே எப்பொழுதும்
தோற்றுவிக்கின்றாயோ, உன்னாலே விரும்பப் பெறு
கின்றதோ, எவனுக்கு முழுவதுமாயுள்ள ப்ருதிவீ
முதலிய எண்வகையான சரீரங்களும் நீயாகவே இருக்
கின்றாயோ, அப்பெருமை வாய்ந்த பரமசிவனுக்கு
ஸமானமாயுள்ள நிலையைடைந்துள்ள பொழுது, சிறந்த
ஆகாசமென்னும் இருப்பிடத்தை வஹிக்கின்றாய்
அன்றோ ! அவ்விதமிருந்த பொழுதிலும் இவ்வாறு
சிவனுடைய, உன்னை விட்டு விளையாடுகின்றான் என்ற
இச்செய்கை என்னவோ அறிய முடியவில்லை.

இச்செய்யுளை ஸ்ரீகாமேச்வரஸூரி தமது அருணை
மோதிநீ என்ற ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய உரையிலே
முப்பத்தைந்தாவது செய்யுளில் மேற்கோளாகக்
கொண்டு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்:—

அன்னை தனது இச்சையின் அளவிலே எப்பொழுதும்
யாவற்றையுமுணர்ந்துகொண்டு படைப்பதும், பலவகை
யான சரீரங்களைத் தோற்றுவிப்பதுமாயிருந்துகொண்டு
அதே ஸமயத்தில் பரமசிவனையும் தனக்கு ஸமமாகயிருக்

கூம் தர்மத்தைத் தாங்கச் செய்து, அவனுக்கு உதவி செய்யும் வகையிலே மங்கை பாகனாகியுள்ள வடிவையும் கொடுத்துள்ளாள் என்பது ஸாரம் என்பர்.

असंख्यैः प्राचीनैर्जननि जननैः कर्मविलयात्
कृते जन्मन्यन्ते गुरुवपुषमासाद्य गिरिशम् ।
आवाप्याज्ञां शैवीं क्रमतनुरपि त्वां विदितवान्
नयेयं त्वत्पूजास्तुतिविरचनैरेव दिवसान् ॥ ३६ ॥

(பதவுரை) हे जननि - ஓ அன்னையே ! असंख्यैः - கணக்கற்றதும், प्राचीनैः - பழமையானதுமான, जननैः - பிறவிகளினால், कर्मविलयात् - செயல்களுடைய அழிவி லிருந்து, जन्मनि - பிறவியானது, अन्ते-कृते- அழிவுற்ற பொழுது, गुरु-वपुषं - ஸ்ரீகுருவின் சரீரமாயமைந்த, गिरिशम् - ஈச்வரனை ; आसाद्य - அடைந்து, शैवीं - சிவனு டைய சார்புள்ள, आज्ञां-கட்டளையை, आवाप्य -பெற்று, क्रमतनुः-வழி வழிவந்த சரீரத்தையுடைய, त्वां-உன்னை, विदितवान् -அறிந்துள்ளவனாக, त्वत्-पूजा-स्तुति-विरचनैः - உன்னுடைய பூஜை, துதி இவைகளின் செய்கைகளி னால், दिवसान् - நாட்களை, नयेयम् - (நான்) செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அஸங்க்யை: பராசிறை ஜநநி ஜநநை: கர்ம விலயாத்
க்ருதே ஜந்மந்யந்தே குருவபுஷமாஸாத்ய கிரிசம் ।
அவாப்ப்யாஜ்ஞாம் சைவீம் கீரமதநுரபி த்வாம்
விதிதவாந்
நயேயம் த்வத் பூஜாஸ்துதிவிரசநைரேவ திவஸாந் ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய் ! கணக்கற்றதும், பழமையானதுமான பிறவிகளினால் செயல்களுடைய அழிவின்றிந்து பிறவியானது அழிவுற்றபொழுது, ஸ்ரீகுருவின் சரீரமாயமைந்த பரமசிவனை அடைந்து, சிவனுடைய சார்புள்ள கட்டளையைப்பெற்று, வழிவழியாக வந்துள்ள சரீரத்தையுடைய உன்னை அறிந்துள்ளவனாக, உன்னுடைய பூஜை, துதி, இவைகளின் செயல்களால் நாட்டனை நான் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

यत् षट्पत्रं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकाख्या

योनिस्तस्याः प्रथितमुदरे यत् तदोकारपीठम् ।

तस्मिन्नन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां

श्यामाकारां सकलजननीं संततं भावयामि ॥ ३७ ॥

(பதவுரை) ஷட் - ஷட் - ஆறு இதழ்கள் கொண்ட, யத் - யாதொரு, கமலம் - தாமரைமலருள்ளதோ, தச்ய - அம்மலருடைய, கர்ணிகாख्या - தாமரைக்காய் என்ற பெயருடைய, யா - யாதொரு, யோனி: - இருப்பிடமுள்ள தோ, தச்யா: - அந்தத் தாமரைக் காயினுடைய, உத্রে - வயிற்றில், ப்ரத்யிதம் - புகழ்பெற்ற, யத் - யாதொரு, ஔகாரபீடம் - ஓங்காரபீடமுள்ளதோ, தஸ்மின் - அந்த பீடத்தில், அந்த: - உள்ளே, குச் - பர - நதாம் - நகில்களுடைய பாரத்தினால் வளைந்துள்ளவளும், குண்டலித: - குண்டலியினிடமிருந்து, ப்ரவृதா - தொடர்ந்துள்ளவளும், ஷ்யமாக்காரா - கருமை நிறம் கொண்ட வடிவம் கொண்டவளுமான், ஸகல ஜனனி - ஸகல ஜாதகீதவியை,

संततं - எப்பொழுதும், भावयामि - சிந்தனை செய்கிறேன்.

யத்ஷட்பத்ரம் கமலமுதிதம் தஸ்ய யா கர்ணிகாக்யா
யோநிஸ்தஸ்யா: ப்ரதிதமுதரே யத் ததோங்கார
பீடம் ।
தஸ்மிந்நந்த: குசபரநதாம் குண்டலீத: ப்ரவ்ருத்தாம்
ச்யாமாகாராம் ஸகலஜநநீம் ஸம்ததம் பாவயாமி ॥

(பொழிப்புரை) அன்னாய் ! ஆறுதளங்கள் கொண்ட யாதொரு கமலமுள்ளதோ, அக்கமலத்தினுடைய தாமரைக்காய் என்ற பெயருடைய யாதொரு இருப்பிடமுள்ளதோ, அத்தாமரைக் காயினுள்ளே புகழ்பெற்ற யாதொரு ஓங்கார பீடமுள்ளதோ, அந்த ஓங்கார பீடத்தினுள்ளே, நகில்களுடைய சுமையினால் வணங்கியுள்ளவளும், குண்டலியினிடமிருந்து தொடர்ந்துள்ளதும், கருமை நிறம் கொண்ட வடிவாயமைந்துள்ளவளுமான ஸகலஜநநியாம் உன்னை எப்பொழுதும் சிந்தனை செய்கிறேன்.

भुवि पयसि कुशानौ मारुते खे शशाङ्के

सवितरि यजमानेऽप्यष्टधा शक्तिरेका ।

वहति कुचभराभ्यां यावनम्रापि विश्वं

सकलजननि सा त्वं पाहि मामित्यवश्यम् ॥ ३८ ॥

॥ इति श्रीमहाकविकालिदासविरचितायां देवीपञ्चस्तव्यां

पञ्चमः सकलजनभीस्तवः संपूर्णः ॥

(பதவுரை) हे सकल - जननि - ஸகல ஜநநிமாம் ஓ அன்னைமே ! भुवि - पृथिवी - புவியிலும், पयसि - नीरी - நீரிலும், कृशानौ - अक्षिपिलும், मारुते - காற்றிலும், - खे - ஆகாயத்திலும், शशाङ्के - சந்திரனிடத்திலும், सवितरि - सूर्य - எண்ணெய்கையாக, एका - ஒன்றாயுள்ள, या - எந்த, शक्तिः - சக்தியுள்ளதோ, कुचभराभ्याम् - நகில்களுடைய சமையினாலே, अवनम्रा - अपि - வளைந்துள்ளபொழுதிலும், सा - अभिपेक्षाम् - வாய்ந்த சக்தியும், त्वम् - नित्यम् - நீயேயன்றோ, मां - என்னை, अवश्यम् - (ஆதலின்) உறுதியாக, पाहि - காப்பாற்றுவாயாக, इति - என்று, (சிந்தனை செய்கிறேன்.)

புவி பயஸி க்ருசாநௌ மாருதே கே சசாங்கே
ஸஸிதரி யஜமாநேஃப்யஷ்டதா சக்திரேகா !
வஹதி குசபராப்யாம் யாவநம்ராபி விச்வம்
ஸகலஜநநி ஸா த்வம் பாஹி மாமித்ய வச்யம் ॥

இதி ஸ்ரீ மஹாகவி காளிதாஸ விரசிதாயாம்
ஸ்ரீ தேவீ பஞ்சஸ்தவ்யாம் பஞ்சம:
ஸகல ஜநநீஸ்தவ: ஸம்பூர்ண:

(பொழிப்புரை) ஸகலஜநநியாம் ஓ அன்னாய் ! புவியிலும், நீரிலும், நெருப்பிலும், காற்றிலும், ஆகாயத்திலும், நிறைமதியினிடத்திலும், ஆதவனிடத்திலும், புருஷனிடத்திலும் எண்வகையாகப் பரிணமித்துள்ள ஒன்று யுள்ள யாதொரு சக்தியுள்ளதோ, நகில்களுடைய பாரத்தினால் வணங்கியுள்ள பொழுதிலும், அப்பெருமை வாய்ந்த சக்தியாயுள்ளவளும் நீயேயன்றோ ! ஆதலில்

என்னை முக்யமாக உறுதியுடன் காப்பாற்றுவாயாக
எனச் சிந்தனை செய்கிறேன்.

இச்செய்யுளை ஸௌந்தர்யலஹரியினுடைய அருணை
மோதிநீ என்ற தமது உரையிலே ஸ்ரீ காமேச்வரஸூரி
மேற்கோளாகக் காட்டுவர்:—

மண், நீர், முதலிய எண்வகையான மூர்த்திகளிடத்
திலும் ஒரே சக்தியாக விளங்கும் நீ, உனது பெருமிதத்
தின் காரணமாக ஊடுருவிநிற்கின்றாய். ஆதலின், உலகில்
உன்னைத் தவிர வேறு ஒரு வஸ்து இருப்பதாக நாங்கள்
காணமுடியவில்லை. ஆதலின், இப்பெருமை வாய்ந்த நீ,
உனது தொண்டனும் என்னையும் அருள்நோக்குக்
கொண்டு அவச்யம் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது
கவியின் வேண்டுகோளாகும்.

இச்செய்யுளோடு சாகுந்தலத்தின் முதற் செய்யு
ளாகிய நாந்தீ ச்லோகத்தையும் ஒப்பு நோக்கினால் எண்
வகையாயுள்ள மூர்த்திகளின் ஒற்றுமையாயுள்ள விவரங்
களைக் காணமுடியும். இதேபோல மற்ற இரண்டு நாட
கங்களாகிய விக்ரமோர்வச்யம், மாளவிகாக்நி மித்ரம்
என்ற இரண்டு நாடகங்களுடைய நாந்தீ ச்லோகங்களி
லும் விரவி வருவதை நுட்பமாகக் கவனித்தால் நன்கு
விளங்கும்.

இவ்வாறு ஸ்ரீமஹாகவி காளிதாஸர் திருவாய்

மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீதேவீ பஞ்சஸ்தவத்தில்

ஜந்தாவது ஸகலஜன்னிஸ்தவத்தின்

தமிழுரை இவண் முற்றும்.

இவ்விதம் வா தூல வேங்கடஸுப்ரஹ்மண்ய சர்மா
வினுடைய தநயன் ராமசந்த்ர சர்மாவினால்
இயற்றப்பெற்ற ஸ்ரீமஹாகவி காளிதாஸ
னுடைய தேவீ பஞ்சஸ்தவங்களில்
ஐந்தாவது ஸகல ஜநநீஸ்தவத்
தின் ஸரளா என்ற தமிழுரை
இவண் முற்றும்.

சிவார்ப்பணம்.

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
 உத்தரவு எண் 100/1954
 சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
 உத்தரவு எண் 100/1954
 சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
 உத்தரவு எண் 100/1954
 சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
 உத்தரவு எண் 100/1954
 சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
 உத்தரவு எண் 100/1954

சென்னை நகராட்சி

அனுபந்தம்

Chilodactylus

அநுபந்தம் (1)

अच्छिन्ना च मनोहरा	175	आनन्दमन्थर •	159
अजानन्तो यान्ति	229	आनन्दलक्षणम्	209
अज्ञातसंभवम्	197	आर्भट्या शशि •	50
अनङ्गकुसुमादिभिः	146	आलीनजनस्य परि •	206
अनाद्यन्ताभेद •	233	आलोकनेन तव	199
अनाद्यान्ता शंभोः	272	आविर्भवत्पुल्क •	192
अमुष्मिन् विश्वासं	240	आश्चर्यमम्ब झडिति	207
अमून्यालोक्यन्ते	255	इच्छानुरूपमनु •	139
अम्ब स्तवेषु तव	190	इत्थं सत्यपि	168
अर्धेन किं नव लता •	206	इन्दोर्मध्यगतां	169
अलंचक्रे कण्ठ •	263	उज्जृम्भाम्बुज •	40
अवाप्याज्ञां शैवीं	284	उत्तसहेमरुचिरे	141
अविद्या त्वं विद्या	280	उद्दामकामपरम •	143
अश्रान्तं विकच •	42	उदेत्योदेत्याम्ब	278
असंख्यैः प्राचीनैः	284	उन्मत्ता इव सम्रहाः	163
अस्त्वौर्वोऽपि	30	एकः स एव भुवन •	201
आईपल्लवितैः	91	एकद्वित्रिपद •	99
आख्यानं प्रतिपर्व	27	एका सती भगवती	208
आधारमास्त •	135	एकैकं तव देवि	34

एतं किं नु दृशा	166	क्षीरक्षपाकर	119
एते कवित्वकुमुद	109	गणेशवदुकस्तुता	146
एषासौ त्रिपुरा	6	गता साम्य शंभोः	282
ऐन्द्रस्येव शरासनस्य	..	गिरां दूरां विद्यां	268
ऐश्वर्यमायतनम्	216	चञ्चत्काञ्चन	48
कटाक्षश्चेदद्य	251	चण्डि त्वच्चरण	57
कणास्त्वहीसीनां	273	चतुर्णामप्येषाम्	264
कदम्बमालां	174	चतुष्पत्रान्तः षड्	243
कलां मायां प्रज्ञां	256	चर्माम्बरं च शवभस्म	198
कल्पद्रुमप्रसव	120	चिन्तामणिप्रचय	214
कल्पोपसंहरण	199	चेतश्च यत् त्वयि	193
कल्याणि देशिक	200	जगत् कोये कृत्वा	260
का का सिद्धिः	180	जगन्मातर्जन्म	289
कारागृहे निगल	141	जन्तोरपश्चिम	200
कालामिकोटि	222	जातोऽप्यल्पपरि	54
किं किं दुःखं दनुज	179	जायेत स त्रिभुवन	138
किमप्यष्टत्रिंशत्	242	ज्योतींषि यद् दिवि	211
किमिह बहुभिः	224	डिम्भस्य मे स्तुतिः	190
कुलं केचित् प्राहुः	246	त रूपहीनमपि	150
कुवलयदलनीलं	224	तच्चक्रवर्तिपदवी	117
क्रमस्रोतोभिः	253	तटित् कोटिज्योति	242

तटिद्वर्ली नित्याम्	268	त्वद्रूपैकनिरूपण	148
तदा मे भिन्दाना	271	त्वत्पादपङ्कज	119
तदेतद् ज्ञानारुये	261	त्वत्पादार्चन	148
तस्मान्निसर्गजडिमा	111	त्वया यो जानीते	282
तस्मिन्नन्तःकुच	285	त्वां ध्यायन्ति	50
तस्मिन्निरन्तरम्	116	त्वां मालिनीति	142
तस्यापि ध्रुवमेव	24	त्वां विश्वमाहुः	223
तस्याविलम्बम्	133	त्वां व्यापिनीति	142
तस्योप्सितं फलति	154	त्वामैन्दवीमिव	138
तानेत्य पक्षमलदृशः	147	दग्धं यदा मदन	198
तामर्घपल्लवित	149	ददातीष्टान् भोगान्	177
तावद् विकल्प	218	दवीयो नेदीयः	275
ते दण्डाङ्कुश	57	दाक्षायणीति	208
ते लङ्घ्यन्त्यमृत	202	दीप्तं हृदि स्फुरति	135
ते विस्फुरन्ति	165	देवानां त्रितयं	67
तेषां वेश्मसु	48	दृष्ट्वा संभ्रमकारि	24
तेषां सदैव	137	देवि त्र्यम्बकपत्नि	160
त्वं चन्द्रिका	210	देवि त्वदङ्घ्रिप्रनख	123
त्वं स्वादुतासि	..	देवि त्वां संकृदेव	161
त्वां ध्यायन्ति	50	देवि स्तुतिव्यतिकरे	111
त्वद्रूपमुलसित	150	धत्ते तदा प्रभृति	195

ध्यातासि हैमवति	133	पूर्व करग्रहण .	197
ध्यायन्ति ये क्षणम्	165	पृथ्वी भुजोऽपि	117
ध्यायन्त्यनन्य .	129	प्रकाशनन्दाभ्याम्	249
नमामि यामिनीनाथ .	186	प्रत्यङ्मुखेन	209
नामानि त्रिपुरे	91	प्रमाणं निर्वाणं	256
निःसीमसूक्ति .	126	प्रलीने शब्दौघे	257
नित्यं भवानि	120	प्रविश्य त्वन्मार्गं	276
निर्देवयान .	219	प्रविश्योर्ध्वं नादं	249
निष्पापमूर्ति .	140	प्रसीद प्रत्यक्षीभव	239
निष्यन्दमानं .	191	प्रालेयैरिव निर्मित	171
नीरन्ध्रमोह .	122	प्रियङ्गुश्यामाङ्गी	252
पत्या गिरामपि	221	बर्हावतंसयुत .	205
पद्मासनां च	203	बोद्धव्या निपुणं	99
परानन्दाकारां	258	ब्रह्माण्डबुद्बुद .	207
परामाज्ञाकारां	277	ब्रह्मेन्द्ररुद्रहरि .	152
परे नैतत्सर्वं	235	ब्रुवन्त्येके तत्त्वं	235
पश्यन्ति क्षणम्	45	भक्तिश्चेदविनाशिनी	183
पादाम्बुजं भवतु	159	भवतीं भवसंताप .	186
पिता माता आता	271	भवन्ती नादारुया	265
पुरः पश्चादन्तः	275	मीमे भैरवि चण्डि	160
पूर्णेन्दोः शकलैः	171	भुवि पयसि कृशानौ	286

मृतप्रेतपिशाच ·	72	यं यं काममपेक्ष्य ·	34
भूमौ निवृत्तिः	217	यत् किञ्चिज्जगति	67
भूयोऽपि तत्र	194	यत् षट्पत्रं कमलं	285
भोगाय देवि	213	यत् सद्यो वचसां	30
मनुष्यास्तिर्यञ्चः	251	यद्वाति वायुः	211
मयूखाः पूष्णीव	278	यद्वा ममर्धम्	130
महीपाथो वह्नि ·	254	यद्वा विकासम्	212
मातर्मुहूर्तमपि	129	यद् विद्याघर ·	54
मातस्तथापि	112	यन्नित्ये तव	27
माया कुण्डलिनी	74	यश्च त्र्यम्बक ·	178
मिथः केशाकेशि ·	239	यस्तं स्मरप्रतिम ·	173
मुक्ताविमूषणवती	201	यस्त्वां ध्यायति	178
मुनीनां चेतोभिः	267	यस्त्वामर्चति	161
मूर्ध्नि स्फुरत् तुहिन ·	124	यस्मिन् मनाग्	116
मूर्ध्नीन्दोः सित ·	175	यस्येत्यं विवशः	166
मूलालवाल ·	194	यां यां प्रार्थयते	61
मोहं भिनत्ति	114	याचे न कंचन	185
मोहद्विपेन्द्र ·	144	यानि प्रणाम ·	188
यः पश्यति क्षणम्	127	याने निवेश्य	219
यः स्तोत्रमेतत्	154	या मात्रा त्रपुसी ·	17
यः स्फटिकाक्ष ·	203	यामामनन्ति	189

यावत् पदं पदं	218
ये चण्डि चण्ड	181
ये चिन्तयन्ति	137
ये त्वां पाण्डर	43
ये देवि दुर्धर	181
ये ध्यायन्ति हि	163
ये भावयन्त्यमृत	202
ये संस्मरन्ति	172
ये सिन्दूरपराग	45
योऽयं चत्कास्ति	130
रागार्णवे बहल	172
रुद्राणि विद्रुम	147
रूपं तव स्फुरित	126
रे मूढाः किमयं	183
लक्ष्मीं राजकुले	72
लक्ष्मीवशीकरण	121, 182
लाक्षारसस्नपित	173
लीयन्ते खलु यत्र	65
लुठत् गुञ्जाहार	237
वक्त्रं यदुद्यतम्	193
वचस्तर्काम्य	231

वर्षन्तीममृतं	169
वहति कुचभराभ्यां	286
वागश्चिरि त्रिभुवन	152
वाग्भिश्च गद्गद	192
वामे पुस्तक	40
वितन्वानाः शैवं	248
विधिर्विष्णुर्ब्रह्मा	279
विधे वेद्ये विद्ये	262
विधेर्मुण्डं हृत्वा	263
विप्राः क्षोणिभुजः	61
विरिञ्चारुया मातः	265
विद्यां परां कतिचित्	223
विश्वव्यापिनि	168
वेतालसंहति	198
वैकर्तनीकरण	215
व्योमेति बिन्दुरिति	191
व्योम्नीति याः किल	217
शक्तिः कुण्डलिनी	17
शक्तिः शंकरवल्लभा	74
शक्तिः शरीरम्	216
शब्दानां जननि	65

शरीरं क्षित्यम्भः	269	संचिन्त्यापि लघुत्वम्	103
शर्वाणि सर्वजन	140	सद्यो भवानि	138
शिवं पार्थत्राण	237	सवत्री भूतानाम्	233
शिवः शक्तिश्चेति	279	सवित्री लोकानां	259
शिवज्ञे शूलस्थे	262	सावद्यं निरवद्यम्	103
शिवस्याराध्याय	231	सिन्दूरपांसुपटल	127
शिवस्त्वं शक्तिस्त्व	280	सुता दक्षस्यादौ	272
शिवादिक्षित्यन्तं	273	सूते जगन्ति	114
शुनां वा वहेर्ना	240	सेवानतव्यतिकरे	123
श्यामां घनस्तन	222	सौन्दर्यविभ्रम	190
श्यामां प्रवाल	205	स्तनद्वन्द्वस्फार	252
श्रिते शाक्ते पर्व	257	स्तुमस्त्वां वाचम्	174
श्रुतीनां मूर्धानः	267	स्तोतुं भवानि	112
श्लक्ष्णं वहे मधुरम्	185	स्थूलासु मूर्तिषु	221
षडध्वारण्यानी	248	स्फुटं जानानोऽपि	270
षडश्रं भित्वादौ	243	हठादन्तर्दुःखं	177
षडाधारावर्तैः	253	हर्तुं त्वमेव भवसि	215
संकोचमिच्छसि	212	हृच्चक्रुम्बि	125

अनुपपत्तम् (2)

उदाहृतवाक्यानामनुक्रमः

अनुपासितवृद्धानां	101	कला प्रथमबीजस्था	22
असद्वा इदमग्र आसीत्	237	किरन्तीमङ्गेभ्यः	203
अस्ति कुण्डलिनी नाम	21	क्रीडा ते लोकरचना	115
आज्ञायां चन्द्रसंकाशं	9	जपो जल्पः शिल्पम्	150
आत्मा त्वं गिराजा मतिः	150	तटिलेखा तन्वीम्	131, 195
आत्मा वै पुत्र नामासि	266	ततो वै सदजायत	237
आधारकमलं तत्र	20	तत्तदुत्प्रेक्षमाणानाम्	101
आधाराब्जे धनुर्बाणः	136	तथा हृदयबीजस्थं	16
आनन्दाद्भोव खलु	232	तद्योगादेव शिवः	11
आनन्दो ब्रह्मेति	232	तम आसीत्	237
आहारस्ते चिदानन्दः	115	तस्मादाज्ञाचक्रम्	11
इक्षुचापप्रसूनेषु	53	तस्माल्ललाटमध्यम्	11
इयमेव पराशक्तिः	22	तस्य मध्ये महाभागे	20
ऊरुद्वयं निधायोर्वोः	52	तस्यामेव्यत्यभिव्यक्तिम्	20
एषा कुण्डलिनी शक्तिः	23	देवतागुरुमन्त्राणां	38
औकारो बीजतां धत्ते	33	धनुः पौष्पं मौर्वी	196
कर्णिकामध्यभागस्थे	21	ध्यायेत् कामकलाम्	53

ध्यायेत् बन्धूक	136
न पूजावर्जितम्	60
नरं वर्षीयांसम्	117
न हि प्रवेद सुकृतस्य	29
नामपारायणप्रीता	98
निस्त्रैगुण्ये पथि	63
नैसर्गिकी स्फुरत्ता	11
पत्रेषु बिल्वपत्रं स्यात्	59
प्रद्योतस्य प्रियदुहितरम्	56
प्रलयामिनिभं प्रथमं	11
प्राप्यावन्तीनुदयनकथा	56
विसतन्तुतनीयसी	130
मूर्ध्नि पुस्तकमालाभिः	44
यतस्तृतीयो विदुषाम्	63
यतो वाचो निवर्तन्ते	232
यत्पादपद्मं	60

यथान्यग्रोधबीजस्थ	16
यदीश्वृणोत्यलकं	29
यो नौ कनकपुञ्जाभं	9
लघु क्षिप्रमरं द्रुतं	106
लोकवत्तु लीलाकैवल्यम्	116
लोके हारि च वत्सराज	56
वरदाभयहस्तां च	49
शरज्ज्योत्स्ना शुभ्राम्	41, 205
शिरस्थिता चन्द्रनिभा	8
शिवः शक्त्या युक्तः	110
शिवशक्त्यात्मिकां	44
स एवायं पुरुषः	266
स एष रसानां रसतमः	104
समं कायशिरोग्रीवं	52
हृत्पद्मे काञ्चन प्रख्यां	49
हृदयस्था रविप्रख्या	8

அநுபந்தம் (3)

प्रधानपदानुक्रमणिका

அஞ்சுஜால	202	अनघ	34
அகர்தூக	190	अनङ्ग	45
அகூல	246,249,275	अनङ्गकुसुम	146
அகுணமுந்நி	268	अनङ्गतप्त	129
அகுஹ	275	अनल	211,217
அ஑ு஑	141	अनल्प	119
அ஑்஑ு஑	49,53,57	अनवद्य	134
அ஑்஑ஜ	40	अनाकलित	197
அ஑்஑்஑்஑	65	अनामरूप	212
அ஑்஑்஑்஑	178	अनाहत	11,209
அ஑்஑்஑்஑்஑	197	अनुकल्प	278
அ஑்஑்஑்஑்஑	280	अनुभवशील	261
அ஑்஑்஑்஑்஑	279	अनुभूति	256
அ஑்஑்஑்஑்஑	255	अन्तरात्मा	216
அ஑்஑்஑்஑்஑்஑	217	अन्तरिक्ष	211
அ஑்஑்஑்஑்஑்஑	197	अन्तर्याग	20
அ஑்஑்஑்஑்஑்஑	216	अन्धकसूदन	130

अन्धतमस	217	अम्भोषि	251
अन्योन्यकलह	229	अरण्यानी	248
अन्वक्	237	अरुणकान्ति	147
अन्ववाय	197	अरुणतर	252
अपराजित	142	अरुणमण्डल	137
अपरिच्छिन्न	258	अलंघनीय	202
अपरिमेय	275	अवदात	119
अपवर्ग	60	अवनि	54, 55
अपश्चिम	200	अवलग्न	224
अपार	223	अवश	230
अभय	47, 49, 136	अविदितचरी	249
अभयद	40	अविद्या	280
अभिमूत	256	अव्यक्त	174
अमरायुध	124	अव्यञ्जन	34, 36
अमलद्युति	133	अश्रान्त	42
अमृतनदी	253	अष्टत्रिंशत्	242
अमृतवाही	202	अष्टध्वनि	257
अमृतसरित्	268	असत्	235
अमृतेश्वरी	202	असमञ्जस	190
अमृतौघ	222	अहंकार	270
अम्बिका	159	अहिः	211

अहाय	240	आलम्बित	180
आकाशमलिन	279	आलीजन	200
आकृत	24,166	आवरण	216
आज्ये	61	आवर्त	253
आज्ञाचक्र	11	आसव	61
आत्मा	254,279,280	आस्पद	259
आधार	138,242	इक्षु	53
आधारकमल	20	इन्दीवर	248
आधारपङ्कज	21	इन्दु	254
आधाब्ज	47,136	इन्दुप्रभ	30
आधि	177	इन्दुमौलि	195
आनन्द	223,249	इन्दुलेखा	191
आनन्दकणिका	273	ईशा	209,218
आनन्दलक्षण	200	ईश्वरदशा	263
आप्यायन	202	ईश्वरा	154
आश्लव	222	उत्फुल्ल	169
आयतन	216	उदयन	56,117
आर्क्ष	163	उदर्चि	211
आर्ति	161,163,171	उन्मत्त	163
आर्भटिकासन	53	उन्निद्र	183
आर्भटी	50	उषद्देश	256

उपाधि	163,257
उपसंहरण	199
उरु	150
उल्लण्ठन	57
उष्णगु	0
उष्णांशु	6
ऊर्मि	253
ऊष्मा	210
ऐन्दवी	138
ऐश्वर्य	216
ओंकारपीठ	285
और्व	30
कंदर्पता	201
कटाक्षविध	195
कठिन	267
कण	273
कणज	117
कणिका	125
कदम्बमाला	174
कदम्बवन	146
कनकशैल	120

कपाली	197
कमला	142,143,208
करग्रहण	197
करणमण्डल	219
कर्णधार	112
कर्णिका	285
कर्मबिल्य	284
कर्मसाम्य	200
कला	22,74,75,83,160, 217,256
कलावती	142,143,208
कलाश्र	243
कल्पद्रुम	214
कल्पलतिका	252
कल्पविरम	65
कल्याणी	200
कलोल	278
कवितार्किक	203
कात्यायनी	160,208
कान्तार	190
कामकला	53

कामराज	27,47,136
कामिनी	142,143
कामेश	83
कारणपञ्चक	219
कारागृह	141
कालकक्षा	802
कालक्षय	160
कालाभि	288
काली	74,75,83,181
किरण	242
कुञ्जर	48
कुटिल	208,218
कुण्डलिनी	17,21,23,74, 75,83
कुण्डली	142,143,285
कुण्डिका	203
कुमारी	74,75,87
कुरङ्ग	45
कुल	246,249
कुलकमलिनी	179
कुलकामधेनु	138,188

कुलिश	57
कुसुमायुध	137
कुसुमबाण	146
कुहर	194
कुहरिणी	208
कूटस्थ	34,37
कृतान्त	181
कृतिभेद	265
कृशानु	273,286
केलिशैल	214
केशव	65
केशाकेशि	
कोटीर	161
कोमलित	199
कौल	246
क्रमतनु	284
क्रव्याद	72
क्रिया	74,75,83
क्षपाकर	119
क्षितिभुज	54
क्षित्यन्त	273

क्षीर	61	गुहागृह	120
क्षीराब्धि	171	गुरु	256
क्षेमंकरी	78	गुरुमूर्ति	223
क्षोणीभुज	61	गुरुवपुस्	284
क्षोणीभृत्	161	गुलिका	262
खं	286	गुह्य	275
खण्डपरशुः	199	ग्रन्थिपञ्चक	172
गगनार्णव	130	ग्रस्त	254
गद्गद	192	घनपाश	181
गणेश	146	घर्माश्वः	237
गरल	263	चक्र	57
गिरिजा	198, 212	चक्रवर्ति	117
गिरिराज	272	चण्ड	181, 199
गिरिराजकन्या	197	चण्डद्युति	143
गिरिश	263, 284	चण्डी	160, 181
गिरिसुता	239, 243, 265, 270	चतुष्पत्र	241
गुञ्जावली	205	चन्द्र	152
गुञ्जाहार	237	चन्द्रिका	210
मुणप्रकर्ष	131	चर्माम्बर	198
मुणित	237	चाप	53, 57, 1
मुम्भन	190	चिदानन्द	115

चिन्तामणि	214	तटिद्वली	268
चिन्मय	115	तटिलता	194
चिन्मात्र	257	तत्त्व	207, 235, 257
चेतन	269	तत्त्वौघ	278
चेतना	210	तथ्यस्थिति	168
जगद्विभूति	199	तन्तुनिभ	129
जटाजूट	50	तपोविशेष	193
जडिमा	111	तरङ्गमाला	207
जतुरस	127	तर्क	212, 231
जन्मज्वर	229	तर्कग्रह	218
जम्भक	72	तर्कघटना	239
जया 72, 74, 75, 84, 88, 142, 143		ताण्डव	199
जाख्य	30	ताप	171
जाया	272	तारकित	201
जैनेन्द्र	279	तिग्मरुचिस्	210
ज्योतिस्	211	तिर्यञ्च	251
ज्योतिर्मयी	6, 11	तुहिनदीधिति	124
ज्वलन	278	तोयप्लव	72
झष	253	तोयरूप	194
ज्ञानप्रकृति	258	त्रपुसीलता	71

त्राण	237
त्रिकोण	21
त्रिगुण	251
त्रिनयना	50,74,75,
त्रिपदी	67,68
त्रिपुरा	72,127
त्रिपुतापनपत्ति	111
त्रिपुरसुन्दरी	146
त्रिपुरा	61,67,68,74,75,91, 141,144,160,165
त्रिपुष्कर	67,68
त्रिब्रह्म	67,68
त्रिभुवनेश्वरी	152
त्रिभुवनैकगुरु	132
त्रिवलय	243,273
त्रिलोकजननी	168
त्रिवर्ग	67,68
त्रिस्वर	67,68
त्रैलोक्य	67,68
त्रैलोक्यमाता	160
त्र्यम्बकपत्नी	160

त्र्यम्बकवल्लभा	178
दक्ष	272
दण्ड	57
दनुजदल्नी	179
दवीयस्	275
दशदल	248
दाक्षायणी	208
दाडिमपुष्प	150
दिनकर	279
दीक्षा	280
दुरक्षर	282
देवयान	219
देवी	74,75,85,160
देशिक	260
देशिकदृक्	276
दैवलिखित	182
द्युमणि	243
द्वयश्र	243
द्वादशदल	243
द्विपानन	152

धनुस्	47,136	निर्गुण	63
धरणि	211	निर्झर	126
ध्रुवमण्डल	194	निर्वापण	186
ध्वान्तौघ	276	निर्वाण	186
नटन	198	निवृत्ति	217
नर्तकी	208	निष्कल	27
नवविद्रुम	201	निस्त्रैगुण्य	63
नाद	191,249,265	नेदीयस्	275
नादात्मा	209	नेपथ्य	252
नादाब्जा	212	पक्ष्मल	147
नामरूप	„	पङ्कज	173
निःसार	210	पञ्चशरी	201
निगर	166	पद्मच्छद	140
निगल	141,142	पद्मासन	203
निजासन	219	पयस्	211,217,256
निरवद्य	177	पयोधि	278
निरवधि	258	परगुहा	256
निस्त	185	परतनुस्	257
निराकार	258	परनाद	258
निरालम्ब	239	परमन्योम	255
निरुपम	262	परमानन्द	231,251,261

परमामृत	194
परवश	278
परा	21, 223, 277
परानन्द	258
परापरमयी	61, 63, 74, 75
पराथण	193
परिग्रह	198
परिचीयमान	209
परिणय	233
परिमित	275
परिषद्	240
परिहास	206
परुष	206
परेतभूमि	198
पर्याकुल	160
पर्वा	219, 257
पल्लवित	189
पवन	210
पश्यन्ती	22, 23, 275
पाथस	254
पारंपर्य	256

पारिल्लव	239
पार्थ	237
पार्वती	160, 219
पाश	49, 53, 200
पाशौघ	265
पितृयान	219
पीयूष	171
पुमान्	260, 269
पुरंदर	154
पुराणी	189
पुरुष	130, 210, 260
पुरुषकार	245
पुलक	209
पूजा	284
पूजाविधि	61
पूषा	278
पृथ्वीभुज	117
प्रकाश	249
प्रकृति	189, 256, 261, 279,
	267
प्रज्ञा	256

प्रणव	27	बडवामुख	207
प्रताप	54	बाडव	33
प्रतिम	165	बल	210
प्रतिरूक्	248	बाण	47, 136
प्रतिष्ठा	217	बिन्दु	24, 190
प्रतिहत	278	बिन्दुस्थ	260
प्रत्यम्	253	बिन्दुविभव	257
प्रद्युम्न	129	बीज	34
प्रद्योत	56	बुद्बुद	207
प्रघन	239	ब्रह्म	223
प्रबोध	231	ब्रह्मा	65, 152, 879
प्रमाण	256	भगवती	74, 75, 85
प्रलय	248	भगपुट	243
प्रणव	237	भगवान्	191
प्रवाल	208	भव	259
प्राचीन	284	भवसंताप	186
प्रालेय	171, 175	भवानी	138, 169, 173, 183
प्रौढमद	163		194, 253
फेन	253	भारती	99
बन्धूक	47, 50	भिक्षाटन	198
बर्बर	265, 224, 242	भिक्षु	197

भीमा	160	महाज्योत्स्ना	271
भुवनक्षोभ	275	महाभैरवी	72
भूः	286	महामाया	246
भूमि	217	महाव्योम	261
भैरवपत्नी	91	महिषासुर	109
भैरवी	74,75,86,160	मही	254
भोग	60	महीप्रमुख	221
भ्रूँकिंकरी	213	मातङ्गी	74,75,84
मञ्जीर	159	माता	74,75,86
मत्स्य	57	मातृका	191
मदनकेतन	195	मात्रा	17,21,34
मदनदैवत	150	माया	74,75,83,256
मधु	61	मायाग्रन्थि	229
मधुमती	74,75,83	मायाविलसित	235
मध्यपदवी	249	मायोदधि	207
मन्त्र	253	मारुत	135,286
मन्मथ	150	माला	44
मन्त्रोद्धार	99	मालिनी	74,75,83,84,88, 142, 143
मयूख	123,278	मुकुलीकृत	195
मरुत	251	मुखरीकृत	103
मरीचि	126		

मुद्रा	189, 253	लतिका	237
मूलाधार	11	लय	249
मूलालवाल	194	ललाटनेत्र	145
मृगहृक्	137, 173	ललित	165
मृगया	237	ललिता	142, 143
मृगाङ्ग	169	लहरी	171, 251
मृगाक्षी	172	लाक्षारस	129, 173
मृडानी	127, 160	लावण्य	165
यजमान	286	लास्यात्मना	199
यामिनीनाथ	186	लुठित	251
रणमुख	72	वका	237
रतिसहाय	146	वटुक	146
रवि	254, 273	वत्सराज	56
रसिका	233	वदान्य	262
रामार्णव	172	वरद	44, 47, 49, 136
राजकुल	72	वरदा	160
राजहंसी	141	वरदान	40
रुचि	210	वर्ण	67
रुद्र	152, 265	वशकिरण	121
रुद्राणी	147, 160	वह्नि	243, 254
लक्ष्मी	72, 268	वागीश्वरी	152

वाग्बीज	17	विप्र	61
वाग्भवतनू	191	विमर्शरूप	11
वाग्भवरूपिणी	49	वियत्	254, 260
वाग्वादिनी	65, 74, 75, 76, 86	विरह	161
वाग्विलास	133	विरागी	63
वात्सल्य	190	विरिञ्चि	265
वाचस्पति	111	विलुठत्	161
वामभू	161	विविध	207
वायु	210	विश	61
वासव	65	विश्वमाता	152
विकास	212	विश्वजननी	268
विकल्पजटिल	218	विश्वव्यापी	168
विजया	74, 75, 84, 142, 143	विश्वाद्य	262
विद्या	189, 217, 223, 256, 262, 268, 280	विष्टर	146
विद्याधर	54, 55, 117, 120	विष्णु	279
विद्युत्	243	वेताल	198
विद्रुम	147	वेदजननी	262
विधि	256, 279	वैकर्तनी	215
विधुर	161	व्याख्या	203
विनय	256	व्यापिनी	142, 143
		व्यासक्त	103

व्योमा	191, 217	शान्ति	217
शंकरवल्लभा	74, 75, 85	शास्त्रविधि	239
शंभु	197, 221	शिखी	210
शकुल	171	शिञ्जित	159
शक्ति	74, 75, 85, 168, 203 272, 279, 280, 286	शिव	279, 280
शक्तित्रय	67, 68	शिवकथा	256
शबर	205, 237	शिवतनु	277
शबरी	72, 205, 237	शिवपत्नी	277
शब्दौघ	257	शिवस्था	263
शरण्या	218	शिवाख्या	257
शर्वरी	160	शिवचित्	253
शर्वाणी	140, 160	शिवचिन्तामणि	252
शवभस्म	198	शिवनिधि	262
शशाङ्क	286	शिवशक्ति	44
शशाङ्कमौलि	216	शिवा	74, 75, 85, 160, 235, 237, 262
शशिखण्ड	50	शिवादि	273
शशी	210, 273	शिवैश्वर्य	258
शांभव	200	शूलिनी	160
शांभवी	74, 75, 85	शैलतनया	233
शाक्त	257	शौलराज	163

शैवी	284	संविति	257
शोण	172	संसारताप	215
श्याम	242	संसारप्रणयन	233
श्यामा	222	संस्मृति	148
श्यामाकार	285	सकलीकृत	222
श्यामाङ्गी	252	सकुल	275
श्रीवत्स	57	सगुणा	63
श्रीवत्सराज	54	सग्रह	163
श्वसन	254	सती	160
श्रुतिरहस्यविद्	189	सत्यतपसः	27
श्रुतिविषय	189	संदसद्	235, 275
षट्पत्र	285	सत्संप्रदाय	99
षट्सरसिज	194	समय	256
षडध्व	222, 276	समयबाह्य	270
षडश्र	243	समया	280
षडध्वा	248	समयिनी	280
षडाधार	253	समयी	208
षड्ग्रन्थि	242	समरस	256
षड्दल	243	सरोजखण्ड	143
षड्विकार	143	सरोरुहमुव	175
संकर्षिणी	131	सलिल	210

सविता	286	सूत्रधार	132
सवित्री	259	स्कन्द	152
सव्यञ्जन	34,36	स्तवक	252
सहस्ररश्मि	152	स्तुति	284
सात्त्विक	278	स्थाणु	168
सारस्वत	27	स्थूल	275
सार्वभौम	219	स्फाटिक	203
साहचर्य	198	स्वभाव	279
सिद्धमन्त्र	121	स्मरप्रतिम	193
सिद्धा	146	स्मरारि	146
सिद्धि	180	स्मरारिदयिता	175
सुगतमुनि	279	स्वपद	248
सुधानदी	186	स्वादुता	210
सुधावृष्टि	240	हरि	152,265
सुधास्वरूप	191	हिमांशु	133
सुधी	235	हुतभुक्	67,68,125
सुभगत्व	129	हुताशन	152
सुभ्र	163	हृच्चक्र	125
सुमना	142,143	हृत्पद्म	49
सुरंवर	180	हृदयबीज	16
सुरासुरगुरु	130	हैमवती	133
सूक्ष्म	257	ह्रींकारी	74,75,86

அநுபந்தம் (4)

செய்யுட்களின் அகராதி

அச்சிந்நா ச	176	இச்சா நுருபமநு°	132
அச்சுரந்தம்விகச°	43	இத்ததம் ஸத்யபி	169
அஜாநந்தோ யாந்தி	229	இந்தோர் மத்யகதாம்	170
அஜ்ஞாதஸம்பவ	197	உஜ்ஜ்ஞம்பாம்புஜ°	41
அநங்ககுஸுமாதிரி:	146	உதேதயோதேத்யாம்ப	219
அநாத்யந்தாசம்போ	273	உத்தபதஹேம ருசிரே	142
அநாத்யந்தபேத°	234	உத்தாம காமபரமார்ச்சத்°	144
அம்ப ஸ்தவேஷு	191	உந்மத்தா இவஸக்ரஹா	164
அமுஷ்மின் விச்வாஸம்	241	ஏக: ஸஏவபுவந°	202
அமுந்யாலோக்யந்தே	255	ஏகத்வித்ரிபதக்ரமேண	100
அர்தேந கிம் நவலதா	206	ஏகாஸதீ பகவதீ	208
அலம் சக்ரே கண்டம்	264	ஏகைகம் தவ தேவி	35
அவாப்பாஜ்ஞாம்	284	ஏதம் கிம்நு த்ருசா	167
அவித்யா த்வம் வித்யா	281	ஏதே கவித்வ குமுத:	110
அஸங்க்யை: ப்ராசீகை:	284	ஏஷா குண்டலிநீ	24
அஸ்த்வௌர்வோஸபி	31	ஏஷாஸௌ த்ரிபுரா	7
ஆஈ பல்லவிதை:	92	ஐச்வர்யமாயதந°	217
ஆக்யாநம் ப்ரதிபர்வ°	28	ஐந்த்ரஸ்யேவ	6
ஆஸ்சர்யமம்ப°	207	கடாக்ஷஸ்சேதத்ய	251
ஆதாரமாருத°	135	கணஸ்த்வத்தீப்தீநாம்	274
ஆநந்தமந்தர°	159	கணேச வடுகஸ்துதா	166
ஆநந்தலக்ஷணம்	209	கதம்பமாலாம்	155
ஆர்பட்யா சசிகண்ட	51	கலாம் மாயாம்	257
ஆலீஜநஸ்ய	206	கல்பத்ருமப்ரஸவ°	121
ஆலோகநேந தவ	200	கல்போபஸம்ஹரண	201
ஆவிர்பவத் புலக°	193	கல்யாணி தேசிக°	101

கா கா ஸித்தி: குல °	180
காராக்ருஹே நிகல °	142
காலாக்நிகோடி °	222
கிம்பயஷ்டத்ரிமசத்	243
கிமிஹ பஹுபிருக்தை:	225
கிம் கிம்து சும் தநுஜ °	180
கிராம் தூராம் வித்யாம்	269
குலம் கேசித் ப்ராஹு:	247
குவலயதளநீலம்	225
க்ரமஸ்ரோதோபி:	256
க்ஷீரக்ஷபாகர °	119
சக்தி: குண்டலிநீ	18
சக்தி: சங்கரவல்லபா °	75
சக்தி: சரீரமதிதைவத் °	217
சஞ்சத்காஞ்சந °	48
சண்டித்வச்சரண °	56
சதுர்ணுமப்யேஷாம்	247
சதுஷ்பத்ராந்த:	244
சப்தாநாம் ஜநநி	68
சரீரம் க்ஷித்யம்ப:	270
சர்மாம்பரம்	198
சர்வாணி ஸர்வஜந °	140
சிந்தாமணிப்ரசய °	214
சிவ: சக்திச்சேதி	280
சிவஜ்ஞே குலஸ்தே	263
சிவம் பார்த்ததத்ராண °	238
சிவஸ்த்வம் சக்திஸ்த்வம்	281
சிவஸ்யாராத்யாய	231
சிவாதி க்ஷித்யந்தம்	274
சுநாம் வா வஹ்நேர் வா	241

சேதச்ச யத் த்வயி	194
ச்யாமாம் கநஸ்தந °	222
ச்யாமாம் ப்ரவாள் °	205
ச்ரிதே சாக்தே பர்வ °	253
ச்ருதீநாம் மூர்தாந:	268
ச்லக்ஷணம் வஸே	165
ஜகத்காயே க்ருத்வா	561
ஜகந்மாதர் ஜந்ம	229
ஜந்தோரபச்சிம °	201
ஜாதோ஽ப்யஸப °	55
ஜாயேத ஸ த்ரிபுவன °	132
ஜ்யோதீம்ஷி யத் திவி	212
டிம்பஸ்ய மேஸ் துதி °	191
த்யாதாஸி ஹைமவதி	134
த்யாயந்தி பேபக்ஷணம்	166
த்யாயந்த்யந்யம் °	129
த்ருஷ்ட்வாஸம்ப்ரம	25
த்வத்பாதபங்கஜ °	119
த்வத்பாதார்சந °	150
த்வம் சந்த்ரிகாத்ர	211
த்வம் ஸ்வா துதாஸி	211
த்வாம் த்யாயந்தி	51
த்வாம் விச்வமாஹு:	223
த்வாம் வயாபிநீதி	143
த்வாமைந்தவீமிவ	139
தக்தம் பதா மதந °	196
தச்சக்ரவர்த்தி பதநீ °	118
தடித்கோடி ஜ்யோதி °	243
தடித்வல்லீ நித்யாம்	269
ததாதீஷ்டாந் போகான்	177

ததா மே பிந்தாநா:	271	நிர்தேவயாந ⁰	220
த்தேதத் ஞாநாக்யே	261	நிஷ்பாபமூர்த்தி	140
தத்தே ததா ப்ரப்ருதி	196	நிஷ்யந்தமாந ⁰	192
தம் ரூப ஹீநமபி	151	நீரந்தர்மோஹ ⁰	122
தலீயோ நேதீய:	276	பக்திச்சேதவிநாசிக்	184
தஸ்மாந்நிஸர்க ⁰	111	பச்யந்தி ஸ்ஷணமபி	46
தஸ்மிந்நிரந்தர ⁰	117	பத்மாஸநாம் ச	204
தஸ்யாபி த்ருவமேவ	25	பத்யா கிராமபி	221
தஸ்யேப்ஸிதம்	155	பராநந்தாகாராம்	259
தஸ்யாவிலம்ப ⁰	131	பராமாஜ்ஞாகாராம்	277
தாஃஷாயாணீதி	208	பரேநைதத் ஸர்வம்	236
தாமர்தபல்லவித ⁰	189	பர்ஹாவதம்ஸ ⁰	205
தாவத் விகல்ப ⁰	129	பவதீம் பவஸந்தாப ⁰	186
திப்தம் ஹ்ருதி	135	பவந்தீ நாதாக்யா	216
தே தண்டாங்குஸ ⁰	51	பாதாம்புஜம் பவது	159
தே லங்கயந்தி நநு	203	பிதா மாதா ப்ராதா	271
தேவாநாம் த்ரிதயம்	68	பீமே பைரவி சண்டி	161
தேவி த்ரியம்பகபத்நி	161	புர:பச்சாதந்த:	275
தேவி த்வதங்க்ரி ⁰	123	புவி பயஸி பயோதௌ	287
தேவி த்வம் ஸக்ருதேவ	162	பூதப்ரேத பிசாச ⁰	73
தேவி ஸ்துதி வ்யதிகரே	111	பூமௌ நிவ்ருத்தி ⁰	218
தேவி ஸ்புரந்தி	166	பூயோஸபி ஷட்ஸரஸிஜ ⁰	195
தேஷாம் வேச்சம்ஸ ⁰	49	பூர்ணேந்தோ: சகலை:	171
தேஷாம் ஸதைவ	137	பூர்வம் கரக்ரஹணத:	197
த்வத்ரூபமுல்லஸித ⁰	151	போகாய தேவி	214
த்வரூபைக நிருபண ⁰	149	போத்தவ்யா நிபுணம்	150
நமாமி யாமிநீ ⁰	186	பர்காசாநந்தாப்யாம்	250
நாமாநி த்ரிபுரே ⁰	92	ப்ரத்யங் முகேந	209
நி:ஸீமஸூக்தி ⁰	127	பிரமாணம் நிர்வாணம்	257
நித்யம் பவாநி	121	ப்ரலீநே சப்தொளகே	258

ப்ரவிச்ய த்வந் மார்க்கம்	277	யத் ஸத்யோ வசஸாம்	34
ப்ரவிச்யோர்த்வம்	250	யந்நித்யே தவ	28
ப்ரஹ்மாண்டபுத்த ⁰	207	யம் யம் காமம்	35
ப்ரஹ்மேந்த்ர ருத்ர ⁰	153	யஸ்ச த்ரியம்பக ⁰	179
ப்ரஸீதப்ரத்யக்ஷீபவ	240	யஸ்தம் ஸ்மராமி	174
பராலேயையிவ	172	யஸ்தோத்ரமேதத்	151
ப்ரியங்குச்யாமாங்கீம்	253	யஸ்த்வாமர்சதி	162
ப்ருதவீபுஜோஸி	118	யஸ்த்வாம்த்யாயதி	179
ப்ருவந்த்யேகே	236	யஸ்மின் மநாகபி	117
மநுஷ்யாஸ்திர்யஞ்ச:	251	யஸ்யேத்தம் விவச:	167
மயூகா: பூஷணீவ	278	யாசேத கம்சந	185
மஹீபாதோ வஹ்நி:	255	யாமாநந்திமுநய	189
மாதர் முஹூர்தமபி	129	யாம் யாம் ப்ரார்த்தயதே	62
மாதஸ்ததாபி பவதீம்	113	யானி ப்ரணம ⁰	183
மாயா குண்டலிநீ	75	யானே நிவேச்ய	220
மித:கேசாகேசி	240	யா மாத்ரா த்ரபுஸீ	18
முக்தா விபூஷணவதீ	202	யாவத்பதம் பத ⁰	219
முநீநாம் சேதோபி:	267	யே சண்டி சண்ட ⁰	182
மூாத்நி ஸ்புரததுஹிந ⁰	125	யே சிந்தயந்தி	137
மூர்த்நீந்தோ: ஸித ⁰	176	யே த்யாயந்தி ஹி	144
மூலால வாலகுஹராத்	195	யே தேவி துர்தர	181
மோஹத் விபேந்த்ர ⁰	144	யே த்வாம் பாண்டர ⁰	43
மோஹம் பிநததி	114	யே பாவயந்த்யம்ருத ⁰	203
ய: பச்யதி க்ஷணம்	128	யே ஸம்ஸ்மரந்தி	173
ய: ஸ்பாடிகாக்ஷ ⁰	204	யே ஸிந்தூரபராக ⁰	45
யத்கிம்சிச் ஜகதி	68	யோஸ்யம் சகாஸ்தி	131
யத்வாதி வாயு:	212	ராகார்ணவே பஹல ⁰	173
யத்வாமமர்தம்	131	ருத்ராணி வித்ருமமயீம்	147
யத்வா விகாஸம்	213	ரூபம் தவஸ்புரித ⁰	127
யத் வித்யாதர ⁰	55	ரே மூடா: கிமயம்	180

லக்ஷ்மீம் ராஜகுலே	73
லக்ஷ்மீ வசீகரண °	128, 183
லாக்ஷாரஸ ஸ்நபித °	174
லீயந்தேகலு யத்ர °	66
லுடத் குஞ்ஜாஹார °	238
வக்த்ரம் யதுத்யத °	194
வசஸ்வர்காகம்ய °	231
வர்ஷந்தீமம்ருதம்	170
வஹதிசுபராப்யாம்	287
வாக் பிற்ச கத்கத	193
வாகீச்வரி த்ரிபுவந °	153
வாமே புஸ்தக °	40
விச்வவ்யாபிநி	168
விதந்வாநா: சைவம்	249
விதிர்விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மா	280
விதேர் முண்டம்	264
விதே வேத்யே	263
வித்யாம் பராம்	223
விப்ரா: கேக்ஷாணிபுஜ:	62
விரிஞ்சாக்யா மாத:	261
வேதாள ஸம்ஹதி°	198
வ்யோமேதிபிந்து:	192
வ்யோம்நீதி யா :	218

ஷட்சக்ரம் பித்வா	244
ஷடத்வாரண்யாநீம்	249
ஷடாதாரா வர்தை:	254
ஸங்கோசமிச்சதி.	213
ஸத்யோர் பவாநி	139
ஸம்சிந்த்யாபி	104
ஸவித்ரீ பூதாநாம்	234
ஸவித்ரீ லோகாநாம்	259
ஸாவத்யம் நிரவத்ய	103
ஸிந்தூரபாம்ஸு °	128
ஸுதர்தக்ஷஸ்யாதௌ	272
ஸுதே ஜகந்தி பவதீ	114
ஸௌவாநதி வ்யதிகரே	123
ஸௌந்தர்யவிப்ரம் °	110
ஸ்தநத்வந்த்வ °	253
ஸ்துமஸ்த்வாம்	175
ஸ்தூலாஸு மூர்திஷு	221
ஸ்தோதும் பவாநி	113
ஸ்புடம் ஜாநாந:	207
ஹடாதந்த்ர து:கம்	178
ஹருச்சக்ர சும்பி	125
ஹர்தும் த்வமேவ	215

அனுபந்தம் 5

மேற்கோளாகக் கொண்ட ஆசிரியரும், பிறரும்

உதயணன்	56
ஸ்ரீகாமேச்வரிஸூரி	110, 190,
	235, 260, 260, 265, 266,
	273, 281, 287.

ஸ்ரீகாளிதாஸன்	56
பர்த்ருஹரி	102
பாரவி	239
ப்ரத்யோதன்	

யௌகந்தராயணன்	39
ஸ்ரீராகவாந்தர்	53, 64, 67.
ருமண்வான்	56,
ஸ்ரீலக்ஷ்மீதராசார்யர்	245
(ஸ்ரீ)வத்ஸராஜன்	56

(ஸ்ரீ) ஸிம்ஹராஜர்	39, 53, 64
(ஸ்ரீ) ஸோமதிலகஸூரி	39,
	52, 53, 64, 67, 70, 74, 88.
(ஸ்ரீ) ஹர்ஷகவி	56

அனுபந்தம் 6

உறையில் மேற்கோளாகக் கொண்ட நூல்கள்.

அருணமோதிநீ	110, 260,
	265, 266, 287.
ஆநந்தலஹரீ	47
ஆகமம்	50, 60
ஆகமங்கள்	136
ஆசார்ய பகவத் பாதர்	87
உபநிஷதங்கள்	212
உரையாசிரியர்	190, 273
சுதாஸரித்ஸாகரம்	56
கிராதார்ஜுநீயம்	239
சக்திமந்த்ர விளக்கம்	154
சிவாநந்தலஹரீ	150
சைவாகம ரஹஸ்யம்	21
தேவீபாகவதம்	123
தேவீமாஹாத்ம்யம்	133, 152
(ஸ்ரீ) பாதுகர் பஞ்சரத்ந	
ஸ்தவம்	38

ரத்நாவலீ	57
லகுஸ்துதி	128, 134
லலிதாத்ரிசத்	87
(ஸ்ரீ) லலிதா ஸஹஸ்ர	
நாமம்	8, 98, 130, 266.
லலிதோபாக்யானம்	115,
	152, 266.
வரிவஸ்யா ரஹஸ்யம்	11
வியாஸ ஸூத்ரம்	116
வேதங்கள்	212
ஸௌந்தர்யலஹரீ	110, 112,
	117, 128, 131, 134, 150, 152,
	190, 195, 205, 235, 260,
	265, 266, 273. 281, 287.
ஸௌபாக்ய தந்த்ரம்	93
ஸௌபாக்ய ஹருதயம்	9
ஸ்வப்நவாஸவதத்தம்	9

Copies available at :

M/s. Higginbothams (P) Ltd.

Mount Road, Madras - 2.

AND

**all Higginbothams Railway Station
Book Stals.**